

การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะอ่านภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับท้องถิ่นจังหวัดตราด สำหรับ
นักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเนินทรายวิทยาคม อำเภอเมือง จังหวัดตราด

โดย
นางสาวอมรรัตน์ นัสดาหลง

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ
ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2551
ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะอ่านภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับท้องถิ่นจังหวัดตราด สำหรับ
นักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเนินทรายวิทยาคม อำเภอเมือง จังหวัดตราด

โดย
นางสาวอมรรัตน์ นัดดาหลง

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ
ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2551
ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

**THE DEVELOPMENT OF READING EXERCISES BASED ON LOCAL TOPICS OF
TRAT PROVINCE FOR HIGH-SCHOOL STUDENTS OF
NOENSAIWITTAYAKHOM SCHOOL, TRAT**

**By
Amornrat Naddalong**

**A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the Degree
MASTER OF EDUCATION
Department of Curriculum and Instruction
Graduate School
SILPAKORN UNIVERSITY
2008**

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร อนุมัติให้วิทยานิพนธ์เรื่อง “ การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะอ่านภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับท้องถิ่นจังหวัดตราด สำหรับนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเนินทรายวิทยาคม อำเภอเมือง จังหวัดตราด ” เสนอโดย นางสาวอมรรัตน์ นัสดาหลง เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริชัย ชินะดังกูร)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
วันที่.....เดือน..... พ.ศ.....

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บำรุง ไตรรัตน์
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เสงี่ยม ไตรรัตน์
3. รองศาสตราจารย์วัฒนา เกาศัลย์

คณะกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศิลป์ ภาคสุวรรณ)
...../...../.....

..... กรรมการ
(อาจารย์สุพาณี วรรณการ)
...../...../.....

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บำรุง ไตรรัตน์)
...../...../.....

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เสงี่ยม ไตรรัตน์)
...../...../.....

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์วัฒนา เกาศัลย์)
...../...../.....

48254329 : สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ

คำสำคัญ : แบบฝึกหัดการอ่านภาษาอังกฤษ / การพัฒนาแบบฝึกทักษะอ่านภาษาอังกฤษ / หลักสูตรท้องถิ่น

อมรรัตน์ นัฒนาหล : การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะอ่านภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับท้องถิ่นจังหวัด
ตราดสำหรับนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเนินทรายวิทยาคม จังหวัดตราด. อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ :
ผศ.ดร.บำรุง ไตรรัตน์, ผศ. ดร.เสงี่ยม ไตรรัตน์ และ รศ. วัฒนา เกาศัลย์. 258 หน้า

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะอ่านภาษาอังกฤษที่มี
เนื้อหาเกี่ยวกับท้องถิ่นจังหวัดตราดสำหรับนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 (ม.4-6) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการ
อ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการใช้แบบฝึกเสริมทักษะอ่านภาษาอังกฤษ และเพื่อศึกษาความคิดเห็น
ของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับท้องถิ่นจังหวัดตราด จำนวน 8 บท

กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเนินทรายวิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาตราด
จังหวัดตราด ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 จำนวน 30 คน ที่ได้มาโดยการสุ่มแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ใน
การทดลอง ได้แก่ แบบฝึกทักษะเสริมทักษะอ่านภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้นจำนวน 10 บทเรียน แบบทดสอบวัด
ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียน และแบบสอบถามความคิดเห็น

การดำเนินการวิจัย เริ่มด้วยการทดสอบความสามารถในการอ่านของนักเรียนก่อนการใช้แบบฝึกเสริม
ทักษะอ่านภาษาอังกฤษ จากนั้นดำเนินการสอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะอ่านภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้นจำนวน
8 บทเรียน ใช้เวลาในการทดลอง 10 สัปดาห์ๆ ละ 2 คาบเรียน คาบเรียนละ 50 นาที รวม 16 คาบเรียน ให้นักเรียนทำ
แบบฝึกหัดแต่ละบท และทำแบบสอบถามความคิดเห็นที่นักเรียนมีต่อแบบฝึกเสริมทักษะอ่านภาษาอังกฤษ เมื่อสอน
ครบ 8 บทเรียน ทำการทดสอบความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยใช้แบบทดสอบชุดเดียวกัน
กับแบบทดสอบก่อนการใช้แบบฝึกเสริมทักษะอ่านภาษาอังกฤษ จากนั้นนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ
t-test แบบจับคู่ เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการใช้แบบฝึกเสริม
ทักษะอ่านภาษาอังกฤษ และวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่
สร้างขึ้น โดยใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า

1. แบบฝึกเสริมทักษะอ่านภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 80.54/82.42 ซึ่งแสดงว่าแบบฝึก
เสริมทักษะอ่านภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพอยู่ในเกณฑ์ดีมาก
2. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการใช้แบบฝึกเสริมทักษะอ่านภาษาอังกฤษ
สูงกว่าก่อนการใช้แบบฝึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
3. นักเรียนมีความคิดเห็นต่อแบบฝึกเสริมทักษะอ่านภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นอยู่ในระดับสูง
ทุกบทเรียน

ภาควิชาหลักสูตรและการสอน

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2551

ลายมือชื่อนักศึกษา

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ 1. 2. 3.

48254329 : MAJOR : TEACHING ENGLISH AS A FOREIGN LANGUAGE

KEY WORDS : ENGLISH EXERCISES / EFL WORKBOOK DEVELOPMENT / LOCAL CURRICULUM

AMORN RAT NADDALONG : THE DEVELOPMENT OF READING EXERCISES BASED ON LOCAL TOPICS OF TRAT PROVINCE FOR HIGH-SCHOOL STUDENTS OF NOENSAIWITTAYAKOM SCHOOL, TRAT. THESIS ADVISORS : ASST.PROF.BAMRUNG TORUT, Ph.D., ASST.PROF.SA-NGIAM TORUT, Ph.D., AND ASSOC.PROF.WATANA KAOSAL. 258 pp.

The purposes of this research were to develop English reading exercises based on local topics of Trat Province and test their effectiveness in teaching high-school students. In addition, the change in English reading performance of students following the exercises were investigated along with their opinions toward the exercises.

The sample consisted of 30 high-school students of Noensai Wittayakom School under the Jurisdiction of Trat Education Area. The students studied the eight units of exercises over sixteen class sessions during the eight weeks of the second academic semester of 2008. The instruments used for this experimental research were eight units of English reading exercises based on local topics of Trat Province, an English reading achievement test, and a questionnaire used for surveying the subjects' opinions on the efficiency of the constructed material.

The students were given a pretest before the exercises were applied in a sixteen-class session. After they finished each unit, they had to do a practice exercise for each unit. Then the eight average practice exercise scores were compared with the posttest scores in order to determine the effectiveness of the English reading exercises. After the students finished all eight units, they were given a post-test already used as a pretest. The scores from the pretest and post-test were compared by using a paired t-test to see the differences of the students' ability before and after using the constructed exercises. A questionnaire was given to the students following the eight units. The mean and standard deviation of the questionnaire scores were used to assess the students' opinions toward the exercises.

The study revealed that :

1. The effectiveness of the English reading exercises was 80.54 and 82.42 percent for the practice exercises and posttest, respectively. This means that the English exercises were highly effective.

2. The students' English reading performance after using the constructed exercises was significantly higher than that before using the constructed exercises at the 0.05 level.

3. The students' opinions toward the constructed exercises were highly positive.

Department of Curriculum and Instruction Graduate School, Silpakorn University Academic Year 2008

Student's signature

Thesis Advisors' signature 1. 2. 3.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดีด้วยความอนุเคราะห์เป็นอย่างดียิ่ง ในความเมตตาให้ความรู้ คำปรึกษาแนะนำและข้อเสนอแนะในการแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ซึ่งเป็นประโยชน์ต่องานวิจัยเป็นอย่างมาก จากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บำรุง ไตรรัตน์, ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เสถียร ไตรรัตน์และรองศาสตราจารย์ วัฒนา เกาศัลย์ อาจารย์ที่ปรึกษาและควบคุมวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศิลป์ ภาคสุวรรณ ประธานกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์ และอาจารย์สุพาณี วรรณการ ผู้ทรงคุณวุฒิ รวมทั้งคณาจารย์ทุกท่านผู้ประสิทธิ์ประสาทวิชาแก่ข้าพเจ้า ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณอาจารย์จิราภา สุขสถิตย์ อาจารย์จิราภรณ์ พุ่มชลิต และอาจารย์ละไม เกษโกวิท รวมทั้งอาจารย์ Samuel Grubbs และ Mr.Christial Brooks ที่ได้กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือ แก้ไข ปรับปรุงเนื้อหาภาษา รูปแบบงานวิจัยให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการดำเนินการวิจัยในครั้งนี้

ขอขอบพระคุณผู้อำนวยการ คณะครู และนักเรียนโรงเรียนเนนทรายวิทยาคมที่ให้ความร่วมมือในการดำเนินการวิจัย ทั้งให้ข้อมูล ทดลองเครื่องมือ ช่วยเหลือ สนับสนุน และเป็นกำลังใจให้อย่างดีตลอดการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้

ขอขอบพระคุณพี่ ๆ จากมหาวิทยาลัยศิลปากรที่ทำให้กำลังใจ ให้ความช่วยเหลือและคำแนะนำต่าง ๆ ตลอดการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้

ท้ายสุดนี้ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณคุณพ่อชาติและคุณแม่สุภาภรณ์ นัคคาหลง ผู้ให้ชีวิต มอบความรัก ความกรุณา สนับสนุนและส่งเสริมให้การศึกษา ขอขอบคุณครอบครัวและอาจารย์สุชาติ ภูริพิพัฒน์ ผู้คอยช่วยเหลือและเป็นกำลังใจให้เสมอมา จนวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญตาราง	ฎ
สารบัญแผนภูมิ.....	ฏ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	6
ปัญหาการวิจัย	7
สมมติฐานการวิจัย.....	7
ขอบเขตการวิจัย	7
ข้อตกลงเบื้องต้น	8
นิยามศัพท์เฉพาะ	8
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	11
การอ่าน	13
ความหมายของการอ่าน.....	13
กระบวนการอ่าน	15
วิธีการอ่าน.....	17
ความเข้าใจในการอ่าน.....	18
องค์ประกอบสำคัญที่มีผลต่อความเข้าใจในการอ่าน.....	22
ทฤษฎีโครงสร้างความรู้เดิม (Schema theory)	30
ความหมายของโครงสร้างความรู้.....	30
แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้ตามทฤษฎีโครงสร้างความรู้	31
การสอนอ่านตามแนวคิดของทฤษฎีโครงสร้างความรู้.....	34

บทที่	หน้า
การสอนอ่านภาษาอังกฤษ	35
การอ่านภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ.....	35
วิธีการสอนอ่านเพื่อการสื่อสาร	38
กิจกรรมการสอนอ่านเพื่อการสื่อสาร	40
เนื้อหาที่นำมาใช้ในการสอนอ่าน	44
การวัดผลและประเมินผลการสอนอ่าน	45
การประเมินความสามารถการสอนอ่าน	49
การพัฒนาทักษะการสอนอ่าน	52
หลักการการสอนอ่าน.....	52
การสร้างแผนการสอนอ่าน	54
กระบวนการอ่าน	58
กระบวนการอ่านแบบล่างสู่บน (Bottom-up Process)	59
กระบวนการอ่านแบบบนสู่ล่าง (Top-Down Process)	61
กระบวนการอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ (Interactive Process)	62
การใช้เอกสารจริงในการสอนอ่าน	71
ความหมายและประเภทของเอกสารจริง	71
ความสำคัญและประโยชน์ของเอกสารจริง	72
หลักเกณฑ์ในการเลือกใช้อเอกสารจริงในการเรียนการสอนภาษา.....	73
การสร้างแบบฝึก.....	74
ความหมายของแบบฝึก	74
ลักษณะของภาระงานที่ใช้เป็นแบบฝึกทางภาษา.....	74
ประโยชน์ของแบบฝึก.....	79
หลักการและขั้นตอนในการสร้างแบบฝึก	80
หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544	83
วิสัยทัศน์และโครงสร้างหลักสูตรภาษาต่างประเทศ	83
มาตรฐานการเรียนรู้ (Learning Standards)	84
การกำหนดโครงสร้างรายวิชา.....	85

บทที่	หน้า
แนวคิดและการจัดทำสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น.....	87
ความหมายของหลักสูตรท้องถิ่น.....	88
นิยามและความหมายของคำที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น.....	89
ความสำคัญของการจัดทำสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น.....	90
ลักษณะการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น.....	91
เนื้อหาของบทเรียนท้องถิ่น.....	92
ตัวชี้วัดความสำเร็จของการจัดทำสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น.....	93
การนำสาระการเรียนรู้ท้องถิ่นสู่การเรียนการสอน.....	94
การดำเนินการกำหนดกรอบสาระการเรียนรู้ท้องถิ่นของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาตราด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ.....	95
เอกสารเกี่ยวกับจังหวัดตราด.....	97
สภาพภูมิอากาศ.....	99
อาณาเขตติดต่อ.....	99
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	100
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความเข้าใจในการอ่าน.....	100
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาประสิทธิภาพของแบบฝึกหัดหรือสื่อการสอน.....	104
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำหลักสูตรตามความต้องการของท้องถิ่น.....	106
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	111
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	111
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	112
การสร้างและพัฒนาเครื่องมือ.....	112
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	148
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	150
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	152
ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะอ่านภาษาอังกฤษ.....	152

บทที่	หน้า
ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบคะแนนความสามารถ	
ด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการใช้แบบฝึก.....	157
ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นจากแบบสอบถามความคิดเห็น	
ที่นักเรียนมีต่อการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ	158
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	165
สรุปผลการวิจัย	167
การอภิปรายผล	168
ปัญหาที่พบในการวิจัย	180
ข้อเสนอแนะ	181
ข้อเสนอแนะในด้านการจัดการเรียนการสอน	181
ข้อเสนอแนะในด้านสื่อการเรียนการสอน	181
ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป	183
บรรณานุกรม	184
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก แบบสอบถามความต้องการในการจัดการเรียนการสอน	
รายวิชา อ40202 : การอ่านภาษาอังกฤษเชิงท้องถิ่น	199
ภาคผนวก ข แบบสอบวัดความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษ	204
ภาคผนวก ค ตัวอย่างแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ	213
ภาคผนวก ง แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อแบบฝึกเสริมทักษะอ่าน ...	230
ภาคผนวก จ แบบสำรวจความเหมาะสมของหัวข้อเกี่ยวกับท้องถิ่น	234
ภาคผนวก ฉ ผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนก และค่า	
ความเชื่อมั่นของข้อสอบ	239
ภาคผนวก ช ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความคิดเห็น	246
ภาคผนวก ซ ผลการวิเคราะห์ค่า t-test	249
ภาคผนวก ฌ หนังสือขออนุญาตทดลองใช้เครื่องมือวิจัย	250
ประวัติผู้วิจัย	258

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและสาระการเรียนรู้รายภาค	86
2	ค่าเฉลี่ย ลำดับที่ความต้องการหัวข้อเกี่ยวกับท้องถิ่น	113
3	แสดงการคัดเลือกหัวข้อบทเรียนเกี่ยวกับท้องถิ่นเพื่อนำมาสร้างแบบฝึก เสริมทักษะอ่านภาษาอังกฤษ จำนวน 8 บท	118
4	ค่าดัชนีความสอดคล้องของระดับความยากง่ายทางภาษา ความน่าสนใจ และความเหมาะสมกับนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 จากแบบสอบถาม ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญและบุคลากรในท้องถิ่น	119
5	แสดงการวิเคราะห์โครงสร้างเนื้อหาสาระ	122
6	กำหนดเนื้อหาของแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ (Table of Lesson Content Specification)	125
7	กำหนดขอบข่ายเนื้อหาแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษ (Table of English Reading Achievement Test Specification)	141
8	ผลคะแนนจากการทำแบบทดสอบรายบทจำนวน 8 บท และ แบบทดสอบหลังเรียนในชั้นทดลองกลุ่ม 2 คน	145
9	แสดงปัญหาและข้อเสนอแนะที่เกิดจากการทดลองใช้แบบฝึก ในชั้นกลุ่มย่อย 2 คน	146
10	ผลคะแนนจากการทำแบบทดสอบรายบทจำนวน 8 บท และ แบบทดสอบหลังเรียนในชั้นทดลองกลุ่ม 10 คน	147
11	คะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และลำดับของคะแนนเฉลี่ย จากการทำแบบฝึกหัดรายบททั้ง 8 บทเรียน	153
12	ผลคะแนนจากการทำแบบฝึกหัดในชั้นหลังการใช้แบบฝึกรายบท จำนวน 8 บท และแบบทดสอบหลังการใช้แบบฝึกในการทดลอง รายบุคคล โดยทดลองกับนักเรียน จำนวน 30 คน	154
13	ผลสรุปการวิเคราะห์การหาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะ การอ่านภาษาอังกฤษ	156

ตารางที่		หน้า
14	คะแนนความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ.....	157
15	เปรียบเทียบคะแนนแบบทดสอบก่อนและหลังการใช้แบบฝึกการอ่าน ภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง	158
16	ค่าระดับเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็น ของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ จำนวน 8 บท.....	159

สารบัญแผนภูมิ

แผนภูมิที่		หน้า
1	แสดงองค์ประกอบสำคัญที่มีผลต่อการอ่าน.....	24
2	มโนทัศน์การอ่านเพื่อความเข้าใจตามแนวทฤษฎีโครงสร้างความรู้ ของวิลสัน (Wilson)	32
3	แสดงพฤติกรรมที่แท้จริงของกระบวนการอ่าน	59
4	กระบวนการอ่านแบบล่างสู่บน (Bottom-up or Data-driven model)	60
5	กระบวนการอ่านแบบบนสู่ล่าง (Top – down or hypothesis test Model)	62
6	แบบจำลองการอ่านสำหรับผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองของโคดี้	64
7	กลวิธีกระบวนการ (Process Strategies).....	65
8	รูปแบบการอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ของรูเมลฮาร์ท (Rumelhart 1985 : 736)	66
9	รูปแบบการอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ในรูปแบบของพฤติกรรมทางปัญญา.....	68
10	แสดงแบบจำลองการอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ของเกรบ	70
11	องค์ประกอบของภาระงาน	75
12	ขั้นตอนการสร้างแบบฝึก	82
13	แนวทางการดำเนินงานจัดทำหลักสูตรท้องถิ่นระดับเขตพื้นที่การศึกษา	96
14	ขั้นตอนและกระบวนการการพัฒนาหลักสูตรตามความต้องการของท้องถิ่น ระดับโรงเรียน	97

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ชีวิตยุคปัจจุบันมีความจำเป็นที่ต้องอาศัยศิลปะการอ่านเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ และประกอบอาชีพ อันส่งผลให้เกิดการสะสมองค์ความรู้ วิทยาการและความคิดในเชิงพัฒนา รูปแบบใหม่เพื่อนำไปใช้ในชีวิตรจริงต่อไป ดังที่สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ได้ทรงบรรยายถึงความสำคัญของการอ่านหนังสือในการประชุมใหญ่สามัญประจำปี พ.ศ. 2530 ของสมาคมห้องสมุดแห่งประเทศไทย (กรมวิชาการ 2534 : 58) สรุปรายละเอียดได้ว่า การอ่านหนังสือทำให้ได้เนื้อหาสาระความรู้มากกว่าการศึกษาค้นคว้าด้วยวิธีอื่น ๆ ผู้อ่านสามารถอ่านหนังสือได้โดยไม่มีการจำกัดเวลาและสถานที่ สามารถฝึกการคิดและสร้างจินตนาการได้เองในขณะที่อ่าน การอ่านส่งเสริมผู้อ่านให้มีสมาธิ มีสมาธิมากกว่าและมากกว่าสื่ออย่างอื่น ทั้งนี้เพราะขณะอ่านจิตใจจะต้องมุ่งมั่นกับการพิจารณาพิเคราะห์ข้อความ ผู้อ่านเป็นผู้กำหนดการอ่านได้ด้วยตนเอง จะอ่านคร่าว ๆ อ่านละเอียด อ่านข้ามหรืออ่านทุกตัวอักษรเป็นไปตามใจของผู้อ่าน ทำให้ผู้อ่านเกิดความคิดเห็นได้ด้วยตนเอง วินิจฉัยเนื้อหาสาระได้ด้วยตนเองรวมทั้งสามารถนำไปปฏิบัติได้ด้วยเมื่อปฏิบัติแล้วก็เกิดผลดี

การอ่านเป็นเครื่องมือที่สำคัญอย่างหนึ่งในการแสวงหาความรู้ การอ่านช่วยให้มนุษย์ฉลาดสามารถเพิ่มพูนความรู้ประสบการณ์ต่าง ๆ ที่มีผลต่อการพัฒนาการของมนุษย์ทั้งทางสติปัญญา อารมณ์และสังคม หากบุคคลใดไม่คุ้นเคยกับการอ่านหรืออ่านไม่คล่องอาจก่อให้เกิดความล้มเหลวในการดำเนินชีวิต อนึ่ง การอ่านเป็นหนึ่งในทักษะการเรียนรู้ภาษา นอกจากการฟัง การพูด และการเขียน ซึ่งในชีวิตประจำวัน ผู้เรียนภาษาจำเป็นต้องอ่านเอกสารสิ่งพิมพ์ ป้ายประกาศ ฉลากสินค้า คู่มือการใช้เครื่องอุปโภคบริโภคต่าง ๆ ตลอดจนตำราวิชาการหรือหนังสือเพื่อความรู้ ความบันเทิงต่าง ๆ ที่เป็นภาษาอังกฤษอยู่ตลอดเวลา การอ่านเป็นทักษะที่เชื่อมโยงและบูรณาการกับทักษะอื่น ๆ ได้ง่าย เพราะผู้อ่านย่อมจะนำเอาข้อมูลจากสิ่งที่อ่านมาเป็นประโยชน์ในการสื่อสารกับผู้อื่นในรูปแบบต่าง ๆ ได้ ริเวอร์ส (Rivers : 1972) ได้ชี้ให้เห็นถึงคุณค่าของการอ่านว่าเป็นทักษะที่ผู้เรียนสามารถใช้เพิ่มพูนความรู้ให้ตนเองได้ ซึ่งความคิดดังกล่าวสอดคล้องกับแนวความคิดของ แอลเลน และวาเลตต์ (Allen and Valette 1979 : 249) ที่กล่าวว่า การอ่านเป็นทักษะที่ช่วยพัฒนามนุษย์ ช่วยเสริมสร้างประสบการณ์ อีกทั้งยังเป็นทักษะที่ผู้เรียนมีโอกาสได้ใช้มาก

และอยู่กับผู้เรียนได้นาน แม้ว่ายุคนี้เทคโนโลยีสารสนเทศจะก้าวหน้าเพียงใดก็ตาม ทักษะการอ่านก็ยังเป็นทักษะที่สำคัญต่อการเรียนรู้

นับตั้งแต่อดีต ภาษาอังกฤษถือเป็นภาษาสากลที่ใช้เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารระหว่างประเทศเพื่อวัตถุประสงค์ต่าง ๆ ทั้งด้านการเมือง การค้า เศรษฐกิจ รวมไปถึงด้านการศึกษา ภาษาอังกฤษเป็นตัวประสานที่ก่อให้เกิดแนวทางการเรียนรู้ให้เกิดองค์ความรู้ใหม่ ภาษาอังกฤษจะเป็นภาษาสากลที่ต้องใช้ในชีวิตประจำวันผ่านสื่อต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นหนังสือพิมพ์ ป้ายชื่อถนน ป้ายโฆษณา แบบฟอร์มราชการ สลากยา การ์ตูน ฯลฯ ในยุคข้อมูล ข่าว สารสนเทศ (Information Communicative Technology : ICT) คนที่สามารถอ่านภาษาอังกฤษได้ดีกว่าย่อมสืบค้นและพัฒนาต่าง ๆ ได้มากกว่าคนที่อ่านออก เขียนได้เฉพาะภาษาแม่ จึงอาจกล่าวได้ว่าวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ต้องพัฒนาทักษะการอ่านควบคู่ไปกับการดำเนินชีวิตประจำวัน จึงจะทำให้การเรียนรู้และการดำเนินชีวิตประสบผลสำเร็จสูงสุด

ครูผู้สอนภาษาอังกฤษจะต้องพัฒนาทักษะการอ่านภาษาของนักเรียน เพื่อให้ให้นักเรียนสามารถนำประสบการณ์และทักษะต่าง ๆ ที่ได้รับการสอนและฝึกหัดไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์การอ่านต่าง ๆ ได้ด้วยตนเอง ยังเป็นการศึกษาในระดับอุดมศึกษาด้วยแล้ว ความจำเป็นในการที่จะศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองมีมาก นักศึกษาที่มีทักษะในการอ่านดีย่อมมีสัมฤทธิ์ผลในการศึกษาสูงด้วย เมื่อนักเรียนหรือนักศึกษาค้นคว้าได้พัฒนาทักษะการอ่านจนใช้การได้แล้ว ทักษะนี้จะคงอยู่กับตัวนักเรียนผู้นั้นตลอดไป และทำให้มีความสามารถที่จะเพิ่มพูนความรู้ด้วยตนเองได้ ดังนั้น ทักษะการอ่านเป็นทักษะที่ดีถือว่าเป็นเป้าหมายสำคัญยิ่งของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ กรมวิชาการกระทรวงศึกษาธิการได้ตระหนักถึงความสำคัญของการอ่าน จึงกำหนดให้บรรจุหลักสูตรการสอนอ่านไว้ในหลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2539 เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ โดยกำหนดให้มีวิชาภาษาอังกฤษอ่าน-เขียน ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลาย ทั้งนี้ กรมวิชาการ (2539 : 28) ได้ระบุไว้ในหลักสูตรว่า วิชาภาษาอังกฤษอ่าน-เขียน มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในสิ่งที่อ่าน มีนิสัยรักการอ่าน รู้จักแสวงหาความรู้จากการอ่าน และสามารถเขียนสื่อความในรูปแบบต่าง ๆ ได้ดี สำหรับจุดมุ่งหมายหลักของการอ่านก็คือ เพื่อให้นักเรียนมีความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจ ทั้งนี้เพราะการพัฒนาให้นักเรียนให้มีทักษะการอ่านที่ดี มิใช่เป็นการฝึกให้นักเรียนอ่านออกเขียนได้ถูกต้องเท่านั้น แต่ต้องมีความเข้าใจในเนื้อหาที่อ่านด้วย

แม้จะมีการวิจัยเกี่ยวกับการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยไว้มากมาย แต่การอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยยังไม่ได้ผลเป็นที่น่าพอใจ เพราะจากการศึกษาและวิจัยเกี่ยวกับระดับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาเท่าที่มีมา นำไปสู่ข้อสรุปที่

ใกล้เคียงกันว่า ระดับความสามารถในการอ่านของนักเรียนยังอยู่ในระดับที่ไม่น่าพึงพอใจ ควรต้องปรับปรุงแก้ไข ดังตัวอย่างของงานวิจัยในลักษณะนี้ที่มีให้เห็นเสมอมาทั้งที่เป็นงานวิจัยต่าง ๆ ของนักวิชาการและของหน่วยงานที่รับผิดชอบด้านการจัดการศึกษาโดยตรง ในส่วนของงานวิจัยทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ 4 ทักษะ โดยภาพรวมแล้ว พบว่า ในช่วงระยะเวลาตั้งแต่ปี 2515 เป็นต้นมา มีงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้านทักษะอ่านมากที่สุด (สุพัฒน์ สุกมลสันต์ 2535 : 50; 162-163) และผลการวิจัย พบว่า ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในด้านทักษะอ่านต่ำกว่าเกณฑ์แม้ว่าจะได้รับการฝึกฝนมาเป็นระยะเวลายาวนานหลายปี นอกจากนี้ จากรายงานการประเมินคุณภาพการศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ของเขตการศึกษา 10 พบว่า ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนอยู่ในระดับต่ำและไม่มีจุดประสงค์ข้อใดในข้อสอบที่นักเรียนสามารถสอบได้คะแนนสูงกว่าครึ่งหนึ่งของคะแนนเต็ม (ปัญหรี ทองวิสุทธิ 2541 : 1-2; อ้างถึงในกรมสามัญศึกษา. หน่วยศึกษานิเทศก์ เขตการศึกษา 10. 2534 : 95-96) สอดคล้องกับงานวิจัยของสราวรรณ์ จันทรกุลิน (2544) ที่พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด นอกจากนี้ผลจากการรายงานการประเมินคุณภาพการศึกษาปีการศึกษา 2538 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมีความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับปรับปรุง คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 37.74 (กรมวิชาการ, กระทรวงศึกษาธิการ 2540 : 9) เนื่องจากกระบวนการเรียนการสอนยังเน้นวิธีการสอนที่ครูมีบทบาทมากกว่านักเรียนซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของเทพนคร ทาคง (2537 : 1) ที่ได้ศึกษาระดับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนรายวิชาทักษะการอ่าน 1 ของโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดชลบุรี พบว่า ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน อยู่ในระดับอ่านตามตัวอักษรเท่านั้น

สาเหตุประการหนึ่งที่ทำให้การสอนการอ่านไม่ประสบผลสำเร็จเนื่องจากเนื้อหาของบทอ่านไม่น่าสนใจ และไม่เหมาะสมกับผู้เรียน เพราะครูส่วนใหญ่ยังใช้เนื้อหาจากหนังสือแบบเรียนที่จัดทำโดยสำนักพิมพ์ (Commercial Textbook) เป็นหลัก (กรมสามัญศึกษา 2541 : 61) ทำให้บทอ่านไม่เป็นธรรมชาติ อีกทั้งยังมีเนื้อหาที่ไม่เกี่ยวข้องกับตัวผู้เรียนเท่าใดนัก ดังนั้นครูผู้สอนจึงจำเป็นต้องสร้างเนื้อหาบทอ่านที่มีเรื่องราวที่ใกล้ตัวและเกี่ยวข้องกับผู้เรียนเพิ่มเติมขึ้นและเพื่อพัฒนาทักษะการเรียนภาษาด้านการอ่านของผู้เรียนให้ดีขึ้น การศึกษาเกี่ยวกับเทคนิคและวิธีการสอนอ่านแบบใหม่ ๆ จึงนับว่าเป็นสิ่งสำคัญยิ่งสำหรับครูผู้สอน เพื่อที่จะนำเทคนิคและวิธีการสอนอ่านที่มีประสิทธิภาพมาปรับปรุงวิธีการสอนของตน ทั้งนี้เพราะการเรียนการสอนจะบรรลุผลสำเร็จนั้นขึ้นอยู่กับจัดการเรียนการสอนของผู้สอนเป็นสำคัญ ผู้สอนควรมีความรู้ในด้านวิธีการสอน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และเลือกบทเรียนที่เหมาะสม องค์ประกอบเหล่านี้จะช่วย

เสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจและความกระตือรือร้นในการเรียน (Stauffer 1975 : 4) จากงานวิจัยของกฤษฎา ดีพิจารย์ (2551) พบว่า การสอนอ่านภาษาอังกฤษในประเทศไทยนั้นจะมุ่งเน้นการสอนอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยเนื้อหาที่ครูนำมาสอนอ่านค่อนข้างจะเป็นเรื่องใกล้ตัวผู้เรียน ซึ่งผู้เรียนไม่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ รวมทั้งเรื่องที่อ่านมักจะเป็นบทความทางวิชาการซึ่งใช้ภาษาเขียนที่มีโครงสร้างซับซ้อน อีกทั้งยังมีคำศัพท์และเนื้อหาที่ผู้เรียนไม่ค่อยพบในชีวิตประจำวันด้วย ในการเรียนภาษาต่างประเทศ การใช้สื่อการเรียนการสอนที่มีเนื้อหาที่นักเรียนคุ้นเคยจะทำให้ให้นักเรียนทำความเข้าใจเนื้อหาได้ดีกว่าเนื้อหาที่ไม่คุ้นเคย สอดคล้องกับแนวคิดของทาลิบ (Talib 1992 : 51-55) ที่เสนอความเห็นว่าการที่ครูสอนภาษาอังกฤษควรเลือกใช้วรรณกรรมที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับท้องถิ่นจะทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ภาษาที่หลากหลายและเข้าใจเอกลักษณ์ของวัฒนธรรมได้ดี นอกจากนี้โพสต์ และแรทเทต (Post and Rathet 1996 : 12) ยังกล่าวไว้ว่าการใช้เนื้อหาที่นักเรียนคุ้นเคยจะทำให้ให้นักเรียนได้ประโยชน์หลายด้าน และสามารถใช้ภาษาบอกเรื่องราวที่อยู่ใกล้ตัวได้ เช่น เรื่องราวเกี่ยวกับครอบครัวของตัวเอง ค่านิยมและความเชื่อในสังคมที่นักเรียนอาศัยอยู่ ซึ่งทั้งหมดนี้จะเป็นการเพิ่มแรงจูงใจในการเรียนภาษาที่สองแก่นักเรียน และนักเรียนยังได้เรียนรู้จุดมุ่งหมายของการเรียนภาษาที่สองว่าเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารซึ่งจะทำให้ให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้อีกภาษาที่สองได้ง่ายขึ้น

การจัดเนื้อหาในการสอนภาษาต่างประเทศที่นักเรียนสนใจและเกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมของตนเองเป็นวิธีหนึ่งที่สามารถแก้ปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในชั้นเรียนได้เพราะมีเนื้อหา ตัวบุคคล สถานที่ สถานการณ์และประวัติศาสตร์ที่นักเรียนคุ้นเคย (Brock 1990 : 23) เนส (Ness 1997 : 49) พบว่าปัญหาที่ครูสอนภาษาอังกฤษในต่างประเทศพบมากที่สุดก็คือ การขาดเนื้อหาการสอนภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้องกับท้องถิ่นตามความสนใจของผู้เรียน เขาจึงได้เสนอวิธีการแก้ปัญหาโดยการนำสื่อ เช่น แผ่นพับประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว หรือแผนที่ของท้องถิ่นนั้น ๆ มาใช้ในการเรียนการสอน เพื่อให้ให้นักเรียนได้สัมผัสเนื้อหาที่คุ้นเคยเป็นภาษาอังกฤษที่ไม่ยากนัก นอกจากนี้กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ให้จัดสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยอิงมาตรฐานการเรียนรู้เป็นข้อกำหนดคุณภาพของผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความรักท้องถิ่น รักชาติ และมุ่งหวังให้สถานศึกษาประยุกต์หลักสูตรใหม่ เป็นหลักสูตรแกนกลางเข้ากับหลักสูตรท้องถิ่นเพื่อให้ผู้เรียนมีปัญญา มีคุณภาพชีวิตและสามารถประกอบอาชีพได้อย่างมีคุณภาพ (อุทุมพร จามรมาน 2545 : คำนำ - 4) ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีโอกาสเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต โดยใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่น ชุมชนและแหล่งการเรียนรู้อื่น ๆ (กระทรวงศึกษาธิการ 2544 : ข 178) เพื่อพัฒนาให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และพัฒนา

ความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านรูปแบบต่าง ๆ พบว่า วิธีการหนึ่งที่น่าสนใจและสามารถจะนำมาแก้ไขปัญหาด้านการอ่านของนักเรียนได้ดี ก็คือ การนำเอกสารจริงที่พบและใช้อยู่ในชีวิตประจำวันมาใช้ในการเรียนการสอนอ่านตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนมีทักษะในการอ่านและสามารถเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ดีขึ้น ซึ่งแนวคิดนี้สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ที่ยึดรูปแบบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้อย่างเหมาะสมในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในและนอกชั้นเรียน อีกทั้งปัจจุบันประเทศไทยกำลังรณรงค์ในเรื่องการท่องเที่ยวอย่างจริงจัง ทำให้เห็นว่านักเรียนจะได้มีโอกาสพบกับชาวต่างชาติเพิ่มมากขึ้น ผู้วิจัยจึงเล็งเห็นว่านักเรียนควรเรียนรู้ในเรื่องของท้องถิ่นที่ตนเองอาศัยอยู่ หรือท้องถิ่นจังหวัดใกล้เคียงเพื่อถ่ายทอดและแลกเปลี่ยนความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้ ดังที่ โจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์ (2539:109-110) กล่าวว่า การเรียนรู้ที่ดีควรจะเรียนรู้จากสิ่งที่ใกล้ตัวไปยังสิ่งที่ไกลตัวเพราะเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่ผู้เรียนสามารถดูดซับได้รวดเร็วกว่า ดังนั้นจึงควรมีหลักสูตรท้องถิ่นเพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ชีวิตจริงตามสภาพเศรษฐกิจสังคมของท้องถิ่นตน แทนที่จะเรียนรู้เรื่องไกลตัว ซึ่งทำให้ผู้เรียนไม่รู้จักตนเอง ไม่รู้จักชีวิต ไม่เข้าใจและไม่มีความรู้สึที่ดีต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมรอบตัวเอง นอกจากนี้ การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นจะช่วยปลูกฝังให้ผู้เรียนมีความรักและความผูกพัน รวมทั้งภาคภูมิใจในท้องถิ่นของตนสามารถนำความรู้และประสบการณ์ไปพัฒนาตน ครอบครัวและท้องถิ่นตลอดจนดำเนินชีวิตอยู่ในท้องถิ่นของตนอย่างมีความสุข

จังหวัดตราดเป็นจังหวัดชายแดนสุดเขตไทยด้านชายฝั่งตะวันออก มีรูปร่างคล้ายหัวช้าง เป็นจังหวัดขนาดเล็กที่มีความอุดมสมบูรณ์ด้านทรัพยากรตลอดจนภูมิประเทศที่สวยงามและสภาพอากาศที่เหมาะสมแก่การอยู่อาศัย จังหวัดตราดมีศักยภาพด้านการท่องเที่ยวค่อนข้างสูง เนื่องจากทรัพยากรด้านการท่องเที่ยวยังคงมีอยู่อย่างอุดมสมบูรณ์ ไม่ว่าจะเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ สถานที่ทางประวัติศาสตร์ วัฒนธรรมที่สืบทอดมาแต่อดีต และสภาพแวดล้อมที่สวยงามเหมาะแก่การพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยว ทำให้สามารถพัฒนาตามทิศทางที่ถูกต้องได้อีกมาก โดยมุ่งเน้นการอนุรักษ์ธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและดำรงไว้ซึ่งธรรมเนียมประเพณีอันดีงามไปพร้อมกัน หากว่าบุคลากรในท้องถิ่นของจังหวัดตราดมีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในจังหวัดได้นั้น ย่อมเป็นการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดให้ดียิ่งขึ้นได้อีกทางหนึ่ง

โรงเรียนเนนทรายวิทยาคมเป็นโรงเรียนมัธยมสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดตราด กระทรวงศึกษาธิการ ตั้งอยู่ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดตราด เปิดสอนนักเรียนระดับ ช่วงชั้นที่ 3 และช่วงชั้นที่ 4 จากการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของกลุ่มสาระ การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศที่ผ่านมา ผู้วิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน ระดับช่วงชั้นที่ 4 ของโรงเรียนยังอยู่ในระดับที่ต้องปรับปรุง โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านทักษะอ่าน ซึ่งนักเรียนส่วนใหญ่ยังขาดทักษะด้านนี้ และไม่สามารถอ่านภาษาอังกฤษได้ในระดับที่เหมาะสม กับระดับการเรียนรู้ จึงเป็นเรื่องจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับครูผู้สอนที่ต้องจัดการเรียนการสอนเพื่อ พัฒนาผู้เรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้ได้ตามเกณฑ์ที่กำหนด อีกทั้งตรงกับความสนใจ และความต้องการของผู้เรียน

ผู้วิจัยได้เล็งเห็นความสำคัญของประเด็นข้างต้น จึงได้ทำวิจัยเรื่อง “การพัฒนาแบบฝึก เสริมทักษะอ่านภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับท้องถิ่นจังหวัดตราดสำหรับนักเรียนระดับช่วงชั้น ที่ 4 โรงเรียนเนนทรายวิทยาคม อ.เมือง จ.ตราด” ขึ้น ทั้งนี้เพื่อให้เป็นอีกทางเลือกหนึ่งในการพัฒนา ผู้เรียนให้มีความรู้ ความเข้าใจเบื้องต้นในไวยากรณ์ เข้าใจหลักการอ่านภาษาอังกฤษ สามารถสื่อ ความหมายในชีวิตประจำวัน ส่งเสริมให้เกิดความภาคภูมิใจ เห็นคุณค่า รู้ประวัติความเป็นมาและ ความสำคัญของเรื่องราวเกี่ยวกับจังหวัดบ้านเกิดของตน สามารถสื่อความหมายทางการท่องเที่ยว และเผยแพร่ให้ความรู้ในเรื่องที่เกี่ยวกับท้องถิ่นของตนเป็นภาษาอังกฤษ อีกทั้งเพื่อพัฒนาทักษะ ทางด้านภาษาในระดับสูงต่อไป ให้มีความรู้ความสามารถ มีคุณภาพ รวมทั้งเป็นการยกระดับ มาตรฐานทางด้านการเรียนภาษาและคุณภาพการบริการของบุคลากรทางด้านการท่องเที่ยวอีก ทางหนึ่งด้วย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะอ่านภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหา เกี่ยวกับท้องถิ่นจังหวัดตราดสำหรับนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเนนทรายวิทยาคม อ.เมือง จ.ตราด ให้ได้ตามเกณฑ์ 75/75 (ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และคณะ 2520 : 136)
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับช่วงชั้น ที่ 4 โรงเรียนเนนทรายวิทยาคม อ.เมือง จ.ตราด ก่อนและหลังการใช้แบบฝึกเสริมทักษะอ่านภาษาอังกฤษ ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับท้องถิ่นจังหวัดตราดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
3. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อความเหมาะสมของแบบฝึกเสริมทักษะ อ่านภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับท้องถิ่น จังหวัดตราดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

ปัญหาการวิจัย

1. แบบฝึกเสริมทักษะอ่านภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับท้องถิ่นจังหวัดตราดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้หรือไม่
2. ความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเนินทรายวิทยาคม อ.เมือง จ.ตราด หลังการใช้แบบฝึกเสริมทักษะอ่านภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับท้องถิ่นจังหวัดตราดสูงกว่าก่อนการใช้แบบฝึกหัดหรือไม่
3. นักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเนินทรายวิทยาคม อ.เมือง จ.ตราด มีความคิดเห็นอย่างไรต่อแบบฝึกเสริมทักษะอ่านภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับท้องถิ่นจังหวัดตราดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

สมมติฐานการวิจัย

1. แบบฝึกเสริมทักษะอ่านภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับท้องถิ่นจังหวัดตราดที่สร้างขึ้น มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 75/75 (ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และคณะ 2520 : 136)
2. ความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเนินทรายวิทยาคม อ.เมือง จ.ตราด หลังได้รับการฝึกโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะอ่านภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับท้องถิ่นจังหวัดตราดสูงกว่าความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษก่อนการฝึกโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
3. นักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเนินทรายวิทยาคม อ.เมือง จ.ตราด มีความเห็นว่าแบบฝึกเสริมทักษะอ่านภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับท้องถิ่นจังหวัดตราดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีความเหมาะสม

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 แผนการเรียนวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์ โรงเรียนเนินทรายวิทยาคม ที่เรียนวิชาการอ่านภาษาอังกฤษเชิงท้องถิ่น (อ 40202)

1.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 แผนการเรียนวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์ โรงเรียนเนินทรายวิทยาคม ที่เรียนวิชาการอ่านภาษาอังกฤษเชิงท้องถิ่น (อ 40202) ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 30 คน ใช้วิธีการสุ่มแบบเจาะจง

2. ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่

2.1 ความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเนินทรายวิทยาคม อ.เมือง จ.ตราด ก่อนและหลังการใช้แบบฝึกเสริมทักษะอ่านภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับท้องถิ่นจังหวัดตราดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

2.2 ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อความเหมาะสมของแบบฝึกเสริมทักษะอ่านภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับท้องถิ่นจังหวัดตราดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

ข้อตกลงเบื้องต้น

1. การกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้เอกสารจริงเกี่ยวกับท้องถิ่นในการวิจัยครั้งนี้กำหนดไว้ คือ 75/75 (ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และคณะ 2520 : 142) ซึ่งถือให้ค่าความคลาดเคลื่อนในการยอมรับประสิทธิภาพของแบบฝึกไว้ร้อยละ 2.5–5 กล่าวคือ

1.1 เมื่อประสิทธิภาพของแบบฝึกสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ร้อยละ 2.5 ขึ้นไป ถือว่าแบบฝึกมีประสิทธิภาพดีมาก

1.2 เมื่อประสิทธิภาพของแบบฝึกสูงกว่าหรือเท่ากับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ แต่ไม่เกินร้อยละ 2.5 ถือว่าแบบฝึกมีประสิทธิภาพดี

1.3 เมื่อประสิทธิภาพของแบบฝึกต่ำกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ แต่ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 2.5 ถือว่ายังมีประสิทธิภาพเป็นที่ยอมรับได้ หรืออยู่ในระดับพอใช้

1.4 เมื่อประสิทธิภาพของแบบฝึกต่ำกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้มากกว่าร้อยละ 2.5 ถือว่าเป็นเกณฑ์ที่มีประสิทธิภาพต่ำ

2. คะแนนที่ได้จากการสอบครั้งแรก (Pretest) เป็นเครื่องบ่งชี้ถึงความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนแต่ละคนก่อนการใช้แบบฝึก

3. คะแนนที่ได้จากการสอบครั้งหลัง (Posttest) เป็นเครื่องบ่งชี้ถึงความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนแต่ละคนหลังการใช้แบบฝึก

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. แบบฝึกเสริมทักษะอ่าน หมายถึง เอกสารแบบฝึกหัดบทเรียนท้องถิ่นภาษาอังกฤษซึ่งมีเนื้อหาและบริบทของการใช้ภาษาที่เกี่ยวข้องกับท้องถิ่นจังหวัดตราด ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นสำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเนินทรายวิทยาคม จังหวัดตราด จำนวน 8 บทเรียน โดยผู้วิจัยพัฒนาขึ้นตามกรอบเนื้อหาที่ได้จากการสำรวจหัวข้อเกี่ยวกับท้องถิ่นจังหวัดตราด เกี่ยวกับชุมชน ที่ตั้ง สภาพภูมิประเทศ ประวัติความเป็นมา ขนบธรรมเนียมประเพณี ศิลปะพื้นบ้าน เศรษฐกิจ

สิ่งแวดล้อม แหล่งท่องเที่ยว วิถีชีวิต ความเป็นอยู่ ศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น และวิเคราะห์เนื้อหาภาษาด้านทักษะการอ่านจากสาระการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นและคำอธิบายรายวิชาการอ่านภาษาอังกฤษเชิงท้องถิ่น (อ 40202) หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ได้แก่ ทักษะอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ การเดาความหมายคำศัพท์จากบริบท การทำความเข้าใจวิธีการเรียบเรียงเนื้อหาและความสัมพันธ์ของเนื้อหาแต่ละตอน รวมทั้งทักษะด้านไวยากรณ์และคำศัพท์

2. ประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะอ่าน หมายถึง คุณภาพของแบบฝึกเสริมทักษะอ่านภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับท้องถิ่นจังหวัดตราด คือ เมื่อนักเรียนได้ฝึกทำแบบฝึกเสริมทักษะอ่านแล้ว สามารถทำคะแนนได้ไม่ต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 75/75 (ชัยงค์ พรหมวงศ์ และคณะ 2520 : 136) หมายความว่า 75 ตัวแรก คือ คะแนนเฉลี่ยที่นักเรียนสามารถทำแบบฝึกเสริมทักษะอ่านของทุกบทได้ถูกต้องร้อยละ 75 และ 75 ตัวหลัง คือ คะแนนเฉลี่ยที่นักเรียนสามารถทำแบบทดสอบหลังการทำแบบฝึกของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างได้ถูกต้องร้อยละ 75

3. แบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่าน หมายถึง แบบทดสอบที่สร้างขึ้นตามขอบข่ายเนื้อหาแบบฝึกที่เน้นเนื้อหาท้องถิ่นจังหวัดตราดและทักษะการอ่านด้านการเข้าใจใจความสำคัญ การเดาคำศัพท์ การเข้าใจตำแหน่งคำ การเข้าใจรายละเอียดปลีกย่อย ใช้วัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังการใช้แบบฝึก เป็นแบบทดสอบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ คะแนนเต็ม 40 คะแนน ใช้เวลา 60 นาที ตอบถูกได้ 1 คะแนนตอบผิดได้ 0 คะแนน

4. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ หมายถึง คะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน ที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับท้องถิ่นจังหวัดตราด

5. นักเรียน หมายถึง นักเรียนที่เรียนอยู่ในระดับช่วงชั้นที่ 4 (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6) ที่เรียนวิชาการอ่านภาษาอังกฤษเชิงท้องถิ่น (อ 40202) และกำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 โรงเรียนเนินทรายวิทยาคม อ.เมือง จ.ตราด

6. แบบสอบถามความคิดเห็น หมายถึง แบบสอบถามประมาณค่าเพื่อประเมินความคิดเห็นของนักเรียนที่เรียนรายวิชาการอ่านภาษาอังกฤษเชิงท้องถิ่น ที่มีต่อกิจกรรมการอ่านและแบบฝึกเสริมทักษะอ่านที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีลักษณะเป็นแบบสอบถามตามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ของลิเคิร์ต (Likert) โดยผู้วิจัยพัฒนาขึ้นจากแนวคิดในการประเมินเอกสารของนูแนน (Nunan 1955) ในด้านรูปแบบของเนื้อหาและกิจกรรมของสื่อและประโยชน์ที่ได้จากสื่อ จำนวน 5 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านรูปแบบของสื่อ 2) ด้านเนื้อหา 3) ด้านการใช้ภาษา 4) ด้านกิจกรรมประกอบบทเรียน และ 5) ด้านประโยชน์ของแบบฝึก

7. **ความคิดเห็นต่อแบบฝึก** หมายถึง คะแนนที่ได้จากการตอบแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกเสริมทักษะอ่านภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับท้องถิ่นจังหวัดตราดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการทำวิจัยเพื่อพัฒนาบทเรียนเสริมหลักสูตรท้องถิ่น : รายวิชาการอ่านภาษาอังกฤษเชิงท้องถิ่นของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเนินทรายวิทยาคม อ.เมือง จ.ตราด นั้น ผู้วิจัยได้ศึกษาและค้นคว้าจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นพื้นฐานประกอบสำหรับการศึกษาและพัฒนาบทเรียน ซึ่งสามารถแยกเป็นหัวข้อต่าง ๆ ได้ดังต่อไปนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่านภาษาอังกฤษ
 - 1.1 ความหมายของการอ่าน
 - 1.2 กระบวนการอ่าน
 - 1.3 วิธีการอ่าน
 - 1.4 ความเข้าใจในการอ่าน
 - 1.5 ระดับความเข้าใจในการอ่าน
 - 1.6 องค์ประกอบสำคัญที่มีผลต่อความเข้าใจในการอ่าน
2. เอกสารที่เกี่ยวกับทฤษฎีโครงสร้างความรู้เดิม (Schema Theory)
 - 2.1 ความหมายของโครงสร้างความรู้
 - 2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้ตามทฤษฎีโครงสร้างความรู้
 - 2.3 การสอนอ่านตามแนวคิดของทฤษฎีโครงสร้างความรู้
3. เอกสารที่เกี่ยวกับการสอนอ่านภาษาอังกฤษ
 - 3.1 การอ่านภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ
 - 3.2 วิธีการสอนอ่านเพื่อการสื่อสาร
 - 3.3 กิจกรรมการสอนอ่านเพื่อการสื่อสาร
 - 3.4 เนื้อหาที่นำมาใช้ในการสอนอ่าน
 - 3.5 การวัดผลและประเมินผลการอ่าน
 - 3.6 การประเมินความสามารถการอ่าน

4. เอกสารเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะอ่าน
 - 4.1 หลักการสอนอ่าน
 - 4.2 การสร้างแผนการสอนอ่าน
 - 4.3 กระบวนการอ่าน
 - 4.4 กระบวนการอ่านแบบล่างสู่บน (Bottom-Up Process)
 - 4.5 กระบวนการอ่านแบบบนสู่ล่าง (Top-Down Process)
 - 4.6 กระบวนการอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ (Interactive Process)
5. การใช้เอกสารจริงในการสอนอ่าน
 - 5.1 ความหมายและประเภทของเอกสารจริง
 - 5.2 ความสำคัญและประโยชน์ของเอกสารจริง
 - 5.3 หลักเกณฑ์ในการเลือกใช้เอกสารจริงในการเรียนการสอนภาษา
6. การสร้างแบบฝึก
 - 6.1 ความหมายของแบบฝึก
 - 6.2 ลักษณะของภาระงานที่ใช้เป็นแบบฝึกทางภาษา
 - 6.3 ประโยชน์ของแบบฝึก
 - 6.4 หลักการและขั้นตอนในการสร้างแบบฝึก
7. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรการศึกษาระดับพื้นฐาน พุทธศักราช 2544
 - 7.1 วิสัยทัศน์และโครงสร้างหลักสูตรภาษาต่างประเทศ
 - 7.2 มาตรฐานการเรียนรู้ (Learning Standards)
 - 7.3 การกำหนดโครงสร้างรายวิชา
8. การจัดทำสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น
 - 8.1 ความหมายของหลักสูตรท้องถิ่น
 - 8.2 นิยามและความหมายของคำที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น
 - 8.3 ความสำคัญของการจัดทำสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น
 - 8.4 ลักษณะการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น
 - 8.5 เนื้อหาของบทเรียนท้องถิ่น
 - 8.6 ตัวชี้วัดความสำเร็จของการจัดทำสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น
 - 8.7 การนำสาระการเรียนรู้ท้องถิ่นสู่การเรียนการสอน
 - 8.8 การจัดทำกรอบสาระการเรียนรู้ท้องถิ่นของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาตราด

9. เอกสารเกี่ยวกับจังหวัดตราด
 - 9.1 ประวัติความเป็นมาของจังหวัดตราด
 - 9.2 สภาพภูมิอากาศและอาณาเขตติดต่อ
10. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 10.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความเข้าใจในการอ่าน
 - 10.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาประสิทธิภาพของแบบฝึกหัดหรือสื่อการสอน
 - 10.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำหลักสูตรตามความต้องการของท้องถิ่น

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านภาษาอังกฤษ

ทักษะอ่านเป็นทักษะหนึ่งในจำนวน 4 ทักษะของการเรียนภาษา เปรียบเสมือนกุญแจสำคัญที่ใช้เป็นเครื่องมือในการสื่อสารและแสวงหาความรู้เพิ่มเติม ซึ่งผู้อ่านสามารถนำความรู้ที่ได้จากการอ่านไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ การอ่านเป็นทักษะที่เรียนรู้และพัฒนาได้หากได้รับการฝึกฝนที่ดี ผู้ที่มีความสามารถในการอ่านที่ดี ย่อมมีโอกาสดูจะเรียนรู้ได้ดีเช่นกัน นอกจากนี้ การอ่านยังเป็นทักษะที่บุคคลสามารถฝึกฝนได้ตลอดเวลาและเป็นพื้นฐานนำไปสู่การเรียนรู้ทักษะทางภาษาอื่นๆ ได้อีก เช่น ทักษะฟัง พูดและเขียน การอ่านจึงเป็นทักษะที่จำเป็นจะต้องฝึกฝนให้นักเรียนนักศึกษาสามารถนำทักษะเหล่านี้มาเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.1 ความหมายของการอ่าน

นักการศึกษาผู้เชี่ยวชาญทางภาษา และนักวิชาการด้านการอ่านทั้งในและต่างประเทศ ได้อธิบายความหมายของการอ่านที่แตกต่างกันไปตามแง่มุมของแต่ละท่าน อย่างไรก็ตามสามารถสรุปได้ดังนี้

สมิท (Smith 1973 : 6) กล่าวว่า การอ่านมิใช่กระบวนการที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลที่มองเห็นเป็นสิ่งสำคัญ แต่เป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลสองประเภท คือ ข้อมูลที่เป็นตัวอักษรในหน้ากระดาษที่ปรากฏต่อสายตา (Visual Information) และข้อมูลที่มาจากสมองหรือประสบการณ์ (Non-visual Information) ซึ่งข้อมูลประเภทหลังนี้ มีความสำคัญต่อความเข้าใจในการอ่านมากกว่าข้อมูลประเภทแรก การวิเคราะห์แยกแยะความหมายในระดับคำจึงไม่ใช่สิ่งจำเป็น แต่มุ่งเน้นที่ความหมายของประโยคหรือข้อความมากกว่า

แฮร์ริส และสมิท (Harris and Smith 1976 : 14) ได้กล่าวว่า การอ่านเป็นปฏิกิริยาโต้ตอบของผู้อ่านที่มีต่อสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ผู้อ่านจะต้องติดตาม ขยายความ ตีความจุดมุ่งหมายของผู้เขียนที่

ต้องการจะสื่อ ซึ่งนอกจากจะต้องอาศัยความรู้ทางภาษาและความคิดแล้ว ยังต้องอาศัยโลกทัศน์ของตนเองด้วย

คูเปอร์ และคนอื่น ๆ (Cooper and others 1979 : 13) กล่าวว่า การอ่าน คือ กระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้อ่านกับเนื้อหา เพื่อจัดรูปแบบของความหมายโดยอาศัยพื้นฐานจากประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน เป็นกระบวนการสร้างความหมายจากเนื้อหานั้น

มอร์ริส (Morris 1984 : 14) กล่าวว่า การอ่าน คือ กระบวนการซึ่งผู้อ่านรับรู้ข่าวสาร ซึ่งถูกเสนอไว้ในรูปรหัสพิเศษ ผู้เขียนเป็นผู้ส่งข่าว ผู้อ่านจึงเป็นผู้แปรรหัสเหล่านั้น ความรู้และประสบการณ์เดิมของตนเป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดการนำไปสู่เป้าหมายหลักของการอ่านที่ว่า ผู้อ่านต้องคิดเป็นและเข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่าน

สเตรง (Strang 1998 : 63) กล่าวว่า การอ่าน คือ กิจกรรมที่สร้างสรรค์ทางความคิดเมื่อผู้เขียนได้สร้างโครงสร้างทางความคิด ผู้อ่านจะทำการประมวลความคิดขึ้นมาใหม่โดยผ่านระบบคำ อันจะนำไปสู่เป้าหมายในการอ่าน คือ สารและความสำคัญทางความคิดของผู้เขียน

กรมวิชาการ (2539 : 11) กล่าวว่า การอ่าน เป็นกระบวนการทางสติปัญญาที่ผู้อ่านรับรู้ตัวอักษรหรือสัญลักษณ์ ตลอดจนค้นหาความหมาย ความเข้าใจแล้วแปลความหมายที่ผู้รับรู้นั้นเป็นความคิดซึ่งต้องอาศัยประสบการณ์เดิมและจินตนาการของผู้อ่านเองมาช่วยพิจารณาความหมายของสิ่งที่อ่านนั้นจนเกิดเป็นความเข้าใจในที่สุด การอ่านเป็นการสื่อความหมายระหว่างผู้เขียนและผู้อ่านโดยมีข้อเขียนเป็นสื่อกลาง หน้าที่ของผู้อ่าน คือ การค้นคว้าหาความหมายจากข้อเขียนนั้น ๆ

เยาวรัตน์ การพานิช และคณะ (2542 : 5) สรุปว่า การอ่านเป็นการสื่อสารระหว่างผู้เขียนและผู้อ่าน โดยผู้เขียนถ่ายทอดความคิดความรู้ผ่านตัวอักษร และผู้อ่านใช้ความรู้ทางภาษาจากการจำ การสังเกต และประสบการณ์ของตนมาผสมผสานเชื่อมโยงกับสิ่งที่อ่าน เพื่อให้เกิดความเข้าใจและสามารถวิเคราะห์สิ่งที่ตนอ่านได้

ประหยัด ภูมิโคกรักษ์ (2543 : 19) กล่าวว่า การอ่าน คือ กระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้อ่าน ผู้เขียน เนื้อหาและบริบทของสถานการณ์ ที่ผู้อ่านต้องสร้างความหมายและความเข้าใจโดยผ่านกระบวนการทางความคิด ซึ่งตลอดเวลาที่อ่านนั้น ผู้อ่านจะต้องตั้งสมมติฐานเดาความหมายจากสิ่งที่อ่าน รวมทั้งอาศัยพื้นฐานประสบการณ์เดิม เป็นส่วนช่วยในการสร้างความหมายจากเนื้อหานั้นจนสามารถเข้าใจความหมายที่ผู้เขียนต้องการสื่อได้

จากความคิดเห็นและคำจำกัดความของการอ่านดังกล่าว สรุปได้ว่า การอ่าน คือ กระบวนการสื่อสารระหว่างผู้อ่าน ผู้เขียน เนื้อหาและบริบทของสถานการณ์ เพื่อแปลความหมายของสัญลักษณ์ทางภาษาโดยผ่านกระบวนการคิดวิเคราะห์ ตามความรู้ภาษาจากการจำ การสังเกต

และประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน และตีความเพื่อให้เกิดความเข้าใจความหมายของเรื่องที่อ่านตามความต้องการของผู้เขียนที่ตั้งวัตถุประสงค์ไว้

1.2 กระบวนการอ่าน

นักภาษาศาสตร์ได้อธิบายธรรมชาติของกระบวนการอ่านไว้ 3 ลักษณะ คือ

1.2.1 ความหมายของการอ่านตามรูปแบบการอ่านในระดับพื้นฐานไปสู่การอ่านในระดับสูง (Bottom-up Model) ซึ่งเป็นรูปแบบอ่านโดยการถอดรหัสทีละคำจนกระทั่งเข้าใจเรื่องที่อ่าน (Barnett 1989 quoted in Hadley 2001 : 203 ; Chandawimol 1998 : 32-33) นักการศึกษาที่ให้ความหมายของการอ่านตามแนวคิดนี้ได้แก่ นูแนน (Nunan 1995 : 33) ซึ่งกล่าวว่าการอ่านเป็นกระบวนการถอดรหัสจากภาษาเขียนโดยทำงานจากหน่วยย่อยของภาษาทีละตัวอักษรไปยั้งที่ใหญ่ขึ้น ได้แก่ คำ อนุประโยค และประโยคเพื่อให้เข้าใจความหมายซึ่งสอดคล้องกับรูเมลฮาร์ท (Rumelhart 1994 quoted in Lue and Kinzer 1995 : 9) ที่ได้สรุปความหมายของการอ่านว่าเป็นกระบวนการในการเข้าใจภาษาเขียน ซึ่งเริ่มจากการกวาดสายตา อ่านเครื่องหมายต่าง ๆ ที่ปรากฏอยู่บนหน้ากระดาษและจบลงด้วยการมีแนวความคิดเฉพาะอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่คุณเขียนมีความตั้งใจที่จะสื่อความ ผู้อ่านที่มีความชำนาญจะมีความสามารถในการที่จะเข้าใจข้อความในรูปแบบของวากยสัมพันธ์ (Syntactic) ความหมาย (Semantic) และความเหมาะสมในการใช้ภาษาเพื่อการตีความที่ถูกต้อง (Pragmatic) ซึ่งข้อมูลเหล่านี้จะมีการปฏิสัมพันธ์กันอย่างซับซ้อนในขณะที่ผู้อ่านกำลังอ่าน

1.2.2 ความหมายของการอ่านตามรูปแบบการอ่านในระดับสูงไปสู่การอ่านในระดับพื้นฐาน (Top-down Model) จัดเป็นการอ่านที่ผู้อ่านต้องใช้ประสบการณ์จากความรู้เดิมมาเดาเรื่องหรือหาความหมายกว้าง ๆ จากเรื่องที่อ่านเพื่อให้เข้าใจเรื่องที่อ่าน (Barnett 1989 quoted in Hadley 2001 : 203 ; Chandawimol 1998 : 33-34) สำหรับนักการศึกษาที่ให้ความหมายของการอ่านตามรูปแบบนี้ได้แก่ กูดแมน (Goodman 1995 : 12) ที่กล่าวว่าการอ่านเป็นกระบวนการรับรู้ภาษาและเป็นกระบวนการทางภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยาที่สลับซับซ้อนโดยเริ่มจากผู้อ่านนำเสนอถ่ายทอดความคิดต่าง ๆ ในรูปแบบของการเขียนและสิ้นสุดลงที่การตีความของผู้อ่านหรืออีกนัยหนึ่งคือผู้อ่านทำหน้าที่ใส่รหัสข้อมูล ส่วนผู้อ่านทำหน้าที่ถอดรหัสข้อมูลโดยใช้ภาษาในการสื่อสาร ส่วนวิลเลียมส์ (Williams 1986 : 2) กล่าวว่า การอ่านเป็นกระบวนการที่ผู้อ่านมองและทำความเข้าใจสิ่งที่อ่าน ไม่ใช่เพียงการออกเสียงได้หรือการเข้าใจความหมายของคำทุกคำ ซึ่งคิวกันต์ ปทุมสูติ (2542 : 11-13) ได้ให้ความหมายแนวเดียวกันว่าการอ่านคือการออกเสียงตามหนังสือเพื่อให้ได้ใจความหรือเข้าใจความ หรือเพื่อสื่อความตามหนังสือนั้นประการหนึ่ง และยังมีความหมายกว้างหมายถึง การสังเกตพิจารณาสิ่งต่าง ๆ ให้เข้าใจ ตลอดจนการคิดเกี่ยวกับความรู้ ความเข้าใจนั้น

อีกประการหนึ่งด้วย ดังนั้นการอ่านจึงเป็นการเปิดประตูแห่งชีวิตที่ทุกคนจะต้องเปิดและก้าวออกสู่โลกกว้างของความรู้ ความคิด ความสุข สนุกสนาน ความงาม ความหวัง และความสำเร็จที่เป็นจุดหมายปลายทาง

จากความหมายของการอ่านตามรูปแบบการอ่านทั้ง 2 แนวทาง จะเห็นได้ว่าการอ่านเป็นประสบการณ์ที่ผู้อ่านต้องอาศัยสติปัญญา ความรู้ ความคิดและความสามารถในการอ่าน โดยเฉพาะความสามารถทางภาษาศาสตร์ทั้งระดับพื้นฐานและระดับสูงในการตีความหรือทำความเข้าใจภาษาเขียนที่ผู้เขียนต้องการสื่อสาร ดังแนวคิดของรูเมลฮาร์ต (Rumelhart : 1980 quoted in Mikulecky 1990 : 2) ที่กล่าวว่าขณะอ่านระบบของกระบวนการหาข้อมูลของผู้อ่านจะปฏิสัมพันธ์กัน 2 ลักษณะต่อเนื่อง คือ การหารายละเอียดของข้อมูลตามรูปแบบการอ่านในระดับพื้นฐานไปสู่การอ่านในระดับสูง (Bottom-up Model) กับการหาความหมายหรือความคิดรวบยอดของสิ่งที่อ่านตามรูปแบบการอ่านในระดับสูงไปสู่การอ่านในระดับพื้นฐาน (Top-down Model) และแนวคิดของจันทวิมล (Chandawimol 1998 : 34) ที่ให้ความเห็นว่าวิธีการอ่านที่เหมาะสมที่สุดคือการอ่านรูปแบบปฏิสัมพันธ์ (Interactive Model) ซึ่งผู้อ่านต้องอ่านอย่างละเอียดเพื่อให้เข้าใจข้อมูล ขณะเดียวกันก็ต้องใช้ความรู้เดิมมาคาดเดาหรือตั้งสมมติฐานเพื่อให้เข้าใจความคิดรวบยอดเรื่องที่อ่าน

1.2.3 การอ่านอย่างมีปฏิสัมพันธ์ คือ กระบวนการเชื่อมโยงสิ่งที่สัมพันธ์กันระหว่างความรู้จากสิ่งที่อ่านเข้ากับความรู้ของผู้อ่านเองในขณะที่อ่าน การอ่านจึงไม่ใช่เป็นเพียงการดึงข้อมูลจากบทอ่านเท่านั้น แต่เป็นการกระตุ้นความรู้ในสมองของผู้อ่านอีกด้วย การอ่านอย่างมีปฏิสัมพันธ์ดังที่รูเมลฮาร์ต (Rumelhart 1977, quoted in Grabe 1988 : 60) ได้เสนอรูปแบบการอ่านอย่างมีปฏิสัมพันธ์ หมายถึง ระดับการอ่านในข้อมูลระดับขั้นพื้นฐานไปสู่ข้อมูลในระดับขั้นสูงและการประมวลผลจากข้อมูลระดับสูงไปสู่ข้อมูลในระดับพื้นฐานปฏิสัมพันธ์กันที่ดี อันเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการอ่าน รูปแบบการอ่านไม่ได้หมายถึงเฉพาะความสัมพันธ์ระหว่างผู้อ่านกับสิ่งที่อ่านเท่านั้น แต่ยังหมายถึงความสัมพันธ์ขององค์ประกอบต่างๆ อันเป็นทักษะในการอ่าน เช่น ความรู้ด้านโครงสร้างภาษา ความรู้ด้านความหมาย เป็นต้น

สรุปได้ว่า การอ่านแบบปฏิสัมพันธ์นี้ไม่ได้เน้นเฉพาะการประมวลผลจากข้อมูลระดับพื้นฐานไปสู่ข้อมูลในระดับสูง (Bottom-Up Processing) หรือการประมวลผลจากข้อมูลระดับสูงไปสู่ระดับพื้นฐาน (Top-Down Processing) อย่างใดอย่างหนึ่ง แต่จะเป็นการปฏิสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลทั้งในระดับพื้นฐานไปสู่ระดับสูง และจากระดับสูงมาสู่ระดับพื้นฐาน รูปแบบการอ่านอย่างมีปฏิสัมพันธ์ จึงเป็นรูปแบบที่เหมาะสมกับการอ่านเพื่อความเข้าใจในการอ่าน การอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ เป็นกระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้อ่านและผู้เขียนในแง่ของความรู้

และความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมาย ซึ่งผู้อ่านจะเกิดความเข้าใจเมื่อผู้อ่านมีความรู้ความสามารถทางภาษา ตลอดจนประสบการณ์เดิมอย่างเพียงพอที่จะเข้าใจภาษาที่ผู้เขียนใช้เป็นสื่อในการถ่ายทอดความคิด ดังนั้นผู้อ่านจะต้องมีการคาดการณ์ล่วงหน้าบนพื้นฐานของความรู้และประสบการณ์เดิม เพื่อเป็นแนวทางในการทำความเข้าใจต่อสิ่งที่ผู้เขียนต้องการสื่อกับผู้อ่าน กระบวนการอ่านจึงเป็นกระบวนการแห่งความสัมพันธ์ระหว่างภาษาและความคิดของผู้อ่าน

1.3 วิธีการอ่าน

วิธีการอ่านเป็นสิ่งที่สำคัญสำหรับผู้อ่านที่สามารถนำมาเลือกใช้ได้ทุกครั้งเมื่อต้องการอ่านซึ่งแต่ละวิธีล้วนมีหลักและวิธีการที่แตกต่างกันดังที่ผู้เชี่ยวชาญกล่าวไว้ ดังต่อไปนี้

เกลวเลท (Grellet 1981 : 4) ได้กล่าวถึงวิธีการอ่านที่ผู้อ่านสามารถนำไปใช้ในการอ่านรูปแบบต่าง ๆ ได้ 4 วิธี ได้แก่

1. วิธีการอ่านแบบสำรวจ (Skimming) เป็นวิธีการอ่านเร็ววิธีหนึ่งที่ผู้อ่าน ๆ เพื่อหาข้อมูลที่สำคัญทั่ว ๆ ไป จากเรื่องที่อ่านโดยไม่เน้นให้ความสำคัญกับส่วนใดส่วนหนึ่งจากเรื่องที่อ่าน
2. วิธีการอ่านแบบหาข้อมูลเฉพาะ (Scanning) เป็นวิธีอ่านเร็วอีกวิธีหนึ่งซึ่งผู้อ่านจะกวาดสายตารวดเร็วเพื่อหาข้อมูลเฉพาะที่ต้องการจากเรื่องที่อ่าน
3. การอ่านแบบรอบรู้ (Extensive Reading) เป็นวิธีการอ่านที่ผู้อ่านเลือกใช้ในการอ่านเรื่องยาวประเภทต่าง ๆ ที่ผู้อ่านให้ความสนใจและเป็นเรื่องราวที่ให้ความรู้ที่หลากหลายแก่ผู้อ่าน ซึ่งผู้อ่านอาจจะต้องการอ่านเพื่อเพิ่มพูนความรู้ เพื่อผ่อนคลาย เพิ่มความสนุกสนานและความบันเทิงจากการอ่าน
4. การอ่านเพื่อการศึกษา (Intensive Reading) เป็นการอ่านเพื่อการศึกษาค้นคว้า ซึ่งผู้อ่านจะเลือกใช้วิธีนี้เพื่อมุ่งหาข้อมูล รายละเอียดและความรู้ที่ต้องการจากเรื่องที่อ่าน

มอยล์ (Moyle 1982 : 32) กล่าวถึงวิธีการอ่านที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับของวิธีการอ่านตามแนวคิดของเกลวเลท ไว้ดังต่อไปนี้

1. วิธีการอ่านแบบสำรวจ (Skimming) เป็นการอ่านเพื่อหาข้อมูลโดยทั่วไป รวมทั้งความรู้สึก ความประทับใจจากเนื้อหาที่อ่าน เช่น การอ่านนวนิยายเพื่อความบันเทิง หรืออ่านข่าวใหญ่ที่สำคัญในหนังสือพิมพ์ เป็นต้น
2. วิธีการอ่านแบบหาข้อมูลเฉพาะ (Scanning) เป็นการอ่านเพื่อหาข้อมูลเฉพาะและผู้อ่านพยายามที่จะแยกข้อความที่อ่านออกเป็นส่วน ๆ เพื่อที่จะหาข้อความสำคัญที่ต้องการ

3. การอ่านเพื่อการศึกษา (Intensive or Study Reading) เป็นการอ่านที่ผู้อ่านต้องการรายละเอียดที่ซับซ้อนและลึกซึ้งของเนื้อหา และผู้อ่านต้องจำทุกส่วนของเนื้อหาที่อ่าน

จากการศึกษาวิธีและประเภทของการอ่าน จะเห็นได้ว่าการอ่านแต่ละวิธีแต่ละประเภทมีลักษณะที่แตกต่างกันออกไป ขึ้นอยู่กับเหตุผล ความสำคัญ และความต้องการว่าผู้อ่านต้องการอ่านเพื่ออะไร เช่น ถ้าอ่านเรื่องทั่วไป ที่ไม่ค่อยมีความสำคัญมากนัก ผู้อ่านสามารถเลือกใช้วิธีการอ่านแบบสำรวจ (Skimming) ถ้าผู้อ่านต้องการหาข้อมูลบางอย่างที่เฉพาะเจาะจงจากเรื่องที่อ่าน ผู้อ่านควรเลือกวิธีการอ่านแบบหาข้อมูลเฉพาะ (Scanning) เมื่อผู้อ่านต้องการอ่านเรื่องทั่วไปเพื่อการต่อยอดความรู้ ความบันเทิงและผ่อนคลาย ผู้อ่านควรเลือกวิธีการอ่านแบบรอบรู้ (Extensive Reading) และเมื่อผู้อ่านต้องการอ่านข้อมูลทางด้านวิชาการ ผู้อ่านจำเป็นต้องเลือกวิธีการอ่านเพื่อการศึกษา (Intensive Reading) เป็นต้น

1.4 ความเข้าใจในการอ่าน

สิ่งสำคัญที่สุดในการอ่าน คือ ความเข้าใจในการอ่าน เพราะการอ่านจะเกิดประโยชน์ขึ้นได้ก็ต่อเมื่อผู้อ่านสามารถเข้าใจเรื่องที่อ่านนั้น ทั้งนี้ นักการศึกษาผู้เชี่ยวชาญทางภาษา รวมทั้งนักวิชาการด้านการอ่านทั้งในและต่างประเทศ ได้อธิบายความหมายของการอ่านเพื่อความเข้าใจที่แตกต่างกันไปตามแง่มุมของแต่ละท่าน ดังจะยกตัวอย่างต่อไปนี้

กู๊ดแมน (Goodman 1989 : 209) ให้ความหมายว่า ความเข้าใจในการอ่าน คือการสื่อสารระหว่างผู้อ่านกับผู้เขียน โดยอาศัยมโนภาพและประสบการณ์เดิมของผู้อ่านในการเรียนรู้ความหมายโดยรวมของภาษา ซึ่งผู้เขียนพยายามสื่อสารให้ผู้อ่านสามารถเดาเหตุการณ์ได้ เพื่อประมวลความคิดกับความหมายของภาษาจนสามารถสื่อสารเป็นภาษาพูดและภาษาเขียนได้

จอห์นสตัน (Johnston 1983) สรุปว่า ความเข้าใจในการอ่าน คือ การสร้างความหมายจากสิ่งที่อ่านซึ่งต้องอาศัยโครงสร้างความรู้เดิม ตัวชี้แนะภายในบทอ่านและกลวิธีต่าง ๆ เข้าช่วยผู้อ่าน จึงจะสามารถสร้างความหมายนั้นได้ตรงตามจุดประสงค์ของผู้เขียน

แอนเดอร์สัน (Anderson 1985 : 376) ได้กล่าวถึงการอ่านเพื่อความเข้าใจว่าเป็นกระบวนการอ่านที่ผู้อ่านต้องวิเคราะห์ความหมายของสิ่งที่อ่านหลายระดับ ตั้งแต่ระดับเสียง (Graphonemic) หน่วยคำ (Morpheme) ความหมาย (Semantic) โครงสร้างไวยากรณ์ (Syntactic) การนำไปใช้ (Pragmatic) และการตีความ (Interpretation) กระบวนการวิเคราะห์ดังกล่าวไม่จำเป็นต้องเริ่มต้นจากหน่วยย่อยที่สุดไปสู่การตีความข้อมูลทั้งหมด แต่ผู้อ่านอาจใช้พื้นความรู้เดิมที่มีอยู่ตั้งสมมุติฐานเพื่อการคาดคะเนสิ่งที่จะได้พบต่อไปในบทอ่านก่อนก็ได้

คาร์ และคนอื่น ๆ (Carr and others 1983: 1-2) ได้สรุปเกี่ยวกับความเข้าใจในการอ่านว่า คือ การตีความหมายจากเรื่องที่อ่าน ปฏิสัมพันธ์ของเรื่องที่อ่านกับความรู้เดิมของผู้อ่าน โดยผู้อ่านใช้ความรู้เดิมนั้นในการตีความ (Interpretation) และตัดสินความนั้นอย่างมีเหตุผล

การ์เรล (Carrell 1984 : 87) กล่าวว่า ความเข้าใจในการอ่านนั้น คือ ความเข้าใจในประโยคหรืออนุเจต (Paragraph) โดยเฉพาะอย่างยิ่งความเข้าใจในรูปแบบการจัดหรือการเรียบเรียงเรื่อง เข้าใจในรูปแบบหรือโครงสร้างของข้อเขียน (Rhetorical Organization)

จอห์นสัน และบาร์เรต (Johnson and Barette 1981 : 74) กล่าวว่า การที่จะเข้าใจสิ่งที่อ่านได้นั้น ควรได้รับการพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างคำที่ปรากฏในประโยค ย่อหน้าและความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อหา และสิ่งที่ผู้อ่านรู้แล้วที่มีอยู่ในข้อความที่เขียนหรือประสบการณ์เดิมของเขา

ฟริคแมน และโรลส์ (Friedman and Rowls 1980 : 26-27) กล่าวว่า เวลาสอนอ่าน ผู้สอนควรสอนทักษะที่จะช่วยให้เกิดความเข้าใจในการอ่าน เพราะว่าความเข้าใจเป็นเป้าหมายสูงสุดในการอ่านในอันที่จะทำให้เข้าใจข้อความที่ผู้เขียนต้องการสื่อความหมายมายังผู้อ่าน

วิลสัน (Wilson 1983 : 383) กล่าวถึงความเข้าใจในการอ่านไว้ว่า เมื่อผู้อ่านเห็นข้อความที่ปรากฏบนกระดาษผู้อ่านจะถอดรหัส (Decode) หรือแปลความหมายสิ่งที่อ่านโดยอาศัยความรู้เกี่ยวกับเรื่องความหมายคำศัพท์และโครงสร้างไวยากรณ์ ตลอดจนความเข้าใจในเรื่องความสอดคล้องต่อเนื่องของประโยคแต่ละประโยค รวมทั้งเรื่องโครงสร้างของข้อเขียนด้วย นอกจากนี้ผู้อ่านยังผสมผสานความรู้เกี่ยวกับตัวภาษา ประสบการณ์ ทักษะคิด ฯลฯ เข้ากับข้อมูลใหม่ที่ได้จากการอ่านและตีความหมายออกมา

สมุทร เชนเชวนิช (2540 : 73) ได้กล่าวถึงความเข้าใจในการอ่านว่า คือ ความสามารถที่จะอนุมานข้อสนเทศหรือความหมายอันพึงประสงค์จากสิ่งที่อ่านมาแล้วได้อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ซึ่งความเข้าใจนี้เป็นเรื่องที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์กับการศึกษาและประสบการณ์ต่าง ๆ ในหลาย ๆ ด้านของแต่ละคน และถือว่าเป็นองค์ประกอบสำคัญอย่างหนึ่งของการอ่าน ถ้าอ่านแล้วไม่เกิดความเข้าใจใด ๆ เลยก็ถือว่าเป็นการเห็นเพียงแค่ตัวหนังสือเท่านั้นซึ่งไม่ถือว่าเป็นการสื่อความหมายอะไรทั้งสิ้น จึงถือว่าการอ่านเป็นเรื่องการสร้างมโนภาพจากตัวหนังสือให้เกิดรูปธรรมขึ้นมาให้ได้เร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้

จากความหมายดังกล่าวจึงสรุปได้ว่า ความเข้าใจในการอ่าน คือ ความสามารถในการถอดรหัสข้อความที่ได้รับการบันทึกเพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจบทความ การแปลความจากบทอ่านต้องอาศัยความรู้ทางด้านความหมายคำศัพท์ โครงสร้างไวยากรณ์ ความต่อเนื่องและสัมพันธ์ของประโยค ตัวชี้แนะจากบทอ่าน ตลอดจนผสมผสานประสบการณ์ ทักษะคิด เข้ากับ

บทอ่านเพื่อตีความออกมา หรือการเลือกจำหน่วยความคิดในแต่ละประโยค จากนั้นผู้อ่านสามารถสรุปได้ว่าประโยคใดเป็นประโยคใจความสำคัญหรือรายละเอียด และสามารถตีความหรืออนุมานใจความที่ไม่ปรากฏอยู่ในบทอ่านตามบริบทต่าง ๆ ได้

1.5 ระดับความเข้าใจในการอ่าน

ในเรื่องระดับความเข้าใจในการอ่านนั้นมีผู้เชี่ยวชาญด้านการอ่านหลายท่านได้กล่าวถึงและแบ่งระดับความเข้าใจในการอ่านแตกต่างกันออกไปดังนี้

กินท์ช และยาร์โบร (Kintsch and Yarbrough 1982 : 828) ได้กล่าวถึงระดับการอ่านเพื่อความเข้าใจว่ามีสองระดับ คือความเข้าใจระดับจุลภาค (Macro Processes in Comprehension) เป็นความเข้าใจตั้งแต่ระดับคำ วลีและประโยคกับความเข้าใจระดับมหภาค (Macro Processes in Comprehension) เป็นความเข้าใจเรื่องทั้งหมดที่อ่าน

เดอชองท์ (Dechant 1982 : 313-314) ได้กล่าวถึงระดับความเข้าใจในการอ่านได้พอสรุปได้ดังนี้

1. ระดับความเข้าใจตามตัวอักษร (Literal Comprehension) คือ ผู้อ่านสามารถอธิบายได้ชัดเจน สามารถจำและระลึกถึงความคิด หรือรายละเอียดของข้อมูลที่อ่านได้
2. ระดับการเรียบเรียงลำดับข้อความ (Reorganization) ต้องอาศัยการวิเคราะห์และสังเคราะห์หรือการเรียงลำดับความคิดที่ระบุไว้อย่างชัดเจนใจข้อความที่อ่าน ทั้งนี้รวมถึงการจัดลำดับการวางโครงเรื่อง การย่อและการสังเคราะห์
3. การสรุปความจากการอ้างอิง (Inference) เป็นการรวบรวมเนื้อหาที่จะสรุปเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านโดยอาศัยการนึกคิดของผู้อ่าน คำอธิบายตามตัวอักษรที่ปรากฏ ความรู้ส่วนบุคคล การหยั่งรู้และการจินตนาการ การสรุปความนี้จะออกมาในลักษณะที่เป็นความคิดเห็นที่สอดคล้องกันระหว่างผู้อ่านและผู้เขียนซึ่งเป็นการยืนยันได้ว่าการสรุปความนั้นถูกต้อง ส่วนอีกลักษณะหนึ่งคือ เป็นการสรุปความที่ตัดสินใจไม่ได้ว่าถูกหรือผิด เป็นการสรุปความที่ต้องอาศัยจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์ของแต่ละบุคคล
4. ระดับการประเมินผลหรือระดับวิพากษ์วิจารณ์ (Evaluation or Critical Reading) ผู้อ่านต้องประเมินหรือวิจารณ์เกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้ โดยใช้ข้อมูลที่คุณเขียนกล่าวไว้ในเนื้อเรื่องเป็นส่วนประกอบ
5. ระดับความซาบซึ้ง (Appreciation) ผู้อ่านจะต้องสามารถบอกเทคนิคและรูปแบบที่คุณเขียนใช้ในการเร้าให้ผู้อ่านมีปฏิกิริยาได้ตอบ ผู้อ่านจะต้องมีอารมณ์ร่วมต่อแนวคิดของเรื่อง สามารถบรรยายลักษณะของตัวละครและเหตุการณ์ต่าง ๆ ได้

6. ระดับความเข้าใจขั้นผสมผสาน (Integrative Comprehension) เป็นการรวมประสิทธิภาพในการจดจำข้อมูลเพื่อนำไปประยุกต์กับประสบการณ์ในอดีตของแต่ละคนเพื่อประโยชน์ในการอ่านทั่ว ๆ ไป

เซียร์ฟอสส์ และรีดเดนส์ (Searfoss and Readence 1984 : 231-232) คอนเลย์ (Conlet 1995 : 178) และรัคเคลล์ (Ruddell 1997 : 68-69) ได้แบ่งระดับความเข้าใจในการอ่านออกเป็น 3 ระดับ คือ

1. ระดับความเข้าใจความหมายตามตัวอักษร (Literal Statements) เป็นระดับความเข้าใจขั้นพื้นฐาน คือ ผู้อ่านสามารถเข้าใจเรื่องราวที่ผู้เขียนได้เขียนไว้โดยตรงตามอักษรที่ปรากฏในเนื้อหา

2. ระดับความเข้าใจในชั้นตีความ (Interpretive Statement) หมายถึง การที่ผู้อ่านสามารถเข้าใจความหมายของข้อความที่อ่านได้ลึกซึ้งกว่าในระดับแรก ผู้อ่านต้องใช้การตีความสิ่งที่ผู้เขียนไม่ได้กล่าวไว้โดยตรง หากแต่เป็นความหมายที่แฝงอยู่ในเรื่อง

3. ระดับความเข้าใจขั้นประยุกต์ใช้ (Applied Statement) ได้แก่ การอ่านที่ผู้อ่านได้นำเอาแนวคิดที่ได้จากบทอ่านไปประยุกต์ใช้โดยเชื่อมโยงความรู้หรือประสบการณ์เดิมผนวกเข้ากับความรู้ที่ได้จากบทอ่าน และนำเอาความคิดที่ได้ไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ยิ่งขึ้น

แลพฟ์ และฟลัด (Lapp and Flood 1986 : 136) ได้แบ่งระดับความเข้าใจในการอ่านเป็น 3 ระดับ คือ

1. ระดับตรงตามตัวอักษร (Literal Comprehension) เป็นการอ่านที่ผู้อ่านเข้าใจความหมายของข้อความที่อ่านอย่างตรงไปตรงมา

2. ระดับตีความ (Inferential Comprehension) เป็นการอ่านที่ผู้อ่านเข้าใจความคิดที่ผู้เขียนไม่ได้เขียนขยายความไว้อย่างชัดเจนได้

3. ระดับวิจารณ์ (Critical Comprehension) เป็นการอ่านที่ผู้อ่านใช้ความคิดประสบการณ์ของตนเองรวมทั้งประสบการณ์ระดับที่ 1 และระดับที่ 2 มาช่วยในการตัดสินใจและประเมินค่าข้อความที่อ่าน

ถึงแม้ว่า การแบ่งระดับความเข้าใจในการอ่านจะแตกต่างกันไปตามแนวคิดของนักวิชาการและนักการศึกษาแต่ละท่าน แต่ทักษะต่าง ๆ ในการอ่านเพื่อความเข้าใจของแต่ละระดับต่างก็มีความสัมพันธ์ต่อเนื่องกัน รวมทั้งมีความสำคัญต่อความเข้าใจในการอ่านของผู้อ่าน ระดับความเข้าใจในการอ่านจึงมีความจำเป็นอย่างมากในการสอน ดังนั้น เวลาสอนผู้สอนจึงควร

ตระหนักว่าจะทำให้ผู้อ่านทำความเข้าใจในระดับไหนเพื่อกำหนดจุดประสงค์ในการอ่านของนักเรียนให้เหมาะสมกับระดับชั้น

1.6 องค์ประกอบสำคัญที่มีผลต่อความเข้าใจในการอ่าน

ความเข้าใจในการอ่านถือเป็นสิ่งสำคัญที่ผู้อ่านต้องทำการศึกษาและทำความเข้าใจ เพราะวัตถุประสงค์หลักของการอ่าน คือ เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจในสิ่งที่ผู้เขียนต้องการจะสื่อความหมาย ถ้าผู้อ่านไม่เข้าใจในสิ่งที่อ่านหรือไม่สามารถตีความหมายสำคัญของสิ่งที่อ่านได้ ก็ถือว่าการอ่านในครั้งนั้นไม่ประสบผลสำเร็จหรือไม่เกิดผลใด ๆ ดังนั้นการสอนอ่านจึงมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะที่ทำให้เกิดความเข้าใจในการอ่าน ในการที่ผู้อ่านจะเข้าใจสิ่งที่อ่านได้ดีเพียงใดนั้น ย่อมมีองค์ประกอบต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อการเข้าใจการอ่าน นักการศึกษาหลายท่านกล่าวถึงองค์ประกอบต่าง ๆ ของความเข้าใจในการอ่านไว้ดังนี้

เกรย์ (Gray 1984 : 35-37) กันนิง (Gunning 1992: 188) และรูบิน (Rubin 1993: 194) กล่าวว่า การที่ผู้อ่านมีความเข้าใจในการอ่านได้ดีนั้นขึ้นอยู่กับลักษณะ ดังนี้

1. รู้จักคำ (Perception of the Words Used) ผู้อ่านจะอ่านหนังสือได้เข้าใจก็ต่อเมื่อมีความสามารถในการอ่านตัวอักษร และเข้าใจความหมายตรงกับผู้เขียน เพราะการเข้าใจความหมายของคำนั้นเป็นทักษะเบื้องต้นของการอ่านทุกประเภท
2. เข้าใจความคิดของผู้เขียน (Comprehension of the Idea Expressed)
3. มีปฏิกิริยาโต้ตอบความคิดของผู้เขียน (Reaction to their Ideas) เป็นการประเมินความคิดของผู้เขียนจากเรื่องที่อ่าน ซึ่งผลของการประเมินจะเป็นการเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยก็ได้
4. มีทักษะในการผสมผสานความคิดใหม่กับความคิดเก่าจากเรื่องที่อ่าน (Integration of Ideas) ซึ่งหมายถึงการรวมความคิดที่ได้รับจากเรื่องที่อ่านกับประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน

เบอร์ตัน (Burton 1956 : 321) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับความเข้าใจในการอ่านว่า ความเข้าใจในการอ่านจำเป็นต้องอาศัยความสามารถหลายด้านประกอบกัน ดังต่อไปนี้

1. การเข้าใจความหมายของคำศัพท์
2. การเรียงลำดับความได้
3. จับความคิดสำคัญได้
4. การสังเกตความสัมพันธ์ของข้อความที่อ่าน
5. แยกประเภทได้และคาดการณ์ล่วงหน้าได้

ซึ่งความเข้าใจในการอ่านพิจารณาจากลักษณะต่อไปนี้

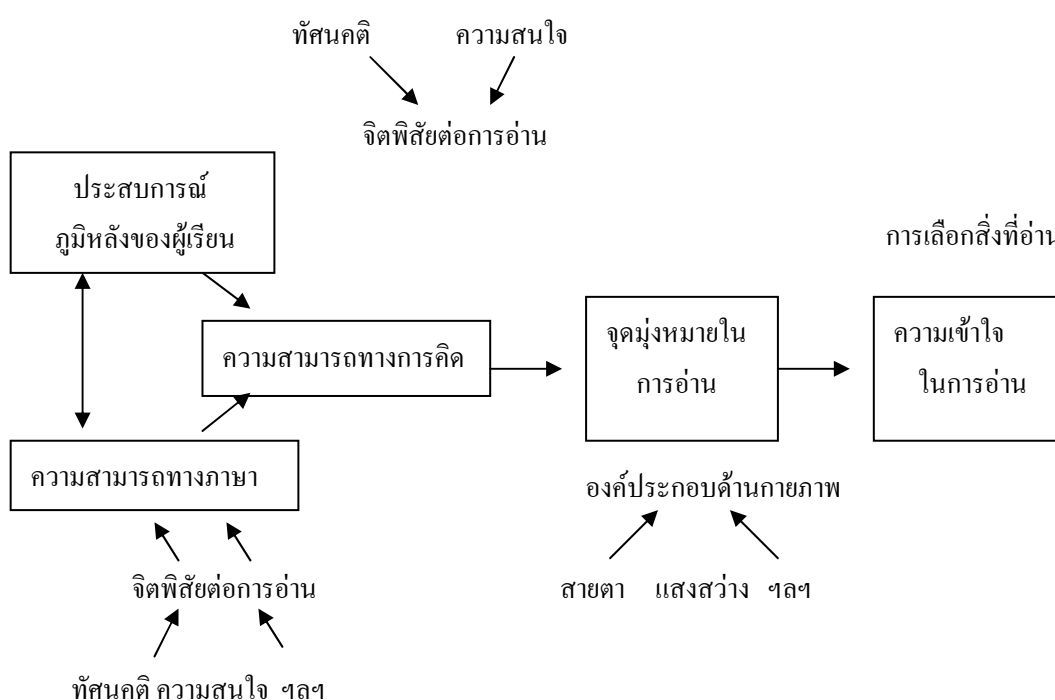
1. ชนิดของความเข้าใจในการอ่าน ซึ่งมีอยู่หลายวิธี คือ

- 1.1 อ่านเพื่อเก็บความสำคัญหรือเก็บใจความโดยทั่วไป
- 1.2 อ่านเพื่อศึกษารายละเอียดที่สำคัญ
- 1.3 อ่านเพื่อคาดการณ์ว่าเรื่องจะจบลงอย่างไร
- 1.4 อ่านเพื่อรวบรวมเรื่องย่อโดยนำมาเขียนใหม่
- 1.5 อ่านเพื่อประเมินคุณภาพ
- 1.6 อ่านเพื่อสรุปความในรูปต่าง ๆ เช่น เรื่องย่อและโครงเรื่อง
- 1.7 อ่านเพื่อเปรียบเทียบ
- 1.8 อ่านเพื่อจดจำเนื้อหาไปใช้
2. ปริมาณความสามารถในการอ่านขึ้นอยู่กับสติปัญญา ประสบการณ์ของผู้อ่านและความยากง่ายของเรื่องที่อ่าน
3. ระดับความเข้าใจของการอ่าน ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายประการ เช่น สติปัญญา ความสามารถในการอ่าน ความเข้าใจคำศัพท์และวิธีการพิจารณาเฉพาะตัวของผู้อ่านแต่ละคน
4. ระดับความเร็วในการอ่าน ขึ้นอยู่กับความสามารถในการอ่าน ความเข้าใจในการรับรู้ด้วยตัวเอง ความยากง่ายของเนื้อหาและประเภทของการอ่าน

วิลเลียมส์ (Williams 1986 : 3-7) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบสำคัญที่มีผลต่อความเข้าใจในการอ่านว่าประกอบด้วย

1. ความรู้ในระบบการเขียน (Knowledge of the Writing System) ด้านการสะกดคำและการอ่านออกเสียง
2. ความรู้ในเรื่องภาษา (Knowledge of the Language) หมายถึง ความรู้เกี่ยวกับรูปแบบของคำ การเรียบเรียงคำ โครงสร้างและไวยากรณ์ของภาษา
3. ความสามารถในการตีความ (Ability to Interpret) ซึ่งหมายถึงความสามารถเข้าใจจุดประสงค์ของข้อความ รู้วิธีการเรียบเรียงประโยคเป็นข้อความที่ต่อเนื่องกันและเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างประโยค
4. ความรู้รอบตัวทั่วไป (Knowledge of the World) ได้แก่ ลักษณะของข้อเขียน วัฒนธรรม เหตุการณ์ปัจจุบัน ตลอดจนประสบการณ์ต่าง ๆ
5. เหตุผลในการอ่านและวิธีการอ่าน (Reason for Reading and Reading Styles) หมายถึง ผู้อ่านแต่ละคนมีเหตุผลและความต้องการในการอ่านแตกต่างกัน ซึ่งจะมีผลต่อการเลือกวิธีการอ่าน ดังนั้นเมื่อต้องการอ่าน ผู้อ่านต้องการทราบว่า ตนกำลังอ่านอะไร อ่านไปเพื่ออะไรและจะเลือกวิธีการอ่านอย่างไรให้เหมาะสม

แฮริส และสมิท (Harris and Smith 1976 : 235) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบที่มีผลต่อความเข้าใจในการอ่านไว้ว่าประกอบด้วยปัจจัยต่าง ๆ ได้แก่ ประสบการณ์ภูมิหลังของผู้เรียน (Background Experience) ความสามารถในการเข้าใจภาษาของผู้เรียน (Language Ability) ความสามารถในการคิด (Thinking Abilities) ความสนใจ แรงกระตุ้น ทักษะคติ ความเชื่อ ความรู้สึกนึกคิดต่าง ๆ (Affection) และจุดมุ่งหมายในการอ่าน (Reading Purposes) ซึ่งสามารถกล่าวได้ว่าผู้อ่านจะอ่านอะไรก็ตาม องค์ประกอบที่กล่าวมานี้จะทำให้เข้าใจสิ่งที่อ่านได้ง่ายและรวดเร็วขึ้นมาก ดังแผนภูมิที่ 1

แผนภูมิที่ 1 แสดงองค์ประกอบสำคัญที่มีผลต่อความเข้าใจในการอ่าน

จากแผนภูมิที่ 1 เมื่อพิจารณาองค์ประกอบทั้ง 5 ประการ ที่มีผลต่อความเข้าใจในการอ่านแล้ว พบว่า นักเรียนที่สามารถเข้าใจข้อความที่อ่านได้นั้นจำเป็นต้องมีความถนัดทางภาษาทั้งในด้านคำ ความหมายของคำ และการเรียบเรียงถ้อยคำ รวมทั้งความสามารถในการคิด ซึ่งได้แก่ ความสามารถในการทำนาย การเห็นความสัมพันธ์ของใจความสำคัญและรายละเอียด ซึ่งความสามารถในการเข้าใจสิ่งที่อ่านขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายอย่าง ดังนี้ คือ ความถนัดทางภาษา ภูมิหลังความรู้ของผู้เรียนเกี่ยวกับสิ่งที่อ่าน จิตพิสัยต่อการอ่าน เช่น ทักษะคติต่อการอ่าน ความสนใจ จุดมุ่งหมายในการอ่าน ตลอดจนองค์ประกอบด้านศักยภาพ เช่น แสง สายตา

สภาพแวดล้อมทางบ้านและทางโรงเรียนที่เอื้อต่อการอ่าน ดังนั้น การที่นักเรียนจะมีความเข้าใจในการอ่านมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับองค์ประกอบทั้งห้าที่กล่าวมา

หลักแนวคิดเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการอ่านที่กล่าวข้างต้น ยังสอดคล้องกับแนวคิดของ กูดแมน (Goodman 1971 : 25) ที่ว่าด้วยปัจจัยสู่ความสำเร็จในการอ่าน 4 ประการ ได้แก่

1. ความรู้ทางภาษา ในขั้นแรก ผู้อ่านจะเริ่มเรียนรู้ความสัมพันธ์ระหว่างเสียงกับตัวอักษรและการรู้ความหมายของคำแต่ละคำ การอ่านจะเปลี่ยนไป เมื่อผู้อ่านมีประสบการณ์ในการอ่านมากขึ้นและอ่านเก่งขึ้น ก็สามารถอ่านเอาความหมายได้ ผู้อ่านมีความชำนาญในภาษาต่างประเทศมากเท่าใดก็จะยังมีทักษะในการอ่านมากขึ้นเท่านั้น

2. ประสบการณ์ โลกทัศน์ ความรู้ ความเชื่อต่าง ๆ ซึ่งรวมไปถึงความรู้และ ความพร้อมในเนื้อหาที่ผู้อ่านมีต่อสิ่งที่อ่านด้วย

3. ความสมบูรณ์ของเนื้อเรื่อง หรือข้อเขียนนั้น ความเข้าใจจะเกิดขึ้นได้ยาก ถ้าเรื่องที่อ่านนั้น ไม่มีเนื้อความที่สมบูรณ์ในตัวเอง ยกเว้นกรณีที่ผู้อ่านมีความพร้อมในเนื้อหาที่กำลังอ่าน ซึ่งก็คือ ส่วนหนึ่งของประสบการณ์จากการเรียนรู้

4. ความสามารถในการวิเคราะห์โครงสร้างของข้อเขียน จากการวิเคราะห์ภาษาในระดับสูงกว่าประโยค ทำให้ทราบว่าข้อเขียนแต่ละชิ้นแต่ละประเภทมีลักษณะ โครงสร้างแตกต่างกัน ข้อเขียนของแต่ละบุคคลยังสะท้อนความเชื่อ ตลอดจนวัฒนธรรมของผู้เขียนด้วย ถ้าข้อเขียนนั้นเสนอเรื่องราวที่แตกต่างไปจากวัฒนธรรมหรือประสบการณ์การเรียนรู้ของผู้เขียนและผู้อ่านต่างกัน

นอกจากนี้ คูเปอร์ (Cooper 1979 : 8-9) กล่าวว่า องค์ประกอบที่ทำให้การอ่านมีประสิทธิภาพ ประกอบด้วยหลัก 4 ประการ ดังนี้

1. แรงจูงใจในการอ่าน นักเรียนหรือผู้ที่มีแรงจูงใจและความสนใจในการอ่าน ทำให้การอ่านมีประสิทธิภาพและครูจะสอนได้ง่ายขึ้น

2. จุดมุ่งหมายในการอ่านที่แตกต่างกันไป เช่น เพื่อความเพลิดเพลินจากการอ่าน การรู้ตน เพื่อความรู้จากการอ่านหนังสือพิมพ์ ดังนั้น ครูสอนนักเรียนในการอ่านแต่ละครั้งนั้นต้องมีจุดมุ่งหมาย

3. สภาพทางอารมณ์และสังคม เช่น ความคิดรวบยอด ทักษะที่ดี ปัญหาจากทางบ้าน เป็นต้น เป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อสภาพการอ่านของผู้อ่าน

4. สภาพทางร่างกาย นักเรียนที่มีสุขภาพที่ดี การมองเห็นและการได้ยินดี จะทำให้การอ่านมีประสิทธิภาพ

ลาโด (Lado 1964) ได้กล่าวถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความเข้าใจในการอ่านไว้ว่า แบ่งออกเป็น 2 ปัจจัย คือ ปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอก

1. ปัจจัยภายในที่มีอิทธิพลต่อความเข้าใจในการอ่านมีดังต่อไปนี้

1.1 ความรู้ทางด้านภาษาศาสตร์ หมายความว่า ผู้อ่านจะต้องมีความรู้ระบบที่เกี่ยวข้องกับภาษา 3 ระบบ คือ เสียง โครงสร้าง และความหมาย เมื่อใดก็ตามที่นักเรียนเรียนภาษา นักเรียนจะต้องเรียนรู้เกี่ยวกับระบบทั้ง 3 นี้

ก) ความรู้ด้านระบบเสียง ระบบเสียงเป็นพื้นฐานของความเข้าใจ นักเรียนจะต้องมีความรู้ในหน่วยเสียงต่างๆ รู้จักการเอาหน่วยเสียงมาสร้างเป็นคำ มีความรู้เกี่ยวกับเสียงเน้นหนักในคำ การลงจังหวะวรรคตอนและระดับเสียงในภาษา ถ้าขาดความรู้เกี่ยวกับระบบเสียงก็ไม่สามารถเข้าใจข้อความที่ได้ฟัง

ข) ความรู้ด้านโครงสร้าง เป็นความรู้ความสามารถในการนำคำมาเรียงเป็นประโยค ความสามารถดังกล่าวของนักเรียนโดยทั่วไปจะเกิดขึ้นเมื่อนักเรียนเข้าเรียนในโรงเรียน นักเรียนสามารถรับรู้และบอกได้ว่าประโยคใดถูกต้องตามกฎไวยากรณ์ และประโยคใดที่มีความหมายเหมือนกัน เช่น

- (1) The boy thanked the girl.
- (2) The girl was thanked by the boy.
- (3) Girl was the boy thanked boy the.
- (4) Thanked girl boy was by the.

ถ้านักเรียนมีความเข้าใจในด้านโครงสร้าง สามารถรับรู้และบอกได้ว่าประโยคที่ 1 และประโยคที่ 2 ถูกต้องตามไวยากรณ์ ไม่ใช่ประโยคที่ 3 และประโยคที่ 4 ตลอดจนสามารถรับรู้ได้ว่าประโยคที่ 1 และประโยคที่ 2 มีความหมายเหมือนกัน

ค) ความรู้ด้านความหมาย เป็นความรู้ความหมายของคำและความสัมพันธ์ระหว่างคำ เช่น Dogs are mammals; dogs have ears; dogs do, bark; dogs are loyal; dogs and cats are both pets. ความรู้ความหมายของคำยังรวมถึงความสามารถในการรับรู้คำๆ นั้นมักจะปรากฏอยู่ในกลุ่มของคำประเภทเดียวกัน เช่น คำว่า whale เป็นคำที่พบเสมอๆ ในกลุ่มของคำว่า shark, dolphin หรือ harpoon แต่จะเกิดความรู้สึกแปลกๆ ถ้าพบคำว่า whale ปรากฏในกลุ่มของคำว่า horse, farm และ plow นอกจากนี้ความรู้ด้านความหมายของคำยังรวมถึงความสามารถในการเรียงคำเป็นประโยค เช่น

- (1) Cows dog barn into the the chased.
- (2) The dog chased the cows into the barn.

(3) The cows chased the dog into the barn.

(4) The barn chased the cows into the dog.

ประโยคที่ 2 เป็นประโยคที่เหมาะสมและสื่อความหมายมากที่สุด เพราะนักเรียนต้องใช้ความรู้ในด้านความหมายของคำ และความรู้ความสามารถในด้านโครงสร้าง จึงจะเรียงคำในข้อความที่ 1 ให้เป็นประโยคที่ 2 ได้ แต่ถ้านักเรียนมีความรู้เฉพาะด้านโครงสร้าง แต่เพียงอย่างเดียว นักเรียนก็เรียงคำในข้อความที่ 1 เป็นประโยคที่ 3 หรือ ประโยคที่ 4 ซึ่งถูกต้องตามโครงสร้าง แต่ไม่เหมาะสมและสื่อความหมาย

1.2 ความสนใจ ความสนใจเป็นปัจจัยที่สำคัญที่ช่วยให้เกิดความเข้าใจในสิ่งที่อ่าน โดยนักเรียนมีแนวโน้มที่จะเข้าใจเรื่องราวต่าง ๆ ที่อ่านได้ดีขึ้น ถ้าเขามีความสนใจเรื่องนั้น ๆ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Estes and Vaughn (1973) ที่พบว่า ความเข้าใจของนักเรียนจะดีขึ้น ถ้านักเรียนอ่านข้อความที่เขาสนใจ นอกจากนี้ยังเสนอแนะว่าควรมีการศึกษาถึงภูมิหลังด้วยว่าสาเหตุเพราะความสนใจหรือเพราะมีความรู้ในเรื่องที่อ่านทำให้นักเรียนเข้าใจข้อความที่อ่าน ในการที่จะพัฒนาความเข้าใจในการอ่านซึ่งต้องอาศัยพื้นฐานจากความสนใจ ครูสามารถใช้สื่อต่าง ๆ ช่วยให้นักเรียนเกิดความสนใจได้ เช่น ใช้ภาพยนตร์ หนังสือต่าง ๆ หรือการพาไปทัศนศึกษา ตลอดจนเปิดโอกาสให้นักเรียนเลือกเรื่องอ่านที่เขาสนใจมากที่สุด ถ้าส่งเสริมให้นักเรียนอ่านเพื่อความสนุกสนานเพลิดเพลินก็อาจจะไม่คำนึงถึงความสนใจ แต่ถ้าครูต้องการให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาที่ไม่น่าสนใจ ครูจำเป็นต้องใช้กลยุทธ์ต่าง ๆ เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจในเนื้อหา นั้น ๆ

1.3 แรงจูงใจ ความสนใจมีแนวโน้มเกิดจากแรงจูงใจ ครูสามารถสร้างแรงจูงใจให้เกิดขึ้นในตัวนักเรียนได้โดยการส่งเสริม ให้กำลังใจ เสนอผลสะท้อนกลับ (Feedback) และใช้สิ่งเร้าต่าง ๆ ให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจ ในการสอนของครูควรให้นักเรียนเกิดทัศนคติที่ดีในพื้นฐาน การอ่านเบื้องต้น การเรียนการสอนที่ดีมักจะมีแรงจูงใจปรากฏอยู่ด้วย เช่น ในการเรียนการสอนอ่านที่มีการทดสอบอยู่ด้วย นักเรียนจะเกิดความวิตกกังวล และความกลัว ก็เป็นแรงจูงใจ ช่วยทำให้คะแนนดีขึ้นกว่าการทำแบบฝึกหัดธรรมดา ปราศจากการแข่งขัน ซึ่งทำให้นักเรียนไม่มีแรงจูงใจในการเรียน

1.4 ความสามารถในการอ่าน เป็นความสามารถรู้และเข้าใจคำอย่างอัตโนมัติ (Automatically) โดยไม่สนใจหรือกังวลต่อคำต่างๆ มากนัก ในขณะที่อ่านจะมุ่งความสนใจไปสู่ ขบวนการที่จะเข้าใจความหมายของข้อความทั้งหมดได้อย่างรวดเร็ว ความเข้าใจช่วยให้เดา และรู้ความหมายของศัพท์ เช่นเดียวกับการรู้ความหมายของคำศัพท์ช่วยให้เกิดความเข้าใจ ถ้าเราเข้าใจ

บางส่วนของข้อความช่วยให้เราสามารถตีความส่วนอื่น ๆ ได้ ดังนั้นยังมีความสามารถในการอ่านดีมากเท่าใด ก็จะเข้าใจสิ่งที่อ่านมากขึ้นเท่านั้น

2. ปัจจัยภายนอกที่มีอิทธิพลต่อความเข้าใจในการอ่าน

2.1 เนื้อเรื่องหรือข้อความที่อ่าน เนื้อเรื่องหรือข้อความที่อ่านที่มีอิทธิพลต่อความเข้าใจในการอ่านมาก จากการวิจัยอย่างกว้างขวางในเรื่องของการอ่านพบว่า การที่นักการศึกษาและนักจิตวิทยาสามารถทำงานร่วมกันได้ เพราะได้ดัดแปลงข่าวสารและข้อความให้คล้อยตามกัน อาศัยหลักการดังกล่าวในการดัดแปลงโครงสร้างประโยคในเนื้อเรื่อง หรือข้อความให้ง่ายต่อความเข้าใจ แต่อย่างไรก็ตามการจะเปลี่ยนแปลงภาษาในตำรา หรือแบบเรียนให้ง่ายต่อความเข้าใจ มีสิ่งที่จะต้องคำนึงถึง คือ

ก) คำ (Words) ผู้อ่านจะเข้าใจข้อความที่มีคำที่ใช้บ่อย ๆ ในภาษาหรือคำที่มีความถี่ (Frequency) เช่น คำว่า “the” และจะเข้าใจคำที่มีความหมายเป็นรูปธรรม เช่น dog, cat, play เป็นต้น ในทางตรงกันข้าม มีคำเป็นจำนวนมากที่ยากต่อการที่จะเข้าใจเพราะไม่ค่อยมีปรากฏใช้ในภาษาเช่น ubiquitous และคำที่มีความหมายเป็นนามธรรม (Abstractness) เช่น love, pity, psychiatry เป็นต้น ดังนั้นผู้อ่านเข้าใจคำที่ปรากฏใช้ในภาษาบ่อย ๆ และมีความหมายเป็นรูปธรรมมากกว่าคำที่ไม่ค่อยปรากฏใช้ในภาษา และมีความหมายเป็นนามธรรม

ข) ประโยค (Sentences) ข้อความหรือเนื้อเรื่องใดก็ตามที่มีประโยคยาว และซับซ้อนจะยากต่อการที่ผู้อ่านจะเข้าใจมากกว่า ข้อความหรือเนื้อเรื่องที่มีประโยคสั้นและไม่ซับซ้อน ดังนั้นในการดัดแปลงประโยคให้สั้นและง่ายต่อความเข้าใจอาจเกิดปัญหา คือ ประโยคขาดรายละเอียดของข่าวสาร เช่น

(1) Why did the peasants revolt?

(2) The peasants revolted because the king raised taxes.

(3) The king raised taxes. The peasants revolted

จากคำถามที่ 1 นักเรียนสามารถตอบคำตอบที่ 3 ได้ซึ่งเป็นประโยคสั้นและไม่ซับซ้อนแต่ประโยคขาดความสัมพันธ์ในด้านเหตุผล (The cause-effect Relationship) ประโยคที่ 2 เป็นประโยคที่ยาว และซับซ้อนสามารถให้รายละเอียดของข่าวสารได้ดีกว่าประโยคที่ 3 ปัญหาในด้านความยาว และความซับซ้อนของประโยคสามารถแก้ไขได้โดยการเลือกใช้คำราหรือแบบเรียนที่เหมาะสมกับระดับความสามารถในการอ่านของนักเรียน คำราหรือแบบเรียนของนักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านระดับต่ำจะใช้ประโยคสั้น ๆ ไม่ซับซ้อนเท่ากับแบบเรียนของนักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านระดับสูง

ค) คำโครงเรื่อง คำโครงเรื่องของเนื้อเรื่องหรือข้อความมีอิทธิพลต่อความเข้าใจในการอ่าน นักเรียนจะเข้าใจเนื้อเรื่องหรือข้อความที่อ่านได้เร็ว ถ้าข้อความหรือเนื้อเรื่องมีคำโครงเรื่องที่นักเรียนเคยมีประสบการณ์เคยมีความรู้มาก่อน เช่น นักเรียนสามารถเดาเหตุการณ์ที่ปรากฏในนิทาน นิยายปรัมปรา ได้ดีกว่าเนื้อเรื่องหรือข้อความที่มีคำโครงเรื่องที่นักเรียนไม่เคยพบหรือไม่เคยประสบมาก่อน

ง) รายละเอียดของเนื้อเรื่องหรือข้อความ ในเนื้อเรื่องหรือข้อความหนึ่ง ๆ จะมีประโยค ๆ หนึ่งที่สื่อความเข้าใจของเนื้อเรื่องทั้งหมด ประโยคดังกล่าวจะมีรายละเอียดเพียงพอที่จะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจข้อความหรือเนื้อเรื่องก่อนที่จะเข้าใจส่วนปลีกย่อยอื่น ๆ ในเนื้อเรื่องนั้น ๆ นอกจากนี้สื่อต่าง ๆ เช่น รูปภาพ แผนภูมิ ฯลฯ ยังเป็นสื่อช่วยให้เกิดความเข้าใจในการอ่าน โดยเฉพาะบรรยายรายละเอียดของเรื่องที่อ่านได้ รูปภาพเพียงรูปเดียวสามารถแทนคำพูดได้ถึงหนึ่งพันคำ รูปภาพช่วยให้ข้อความมีความหมายง่ายขึ้นอีกด้วย

2.2 สภาพแวดล้อมที่มีอิทธิพลต่อการอ่าน

ก) สภาพแวดล้อมทางบ้าน เป็นปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อความเข้าใจในการอ่าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งสภาพเศรษฐกิจของครอบครัว ครอบครัวใดที่บิดามารดามีความพร้อมและมีการเตรียมตัวเด็กล่วงหน้าในด้านความคิดต่าง ๆ ก่อนเข้าเรียนในโรงเรียน เด็กจะสามารถอ่านได้ดีเมื่อเข้าเรียนในโรงเรียน

ข) สภาพแวดล้อมทางโรงเรียน คือ ครู เพื่อนและสภาพห้องเรียน ในบรรดาสภาพแวดล้อมทางโรงเรียนทั้งหมด ครูจะมีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งที่จะช่วยพัฒนาความเข้าใจในการอ่านของนักเรียน เตรียมความพร้อมของนักเรียนในการอ่าน การเลือกใช้ตำราแบบเรียนเหมาะสมกับความสามารถของนักเรียน การเลือกใช้คำถามประเภทต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับระดับของนักเรียน การแสดงพฤติกรรมที่เป็นแบบอย่างสำหรับนักเรียน เสริมแรงให้นักเรียน ตลอดจนการสร้างบรรยากาศในการเรียนการสอน

นอกจากนี้ กลุ่มเพื่อนก็มีอิทธิพลต่อการพัฒนาความเข้าใจในการอ่านทั้งทางบวกและทางลบ กลุ่มเพื่อนที่มีการแข่งขันกันมีส่วนช่วยกระตุ้นให้เกิดสัมพันธภาพในการเรียน แต่ถ้าแข่งขันกันมากเกินไป อาจเกิดผลในทางลบ ครูสามารถช่วยนักเรียนทำงานร่วมกัน ให้นักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านสูงช่วยเพื่อนที่มีปัญหาในการอ่านได้

สภาพห้องเรียน หมายถึง ห้องเรียน ควรมีสภาพที่มีความพร้อมในด้านแหล่งค้นคว้า มีบรรยากาศที่ส่งเสริมเร้าใจให้นักเรียนกระตือรือร้นอยากเรียน ตลอดจนเป็นสถานที่ที่ครูแสดงพฤติกรรมเป็นแบบอย่างแก่นักเรียน

จากข้อมูลแนวคิดข้างต้นพอจะสรุปได้ว่า การอ่านเป็นกระบวนการรับรู้ที่ซับซ้อน และมีความเกี่ยวข้องกับภาษา ความต้องการ การรับรู้และการพัฒนาความคิดรวบยอด ตลอดจนประสบการณ์ทั้งหมด จึงเป็นกระบวนการคิดและแก้ปัญหาอย่างมีเหตุผล ดังนั้นสิ่งใดก็ตามที่มีอิทธิพลต่อกระบวนการคิดและการแก้ปัญหา สิ่งนั้นก็จะมียิทธิพลต่อความเข้าใจในการอ่านด้วย โดยองค์ประกอบหรือปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการอ่านนั้น สามารถแบ่งเป็น 2 ปัจจัยหลัก ได้แก่ ปัจจัยภายใน คือ มีความพร้อมใน 3 ด้านย่อย ซึ่งได้แก่ ด้านพื้นความรู้เดิมของผู้อ่าน เช่น ความรู้ทางภาษา ทั้งเรื่องเสียง ศัพท์ โครงสร้างที่จำเป็นต่อการอ่านเรื่อง ประสบการณ์เดิม ตลอดจนความรู้รอบตัวด้านต่าง ๆ ความสามารถในการวิเคราะห์โครงสร้างภาษา และความสามารถในการตีความด้านสภาพร่างกาย และด้านสภาวะทางอารมณ์และสังคมของผู้อ่านที่มีผลต่อการคาดคะเนคิดพิจารณา เชื่อมโยงเพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกันกับสิ่งที่ผู้เขียนต้องการจะสื่อสาร และปัจจัยภายนอก คือ ความสมบูรณ์ของเนื้อความรวมไปถึงคุณภาพของเนื้อหาที่อ่าน รวมทั้งมีความพร้อมด้านสภาพแวดล้อมทั้งที่บ้านและที่โรงเรียนในขณะที่อ่านด้วย

2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีโครงสร้างความรู้เดิม

ในการค้นคว้าเรื่องการอ่านนักจิตวิทยากลุ่มปัญญานิยม (Cognitive Psychologists) ได้ให้ความสนใจศึกษาลักษณะวิธีที่มนุษย์เรียนรู้ ตีความหมาย การเรียบเรียง การเก็บความรู้ไว้ในความจำระยะยาวและการดึงความรู้ (Retrieve) ที่ได้รับจากการเรียนรู้มาออกมาใช้ (ฉัตรสุดา ดวงพลอย 2526 : 5) และนักจิตวิทยากลุ่มนี้ได้เสนอแนวคิดทฤษฎีโครงสร้างความรู้หรือโครงสร้างทางปัญญา (Cognitive Structure or Knowledge Structure) ซึ่งมีความเชื่อว่าผู้อ่านจะเข้าใจความหมายของเนื้อเรื่องที่อ่านได้มากน้อยเพียงใดนั้น โครงสร้างความรู้ของผู้อ่านมียิทธิพลต่อความรู้ใหม่หรือความเข้าใจเนื้อเรื่องที่บุคคลได้รับจากการอ่าน

2.1 ความหมายของโครงสร้างความรู้

คำว่า “โครงสร้างความรู้” (Schema) เป็นคำที่บัญญัติขึ้นโดยบาร์เลตต์ (Barlett 1932) เพื่อใช้บรรยายชนิดของข้อมูลซึ่งผู้เรียนทบทวนจากความทรงจำของตนเอง และได้อธิบายว่าเป็นส่วนของวงจรประสาททั้งหมดและโครงสร้างของความคิดในสมอง ซึ่งมีการจัดกลุ่มสารสนเทศเกี่ยวกับความรู้และประสบการณ์ ซึ่งสารสนเทศเหล่านี้จะมีประโยชน์ต่อการเรียนรู้สิ่งใหม่นอกจากนี้ยังสรุปว่าการอ่านและการไปสู่ความหมายของสิ่งที่อ่านเป็นกระบวนการสร้างความหมายขึ้นมาจากตัวผู้อ่านเอง (Reconstruction of Meaning) จำความคิดจากเรื่องที่อ่านไม่ได้จำความหมายจากตัวอักษร ดังนั้นผู้อ่านคือแหล่งที่มาของความหมาย เนื่องจากผู้อ่านแต่ละคนก็มีความรู้ โลกทัศน์ประสบการณ์แตกต่างกันออกไป สิ่งเหล่านี้มีบทบาทต่อการอ่าน

รูเมลฮาร์ต (Rumelhart 1981 : 5) ได้อธิบายโครงสร้างความรู้ว่า หมายถึง หน่วยความรู้ต่าง ๆ ที่เก็บสะสมไว้ในสมอง หน่วยความรู้เหล่านั้นเป็นตัวแทนความรู้และประสบการณ์ของบุคคล อาจเป็นทั้งความรู้ ความจำ จินตนาการที่เกี่ยวกับประสบการณ์ทั้งที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม อาจเปรียบได้ว่า โครงสร้างความรู้ (Schema) เป็นกล่องขนาดใหญ่ที่สามารถบรรจุข้อมูลหลักและข้อมูลปลีกย่อยได้มากมาย มีความเชื่อมโยงเป็นลำดับขั้น (Building Blocks) และกลุ่มตามคุณสมบัติที่คล้ายคลึงเป็นเครือข่าย (Network) และเมื่อได้พบข้อมูลใหม่จะเกิดการสร้างความหมาย ถ้าผ่านการตรวจสอบได้โดยไม่มีการปฏิเสธแล้ว ข้อมูลใหม่จะถูกซึมซับไว้เป็น โครงสร้างใหม่ต่อไป

ดีวีย์ (Devine 1986 : 25) ได้ให้ความหมายของคำว่า “โครงสร้างความรู้” (Schema) หมายถึง ความรู้ทั่วไปซึ่งบุคคลสะสมไว้ในหน่วยความจำ เป็นข้อมูลความคิด การรับรู้ มโนทัศน์ อารมณ์ การแก้ปัญหา ซึ่งโครงสร้างรู้นี้จะแตกต่างกันออกไปในแต่ละบุคคล เด็กก็จะมีโครงสร้างความรู้เดิมน้อยกว่าผู้ใหญ่ และบุคคลวัยเดียวกันอาจมีโครงสร้างความรู้ในเรื่องต่าง ๆ แตกต่างกันไปได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับประสบการณ์การเรียนรู้ในชีวิตของแต่ละคน

เนชั่น (Nation 1990) ระบุว่าหากผู้เรียนได้ศึกษาเกี่ยวกับหัวข้อที่เขาคุ้นเคย ผู้เรียนจะสามารถเผชิญหน้ากับคำศัพท์ที่เขาไม่เคยเรียนมาก่อนได้อย่างง่ายดาย ในขณะที่ผู้เรียนจะใช้ความรู้เดิมที่เขาอยู่ทำความเข้าใจเรื่องที่อ่าน โดยไม่ต้องทราบความหมายของคำศัพท์

กล่าวโดยสรุป โครงสร้างความรู้ คือ ความรู้ทั้งหมดที่บุคคลสะสมไว้ในความจำ ความรู้ที่เกี่ยวข้องกันจะเชื่อมโยงกันเป็นเครือข่าย หากข้อมูลใหม่มีความสัมพันธ์กับความรู้เดิมที่บุคคลมีอยู่ บุคคลจะเข้าใจข้อมูลนั้นได้ และสามารถเก็บข้อมูลใหม่ไว้ได้อย่างเป็นระบบโดยมีความเชื่อมโยงกับความรู้เดิม ผู้อ่านจะใช้ความรู้ส่วนใดมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับปริมาณความรู้เดิมที่มีเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านและประสบการณ์เกี่ยวกับกระบวนการอ่านแต่ละคน

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้ตามทฤษฎีโครงสร้างความรู้

การศึกษาค้นคว้าด้านการอ่านของนักจิตวิทยาในกลุ่มปัญญานิยมแต่ละคนจะมีแนวความคิดและความเชื่อที่แตกต่างกัน ดังนี้

เพียเจต์ (Piaget 1952 cited in Flavell 1963 : 47-58) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับโครงสร้างความรู้ของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการอ่านไว้ว่า สติปัญญาของบุคคลประกอบด้วยองค์ประกอบที่สำคัญ 3 ประการ คือ โครงสร้างทางปัญญา (Cognitive Structure) หน้าที่ทางปัญญา (Cognitive Function) และเนื้อหาทางปัญญา (Cognitive Content) ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. โครงสร้างทางปัญญา (Cognitive structure) กลุ่มโครงสร้างความรู้ (Schemata) ที่ทำให้บุคคลเกิดความเข้าใจในการอ่านซึ่งจัดได้ว่าเป็นมโนทัศน์ที่ไม่สามารถสังเกตโดยตรง

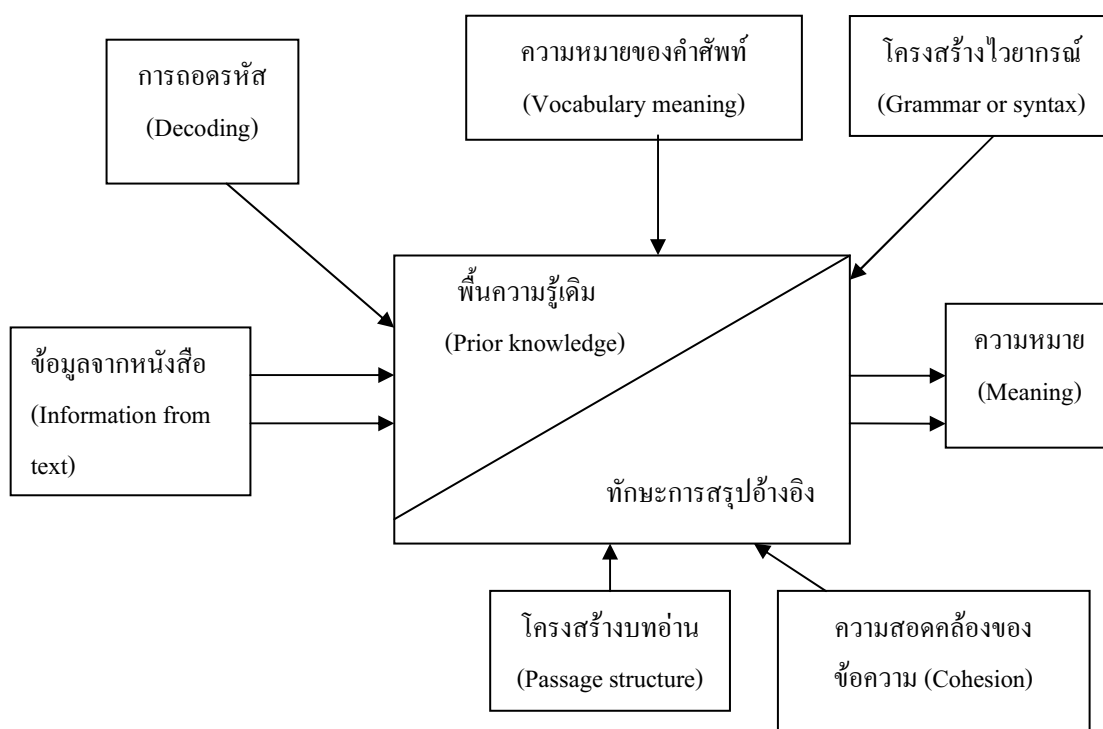
เป็นมโนทัศน์เชิงภาวะสันนิษฐาน (Constructs) เช่นเดียวกับสติปัญญา (Intelligence) ผลสัมฤทธิ์ (Assimilation) หรือแรงจูงใจ (Motivation) โครงสร้างทางปัญญานี้จะพัฒนาสูงสุดในช่วงที่บุคคลสามารถคิดอย่างสมเหตุสมผลหรือคิดอย่างมีแบบแผน เมื่อบุคคลมีอายุ 11 ปีขึ้นไป

2. หน้าที่ทางปัญญา (Cognitive Function) คือ กิจกรรมทางปัญญาทั้งหลาย ได้แก่ การจัดระเบียบความรู้ในสมอง (Organization) วิธีการรับเอาความรู้ใหม่เข้าไปรวมกับความรู้เดิม (Assimilation) และวิธีการดัดแปลง ปรับปรุง แก้ไข ความรู้เดิมให้เหมาะสมกับความรู้ใหม่ (Accommodation) โดยที่บุคคลจะรับความรู้ใหม่เข้ารวมกับโครงสร้างความรู้ที่มีอยู่แล้ว คือ กลุ่มโครงสร้างความรู้ในสมองนั่นเอง แต่ถ้าบุคคลไม่สามารถรับความรู้ใหม่ให้เข้ากับกลุ่มโครงสร้างความรู้ที่มีอยู่แล้วเพราะไม่สอดคล้องกัน บุคคลก็ต้องเปลี่ยนหรือปรับโครงสร้างความรู้ให้สอดคล้องกับประสบการณ์ด้วยวิธีอื่น

3. เนื้อหาทางปัญญา (Cognitive Content) ของโครงสร้างความรู้ก็คือ ความรู้เดิมของบุคคลเกี่ยวกับเนื้อหาของเนื้อเรื่องที่จะนำมาอ่านอันจะช่วยให้บุคคลเกิดความเข้าใจในการอ่านดีขึ้น ผู้อ่านที่มีโครงสร้างเนื้อหาทางปัญญาที่สอดคล้องกับเรื่องที่อ่านจะรับรู้ได้เร็วกว่าผู้อ่านที่ไม่เคยมีประสบการณ์ความรู้ทางเนื้อหานั้น ๆ มาก่อน ดังนั้นความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบของสติปัญญาทั้ง 3 ด้าน ดังกล่าวตามทัศนะของเพียเจต์ที่มีต่อการอ่านเพื่อความเข้าใจก็คือ โครงสร้างทางปัญญามีอิทธิพลต่อการจัดระบบระเบียบความรู้ ก่อให้เกิดปฏิสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลใหม่และข้อมูลความรู้เดิมที่มีอยู่แล้ว โดยเฉพาะทางด้านการสร้างความหมาย ทั้งนี้เนื่องจากความรู้เดิมที่มีอยู่แล้ว (Existing Knowledge) ทำให้บุคคลเข้าใจเนื้อหาและรูปแบบของความรู้ใหม่ที่จะรับเข้ามา

แนวความคิดของเพียเจต์ได้รับการสนับสนุนจากทฤษฎีการเรียนรู้ที่มีความหมาย (A Theory of Meaningful Verbal Learning) ของออสเชเบล (Ausubel 1969 : 54-56) ซึ่งมีสาระว่า “การเรียนรู้ที่มีความหมายจะเกิดขึ้นได้ เมื่อผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับมโนทัศน์ (Concept) ที่สัมพันธ์กันซึ่งมีอยู่แล้วในโครงสร้างทางปัญญา (Cognitive Structure) ของผู้เรียน” โดยที่ออสเชเบลเรียกมโนทัศน์หรือความรู้ที่มีอยู่แล้วในโครงสร้างทางปัญญาของผู้เรียนว่ามโนทัศน์เดิม (Subsumer or Subsuming Concept) และเรียกกระบวนการเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับมโนทัศน์เดิมที่ทำให้เกิดการเรียนรู้ที่มีความหมายว่าเป็นการประสานมโนทัศน์ (Subsumption) จากแนวทฤษฎีการเรียนรู้ที่มีความหมายของออสเชเบลนี้เอง ได้มีผู้นำมาพัฒนากลวิธีการเรียนรู้เพื่อกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้ที่มีความหมาย ซึ่งเป็นที่รู้จักของนักจิตวิทยาในนามของทฤษฎีโครงสร้างความรู้เดิม (Schema Theory)

วิลสัน (Wilson 1983 : 382) ได้เสนอแผนภูมิแสดงมโนทัศน์ (Concept) การอ่านเพื่อความเข้าใจตามแนวทฤษฎีโครงสร้างความรู้ดังแผนภูมิที่ 2

แผนภูมิที่ 2 มโนทัศน์การอ่านเพื่อความเข้าใจตามแนวทฤษฎีโครงสร้างความรู้ (Wilson)

จากแผนภูมิที่ 2 จะเห็นว่าพื้นความรู้เดิมและทักษะการสรุปอ้างอิง เป็นแกนสำคัญในกระบวนการอ่านเพื่อความเข้าใจ เมื่อผู้อ่านได้รับข้อมูลจากหนังสือที่อ่าน ก็จะนำข้อมูลนั้นไปสร้างความสัมพันธ์กับพื้นความรู้เดิมที่ตนมีอยู่ ผู้อ่านจะถอดรหัส โดยมีความหมายของคำศัพท์ โครงสร้างหรือไวยากรณ์ ความสอดคล้องของข้อความและโครงสร้างของบทอ่าน มาช่วยให้เกิดความหมายในสิ่งที่อ่าน ด้วยกระบวนการนี้ความเข้าใจในการอ่านจึงเกิดขึ้น ถ้าขาดส่วนใดส่วนหนึ่งไป จะทำให้ความเข้าใจเป็นไปด้วยความยากลำบาก

แนวความคิดเรื่องโครงสร้างของความรู้นี้ สรุปความเชื่อของนักจิตวิทยากลุ่มปัญญานิยม ทั้งผู้อ่านและผู้เขียนต่างก็มีโครงสร้างของความรู้ (Knowledge Structure or Schema) เป็นส่วนสำคัญในการเรียนรู้และสมมุติฐานของทฤษฎีคือ ความรู้ความจำของมนุษย์ ก่อรูปร่างขึ้นในลักษณะที่เป็นโครงสร้าง มิใช่หารูปแบบไม่ได้ ดังนั้นเมื่อผู้เขียนถ่ายทอดความรู้ความคิดเห็น ซึ่งก็คือโครงสร้างความรู้ออกมาเป็นงานเขียน งานเขียนนั้น จึงเป็นตัวแทนโครงสร้างของความรู้ของ

ผู้เขียนนั่นเอง ดังนั้นถ้าโครงสร้างความรู้ของผู้อ่านและผู้เขียนต่างกันก็อาจทำให้ผู้อ่านไม่เข้าใจเรื่องที่อ่าน นอกจากนั้น “Schema” ยังมีความหมายรวมไปถึงลักษณะโครงสร้างของงานเขียน (Schema of the Text) ในลักษณะต่าง ๆ เช่น นิทาน นิยาย บท บรรยาย เป็นต้น ซึ่งหมายความว่าลักษณะโครงสร้างภายในขอบงานเขียนแต่ละประเภทก็ย่อมแตกต่างกันออกไปและแม้แต่งานเขียนประเภทเดียวกันก็สามารถมีโครงสร้างที่แตกต่างกันได้ ขึ้นอยู่กับตัวผู้เขียนที่เลือกจะให้ระดับความสำคัญแก่ข้อความใด นักจิตวิทยาในกลุ่มสติปัญญาจึงตั้งสมมุติฐานว่า โครงสร้างหรือการเรียบเรียงเนื้อหาของงานเขียนย่อมจะมีอิทธิพลต่อการอ่านด้วย (ฉัตรสุตา ดวงพลอย 2526 : 7)

2.3 การสอนอ่านตามแนวคิดของทฤษฎีโครงสร้างความรู้

หลักการของทฤษฎีโครงสร้างความรู้ที่นำมาใช้ประโยชน์ต่อการอ่านคือ

1. เราสามารถสรุปได้ว่าประสบการณ์ที่กว้างขวางเป็นสิ่งสำคัญต่อความเข้าใจ ถ้านักเรียนไม่มีประสบการณ์นั้น ก็ต้องมีการอภิปรายหรือสนทนาก่อนการอ่าน
2. การอ่านเรื่องใดเรื่องหนึ่งอย่างกว้างขวาง จะช่วยส่งเสริมความเข้าใจเพราะจะได้มีความรู้เรื่องนั้นสะสมไว้มากๆ ซึ่งจะสามารถนำไปช่วยให้เกิดความเข้าใจความรู้ใหม่เพิ่มขึ้น
3. เหตุผลหนึ่งของผู้อ่านไม่เก่งและพบความล้มเหลวในการทำความเข้าใจก็คือขาดความพยายามที่จะใช้ความรู้เดิมที่มีอยู่แล้วช่วยทำความเข้าใจสิ่งที่อ่าน ดังนั้นครูจึงต้องชี้แนะเขาและแสดงวิธีให้เห็นว่าจะทำได้อย่างไร

นักการศึกษาด้านการสอนอ่านตามแนวคิดทฤษฎีโครงสร้างความรู้ ได้เสนอขั้นตอนการสอนอ่านและกิจกรรมในการสอนอ่านมีดังนี้

วิลเลียมส์ (William 1986 : 2-3) ชมิดท์ และบาวแมน (Schmitt and Bauman 1986 : 28-31) ได้เสนอขั้นตอนในการอ่านดังนี้

ขั้นก่อนการอ่าน (Pre-reading) เป็นขั้นตอนที่ครูดำเนินการสอน โดยเริ่มจากการบอกจุดประสงค์ของการอ่าน และพยายามนำไปเชื่อมโยงกับประสบการณ์ของผู้เรียนเพื่อสร้างความสนใจให้ผู้เรียนอยากอ่านแล้วทบทวนคำศัพท์และรูปประโยคที่เรียนไปแล้ว และมีปรากฏในข้อความที่อ่านหรือสอนคำศัพท์และรูปประโยคใหม่ที่ผู้เรียนไม่รู้จักแต่จะพบในบทอ่าน

ขั้นการอ่าน (While-reading) เป็นขั้นที่นักเรียนแต่ละคนอ่านในใจและพยายามทำความเข้าใจในบทอ่าน ในระยะแรก ๆ ครูอาจแนะนำและฝึกให้ผู้เรียนอ่านเป็นกลุ่มคำโดยกวาดสายตาเป็นช่วง ๆ แทนที่จะอ่านทีละคำ และครูอาจช่วยเหลือโดยแบ่งคำเป็นกลุ่ม ๆ ให้อ่าน หลังจากนั้นผู้เรียนจึงแบ่งกลุ่มคำเอง โดยเริ่มจากกลุ่มคำที่มีความไม่มากแล้วจึงขยายให้มากขึ้น

ขั้นหลังการอ่าน (Post-reading) เป็นขั้นที่ให้ผู้เรียนทำกิจกรรมเมื่ออ่านจบแล้ว เพื่อตรวจสอบความเข้าใจในการอ่าน โดยให้ทำแบบฝึกหัดในแบบต่าง ๆ เช่น ให้เติมคำลงในช่องว่าง ให้เขียนถูก-ผิด สรุปใจความสำคัญ เขียนแผนภูมิ เขียนเรื่องย่อจากเรื่องที่อ่านหรือเล่าเรื่องที่อ่าน เป็นต้น

3. เอกสารเกี่ยวกับการสอนอ่านภาษาอังกฤษ

3.1 การอ่านภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ

การสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศได้แนวคิดเกี่ยวกับกระบวนการอ่านและแบบจำลองการอ่านมาจากการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่

3.1.1 แบบจำลองการอ่านที่เน้นกระบวนการอ่านในระดับพื้นฐานไปสู่กระบวนการอ่านในระดับสูง (Bottom-up Model of Reading) การสอนอ่านภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศในระยะเริ่มแรกระหว่างปี ค.ศ. 1960 ถึง ค.ศ. 1970 เน้นแบบจำลองการอ่านแบบนี้ การอ่าน คือ การแก้ปริศนาหรือการสะกดคำเพื่อหาความหมาย การเรียนภาษาอังกฤษในประเทศไทย จะให้นักเรียนเรียนตัวอักษร สระ และนำตัวอักษรและสระมาผสมกัน แนวการสอนอ่านภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศที่ใช้แบบจำลองนี้คือ แนวการสอนแบบฟัง-พูด

3.1.2 แบบจำลองการอ่านที่เน้นกระบวนการอ่านในระดับสูงไปสู่กระบวนการอ่านในระดับพื้นฐาน (Top-down Model of Reading) กูดแมนกล่าวว่ากระบวนการอ่านที่เน้นการเดาหรือตั้งสมมติฐานเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน แล้วตรวจสอบความหมายจากตัวชี้แนะว่าจะยอมรับ หรือเปลี่ยนแปลงสมมติฐานนั้น ๆ มีลักษณะเป็นสากลคือ สามารถประยุกต์ใช้กับภาษาทุกภาษาแม้ว่าระบบตัวอักษรและการสะกดคำจะแตกต่างกัน (Goodman, อ้างถึงใน วิสาข์ จิตวิตร 2543 : 14) นอกจากนี้ กูดแมนยังชี้ให้เห็นว่าการอ่านภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศควรจะง่ายสำหรับผู้เรียน ซึ่งได้เรียนรู้กระบวนการอ่านในภาษาที่หนึ่งหรือภาษาแม่มาแล้ว แนวการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศที่ใช้แบบจำลองการอ่านนี้คือ แนวการสอนอ่านเพื่อการสื่อสาร

บัค (Buck 1973 : 91) เห็นด้วยกับกูดแมนเกี่ยวกับกระบวนการอ่านในระดับพื้นฐานของภาษาต่าง ๆ ว่าเป็นความคล้ายคลึงกัน แต่นักเรียนที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่มีปัญหาในการอ่านภาษาอังกฤษ เนื่องจากไม่มีความรู้ด้านไวยากรณ์ และโครงสร้างภาษาดีพอ ขาดความรู้ด้านศัพท์และวัฒนธรรม เมื่อเปรียบเทียบความสามารถของผู้ที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ และภาษาต่างประเทศจะเห็นความแตกต่างกันดังนี้

1. ข้อมูลป้อนเข้าเกี่ยวกับผู้อ่าน (The Reader's Input)

ผู้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่และผู้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศนั้นจะรับข้อมูลป้อนเข้าต่างกัน โดยผู้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่จะมีความสามารถทางภาษาอังกฤษในระดับภาษาแม่ มีประสบการณ์ส่วนตัวด้านวัฒนธรรมของชาติที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ และมีพัฒนาการด้านความคิดรวบยอดตามสังคมและวัฒนธรรมของชาติที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ ส่วนผู้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศนั้นจะมีความสามารถด้านโครงสร้างหรือไวยากรณ์ และศัพท์มีระดับสูงจนถึงระดับใกล้เคียงกับผู้ที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ มีประสบการณ์ส่วนตัวด้านวัฒนธรรมที่แตกต่างออกไปจากชาติที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ และมีพัฒนาการด้านความคิดรวบยอดตามสังคมและวัฒนธรรมที่แตกต่างไปจากชาติที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ (วิสาข์ จิตวิตร 2543 : 15)

จะเห็นได้ว่าความรู้ทางด้านภาษาอังกฤษ ประสบการณ์ด้านวัฒนธรรมและความคิดรวบยอดของผู้อ่านทั้งสองประเภทแตกต่างกัน ก่อนที่จะเรียนอ่านผู้ที่พูดภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่นั้นมีพื้นฐานการฟัง ศัพท์ และ โครงสร้างอยู่แล้ว เมื่อมาเรียนย่อมเรียนได้ดีกว่า นอกจากนี้ยังไม่อ่านเกี่ยวกับเนื้อหาทางวัฒนธรรมที่ตนคุ้นเคย มีความคิดรวบยอดที่ตนคุ้นเคยในวัฒนธรรมของตน เช่น ความคิดรวบยอดเกี่ยวกับ บ้าน ครอบครัว บทบาทของผู้หญิง ผู้ชายในวัฒนธรรมที่คุ้นเคยต่างจากที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองซึ่งขาดความรู้พื้นฐานทั้งด้านภาษาและวัฒนธรรมของชาติที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่

2. ข้อมูลป้อนเข้าเกี่ยวกับผู้เขียน (The Author's Input)

ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศไม่มีความคุ้นเคยต่อคำชี้แนะด้านสัญลักษณ์และเสียง ด้านโครงสร้างภาษา หรือไวยากรณ์ และด้านความหมายในภาษาอังกฤษเท่ากับผู้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ จึงประสบปัญหาในการอ่านภาษาอังกฤษ นอกจากนี้ความรู้เดิมในภาษาแม่ของตนยังแทรกแซงการตีความเวลาอ่านภาษาอังกฤษอีกด้วย (วิสาข์ จิตวิตร 2543 :16)

3.1.3 ด้านกระบวนการอ่านระหว่างผู้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่กับผู้ใช้เป็นภาษาต่างประเทศ

ผู้อ่านที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่สามารถใช้คำชี้แนะจากความรู้ด้านไวยากรณ์ ความหมายและประสบการณ์เดิมในการสุ่มอ่านหาข้อมูล คาดคะเน หรือเดาเกี่ยวกับเรื่อง ที่อ่านแล้วทดสอบ หรือแก้ไขสมมติฐานนั้นๆ แต่ผู้อ่านภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศอาจไม่สามารถอ่านโดยใช้กระบวนการอ่านในระดับสูงไปสู่ระดับพื้นฐานได้ เนื่องจากขาดความรู้เกี่ยวกับตัวชี้แนะด้านต่าง ๆ (วิสาข์ จิตวิตร 2543 : 17)

3.1.4 กระบวนการอ่านตามแนวการสอนอ่านเพื่อการสื่อสาร

กระบวนการอ่านตามแนวการสอนการอ่านเพื่อการสื่อสาร การสอนอ่านตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารเป็นกระบวนการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นให้ผู้อ่านมีจุดมุ่งหมายเฉพาะเจาะจงในการอ่านและเป็นการอ่านที่มีความสัมพันธ์กับทักษะอื่นๆ เช่น ทักษะการพูด และทักษะการเขียน ทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจโดยการใช้คำศัพท์จากบริบท ประสบการณ์จากการอ่านจะทำให้นักเรียนรู้จักคำศัพท์มากขึ้น (Hafner and Jolly 1972 : 139-140) การอ่านเพื่อการสื่อสารจึงเป็นการอ่านเพื่อวัตถุประสงค์ใดวัตถุประสงค์หนึ่งที่นอกเหนือไปจากการอ่านเพื่อการศึกษา เพราะในชีวิตจริงการอ่านสิ่งต่างๆ เช่น หนังสือพิมพ์ ป้ายประกาศ โฆษณา หรือแม้แต่นวนิยาย ผู้อ่านไม่ได้สนใจตัวภาษาแต่สนใจเพียงสาระที่ได้รับ หลังจากนั้นก็อาจมีการแสดงออกต่อสิ่งที่อ่านในรูปแบบต่าง ๆ เช่น เมื่ออ่านพบประกาศรับสมัครงานก็อาจเขียนสมัครงานหรือไปเล่าให้เพื่อนฟังถึงความสนุกสนานที่ได้รับจากการอ่านนวนิยาย กล่าวได้ว่าจุดมุ่งหมายในการอ่านเป็นส่วนสำคัญสำหรับการอ่านเพื่อการสื่อสาร (สุมิตรา อังวัฒนกุล 2535 : 178)

แนวการสอนการอ่านเพื่อการสื่อสารเป็นการสอนที่เน้นความหมายมากกว่ารูปแบบหรือโครงสร้างของภาษาโดยมีจุดมุ่งหมายที่สำคัญคือสร้างความสามารถในการสื่อสาร (Communicative Competence) ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ด้าน (Savignon 1983, อ้างถึงใน วิสาข์ จิตวิตร 2543 : 48-58) ดังนี้

1. ความสามารถด้านกฎเกณฑ์และโครงสร้างของภาษา (Linguistic or Grammatical Competence) คือ ความสามารถเกี่ยวกับคำศัพท์ หน่วยคำโครงสร้างหรือไวยากรณ์ และการออกเสียง ผู้ที่เรียนภาษาควรนำความรู้เกี่ยวกับกฎเกณฑ์และโครงสร้างภาษาไปใช้ในการพูดติดต่อสื่อสารได้

2. ความสามารถด้านภาษาสังคม (Sociolinguistic Competence) คือ ความสามารถในการใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องเหมาะสมตามกฎเกณฑ์ทางสังคมและวัฒนธรรม เช่น รู้ว่าควรพูดอย่างไรในสถานการณ์เช่นไร โดยคำนึงถึงบทบาทของตนเองและผู้ร่วมสนทนา จุดประสงค์ของการปฏิสัมพันธ์ ตลอดจนกฎเกณฑ์ที่เป็นที่ยอมรับในสังคมนั้น ๆ

3. ความสามารถด้านความสัมพันธ์ของข้อความ (Discourse Competence) คือ ความสามารถในการวิเคราะห์ตีความ ความสัมพันธ์ระหว่างประโยคต่าง ๆ สามารถเชื่อมโยงความหมายและโครงสร้างไวยากรณ์เพื่อพูดหรือเขียนสิ่งต่าง ๆ ที่ต่อเนื่อง และมีความหมายที่สัมพันธ์กัน เช่น การเล่าเรื่อง การเขียนจดหมายธุรกิจ หรือวิธีการทำสิ่งต่าง ๆ เป็นต้น

4. ความสามารถด้านการใช้กลวิธีในการสื่อความหมาย (Strategic Competence) คือความสามารถในการใช้กลวิธีต่าง ๆ เช่น การถอดความ การพูดซ้ำ การพูดอ้อม ๆ หรือการเดา เพื่อช่วยในการสื่อความหมาย เมื่อเกิดความไม่เข้าใจกันในการสื่อสารหรือไม่สามารถสื่อสารให้อีก

ฝ่ายหนึ่งเข้าใจได้ เช่นเมื่อผู้พูดลืมนำคำว่า “ไปรษณีย์” อาจอธิบายลดความว่าเป็น “สถานที่ส่งจดหมาย” เป็นต้น

สรุปได้ว่าการอ่านเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการสื่อสาร ที่ผู้อ่านสามารถนำความรู้ทางภาษาที่ได้รับไปใช้สื่อสารได้อย่างเหมาะสมในชีวิตจริง เนื่องจากการสอนอ่านแนวนี้นั้นเน้นความหมายหรือจุดมุ่งหมายจากการอ่านนอกเหนือไปจากการอ่านเพื่อการศึกษาหรือเพื่อยืนยันโครงสร้างของภาษา

กล่าวโดยสรุปว่า กระบวนการอ่านตามแนวการสอนอ่านแบบปฏิสัมพันธ์และกระบวนการอ่านตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารจัดเป็นกระบวนการอ่านที่สำคัญที่ทำให้ผู้อ่านได้เรียนรู้ยุทธวิธีในการอ่านทั้งระดับพื้นฐานและระดับสูงและนำไปประยุกต์ใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพเพื่อให้ได้รับความหมายจากสิ่งที่อ่านตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการ โดยผ่านกิจกรรมที่มีความหมาย

3.2 วิธีการสอนอ่านเพื่อการสื่อสาร

วิธีการสอนเพื่อการสื่อสารเป็นการสอนที่สำคัญที่ผู้สอนควรตระหนักเพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนการใช้ภาษาอังกฤษภายใต้สถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน ซึ่งจะทำให้เกิดการเรียนรู้ที่แท้จริง สุมิตรา อังวัฒนกุล (2535 : 106) กล่าวว่าวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมีพื้นฐานจากแนวคิดที่ว่า ภาษาเป็นเครื่องมือในการสื่อสารและเป้าหมายของการสอนภาษาก็คือการพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถในการสื่อสาร ซึ่งเป็นสิ่งที่นอกเหนือจากการศึกษาองค์ประกอบย่อยของโครงสร้างภาษา โดยการศึกษาลักษณะทางสังคม วัฒนธรรมเพื่อการจัดการเรียนการสอนเพื่อการสื่อสารที่แท้จริง โดยให้ผู้เรียนสามารถปฏิบัติได้หลังจากออกจากชั้นเรียนไปแล้ว โดยมุ่งที่ความเชี่ยวชาญในการใช้ภาษาได้อย่างคล่องแคล่ว และส่งเสริมการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิตแก่ผู้เรียนมิใช่เฉพาะให้เสร็จสิ้นภาระงานในชั้นเรียนแต่เพียงอย่างเดียว โดยแฮดเลย์ (Hadley 2001 : 116-117) ได้สรุปลักษณะวิธีการสอนเพื่อการสื่อสารว่า เป็นการสอนที่ให้ความสำคัญกับความหมายและบริบทพื้นฐาน มีการกระตุ้นให้ผู้เรียนได้พยายามใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายให้ชัดเจนและมีโอกาสปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น มีการคัดเลือกและจัดลำดับเนื้อหาภาษาของสื่อการเรียนที่กระตุ้นความสนใจของผู้เรียน ใช้ภาษาแม่ในระดับที่เหมาะสมเมื่อจำเป็น มีการจัดกิจกรรมและทักษะกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลายตรงกับความต้องการและความสนใจของผู้เรียน จุดมุ่งหมายในการสอนมุ่งที่ความสามารถในการสื่อสารและการใช้ภาษาได้อย่างคล่องแคล่วและสามารถเข้าใจได้ ส่วนเดอชองค์ (Dechant 1982 : 5) กล่าวว่า การอ่านเพื่อการสื่อสารนั้นยึดหลักที่ว่ารายละเอียดที่ได้จากการอ่านจะช่วยให้ผู้อ่านทำกิจกรรมต่างๆ ต่อเนื่องไป เช่น ฟัง พูด และเขียน การเรียนไม่ได้จำกัดในรูปของภาษาเท่านั้นแต่ยังหมายถึงการใช้ภาษานั้นๆ ในสถานการณ์จริง ซึ่งเป็นสิ่งที่ต้องการให้เกิดในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ ขณะที่ไวท์ (White 1981 : 89) กล่าวถึงวิธีการสอน

เพื่อการสื่อสารว่า ผู้เรียนควรทราบเหตุผลในการอ่านที่ผู้เขียนต้องการสื่อก่อน จากการเรียนรู้การใช้กลยุทธ์ในการอ่าน 2 วิธี คือ การอ่านแบบเฉพาะเจาะจงเพื่อหาข้อมูลที่ต้องการ (Scanning) และการอ่านค้นคว้า (Searching Reading) เพื่อฝึกการเรียนรู้ที่จะตัดสิ่งที่ไม่เกี่ยวข้องขณะอ่าน หรือเพื่อฝึกหาข้อมูลที่เป็นจุดมุ่งหมายของการอ่าน โดยอาจให้มีการถ่ายโอนข้อมูลจากข้อความที่อ่านมาเติมในช่องว่าง หรืออ่านข้อความที่มีช่องว่างแล้วนำข้อมูลมาเติม ดังนั้นการจัดภาระงานในการอ่านเพื่อให้ผู้เรียนมีเหตุผลในการอ่านจะขึ้นอยู่กับชนิดของบทอ่านที่เราต้องการพัฒนาผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับวิชา จิตวิทยา (2543 : 49-52) ที่กล่าวถึงหลักการสอนอ่านตามแนวการสอนอ่านเพื่อการสื่อสาร โดยสรุปดังนี้

1. เป็นแนวการสอนที่เน้นทักษะในระดับสูงไปสู่ทักษะในระดับพื้นฐาน ซึ่งคล้ายกับแนวการสอนแบบมหภาคในประเทศอเมริกา ผู้อ่านต้องเข้าใจความหมายรวม ๆ ของบทอ่านที่จะทำความเข้าใจในรายละเอียด

2. ทักษะการอ่านเป็นกระบวนการที่ผู้อ่านต้องใช้ความคิดที่ว่องไว (Active Process) ประกอบกับความสามารถในการอ่านตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารทั้งสองระดับ คือ ความเข้าใจ (Comprehending) และการตีความ (Interpreting) เนื่องจากต้องตีความหมายเดา ตรวจสอบความหมาย คาดการณ์ล่วงหน้าได้และต้องตั้งคำถามกับตนเองตลอดเวลา

3. บทอ่านเปรียบเสมือนบทสนทนาระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่านในขณะที่เขียนเรื่องผู้เขียนสวมบทบาทเป็นผู้อ่านและนึกถึงคำถามต่าง ๆ ที่ผู้อ่านสงสัยอยากถามผู้เขียน ดังนั้นผู้เขียนจึงสามารถเขียนข้อความที่เปรียบเสมือนการตอบคำถามของผู้อ่าน ซึ่งทำให้การอ่านคล้ายกับการพูด

4. การออกแบบประมวลผลการสอนเกี่ยวกับการอ่านควรเน้นความต้องการของผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้อ่านย่อมมีเหตุผลต่าง ๆ กันในการอ่าน ดังนั้นผู้อ่านควรปรับทักษะการอ่านให้เหมาะสมกับจุดประสงค์ในการอ่าน เช่น ใช้ทักษะในการอ่านแบบเฉพาะเจาะจง (Scanning) เพื่อหาข้อมูล ใช้ทักษะการอ่านแบบคร่าว ๆ ไปอย่างรวดเร็ว (Skimming) เพื่อรู้ข้อมูลคร่าว ๆ หรืออ่านแบบวิจารณ์ (Critical Reading) เมื่ออ่านตำราเพื่อพัฒนาสติปัญญา

5. วิธีการสอนควรเน้นการสื่อสารอย่างมีความหมาย ไม่ใช่ตอบคำถามท้ายบทแต่เพียงอย่างเดียว เช่น เทคนิคการเติมข้อมูลที่ขาดหายไป (Information Gap) การอ่านเพื่อแก้ปัญหา (Problem Solving) การอ่านเพื่อถ่ายโอนข้อมูล (Information Transfer)

6. บทอ่านที่นำมาใช้สอนต้องเป็นเอกสารจริง (Authentic Materials) เพื่อสนองความต้องการของผู้เรียนที่ต้องอ่านข้อความต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน เช่น โฆษณา ข่าว ละครภาพยนตร์ ป้ายประกาศ

7. แบบฝึกหัดอ่านไม่ควรมุ่งที่จะทดสอบความเข้าใจในการอ่าน แต่ควรช่วยทำให้ผู้อ่านเข้าใจข้อความที่อ่านดีขึ้น เช่น แบบฝึกหัดในรูปตาราง แผนภูมิ แผนที่ กราฟและรูปภาพ จะช่วยให้ผู้อ่านสามารถสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านทำให้เข้าใจบทอ่านดีขึ้น

8. การสอนทักษะอ่านไม่ควรแยกสอนจากทักษะอื่น ควรสอนรวมกันไปกับทักษะฟัง พูด และเขียน เนื่องจากทักษะทั้งสี่นี้ต้องใช้สัมพันธ์กันในชีวิตจริง

จะเห็นได้ว่าวิธีการสอนอ่านเพื่อการสื่อสารเป็นวิธีการสอนที่ให้ความสำคัญกับความหมายโดยรวมของสิ่งที่อ่านก่อน นั่นคือผู้เรียนจะต้องทราบเหตุผลในการอ่านที่ผู้เขียนต้องการสื่อ ดังนั้น จึงต้องใช้วิธีการสอนที่มีการกระตุ้นให้ผู้เรียนได้ใช้ความคิดอย่างไว นำความสามารถในการอ่าน ทั้งในระดับสูงและระดับพื้นฐานมาใช้ได้อย่างเหมาะสม ตรงตามจุดมุ่งหมายในการอ่าน บทอ่านที่เป็นเอกสารจริงซึ่งปรากฏอยู่ในชีวิตประจำวันของผู้เรียน มีการเน้นการสื่อสารอย่างมีความหมาย ทำให้ผู้เรียนใช้ภาษาได้อย่างคล่องแคล่ว เข้าใจได้ และมีโอกาสปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น โดยการเรียนรู้ร่วมกับทักษะอื่น ๆ ได้แก่ ฟัง พูด และเขียน นอกจากนี้ยังต้องมีแบบฝึกหัดที่ทำให้ผู้เรียนเข้าใจบทอ่านได้ดีขึ้น เช่น มีตาราง แผนที่ รูปภาพ ประกอบอยู่ด้วย

3.3 กิจกรรมการสอนอ่านเพื่อการสื่อสาร

กิจกรรมเป็นปัจจัยสำคัญของการสอนเพื่อการสื่อสารเป็นสื่อให้ผู้เรียนได้แสดงออกทางภาษาโดยการปฏิสัมพันธ์กับผู้สอนและเพื่อนๆ กิจกรรมเพื่อการสื่อสารคือกิจกรรมที่ผู้เรียนมีจุดมุ่งหมายและความต้องการที่จะสื่อสาร ที่เกิดจากผู้เรียนเอง โดยแสดงออกทางเนื้อหามากกว่ารูปแบบทางภาษาและสามารถเลือกใช้ภาษาแต่ละแบบได้ถูกต้อง ทั้งนี้ขณะที่มีการสื่อสารผู้สอนจะไม่ขัดจังหวะ แต่จะปล่อยให้ผู้เรียนแสดงออกทางภาษาอย่างอิสระโดยไม่กำหนดขอบเขตของข้อมูลที่จะนำมาใช้สื่อสาร (Harmer 1990 : 163-172)

จอห์นสัน (Johnson 1982 : 163-172) ได้แนะนำรูปแบบการจัดกิจกรรมเพื่อการสื่อสารไว้ 5 หลักการได้แก่

1. หลักการถ่ายโอนข้อมูล (The Information Transfer Principle) คือการนำสิ่งที่น่าสนใจจากการอ่าน มาฝึกให้ผู้เรียนถ่ายโอนข้อมูลสู่รูปแบบอื่น เช่น อ่านข้อความแล้วกรอกแบบฟอร์ม
2. หลักการของช่องว่างระหว่างข้อมูล (The Information Gap Principle) คือ การขาดข้อมูลบางประการ ทำให้ผู้เรียนจำเป็นต้องสื่อสารกันเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูล
3. หลักการต่อข้อมูลให้สมบูรณ์ (The Jigsaw Principle) คือ การที่ผู้เรียนต้องทำงานต่างกัน จากนั้นนำมารวมกันเพื่อให้ได้งานที่สมบูรณ์

4. หลักการพึ่งพากันทางภาระงาน (The Task Dependency Principle) คือ การที่ผู้เรียนต้องพึ่งพาซึ่งกันและกันเนื่องจากได้รับมอบหมายงานที่ต่างกันตามขั้นตอนการทำงาน

5. หลักการตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา (The Correction for Content Principle) คือ การประเมินโดยผู้สอน ผู้เรียน หรือตัวกิจกรรมเองว่ากิจกรรมที่ทำนั้นสื่อสารกันได้มากน้อยเพียงใด

ไวท์ (White 1981 : 89-92) ได้เสนอในการจัดการะงานในการสอนอ่านเพื่อการสื่อสารว่าให้นำเอกสารประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวมาเป็นบทอ่านแล้วให้ผู้เรียนทำกิจกรรมที่หลากหลาย เช่น อ่านแบบเฉพาะเจาะจงเพื่อหาข้อมูลเกี่ยวกับรายละเอียดการท่องเที่ยว การจัดลำดับราคาการนำเที่ยว รายละเอียดเกี่ยวกับสถานที่ เป็นต้น จากนั้นให้ถ่ายโอนข้อมูลที่เกี่ยวข้องไปยังแบบฟอร์มอื่น ๆ เช่น ตารางสรุป จากนั้นให้ผู้เรียนอภิปรายร่วมกันเป็นกลุ่มหรือทั้งชั้นเพื่อแสดงความคิดเห็น หรือตรวจสอบคำตอบที่ถูกต้อง จะเห็นว่าข้อมูลที่ได้จากการอ่านเป็นข้อมูลทางภาษาที่นำไปสู่กิจกรรมการพูดหรือการเขียน โดยใช้การอ่านแบบปะติดปะต่อ (Jigsaw Reading) เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ต้องการ ทำให้ผู้เรียนได้สัมผัสการแก้ปัญหาเพื่อหาเหตุผลในการอ่าน ผู้เรียนต้องแปลข้อมูลหรือถอดรหัสข้อมูลเพื่อเชื่อมโยงภาษาสู่รูปแบบการสื่อสารอื่น ๆ และผู้เรียนต้องใช้ทักษะทั้งการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน เพื่อทำกิจกรรม การแก้ปัญหาและกิจกรรมการถอดรหัสให้บรรลุผล นอกจากนี้ไวท์ยังเสนอกิจกรรมที่จะให้ผู้เรียนได้คาดเดาหรือหาความหมายจากบริบทหรือคำสำคัญในบทอ่าน โดยใช้เทคนิคการเลือกตัวเลือกที่ถูกต้อง หรือกิจกรรมที่ต้องใช้ความรู้ความคิดในการตัดสินใจ โดยการเรียงประโยคที่สับสนให้เป็นย่อหน้าที่ถูกต้อง หรือการเรียงย่อหน้าที่สับสนให้เป็นบทอ่านที่ยาวขึ้น

เกร็ลเล็ท (Grellet 1981 : 4-13) กล่าวว่าในชีวิตจริงจุดประสงค์ในการอ่านจะแตกต่างกันออกไป ดังนั้นการจัดกิจกรรมจะต้องจัดให้สอดคล้องกับประเภทและจุดมุ่งหมายของบทอ่าน ซึ่งหากจัดกิจกรรมมากเกินไป อาจทำให้ผู้เรียนรู้สึกหมดกำลังใจที่จะอ่านดังนั้นเพื่อไม่ให้เกิดปัญหาเช่นนี้ผู้เรียนต้องพยายามฝึกฝนเทคนิคในการอ่านให้ตรงกับจุดมุ่งหมายที่ต้องการ โดยกล่าวถึงเทคนิคต่างๆ ที่สำคัญในการอ่าน 3 ประการ ซึ่งส่วนหนึ่งมาจากการออกแบบประมวลการสอนเพื่อการสื่อสารของมูนบี (Munby 1978) ดังนี้

1. การใช้วิจารณ์ญาณ (Sensitizing) โดยการอ้างอิงการทำความเข้าใจความสัมพันธ์ภายในประโยค และการเชื่อมโยงประโยคกับความคิดด้วยการอ้างอิงไปถึงหรือการใช้ตัวเชื่อม
2. การปรับระดับความเร็วในการอ่าน (Improving Reading Speed)

3. การอ่านที่เริ่มจากการอ่านแบบคร่าวๆ ไปอย่างรวดเร็วไปสู่การอ่านแบบเฉพาะเจาะจง (From Skimming to Scanning) ได้แก่ การทำนายเรื่อง (Predicting) การพิจารณาก่อนอ่านจริง (Previewing) การคาดการณ์ล่วงหน้า (Anticipation) การอ่านแบบคร่าว ๆ ไปอย่างรวดเร็ว (Skimming) และการอ่านแบบเฉพาะเจาะจง (Scanning) และได้กล่าวถึงรูปแบบกิจกรรมที่สามารถนำไปใช้ในชั้นเรียนในการสอนอ่านให้เกิดความเข้าใจ เช่น การเรียงลำดับข้อมูล/เหตุการณ์ด้วยภาพหรือตาราง การเปรียบเทียบข้อความกับรูปภาพ การจับคู่ การใช้ภาพประกอบ การเติมข้อมูล การสร้างแผนภูมิ การอ่านแบบปะติดปะต่อ การเปรียบเทียบบทอ่านที่หลากหลาย การตั้งคำถามแบบต่าง ๆ การสรุปความ และการจดบันทึก ทั้งนี้สอดคล้องกับแฮดลีย์ (Hadley 2001 : 206) ที่นำเสนอรูปแบบกิจกรรมในการสอนอ่านเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านของผู้เรียนระดับต้น เช่น กิจกรรมการคาดเดาเรื่อง การอ่านแบบกวาดสายตา การอ่านเพื่อหารายละเอียด การเดาความหมายจากบริบทหรือร่องรอยต่าง ๆ การเติมแบบฟอร์ม การเติมคำหรือการให้ตัวเลือก เพื่อทดสอบความเข้าใจ การอ้างอิงสิ่งที่ปรากฏในบทอ่าน เป็นต้น

ฟิลลิปส์ (Phillips 1984 quoted in Hadley 2001 : 207-208) ได้เสนอขั้นตอนในการวางแผนการสอนอ่าน เพื่อให้ผู้เรียนได้มีโอกาสร่วมกิจกรรมโดยใช้ทักษะและเทคนิคต่าง ๆ ในการอ่าน ซึ่งผู้สอนอาจปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ขั้นเตรียมการ (Preparation Stage) เพื่อให้ผู้อ่านได้คาดเดาเรื่องและนำความรู้เดิมมาช่วยในการอ่าน เช่น การระดมพลังสมองเกี่ยวกับสิ่งที่จะพบในบทอ่าน การให้สังเกตภาพ ชื่อเรื่อง หรือแผนภูมิที่ปรากฏในบทอ่านแล้วคาดเดาหรือตั้งสมมติฐานเกี่ยวกับบทอ่าน
2. ขั้นการอ่านแบบคร่าว ๆ ไปอย่างรวดเร็ว/การอ่านแบบเฉพาะเจาะจง (Skimming/Scanning Stages) เพื่อให้ผู้อ่านได้ฝึกทักษะการอ่านที่สำคัญทั้ง 2 รูปแบบ เช่น การให้หารายละเอียดหรือการหาประโยคหลัก/ความคิดสำคัญจากบทอ่าน การจับคู่ข้อความกับหัวข้อ การตั้งชื่อเรื่อง การแสดงความคิดเห็นจากการอ่าน
3. ขั้นการถอดรหัส (Decoding/Intensive Reading) เพื่อให้ผู้อ่านได้คาดเดาความหมายจากบริบทระดับต่างๆ สร้างความหมายจากคำที่ไม่รู้จักตามจุดมุ่งหมายของบทอ่าน ซึ่งจัดเป็นขั้นที่สำคัญที่สุดในการเรียนรู้ที่จะอ่าน
4. ขั้นการทำความเข้าใจ (Comprehension Stage) เพื่อให้ผู้เรียนได้ตรวจสอบความเข้าใจ ที่ได้จากการอ่านว่าถูกต้องเพียงใด
5. ขั้นการใช้ทักษะต่างๆ ในการถ่ายโอนข้อมูล (Transferable/Integrating Skills) โดยให้ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดที่ช่วยให้มีโอกาสดำเนินการใช้ทักษะและกลยุทธ์ต่างๆ ในการอ่านที่เรียนรู้ไปแล้ว

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2535 : 178-179) ได้เสนอขั้นตอนและกิจกรรมของการอ่านเพื่อการสื่อสารไว้ดังนี้

1. ขั้นก่อนการอ่าน (Pre-reading) เป็นการสร้างความสนใจและปูพื้นความรู้ในเรื่องที่อ่านแก่ผู้เรียน ตัวอย่างกิจกรรมในขั้นนี้ ได้แก่

ให้ผู้เรียนคาดคะเนเรื่องที่จะอ่าน เป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนคำนึงถึงความรู้เดิมนำมาสัมพันธ์กับเรื่องที่อ่าน การคาดคะเนจะผิดหรือถูกก็ได้

ให้ผู้เรียนเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบท โดยดูจากประโยคข้างเคียงหรือจากรูปภาพและการแสดงท่าทาง

2. ขั้นระหว่างการอ่าน (While-reading) เป็นการตรวจสอบความเข้าใจโครงสร้างและเนื้อหาในเรื่องที่อ่าน กิจกรรมในขั้นนี้ ได้แก่

2.1 ให้ลำดับเรื่องโดยให้ตัดเรื่องออกเป็น ส่วน ๆ อาจจะเป็นย่อหน้าหรือเป็นประโยคก็ได้แล้วให้ผู้เรียนในกลุ่มลำดับข้อความกันเอง

2.2 เขียนแผนผังโยงความสัมพันธ์ของเนื้อเรื่อง

2.3 เติมข้อความลงในแผนผังของเนื้อเรื่อง

2.4 เล่าเรื่องโดยสรุป

3. ขั้นหลังการอ่าน (Post-reading) เป็นการตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียน กิจกรรมที่ทำอาจจะเป็นการถ่ายโอนไปสู่ทักษะอื่นๆ เช่น ทักษะการพูด และการเขียนก็ได้ โดยให้ทำกิจกรรมดังนี้ แสดงบทบาทสมมติ เขียนเรื่องหรือเขียนโต้ตอบจดหมายหรือบทความและพูดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

กล่าวได้ว่าการจัดกิจกรรมการสอนอ่านเพื่อการสื่อสารเพื่อเป็นสื่อให้ผู้เรียนได้แสดงออกทางภาษาอย่างคล่องแคล่วนั้น อาจแบ่งกิจกรรมออกเป็น 5 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นเตรียมการเพื่อให้ผู้อ่านคาดเดาเรื่องและใช้ความรู้เดิม ขั้นการอ่านเพื่อฝึกฝนการอ่านทั้งในระดับพื้นฐานและระดับสูง ขั้นการถอดรหัส ขั้นการทำความเข้าใจ และขั้นถ่ายโอนข้อมูล ทั้งนี้ในแต่ละขั้นตอนผู้สอนสามารถเลือกจัดกิจกรรมการอ่านเพื่อการสื่อสารรูปแบบต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียน และขั้นตอนของกิจกรรม เพื่อให้ผู้เรียนมีโอกาสปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นด้วยภาษาเป้าหมาย ใช้ความรู้ ความคิด การตัดสินใจในการแก้ปัญหาหรือการทำกิจกรรมที่กำหนด อาทิเช่น การระดมพลังสมอง การสังเกต การตั้งชื่อเรื่อง การคาดเดา การตั้งสมมติฐาน การอภิปรายการหารายละเอียด/

ใจความสำคัญ/ประโยชน์หลัก การจับคู่ การคาดเดาความหมายจากบริบทและคำสำคัญ การเติมข้อมูล การอ่านแบบปะติดปะต่อ การตั้งคำถาม การสร้างผังภูมิ การตอบคำถามการสรุปความ การจดบันทึก การทำความเข้าใจความสัมพันธ์ภายในประโยค การให้ตัวเลือก เป็นต้น

3.4 เนื้อหาที่นำมาใช้ในการสอนอ่าน

จากจุดประสงค์ในการสอนอ่านที่กล่าวมา ทำให้ครูผู้สอนทักษะการอ่านรู้ว่าตัวเองจะต้องสอนอะไรบ้างในช่วงโม่งการอ่าน ครูเป็นบุคคลสำคัญที่จะต้องจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อพัฒนาทักษะต่าง ๆ ในการอ่านและโดยเฉพาะอย่างยิ่งในปัจจุบันมีจุดประสงค์เพื่อให้นักเรียนใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้ ดังนั้นนักเรียนจึงควรที่จะได้อ่านข้อความซึ่งจะพบได้ในชีวิตประจำวัน และสนองความต้องการในการสอนอ่านได้

โชเฮน (Shohen 1985 : 36) ได้เสนอแนะเนื้อหา กิจกรรมการสอนอ่านที่จะพัฒนาทักษะการอ่านที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันดังนี้

1. การอ่านหนังสือพิมพ์ นักเรียนควรจะเรียนรู้วิธีการอ่านหัวข้อข่าว (Headlines) ข่าวสำคัญๆ ที่เป็นเรื่องราว แผ่นปลิวโฆษณาทางาน โฆษณาทั่วไป รายโทรทัศน์และวิทยุต่าง ๆ
2. การอ่านคำแนะนำ คำสั่งต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน นักเรียนมักจะพบข้อความที่เป็นคำแนะนำ คำรับอาหาร ขั้นตอนการทำอาหาร การใช้เครื่องมือไฟฟ้าต่าง ๆ เครื่องมือช่าง เครื่องจักร การประกอบอุปกรณ์เฟอร์นิเจอร์ ของเล่นและข้อความอื่น ๆ ที่มีลักษณะคล้ายๆ กัน
3. การอ่านคู่มือรถยนต์ ป้าย สัญญาณบนถนนหรือแผนที่ สิ่งนี้จำเป็นสำหรับผู้ขับขี่รถยนต์ รถจักรยานยนต์ การอ่านสิ่งเหล่านี้จึงมีความสำคัญสำหรับการดำรงชีวิต
4. การอ่านข้อความที่เป็นสิ่งจำเป็นในชีวิตประจำวัน เช่น การอ่านจดหมายส่วนตัว จดหมายธุรกิจ สมุดโทรศัพท์ ใบสั่งของทางไปรษณีย์ พจนานุกรม ใบเสร็จ ตารางรถเมล์ รถไฟ และเครื่องบิน
5. การอ่านสื่อที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาและอาชีพ การรับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษาและการสมัครเรียนหรือสมัครงานเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ความต้องการหาข้อมูลบางอย่างในบทความ แผ่นพับและในหนังสือ เป็นตัวกระตุ้นให้นักเรียนรู้สึกอยากอ่านและช่วยพัฒนาความสามารถในการอ่านได้

นอกจากกิจกรรมการอ่านที่กล่าวมาแล้ว ครูอาจจะกระตุ้นและแนะนำให้นักเรียนอ่านนิตยสารภาษาอังกฤษที่มีชื่อ อ่านนิยายหรืออ่านวรรณคดีที่มีชื่อต่าง ๆ ฉบับภาษาอังกฤษ อาจจะยากในระดับมัธยมศึกษาแต่สำหรับนักเรียนที่เก่งก็อาจจะทำได้ ในการสอนทักษะการอ่านเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันดังที่กล่าวมานั้น สิ่งสำคัญคือ ควรดูระดับความยากง่ายของข้อความ โดยอาจจะดูจากความยาวของประโยค หรือความซับซ้อนของคำศัพท์ที่ปรากฏในบทความ

โดยทั่วไปแล้ว ข้อความที่ง่ายจะมีประโยคสั้น ๆ และเป็นคำศัพท์พื้นฐาน ส่วนข้อความที่ยาก ประโยคจะยาว และคำศัพท์ส่วนใหญ่จะเป็นนามธรรม และในการสอนอ่านนั้น ถ้าเป็นนักเรียนในระดับมัธยมศึกษา ข้อความที่นำมาให้นักเรียนอ่านควรใช้เวลาประมาณ 45 นาที หรือ 1 ชั่วโมง เพราะถ้าใช้เวลานานกว่านี้นักเรียนจะเบื่อและไม่มีสมาธิในการอ่าน

3.5 การวัดผลและประเมินผลการอ่าน

กระทรวงศึกษาธิการ (2541 : 134) กล่าวถึงประเภทของแบบทดสอบทักษะการอ่าน ที่ประกอบด้วยแบบเลือกตอบ (Multiple choice, True/False) การตอบคำถามแบบสั้น (Short Answer) การถ่ายโอนข้อมูลที่ได้จากการอ่านในรูปแบบต่างๆ เช่น การเติมคำหรือข้อมูลในแผนผัง แผนภูมิ ตาราง รวมถึงการจดบันทึกข้อความ (Note Taking) และการเติมคำที่เว้นว่างโดยใช้ข้อมูลจากบทอ่าน (Cloze) สำหรับการประเมินผลการอ่านจะเป็นการประเมินจากคำตอบที่ได้ซึ่งจะมีความเป็นปรนัยมากกว่า นอกจากนี้ครูอาจประเมินคำตอบที่มีลักษณะเป็นอัตนัยด้วย หากกิจกรรมในห้องเรียนบางขั้นตอนเน้นที่คำตอบในลักษณะดังกล่าว เช่น การให้ผู้เรียนเดาเนื้อหาล่วงหน้าจากหัวข้อหรือรูปภาพประกอบ การให้ผู้เรียนเดาเนื้อหาดอนต่อไปหลังจากอ่านบทอ่านตอนแรกแล้ว การให้ผู้เรียนสร้างเรื่องต่อบทอ่าน อย่างไรก็ตามการประเมินคำตอบลักษณะอัตนัยเช่นนี้ ครูต้องใช้วิจารณญาณของตนเองเพื่อประเมินว่าคำตอบของผู้เรียนสมเหตุสมผลและเหมาะสมกับแต่ละสถานการณ์หรือไม่

ในการประเมินผลการอ่านภาษาอังกฤษโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อการวัดความเข้าใจในการอ่านนั้น ออลเลอร์ (Oller 1979 : 36-70) ได้กล่าวถึงรูปแบบของแบบทดสอบดังนี้

1. แบบทดสอบแบบจุดย่อย (Discrete-Point Test)
2. แบบทดสอบชนิดรวม (Integrative Test)
3. แบบทดสอบเชิงปฏิบัติ (Pragmatic Test)

3.1 การเขียนคำบอกประกอบด้วยแบบทดสอบชนิดโคลซ (Combined Cloze and Dictation)

3.2 การทดสอบด้วยกระบวนการวิธีการ โคลซแบบปากเปล่า (Oral Cloze Procedure)

3.3 การเขียนตามคำบอกประกอบเสียง (Dictation with Interfering Noise)

3.4 การทดสอบความเข้าใจจากปริวลี (Paraphrase Recognition)

3.5 การถามและการตอบ (Question Answering)

3.6 การสัมภาษณ์ปากเปล่า (Oral Interview)

3.7 การเขียนเรียงความ (Composition or Essay Writing)

3.8 การเล่าเรื่อง (Narration)

3.9 การแปล (Translation)

แบบทดสอบที่วัดความสามารถในการอ่านและเขียนได้ดี คือ แบบทดสอบแบบโคลซหลักการของแบบทดสอบแบบโคลซนี้จะได้หลักการมาจากทฤษฎีจิตวิทยาของกลุ่มนักจิตวิทยาเกสตัลท์ (Gestalt) วิธีการทดสอบแบบนี้จะตัดคำของเนื้อหาออกเป็นช่วงๆ เพื่อให้ผู้สอบเขียนเติมการทดสอบแบบนี้ผู้สอบจะต้องเชื่อมโยงความหมายจากประโยคต่าง ๆ ยังต้องมีความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างไวยากรณ์ที่เกี่ยวข้องภายในประโยคด้วย ซึ่งการทดสอบแบบนี้จะวัดความสามารถในการใช้ภาษาของผู้สอบได้ทั้งในระดับจุลภาคและมหภาค

ฟินอคคิโอโร และบรัมฟิท (Finocchiaro and Brumfit 1983 : 16, 131-135) เสนอแนะว่าองค์ประกอบที่ควรจะต้องทดสอบความเข้าใจในการอ่านได้แก่ คำศัพท์ ใจความสำคัญและรายละเอียดของเรื่อง การตีความของข้อความที่ปรากฏโดยนัย อารมณ์ ความรู้สึกและเจตนาของผู้อ่าน ความสัมพันธ์ของประโยคหรือข้อความและโครงสร้างของประโยค นอกจากนั้นยังได้นำเสนออีกว่าแบบทดสอบที่ใช้ในการประเมินผลการอ่านภาษาอังกฤษที่นิยมใช้กันโดยทั่วไปมี 2 แบบ ดังนี้

1. แบบทดสอบแบบอัตนัย (Subjective Test) ได้แก่ แบบทดสอบความเรียง โดยให้ผู้เรียนตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านโดยเขียนคำตอบเป็นประโยคหรือข้อความยาว ๆ
2. แบบทดสอบแบบปรนัย (Objective Test) ได้แก่ แบบทดสอบแบบเลือกตอบ แบบถูกผิด แบบจับคู่ แบบเติมคำ เป็นต้น

ในการประเมินผลการอ่านภาษาอังกฤษโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อวัดเข้าใจในการอ่านนั้นส่วนมากนิยมใช้แบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ เนื่องจากแบบทดสอบชนิดนี้มีข้อดีและเหมาะสมในการประเมินผลการอ่านเพื่อความเข้าใจ คือ มีความเป็นปรนัยและสะดวกรวดเร็วในการตรวจให้คะแนน ซึ่งสอดคล้องกับ แมดเซน (Madsen 1983 : 89-97) ได้กล่าวว่าข้อดีของแบบทดสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบเป็นวิธีการทดสอบแบบบูรณาการ มีความเป็นปรนัยและความสะดวกในการตรวจให้คะแนนและสามารถใช้ทดสอบกับนักเรียนทุกระดับได้อย่างเหมาะสมแต่การสร้างแบบทดสอบแบบปรนัยให้มีคุณภาพกระทำได้ยากเนื่องจากในการสร้างแบบทดสอบทั้งคำถามและตัวเลือกตอบต้องใช้เวลามาก ซึ่งเป็นการประเมินความเข้าใจในการอ่านโดยใช้แบบทดสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบมุ่งประเมินผลความสามารถในด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. โครงสร้างประโยค การประเมินผลในระดับตีความประโยคหรือวลีที่มีโครงสร้างแตกต่างจากประโยคที่กำหนดให้ แต่ยังคงรักษาเนื้อหาและความหมายเดิมไว้

2. ใจความสำคัญและรายละเอียด เช่น ให้เลือกซื้อเรื่องที่เหมาะสมกับข้อความที่อ่าน ในการประเมินผลระดับนี้ผู้อ่านจะต้องวิเคราะห์ประโยคต่าง ๆ จากเรื่องที่อ่านมากกว่า 1 ประโยค จึงจะสามารถตั้งชื่อเรื่องได้

3. ใจความของเรื่องซึ่งปรากฏโดยนัย กล่าวคือ ไม่ปรากฏโดยตรงในเนื้อเรื่องที่อ่าน ผู้อ่านจะต้องตีความหมายให้ถูกต้องตามที่ผู้เขียนได้เขียนไว้

การประเมินเพื่อตรวจสอบความเข้าใจในการอ่าน ผู้อ่านที่มีประสิทธิภาพจะมีความสามารถในการรู้คิดขั้นสูง ได้แก่ ความสามารถตรวจสอบและประเมินความเข้าใจในการอ่านบทอ่านของตนเองอย่างต่อเนื่องในขณะที่อ่านบทอ่าน และสามารถหาวิธีการแก้ไขเมื่อมีปัญหาในการอ่านในทางตรงกันข้าม ผู้ที่มีปัญหาทางการอ่านจะละเลยไม่ทำเช่นนั้นและโดยเฉพาะเมื่ออ่านไม่เข้าใจก็ยังคงอ่านต่อไปโดยที่ไม่ได้พยายามหาทางแก้ไขปัญหา ในกรณีนี้ในระยะแรก ครูอาจช่วยเหลือด้วยการตรวจสอบและประเมินความเข้าใจของนักเรียนก่อน ด้วยการตั้งคำถามถึงความเข้าใจหรือส่วนที่ไม่เข้าใจของนักเรียนที่มีต่อเรื่องหรือบทความที่กำลังอ่านอยู่ สำหรับคำถามระดับตีความและคำถามระดับสรุปอ้างอิง หรือลงความเห็น ผู้อ่านจะต้องเชื่อมโยงความรู้และประสบการณ์เดิมของตนเองเข้ากับสิ่งแนะ (Clue) ของผู้เขียน ดังนั้น ครูอาจให้นักเรียนเลือกหาเนื้อหาตอนใดตอนหนึ่ง หรือส่วนใดส่วนหนึ่งของบทอ่านที่จัดได้ว่าเป็น “สิ่งแนะ” สำหรับเป็นคำตอบของคำถามระดับสูง ซึ่งหมายถึง คำถามระดับตีความ สรุปอ้างอิง ประเมินและการนำไปใช้ ถ้านักเรียนไม่สามารถค้นหาได้ ครูควรให้การชี้แนะและคอยสังเกตว่า นักเรียนสามารถตอบได้ถูกต้องหรือไม่ ถ้านักเรียนไม่สามารถตอบได้ถูกต้อง ครูควรชี้แนะให้ย้อนกลับไปอ่านอีกครั้งหนึ่ง และขณะเดียวกันครูต้องตรวจสอบและประเมินความเข้าใจของนักเรียนอีกครั้งหนึ่งด้วย (มณีรัตน์ สุกโชติรัตน์ 2548 : 225-227)

สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2532 : 91-93) กล่าวว่า ทักษะการอ่านสามารถวัดและประเมินผลโดยให้ผู้เรียนอ่านและแสดงความเข้าใจจากเรื่องที่อ่าน โดยใช้ทักษะการฟัง การพูด หรือ การเขียน ดังนี้

1. การหาความหมายของคำศัพท์หรือประโยคที่กำหนดให้
2. การบอกความสัมพันธ์ระหว่างประโยค
3. การเรียงลำดับเหตุการณ์
4. การเติมคำลงในช่องว่างโดยใช้วิธีโคลง
5. การเติมคำถามโดยการเลือกคำตอบที่กำหนดให้
6. การแสดงความคิดเห็น
7. การตั้งชื่อเรื่อง

การตรวจให้คะแนนทักษะการอ่าน แบบทดสอบทักษะการอ่านมีลักษณะเหมือนกันกับแบบทดสอบการฟัง ลักษณะของแบบทดสอบมีดังนี้ คือ

1. แบบทดสอบแบบปรนัย ได้แก่ แบบทดสอบแบบเลือกตอบ แบบถูกผิด แบบจับคู่แบบเติมคำและแบบถาม-ตอบ

เกณฑ์การให้คะแนนพิจารณาดังนี้

เมื่อคำตอบถูกต้อง

ให้ 1 คะแนน

เมื่อคำตอบผิด

ให้ 0 คะแนน

2. แบบทดสอบโดยการแสดงออกทางกริยาท่าทาง

เกณฑ์การให้คะแนนพิจารณาดังนี้

2.1 อ่าน 1 ครั้ง และปฏิบัติตามคำสั่งได้ถูกต้อง

ให้ 4 คะแนน

2.2 อ่าน 2 ครั้ง และปฏิบัติตามคำสั่งได้ถูกต้อง

ให้ 3 คะแนน

2.3 อ่านและปฏิบัติตามคำสั่งไม่ถูกต้อง สามารถแก้ไขได้ด้วยตนเองโดยไม่ต้อง

ให้ 2 คะแนน

2.4 อ่านและปฏิบัติตามคำสั่งไม่ถูกต้อง สามารถแก้ไขได้ด้วยตนเองโดยต้องอ่าน

ให้ 1 คะแนน

2.5 อ่านและปฏิบัติตามคำสั่งไม่ถูกต้อง 2 ครั้ง

ให้ 0 คะแนน

3. แบบทดสอบแบบโคลซ การตรวจให้คะแนนมี 2 วิธี ดังนี้

3.1 การให้คะแนนคำตอบที่ถูกต้องตรงกับคำศัพท์ที่ถูกตัดออกไป

3.2 การให้คะแนนคำตอบซึ่งเป็นคำศัพท์ที่มีความหมายใกล้เคียงกัน

นอกจากนี้ อัจฉรา วงศ์โสธร (2538 : 154-155) กล่าวว่า การประเมินทักษะการอ่านสามารถใช้เกณฑ์ที่กำหนดตามส่วนประกอบของภาษาแบบย่อย และเกณฑ์ที่กำหนดตามความสามารถในการรับสาร หรืออาจใช้เกณฑ์ทั้งสองประยুক্তเข้าด้วยกันโดยใช้น้ำหนักเกณฑ์แบบรวมมากกว่าเกณฑ์แบบย่อย

1. เกณฑ์กำหนดความสามารถของการอ่านที่เป็นเกณฑ์แบบย่อย มีดังนี้

1.1 ความรู้ศัพท์ ผู้เรียนสามารถเข้าใจคำศัพท์ จำนวนที่ใช้ในระดับใด

1.2 ความรู้ไวยากรณ์ ผู้เรียนสามารถใช้ความรู้ด้านไวยากรณ์ในการทำความเข้าใจ

และการเชื่อมโยงของเนื้อความ โดยใช้คำในลักษณะต่าง ๆ กัน ที่กำหนดหน้าที่ทางภาษา

2. เกณฑ์กำหนดความสามารถของการอ่านแบบรวม มีดังนี้

2.1 ความสามารถเรียบเรียงความ ได้แก่ การอ่านแล้วเข้าใจความ สามารถแสดง ความเข้าใจโดยการตอบคำถามที่ให้เรียบเรียงด้วยคำใหม่โดยให้เข้าใจความเดิม หรือสามารถตอบ คำถามแบบเลือกตอบ และแบบเรียงข้อความ

2.2 ความสามารถอ่านข้อมูลที่เป็นรายละเอียด ผู้เรียนสามารถโยงรายละเอียดที่ เกี่ยวข้องกับใจความสำคัญของเรื่องได้ว่าเป็นรายละเอียดสนับสนุน หรือเป็นรายละเอียดที่ขัดแย้ง กันเพื่อให้ข้อมูลตรงข้าม ตลอดทั้งเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างรายละเอียดด้วยกัน

2.3 ความสามารถอ่านจับใจความสำคัญ ผู้เรียนสามารถระบุแก่นเรื่อง หัวเรื่อง และ ใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้

2.4 ความสามารถวิเคราะห์และประเมินความสัมพันธ์ของเนื้อความ และ สุนทรียศาสตร์ของการใช้ภาษา ผู้เรียนสามารถใช้ความรู้ด้านศัพท์ไวยากรณ์ ความเข้าใจสิ่งที่อ่าน และความรู้เกี่ยวกับรูปแบบลีลาภาษาที่ใช้ในบทอ่าน สามารถวิเคราะห์ ประเมิน และสรุปได้ว่า บทความที่อ่านนั้นเป็นบทอ่านประเภทใด ลีลาภาษาที่ใช้ เจตนา ทักษะของผู้เขียนสามารถ วิพากษ์วิจารณ์ถึงเหตุและผลที่เกิดขึ้น ตลอดจนสามารถประเมินประสิทธิผลของบทอ่านได้ ซึ่งความสามารถในระดับนี้เป็นระดับสูงซึ่งต้องอาศัยความรู้ในระดับเบื้องต้นเป็นพื้นฐาน

การกำหนดความสามารถตามเกณฑ์ อาจใช้มาตราส่วนประเมินค่าเป็นระดับดังนี้

ระดับ 1 ไม่มีความสามารถ

ระดับ 2 มีความสามารถน้อย

ระดับ 3 มีความสามารถพอประมาณ

ระดับ 4 มีความสามารถยอดเยี่ยม

สรุปได้ว่า การประเมินผลความเข้าใจในการอ่าน สามารถประเมินในด้านต่าง ๆ เช่น ความหมายของคำศัพท์ในบริบท โครงสร้างและความหมายของประโยคใจความสำคัญและ รายละเอียดของเรื่อง ความสัมพันธ์ของข้อความ และการสรุปตีความของเรื่องซึ่งไม่ปรากฏใน บริบท แบบเรียนและเอกสารวิชาการ เป็นต้น

3.6 การประเมินความสามารถการอ่าน

การประเมินผลการอ่านภาษาอังกฤษในโรงเรียนไทยส่วนใหญ่มักใช้ข้อสอบที่ครูสร้าง ขึ้นเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ (Achievement) ในการเรียนในรายวิชาต่าง ๆ ระหว่างการสอบกลางภาคเรียน และปลายภาคเรียนข้อสอบที่นิยมใช้ในวิชาภาษาอังกฤษส่วนใหญ่จะประกอบด้วยข้อสอบที่วัด

ความรู้ด้านศัพท์ ไวยากรณ์ ทักษะการพูด ทักษะการเขียน และทักษะการอ่าน จะเห็นได้ว่าข้อสอบวัดความสามารถทางการอ่าน จะเป็นเพียงส่วนประกอบส่วนหนึ่งเท่านั้นของข้อสอบวิชาภาษาอังกฤษ การใช้แบบทดสอบอย่างเป็นทางการ (Formal Assessment) นั้น มีข้อจำกัดอยู่หลายประการ เช่น ข้อสอบที่สร้างขึ้นไม่ได้มาตรฐาน ครูส่วนใหญ่มักจะสร้างข้อสอบขึ้นใหม่ทุกครั้งที่สอบ ในบางครั้งบทอ่านที่คัดเลือกมาทดสอบนั้นสั้นเกินไป ทำให้นักเรียนไม่สามารถใช้กระบวนการอ่าน เช่น การเดาศัพท์จากบริบทได้อย่างเต็มที่ นอกจากนี้ผู้อ่านยังมีความรู้และประสบการณ์เดิมเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านแตกต่างกัน ย่อมมีผลทำให้อ่านได้เข้าใจมากน้อยแตกต่างกัน และสิ่งที่สำคัญ คือการประเมินผลโดยใช้แบบทดสอบอย่างเป็นทางการนั้นประเมินจากผลของการอ่าน (Product) มากกว่าเป็นการตรวจสอบกระบวนการในการอ่าน (Process) ดังนั้น ครูสอนภาษาอังกฤษจึงควรใช้ข้อมูลทั้งจากการทดสอบหลาย ๆ ด้านทั้งอย่างเป็นทางการ และไม่เป็นทางการ เพื่อเป็นข้อมูลในการวัดผลและเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนการสอน วิสาข์ จิตวิตร (2541 : 295-312) ได้แบ่งประเภทของการวัดผล ในการอ่านดังนี้

การวัดผลการอ่านสามารถแบ่งออกเป็น 3 ประเภทใหญ่ๆ ตามลักษณะการนำผลสอบไปใช้

1. การวัดผลอย่างเป็นทางการ (Formal Measure) คือการทดสอบอย่างมีระบบโดยให้นักเรียนทำข้อสอบที่สร้างไว้ในช่วงเวลาที่กำหนด แบ่งออกเป็นประเภทย่อย ๆ ได้ ดังนี้ คือ

1.1 แบบทดสอบแบบสำรวจ (Survey Test) คือ แบบทดสอบที่วัดระดับความสามารถในการอ่านของนักเรียนว่าอยู่ในระดับใด เป็นการวัดผลสัมฤทธิ์ทั่ว ๆ ไปมากกว่าจะชี้ให้เห็นว่านักเรียนคนนั้นเก่งหรืออ่อนในทักษะใด แบบทดสอบนี้นิยมกับนักเรียนกลุ่มใหญ่โดยไม่ต้องมีการเตรียมตัวมาก่อน แต่เนื้อหาที่ใช้วัดมีลักษณะกว้าง ๆ

1.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ (Achievement) คือ แบบทดสอบเพื่อวัดว่านักเรียนนั้นมีความชำนาญ (Mastery Testing) เกี่ยวกับเนื้อหาวิชาเพียงใด ซึ่งแสดงถึงความรู้ที่ลึกซึ้ง แบบทดสอบนี้ใช้หลังจากได้รับการสอนเกี่ยวกับสิ่งเหล่านั้นไปแล้ว

1.3 แบบทดสอบวัดความสามารถ (Aptitude Test) คือแบบทดสอบที่ใช้วัดความสามารถทางวิชาการทั่ว ๆ ไป

2. การวัดผลอย่างไม่เป็นทางการ (Informal Measures) ได้แก่กระบวนการเก็บข้อมูลหลากหลายรูปแบบ ซึ่งดำเนินไปพร้อมกับกระบวนการเรียนการสอน ครูสามารถเก็บข้อมูลเกี่ยวกับสัมฤทธิ์ผลทางการอ่านได้จากการมีปฏิสัมพันธ์กับนักเรียน เช่น การสังเกตในชั้นเรียน การพูดคุยกับนักเรียน และการเขียนบันทึกประจำวันของนักเรียน ตลอดจนกระทั่งการใช้แบบฟอร์มต่าง ๆ ในการสังเกต ในที่นี้จะกล่าวถึงประเภทของการทดสอบอย่างไม่เป็นทางการ ดังต่อไปนี้

2.1 การสังเกตนักเรียน (Kid-Watching) กูดแมน (Goodman 1978) เสนอแนะการสังเกตนักเรียนในชั้นเรียน เพื่อการประเมินผลการเรียนการสอน ซึ่งเป็นธรรมชาติมากกว่าการประเมินผลอย่างเป็นทางการ ซึ่งทำให้นักเรียนเกิดความเครียด ครูใช้การสังเกตประเมินผลนักเรียนจากการที่นักเรียนมีกิจกรรมในการอ่านในชั้นเรียน แล้วเขียนบันทึกเกี่ยวกับพัฒนาการต่าง ๆ ของนักเรียน ทั้งนี้ครูอาจเก็บตัวอย่างแบบฝึกการอ่านหรือเทปบันทึกเสียงการอ่านของนักเรียน หรือบันทึกข้อมูลในรูปแบบของตาราง กราฟ เพื่อแสดงพัฒนาการทางการอ่านของนักเรียน ครูควรใช้วิธีการหลาย ๆ อย่างในการประเมินและในสถานการณ์และช่วงเวลาที่แตกต่างกันออกไป (Wolf 1993 : 520) เช่น นอกจากจะสังเกตการอ่านของนักเรียนในห้องเรียนแล้วยังไปสังเกตการอ่านนอกห้องเรียน การประเมินควรกระทำอย่างสม่ำเสมอโดยตลอดและในหลาย ๆ วาระโอกาส เพื่อให้สามารถเก็บข้อมูลเกี่ยวกับพัฒนาการของนักเรียนได้อย่างครบถ้วน

2.2 ชุดทดสอบคำอ่านที่คลาดเคลื่อนไปจากบทอ่าน (Reading Miscue Inventor) มิสคิว (Miscue) หรือคำที่ผู้อ่านอ่านคลาดเคลื่อนไปจากบทอ่าน เกิดขึ้นเมื่อผู้อ่านอ่านบทอ่านแบบออกเสียง (Oral Reading) เช่น คำในบทอ่าน คือ “house” แต่ผู้อ่านอ่านเป็น “home” กูดแมนถือว่าการวิเคราะห์คำที่อ่านคลาดเคลื่อนไปจากบทอ่านคือ หน้าต่างที่ช่วยให้เห็นกระบวนการอ่าน (Goodman 1973 : 5) เนื่องจากช่วยให้ข้อมูลเกี่ยวกับกลวิธีการอ่านและกระบวนการอ่านในขณะที่ผู้อ่านกำลังอ่านออกเสียง การวิเคราะห์คำที่อ่านคลาดเคลื่อนนี้อาศัยหลักการของภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยาในการอ่าน ซึ่งเชื่อว่าภาษาและความคิดของผู้อ่านมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกันในการสร้างความหมายจากตัวอย่างในบทอ่าน โดยสังเกตใช้ข้อมูลจากตัวอักษร เสียง ไวยากรณ์และความหมายของผู้อ่านจึงไม่ถือว่าคำเหล่านี้เป็นคำผิด (Error) เพราะการที่ผู้อ่านคำแตกต่างไปจากคำในบทอ่านอาจเป็นวิธีการสร้างความหมายของผู้อ่านจากบทอ่าน หรือเป็นสิ่งที่สะท้อนให้เห็นกลวิธีที่ใช้ในการอ่าน ทักษะที่เคยมีต่อการอ่านผิดของนักเรียนตามแนวการสอนที่เน้นจุลทักษะคือ คำที่อ่านผิดเป็นสิ่งที่ไม่ดี ดังนั้นครูต้องรีบแก้คำผิดของนักเรียนทันที แต่ตามหลักภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยานั้น ครูควรคิดว่าทำให้นักเรียนอ่านคลาดเคลื่อนไปจากบทอ่านเปรียบเสมือนเครื่องมือที่ช่วยให้ครูเข้าใจกระบวนการอ่านของนักเรียนว่านำเอาระบบภาษามาใช้ในการอ่านอย่างไร ทราบถึงปัญหาในการอ่านของนักเรียน และยังใช้เป็นเครื่องมือในการประเมินผลว่านักเรียนมีความสามารถในการอ่านสูงหรือต่ำอีกด้วย

2.3 ชุดทดสอบคำอ่านอย่างไม่เป็นทางการ (Informal Reading Inventor) มีบทบาทสำคัญในการประเมินผลการอ่านอย่างไม่เป็นทางการ ในการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่มาเป็นเวลานาน โดยมีจุดประสงค์ในการใช้เพื่อเป็นการจัดกลุ่ม (Placement) เพื่อแบ่งกลุ่มนักเรียนตามความสามารถในการอ่าน และในการวินิจฉัยพฤติกรรมกรรมการอ่านของนักเรียนว่ามีจุดเด่นและจุดอ่อน

ในการอ่านอย่างไรบ้าง กล่าวได้ว่าครูใช้รายการคำอ่านอย่างไม่เป็นทางการนี้ จัดระดับการอ่านและ วินิจฉัยพฤติกรรมการอ่านมากที่สุด (Mc Kenna : 670)

ในการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง หรือภาษาต่างประเทศ ครูสามารถ ประยุกต์รายการคำอ่านอย่างไม่เป็นทางการมาใช้เพื่อวินิจฉัยพฤติกรรมการอ่าน และจัดระดับ ความสามารถของนักเรียนได้เช่นกัน โดยสร้างเครื่องมือวัดด้วยตนเอง

3. การประเมินผลการเล่าเรื่อง (Assessing Free Recall) ในการประเมินผลการอ่าน ภาษาอังกฤษโดยทั่วไป ครูจะตั้งคำถามถามนักเรียนเกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่อ่าน และให้คะแนนตาม คำถามที่นักเรียนตอบได้ นอกจากใช้คำถามแล้วครูอาจให้นักเรียนเล่าเรื่องที่อ่านให้ครูฟังหลังจากที่ อ่านเรื่องจบแล้วสิ่งที่นักเรียนเล่าออกมานั้นสะท้อนให้เห็นข้อมูลที่นักเรียนเก็บไว้ในความทรงจำ และความสามารถของนักเรียนในการสรุปใจความสำคัญ นักเรียนบางคนอาจจำได้เฉพาะ รายละเอียดของเรื่อง แต่บางคนจำได้เฉพาะใจความสำคัญโดยไม่สนใจรายละเอียด และบางคนอาจ เพิ่มเติมความคิดเห็นประสบการณ์ส่วนตัวลงไปในเรื่องที่เล่าด้วย สำหรับการสอนอ่านภาษาอังกฤษ เป็นภาษาต่างประเทศ ครูอาจให้นักเรียนเล่าเรื่องที่อ่านเป็นภาษาแม่ ทั้งนี้เพราะการเล่าเรื่องเป็น ภาษาอังกฤษต้องอาศัยความสามารถและประสิทธิภาพในการใช้ภาษาอังกฤษ

โดยสรุป การประเมินผลการอ่านนั้นสามารถแบ่งออกเป็น 2 ประเภทด้วยกัน ประเภท แรก คือ การวัดผลอย่างเป็นทางการที่ใช้แบบทดสอบแบบอิงกลุ่ม และแบบอิงเกณฑ์ ซึ่งข้อดีของ ข้อสอบแบบอิงกลุ่มก็คือ ทราบข้อมูลกว้าง ๆ ว่านักเรียนคนนั้นมีความสามารถในการอ่านระดับใด ข้อเสียก็คือ ไม่สามารถทราบว่านักเรียนมีจุดอ่อนเกี่ยวกับทักษะการอ่านใด สำหรับข้อดีของข้อสอบ แบบอิงเกณฑ์ก็คือ สามารถวิเคราะห์ได้ว่าการเรียนการสอนสามารถบรรลุจุดประสงค์ข้อใดส่วน ประเภทที่สองก็คือการวัดผลอย่างไม่เป็นทางการซึ่งเป็นการวัดผลที่ครูสามารถใช้กระบวนการเก็บ ข้อมูลได้หลายรูปแบบ เช่น การสังเกต การพูดคุยกับนักเรียน และการจดบันทึกประจำวัน เป็นต้น การประเมินผลประเภทนี้เป็นธรรมชาติกว่าการประเมินผลอย่างเป็นทางการ ทำให้นักเรียนไม่เกิด ความเครียด อย่างไรก็ตามครูสามารถใช้การประเมินผลการสอนอ่านทั้งสองประเภทในการเรียน การสอน

4. เอกสารเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะอ่าน

4.1 หลักการสอนอ่าน

แฮร์ริส และซิเพย์ (Harris and Sipay 1979 : 141-142) ได้เสนอวิธีการสอนอ่านดังนี้

1. ต้องทำให้การอ่านเป็นกิจกรรมที่สนุกสนาน

2. การสอนที่เป็นระบบต้องฝึกทักษะเฉพาะอย่าง เช่น ระดับประถมศึกษาอ่านเพื่อพัฒนาคำศัพท์ ทักษะการค้นหาคำความหมายเป็นต้น

3. มีกิจกรรมหลาย ๆ อย่างในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน เช่น ฝึกอ่านออกเสียงมากพอ ๆ กับ ฝึกอ่านในใจ ถ้ามีการฝึกเด็กอ่านโดยมีครูช่วย ก็ควรมีการฝึกให้อ่านด้วยตนเองในสัดส่วนเดียวกัน

4. จัดบทเรียนและกิจกรรมให้สนองความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียน

5. เอาใจใส่ผู้เรียนที่มีปัญหาและให้เวลามากเป็นพิเศษ เพื่อช่วยพัฒนาการอ่านของผู้เรียน

6. ควรมีการวางแผนเพื่อจัดเนื้อหาการอ่านของผู้เรียนให้สอดคล้องกัน ตั้งแต่ระดับอนุบาลจนถึงระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

กูดแมน (Goodman, อ้างถึงใน ขจร สุขรังสรรค์ 2532 : 21) ได้เสนอแนะขั้นตอนในการสอนอ่านดังนี้

1. การที่ผู้อ่านเลือกใช้ตัวชี้แนะจากข้อความที่อ่าน และเลือกใช้ความรู้ทางภาษาศาสตร์ของตน เพื่อหาความหมายจากข้อความที่อ่าน (Sampling)

2. การคาดคะเน หรือเดาเหตุการณ์ล่วงหน้าว่าเรื่องที่อ่านเป็นอย่างไร จะดำเนินไปในลักษณะใด (Prediction)

3. การหาข้อมูลเพื่อยืนยันว่า สิ่งที่คาดคะเนไว้นั้นถูกต้องหรือไม่ (Confirmation)

4. การแก้ไขหรือปรับ หรือจัดระบบความคิดอีกครั้งหนึ่ง เมื่อผู้อ่านพบว่าสิ่งที่คาดคะเนไว้นั้น ไม่ถูกต้อง (Correction)

คิด พงศทัต และศิธร แสงธนู (2521 : 56) ได้เสนอแนะหลักทั่ว ๆ ไปในการสอนอ่านดังนี้

1. ต้องให้นักเรียนได้ฟัง และพูดข้อความหรือประโยคสั้นๆ ก่อนการอ่านเสมอ

2. ครูต้องเป็นแบบอย่างที่ดีในการอ่านออกเสียง ถ้าครูไม่แน่ใจอาจใช้เทปหรือแผ่นเสียงที่เจ้าของภาษาเป็นผู้พูดเป็นแบบ นักเรียนจะได้แบบอย่างที่ต้องการ

3. ต้องฝึกให้นักเรียนอ่านในใจเพื่อเข้าใจในเรื่องที่อ่าน ดังนั้น ครูต้องแนะและฝึกให้นักเรียนรู้จักกวาดสายตาเป็นช่วงยาว ๆ หรือทีละกลุ่มคำ แทนการอ่านทีละคำ และเพื่อเพิ่มอัตราเร็วในการอ่านด้วย รู้จักวางหนังสือให้ห่างพอเหมาะกับสายตา

4. ครูต้องเร้าใจให้นักเรียนรักการอ่าน อาจทำได้ด้วยการแนะนำให้นักเรียนรู้จักหนังสือที่เหมาะสมกับวัย มีความยากง่ายพอเหมาะกับความรู้ของนักเรียน

5. เพิ่มพูนทักษะในการอ่านของนักเรียน ด้วยการสอน เสียง ความหมายของคำใหม่ คือ ความหมายตามพจนานุกรม ความหมายตามโครงสร้าง และตามบริบท และสอนแบบประโยคที่ยาก เพื่อช่วยให้นักเรียนมีความเข้าใจในเรื่องที่จะอ่านก่อนที่จะให้นักเรียนอ่านเอง การให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา เป็นสิ่งที่สำคัญอีกประการหนึ่ง

แอนโทนี และคณะ (Anthony and other 1993) ได้เสนอการสอนอ่านมีขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นก่อนการอ่าน (Pre-reading) เป็นขั้นที่ครูกระตุ้นความรู้เดิมของผู้เรียนให้ผู้เรียนคิดและระลึกว่าเคยมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องที่อ่านอย่างไร และให้ผู้เรียนคาดคะเนสิ่งที่จะปรากฏในบทอ่าน เพื่อให้ผู้อ่านอย่างมีจุดหมาย ในขั้นตอนนี้ ครูทบทวนหรือสอนคำศัพท์และรูปประโยคที่ผู้เรียนจะพบในบทอ่านด้วย

2. ขั้นการอ่าน (While-reading) เป็นขั้นที่ให้ผู้เรียนทำกิจกรรมการอ่านและพยายามทำความเข้าใจกับบทอ่าน ครูควรแนะนำและฝึกให้ผู้เรียนคิดเชื่อมโยงความรู้ใหม่เข้ากับความรู้เดิมที่มีอยู่ ในขั้นนี้ผู้เรียนอาจจะต้องอ่านซ้ำ พิจารณาทบทวนเพื่อตรวจสอบความเข้าใจของตนเอง

3. ขั้นหลังการอ่าน (Post-reading) เป็นขั้นที่ให้ผู้เรียนทำกิจกรรมที่ตรวจสอบความเข้าใจในการอ่านของตนเอง ซึ่งมีหลายวิธี เช่น ให้ตอบคำถาม สรุปย่อประเด็นสำคัญที่ได้จากการอ่าน เลือกข้อมูลสำคัญจากบทอ่านมาเรียบเรียงตามลำดับเรื่องราว เป็นต้น

สรุปว่า หลักการสำคัญในการสอนอ่านที่ตรงกัน คือ การบูรณาการหลายๆ กลวิธีเข้าด้วยกัน เพื่อให้สามารถดึงความหมายของสิ่งที่อ่านออกมาให้ได้ แต่รายละเอียดที่ต่างกันขึ้นอยู่กับว่า ผู้ใดยึดแนวคิดหรือทฤษฎีใดเป็นพื้นฐาน ซึ่งผู้สอนที่ดีควรบูรณาการข้อเสนอแนะเหล่านี้ตามแนวปฏิสัมพันธ์ก่อนนำไปเป็นแนวทางในการเลือกเทคนิคการสอนที่เหมาะสมกับตนเอง

ซึ่งการสอนการอ่านตามแนวปฏิสัมพันธ์นั้น เน้นการปฏิสัมพันธ์ระหว่างทักษะทุกระดับทั้งในระดับสูงและต่ำ โดยรวมกลวิธีที่ใช้จากแนวการสอนที่เน้นการอ่านประมวลความโดยใช้ทักษะในระดับสูงไปสู่ทักษะในระดับต่ำ และจากระดับต่ำไปสู่ระดับสูง ตัวอย่างเช่น ผู้อ่านต้องใช้ความรู้จากประสบการณ์เดิมและจากบริบทเพื่อหาความหมายจากบทอ่าน ในขณะเดียวกันก็ต้องใช้ทักษะของการจำศัพท์ได้อย่างอัตโนมัติและความรู้ด้านไวยากรณ์ในการตีความด้วยเช่นกัน

4.2 การสร้างแผนการสอนอ่าน

ในการสร้างแผนการสอนอ่าน ครูควรคำนึงถึงปัจจัยหลายๆ ด้านที่มีผลต่อความเข้าใจในการอ่านได้แก่ กระบวนการอ่านที่ซับซ้อน แนวการสอนอ่าน นอกจากนี้ปัจจัยที่เกี่ยวกับบทอ่าน เช่น ความยากง่าย การใช้คำศัพท์ การเชื่อมโยงสัมพันธ์ความ และไวยากรณ์ที่ผู้เขียนใช้ ล้วนมีอิทธิพลต่อความเข้าใจของผู้อ่านเช่นกัน ซึ่งแนวคิดในการนำเข้าสู่การสอนอ่านคือ

1. จะสอนอะไร (What to teach) หมายถึง สื่อหรือเนื้อหา (Content) ในการนำมาใช้สอนควรตระหนักว่าในการเตรียมเนื้อหานั้น สิ่งที่ต้องคำนึงถึงเป็นอันดับแรก คือการทำเนื้อหา นั้น ๆ ให้ดูสมจริงให้มากที่สุดเพื่อดึงดูดความสนใจ ให้เห็นคุณค่าเห็นประโยชน์ในการอ่านเรื่องหรือบทความนั้นจริง ๆ

2. สอนเพื่ออะไร (Why to teach) หมายถึง จุดประสงค์ในการอ่าน (Purposes of Reading) มนุษย์เรามีเหตุผลในการอ่านต่าง ๆ กันในชีวิตประจำวัน เมื่อตระหนักในความต่างนี้แล้วจึงจำเป็นต้องหาทาง ที่จะนำไปสู่การคิดวิธีการสอนอ่านเพื่อให้สามารถบรรลุจุดประสงค์ในการอ่านนั้น ๆ

3. สอนอย่างไร (How to teach) หมายถึง วิธีหรือแนวการสอน (Teaching Techniques) ใดที่จะสามารถนำไปสู่การสอนที่บรรลุจุดประสงค์ในการอ่านแบบต่างๆ ดังนั้นผู้สอนจึงต้องพยายามคิดวิธีการต่าง ๆ ที่จะกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความอยากรู้ และสนใจต่อสิ่งที่กำลังจะอ่าน โดยกระตุ้นให้นักเรียนระลึกถึงความรู้เดิม (Background Knowledge) ภูมิหลังหรือประสบการณ์เดิมเกี่ยวกับเรื่องที่กำลังจะอ่านหรือการสร้างแนวทางในการคิดหาวิธีการให้ความรู้ใหม่ ๆ

หลักการสร้างแผนการสอนอ่าน ซึ่งประยุกต์มาจากการสอนอ่านตามแนวปฏิสัมพันธ์นั้น มีการนำเสนอหลายรูปแบบ แต่สามารถสรุปโดยประมวลหลักการจากผู้เชี่ยวชาญด้านการอ่านได้ดังนี้

1. เวลาที่ใช้ในการสอนอ่านส่วนหนึ่งควรใช้เพิ่มพูนทักษะในการอ่านประมวลความโดยใช้ทักษะในระดับสูงมาสู่ระดับต่ำ เช่น การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ การใช้โครงสร้างความรู้เดิมในการตีความจากบทอ่าน เป็นต้น ในขณะที่เดียวกันควรเพิ่มพูนการอ่านประมวลความโดยใช้ทักษะในระดับต่ำมาสู่ระดับสูง เช่น ความสามารถในการจำคำศัพท์ได้อย่างอัตโนมัติหรือสามารถระบุรูปแบบของไวยากรณ์ได้

2. การเตรียมการอ่านโดยกระตุ้นโครงสร้างความรู้เดิมของผู้อ่าน เนื่องจากความเข้าใจในการอ่านไม่ได้เกิดจากความสามารถด้านภาษาแต่เพียงอย่างเดียว ประสบการณ์เดิมของผู้อ่านมีส่วนสำคัญในการตีความจากบทอ่าน ดังนั้นครูควรจัดกิจกรรมที่กระตุ้นโครงสร้างความรู้เดิมเพื่อให้เข้าใจบทอ่านได้ดีขึ้น เช่น ใช้แผนภูมิความรู้เพื่อให้เห็นความสัมพันธ์ของความคิดรวบยอดในระดับสูงและต่ำ นอกจากนี้ครูควรมีเทคนิคการสอนที่ช่วยให้นักเรียนสามารถเชื่อมโยงโครงสร้างและความรู้เดิมเข้ากับข้อมูลใหม่ ๆ ที่ได้รับจากบทอ่านเพื่อให้สามารถเรียนรู้และเก็บข้อมูลใหม่ ๆ ไว้ในความทรงจำ ในการสอนควรเน้นการพัฒนาทักษะการอ่านแบบอภิปัญญา การหาใจความสำคัญ การอนุมานความ และการตั้งคำถามเพื่อถามตนเอง เป็นต้น

3. ในการสอนทักษะอ่านควรแบ่งการสอนเป็น 3 ขั้นตอน คือ ก่อนการอ่าน ระหว่างการอ่าน และหลังการอ่าน แต่ละขั้นตอนมีจุดประสงค์ ดังนี้

3.1 ก่อนการอ่าน ในขั้นตอนนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อเตรียมความรู้เดิม ครูอาจกระตุ้นให้นักเรียนนำความรู้เดิมที่มีอยู่มาใช้ทำความเข้าใจบทอ่าน ถ้านักเรียนไม่มีความรู้เดิมในเรื่องนั้นๆ ครูอาจสอนหรือสร้างเสริมความรู้เพื่อเป็นพื้นฐานในการอ่านเรื่อง กิจกรรมที่ใช้กระตุ้นความสนใจและสร้างวัตถุประสงค์ในการอ่าน ซึ่งผู้สอนสามารถที่จะจัดหาหรือจัดกิจกรรมมาใช้ในการอภิปรายเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่านได้อย่างหลากหลายวิธี ดังนี้

การใช้สื่อการเรียนการสอนต่างๆ (Teaching Learning Materials)

1. ทัศนวัสดุ (Visual Materials) ได้แก่ รูปภาพ ภาพถ่าย ใคอะแกรม แผ่นพับ หนังสือพิมพ์ วารสาร เป็นต้น

2. โสตวัสดุ (Audio Materials) ได้แก่ เพลง เทป ข่าวการบันทึกเสียงตามสถานที่ต่าง ๆ (สถานีขนส่งผู้โดยสาร สนามบิน ศูนย์การค้า ประชาชนอาชีพต่าง ๆ อุปนิสัยของคน)

3. โสตทัศนวัสดุ (Audio Visual Materials) ได้แก่ วิดีโอ โทรทัศน์ เป็นต้น

4. โดยการนำเสนอ ย่อหน้าแรก (Title) ของเรื่องที่จะอ่าน

5. เกม (Games) ต่าง ๆ เช่น Flashcard Games, Matching Jigsaw Picture, Describe and Arrange)

6. การแสดงสาริต หรือการแสดงทำไป (Demonstrations or Mime)

7. การเขียนแผนภูมิความหมาย (Semantic Mapping)

8. การเล่าเรื่องราว (Story Telling)

3.2 ระหว่างการอ่าน ในขั้นตอนนี้ครูอาจปล่อยให้ให้นักเรียนอ่านโดยอิสระและให้ความช่วยเหลือถ้านักเรียนต้องการ ครูควรช่วยพัฒนากลวิธีการอ่านให้นักเรียน เช่น การเดาความหมายของศัพท์จากบริบท การทำนายเนื้อเรื่อง การใช้ความรู้ด้านไวยากรณ์ คำอ้างอิงและคำที่เชื่อมโยงสัมพันธ์ความเพื่อหาความหมายของบทอ่าน เป็นต้น ซึ่งระหว่างการสอนอ่านนั้นอาจเรียกได้ว่าเป็นการนำเสนอเรื่องที่จะอ่านเป็นครั้งแรก ซึ่งสามารถอ่านได้ทั้งแบบออกเสียงและไม่ออกเสียง (Reading Aloud or Silent Reading) ซึ่งมีข้อดีและข้อเสียที่ควรพิจารณาก่อนตั้งแต่การวางแผนการสอน

ขั้นตอนนี้มีจุดใหญ่ในการสร้างกระบวนการคิดด้วยวิธีการต่าง ๆ มากมาย แต่วิธีที่ง่ายที่สุดคือการตั้งคำถามเพื่อตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียน แต่ถ้าเริ่มต้น Pre-reading ด้วยการใช้ตาราง checklist ต่างก็อาจจะทำให้ลักษณะต่อเนื่องเช่น เคาเหตุการณ์ (Check Items) ก่อนอ่านโดยการใช้ความรู้เดิมตัดสิน และตรวจสอบ (Check) ใหม่อีกครั้งหลังจากการอ่าน เป็นต้น

ถ้าผู้สอนพอใจที่จะใช้วิธีถามปากเปล่า (Oral Question) ก็ควรจะแบ่งตอนในการถามเป็นส่วน ๆ หรืออนุเจตสั้น ๆ โดยการถามคำถามที่เฉพาะเจาะจง เพื่อให้นักเรียนอ่านอย่างมีจุดหมายและตอบเพียง 2-3 คำถามก่อน คำถามนั้นก็ควรเป็นคำถามที่ง่าย ๆ ก่อนเพื่อให้กำลังใจในการอ่านแล้วจึงถามรายละเอียดเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ในการถามปากเปล่า มีหลักการง่าย ๆ ในการถามดังนี้

ก) ถามด้วย Yes/ No Question ถ้าบทเรียนนั้นยากเกินไป หรือนักเรียนไม่มีทักษะการอ่านเพียงพอ ครูอาจจะพยักหน้าหรือสายตีสระช่วยเพื่อให้นักเรียนทราบคำตอบที่ถูกต้องก่อนเพื่อเป็นกำลังใจ แล้วถามซ้ำใหม่ด้วยคำถามเดิม

ข) ถามด้วย “True” “False” Question หรือ Right or Wrong

ค) ถามด้วย “Or” Question คำถามลักษณะที่ 2, 3 นี้เพื่อให้นักเรียนรู้จักตัดสินใจหรือเป็นการถามย้ำความเข้าใจเดิมจากการถาม Yes / No Question ก็ได้

ง) ถามด้วย “Wh-Question” สำหรับผู้เรียนในระดับต้น ๆ ครูควรเริ่มต้นด้วยการถามว่า ใคร ทำอะไร เมื่อไร หรือ Who, What, Where, When เป็นส่วนใหญ่ คำถาม How หรือ Why จะเป็นคำถามสุดท้ายในการถาม ถ้าเริ่มต้นด้วยคำถามที่ยากก่อน กระบวนการสอนอาจหยุดชะงัก และทำให้นักเรียนท้อถอย ดังนั้นจึงควรให้ข้อมูลเพียงพอเสียก่อนจึงจะถามคำถามที่ยากขึ้น

ข้อควรสังเกตอีกอย่างหนึ่งในการถามไม่ว่าจะเป็นคำถามแบบปากเปล่าหรือไม่ก็ตาม ผู้สอนจะต้องคำนึงอยู่เสมอว่าคำถามนั้นจะต้องถามหลังจากให้คำแนะนำข้อมูลหรือกระบวนการคิดรวมทั้งเวลาในการคิดอย่างเพียงพอในการที่จะค้นหาคำตอบให้ได้ด้วยตนเอง และการถามจะต้องใช้รูปแบบในการถามถึงข้อมูลย้อนกลับให้ความรู้เพิ่มขึ้นทีละน้อยใช้คำถามเพื่อตรวจสอบความเข้าใจ (CFU = Checking For Understanding) เป็นระยะ ๆ เสมอ

3.3 หลังการสอนอ่าน เป็นการประเมินความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนโดยการทำแบบฝึกในรูปแบบต่างๆ และวิเคราะห์บทอ่านอย่างลึกซึ้งโดยการอภิปรายปัญหาต่าง ๆ เพื่อให้เกิดความคิดวิพากษ์วิจารณ์ ซึ่งเป็นขั้นตอนสุดท้ายในการสอนอ่านโดยจุดประสงค์ต้องการที่จะย้ำความเข้าใจของเรื่องที่อ่านให้มากขึ้น และสร้างความประทับใจด้วยกิจกรรมที่สนุกสนานและเน้นเรื่องการแสดงออกถึงความเข้าใจในสิ่งที่เรียน เช่น

ก) ให้อ่านเรื่องที่คล้ายคลึงกันในอีกทศนะหนึ่งหรือภายในวงคำศัพท์เดียวกัน
ข) แข่งขันหรือทำกิจกรรมเกี่ยวกับคำศัพท์และไวยากรณ์ที่เรียนมา
ค) เขียนประโยคง่าย ๆ แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านแล้วแลกเปลี่ยนกันอ่านระหว่างกลุ่ม

ง) กลุ่มผู้เรียนตั้งคำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่องแล้วสลับกลุ่มกันถามตอบให้คะแนน

จ) ทำกิจกรรม Jigsaw Reading โดยนำเรื่องเดิมมาสลับย่อหน้าหรือกลุ่มประโยค (Sequence) ใหม่แล้ว มอบหมายให้ผู้เรียนเรียงใหม่ให้ถูกต้อง

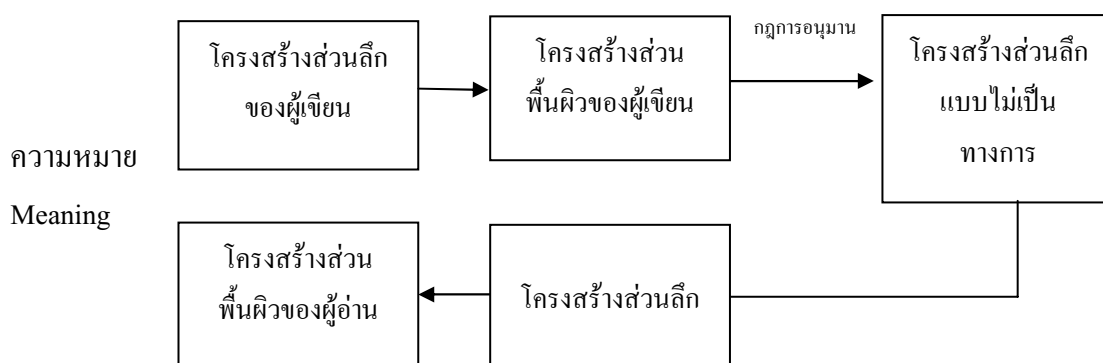
4. ควรเน้นทักษะบูรณาการ ครูควรสอนทักษะอ่านร่วมกับทักษะอื่น ๆ เช่น ฟัง พูด และเขียน หลังจากที่ย่านบทย่านแล้วครูอาจให้นักเรียนฟัง พูด และเขียนเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน เช่น อภิปรายเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านหรือเขียนสรุป ตอบคำถามทั้งนี้ เป็นการส่งเสริมให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์กับบทอ่าน ซึ่งทำให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ

5. ควรให้ความสำคัญในการฝึกทักษะ กลวิธีและกระบวนการอ่านต่าง ๆ อย่างต่อเนื่องจากผลการวิจัยพบว่า การฝึกกลวิธีการอ่านให้กับนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ ทำให้นักเรียนสามารถพัฒนาความเข้าใจในการอ่านได้ดีขึ้นดังนั้นครูควรฝึกกลวิธีการอ่านต่าง ๆ ให้นักเรียนในการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศเช่นกัน

6. ควรให้นักเรียนอ่านมาก ๆ การอ่านบทอ่านประเภทต่าง ๆ อย่างอิสระจะทำให้ นักเรียนได้พัฒนากลวิธีการอ่านศัพท์และไวยากรณ์ เป็นการเรียนการอ่านด้วยการอ่าน ทั้งนี้ครูอาจใช้เวลาในห้องเรียนหรือนอกเวลาห้องเรียน หัวข้อที่อ่านอาจเป็นเรื่องทั่ว ๆ ไปที่นักเรียนสนใจหรือเป็นการอ่านเจาะหัวข้อใดหัวข้อหนึ่งโดยเฉพาะเนื่องจากการอ่านหัวข้อเฉพาะนั้นนักเรียนสามารถใช้ความรู้เดิมที่มีอยู่ทำความเข้าใจเนื้อหาได้อีก

4.3 กระบวนการอ่าน

กู๊ดแมน (Goodman 1972 : 10) ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ว่า “การอ่านเป็นเกมการเดาทางจิตภาษาศาสตร์ (Reading is a psycholinguistic guessing game) เพราะการอ่านใช้ภาษาในรูปของตัวเขียนเพื่อจะให้ได้ความหมาย ตัวอักษรบนกระดาษเป็นเพียงโครงสร้างพื้นผิวของภาษา สิ่งที่น่าสนใจคือ โครงสร้างส่วนลึกของผู้เขียน (Author's Deep Structure) ก่อนเขียนผู้เขียนจะต้องใช้กฎการปริวรรตตกแต่งโครงรูปลึกของภาษาให้เหมาะสม ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ ซึ่งเป็นภาษาที่ใช้ในการสื่อความหมายและเขียนเป็นภาษาเขียนที่ถูกต้อง สิ่งที่เห็นบนกระดาษก็คือ โครงสร้างส่วนพื้นผิวของผู้เขียน (Author's Surface Structure) เมื่อผู้อ่านอ่านสิ่งที่เขียนไว้ก็ต้องวินิจฉัยโครงสร้างส่วนพื้นผิวของผู้เขียน แล้วถอดความจากตัวอักษรเป็นโครงสร้างส่วนลึกของผู้อ่าน ซึ่งโครงสร้างส่วนลึกของผู้อ่านจะต้องตรงกับโครงสร้างส่วนลึกของผู้เขียนจึงจะสื่อความหมายได้ถูกต้องถ้าผู้อ่านต้องการอ่านออกเสียงก็ต้องอาศัยโครงสร้างส่วนพื้นผิวของผู้อ่านเอง (Reader's Surface Structure Oral Display) จึงอ่านออกเสียงมาเป็นภาษาที่ใช้ทั่วไป ดังแผนภูมิที่ 3 กระบวนการอ่าน (Reading Model) ที่แสดงพฤติกรรมที่แท้จริงของผู้อ่าน

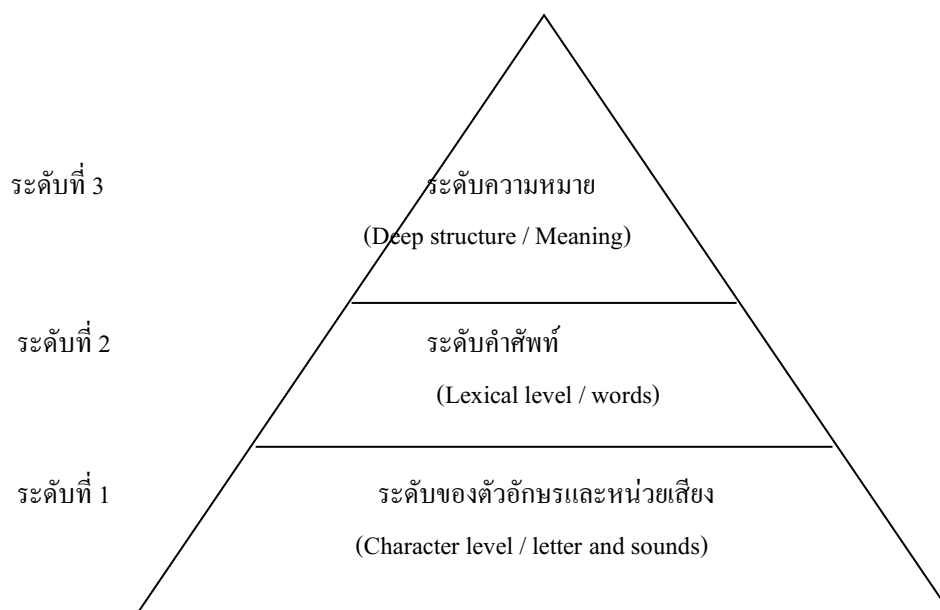
แผนภูมิที่ 3 แสดงพฤติกรรมที่แท้จริงของกระบวนการอ่าน

จะเห็นได้ว่าการอ่าน ผู้อ่านจะต้องสามารถเข้าใจความหมายสิ่งที่อ่านให้ตรงกับ ความหมายของผู้เขียนตลอดจนตีความหมายได้ถูกต้องตรงตามความคิดของผู้เขียน ได้ด้วยจึงจะถือ ว่าเป็นการสื่อความหมายที่บรรลุผลสำเร็จ การอ่านออกเสียงได้ถูกต้องเพียงอย่างเดียวไม่จัดว่าเป็น การอ่านอย่างแท้จริง

4.4 กระบวนการอ่านแบบล่างสู่บน (Bottom-up Process)

แนวคิดเกี่ยวกับกระบวนการอ่านแบบล่างสู่บนเริ่มมีขึ้นในระยะต้นของช่วงปี ค.ศ. 1970 นักการศึกษาที่เสนอแนวคิดเกี่ยวกับกระบวนการอ่านแบบนี้มีความเชื่อว่า การอ่านเป็น กระบวนการวิเคราะห์จากบทอ่านสู่สมอง โดยที่ผู้อ่านจะได้รับความหมายจากการวิเคราะห์ตัวอักษร หรือข้อมูลที่ปรากฏ รับรู้และจำแนกคำ กลุ่มคำ ประโยค แล้วถอดรหัส (Decode) ข้อความที่อ่าน โดยอาศัยความรู้ ด้านคำศัพท์ โครงสร้างไวยากรณ์ และความสัมพันธ์ระหว่างประโยค ซึ่งจะทําให้ เกิดความเข้าใจในบทอ่านนั้น ในกระบวนการอ่านแบบล่างสู่บนนี้ ความเข้าใจของผู้อ่านขึ้นอยู่กับ สิ่งที่ปรากฏในบทอ่านเท่านั้น ข้อมูลที่ปรากฏในบทอ่านจะเป็นตัวชี้แนะให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องราวที่ ผู้เขียนเสนอไว้ ดังนั้น ถ้าเกิดปัญหาในการอ่านคือไม่สามารถทำความเข้าใจสิ่งที่อ่านได้ ก็อาจจะ เป็นเพราะผู้อ่านยังไม่มีความสามารถทางภาษาเพียงพอ จึงไม่สามารถถอดรหัสข้อความที่เขียนไว้ ในบทอ่านได้

กระบวนการอ่านแบบล่างสู่บน (Bottom-up Process) กอฟ (Gough 1972 cited in Zakaluk, Beverly L. : 2-6) ได้เสนอกระบวนการอ่านแบบล่างสู่บน ซึ่งมี 3 ระดับ ดังแผนภูมิที่ 4

แผนภูมิที่ 4 กระบวนการอ่านแบบล่างสู่บน (Bottom-up or Data-driven model)

จากแผนภูมิที่ 4 ของกระบวนการอ่านแบบล่างสู่บนนี้ (Bottom-up or Data-driven Model) สามารถอธิบายได้ดังนี้

ระดับที่ 1 ระดับของตัวอักษรและหน่วยเสียง (Character level/Letter and Sounds) เริ่มจากการอ่านตัวอักษรแล้วเปลี่ยนตัวอักษร (Letter) ให้เป็นหน่วยเสียง (Sounds)

ระดับที่ 2 ระดับคำศัพท์ (Lexical level/Words) จากหน่วยเสียงจะนำไปสู่คำ (Words) ซึ่งเป็นการจับคู่เสียงกับคำศัพท์

ระดับที่ 3 ระดับโครงสร้างที่ซับซ้อนไปสู่การหาความหมาย (Deep structure/Meaning) จากคำศัพท์ที่เพิ่มเป็นประโยค แล้วนำเอากฎเกณฑ์เกี่ยวกับไวยากรณ์และความหมายมาแปลความหมายในระดับลึกของประโยคนั้น ๆ

กล่าวโดยสรุป กระบวนการอ่านแบบล่างสู่บน (Bottom-up process) เกิดจากผู้อ่านถอดรหัสจากตัวอักษรที่มองเห็น โดยอาศัยกฎเกณฑ์ทางด้านเสียง ศัพท์ ไวยากรณ์ และความหมาย แปลความหมายของข้อมูลที่ระดับล่างจากตัวอักษรไปสู่คำศัพท์ และหาความหมายจากประโยค

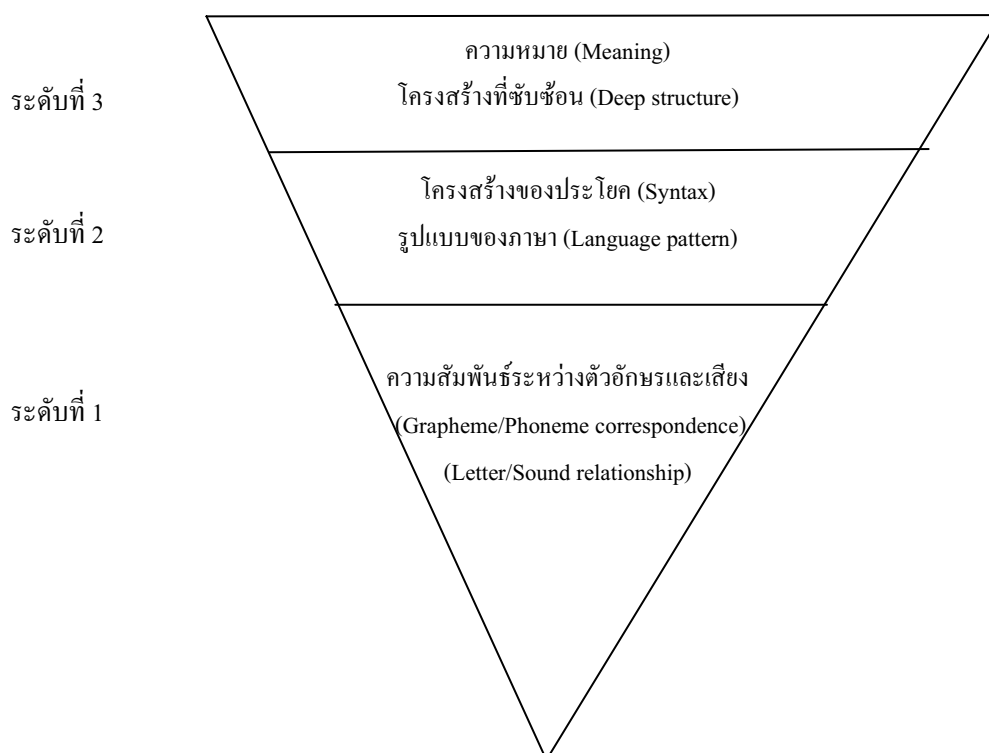
อย่างไรก็ตาม แนวคิดเกี่ยวกับกระบวนการอ่านแบบล่างสู่บนนี้ยังมีข้อจำกัดอยู่ในบางประการในการอธิบายถึงกระบวนการอ่านเพื่อความเข้าใจ เพราะมีผู้อ่านจำนวนไม่น้อยที่มีความสามารถทางภาษาอยู่ในระดับดี คือ รู้ความหมายของศัพท์ โครงสร้างประโยค ตลอดจนสัมพันธ์ภาพระหว่างประโยคในข้อความที่อ่านแต่ก็ยังไม่สามารถเข้าใจสิ่งที่อ่านได้ แสดงว่าใน

กระบวนการอ่านนั้น ความรู้ความสามารถทางภาษาเป็นสิ่งที่ช่วยให้การอ่านประสบความสำเร็จเพียงส่วนหนึ่งเท่านั้น ดังนั้นกระบวนการอ่านแบบบนสู่ล่าง จึงยังไม่สามารถอธิบายถึงกระบวนการอ่านเพื่อความเข้าใจได้อย่างครอบคลุมเท่าที่ควร

4.5 กระบวนการอ่านแบบบนสู่ล่าง (Top-Down Process)

แนวคิดเกี่ยวกับกระบวนการอ่านแบบบนสู่ล่าง เริ่มมีขึ้นในระยะใกล้เคียงกับแนวคิดกระบวนการอ่านแบบล่างสู่บน คือ ประมาณปี ค.ศ.1970 นักการศึกษาที่เสนอแนวคิดเกี่ยวกับกระบวนการแบบนี้เชื่อว่า การอ่านเป็นกระบวนการวิเคราะห์จากสมองสู่บทอ่าน โดยที่ผู้อ่านจะได้ความหมายจากการรับรู้คำ ประโยค และข้อความ และพยายามทำความเข้าใจบทอ่าน โดยการวิเคราะห์จากความรู้และประสบการณ์เดิมที่เกี่ยวข้องกับบทอ่านตลอดจนความรู้รอบตัวในเรื่องทั่ว ๆ ไปที่สะสมไว้เป็นตัวชี้แนะให้เกิดความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน ในกระบวนการอ่านแบบบนสู่ล่างนี้ ผู้อ่านได้ข้อมูลทางภาษาจากบทอ่านเป็นเพียงพื้นฐานในการคาดเดาเรื่องราวที่อ่านเท่านั้น และอาศัยพื้นความรู้ของตนเองเป็นส่วนสำคัญในการสร้างความหมายและทำความเข้าใจในสิ่งที่อ่าน เห็นได้ชัดว่ากระบวนการอ่านแบบบนสู่ล่างนี้ เป็นแนวคิดที่ใช้ทฤษฎีโครงสร้างความรู้เป็นพื้นฐาน คือเชื่อว่า พื้นความรู้ของผู้อ่านที่เกี่ยวข้องกับเรื่องราวในบทอ่านเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดที่จะก่อให้เกิดความเข้าใจในการคาดเดา และสร้างความหมายขึ้นมาเท่านั้น แนวคิดเกี่ยวกับกระบวนการอ่านแบบบนสู่ล่างนี้ เป็นแนวคิดที่ได้รับการยอมรับกันมาเป็นระยะเวลานาน และมีอิทธิพลต่อการสอนอ่านเพื่อความเข้าใจให้แก่ผู้เรียนภาษาต่างประเทศ ตลอดจนสื่อที่ใช้ในการสอนอ่านด้วยอย่างไรก็ตาม แนวคิดเกี่ยวกับกระบวนการอ่านแบบบนสู่ล่างก็ยังมีข้อจำกัดอยู่บางประการในการอธิบายถึงกระบวนการอ่านเพื่อความเข้าใจ จากผลศึกษาและวิจัยของนักการศึกษาหลายท่านพบว่า ผู้อ่านที่มีประสิทธิภาพไม่ได้อาศัยแต่เพียงพื้นความรู้ของตนในการทำความเข้าใจสิ่งที่อ่านเท่านั้น แต่ได้อาศัยความรู้ในด้านภาษาอยู่มาก ดังนั้นกระบวนการอ่านเพื่อความเข้าใจจึงไม่น่าจะอาศัยพื้นความรู้ของผู้อ่านเป็นตัวหลักเท่านั้น

กระบวนการอ่านแบบล่างสู่บน (Bottom-up Process) กอฟ (Gough 1972, cited in Zakaluk Beverly L. : 2-6) ได้เสนอกระบวนการอ่านแบบบนสู่ล่าง ซึ่งมี 3 ระดับ ดังแผนภูมิที่ 5

แผนภูมิที่ 5 กระบวนการอ่านแบบบนสู่ล่าง (Top – down or hypothesis test Model)

จากแผนภูมิที่ 5 ของกระบวนการอ่านแบบบนสู่ล่าง (Top – down or Hypothesis Test Model) สามารถอธิบายได้ดังนี้

กระบวนการอ่านแบบบนสู่ล่างนี้จะมุ่งเน้นในระดับที่ 3 คือ ระดับความหมาย (Meaning) มากที่สุด ผู้อ่านจะค้นหาความหมายจากเรื่องที่อ่านโดยเริ่มจากการอ่านตัวอักษรของสิ่งพิมพ์ ทำนายสิ่งที่อ่านว่าจะเกิดอะไรขึ้นใช้ความรู้เดิมเกี่ยวกับหัวข้อเรื่องและประโยคต่าง ๆ อ่านเพื่อยืนยันการตั้งสมมุติฐาน สร้างความหมายจากเรื่องที่อ่านและรับความรู้ใหม่จากเรื่องที่อ่าน ส่วนระดับที่ 2 เป็นการศึกษาโครงสร้างของภาษาหรือรูปแบบของภาษา และระดับที่ 1 ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวอักษรและเสียง

4.6 กระบวนการอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ (Interactive Process)

แนวคิดเกี่ยวกับกระบวนการอ่านแบบปฏิสัมพันธ์เริ่มมีขึ้นประมาณช่วงปี ค.ศ.1970 นักการศึกษาที่เสนอแนวคิดเกี่ยวกับกระบวนการอ่านแบบนี้เชื่อว่าการอ่านเป็นกระบวนการปฏิสัมพันธ์ โดยที่ผู้อ่านจะใช้ความรู้ทางภาษาในการวิเคราะห์ตั้งแต่ระดับตัวอักษร ความหมายของ

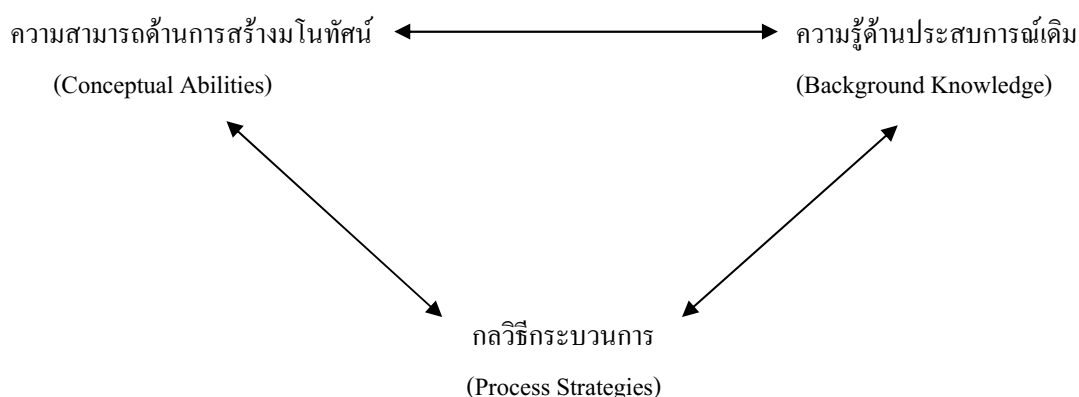
คำศัพท์ โครงสร้าง ไวยากรณ์ จนถึงระดับความสัมพันธ์ระหว่างประโยคและข้อความทั้งหมด ที่อ่าน ซึ่งเป็นกระบวนการอ่านแบบล่างสู่บน โดยที่ผู้อาศัยข้อมูลในบทอ่านเป็นตัวชี้แนะแนวทาง ในการทำความเข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่านด้วยเช่นกัน ซึ่งกระบวนการอ่านแบบบนสู่ล่าง โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากผู้อ่านมีพื้นความรู้ในเรื่องที่อ่านเป็นอย่างดี ก็จะสามารถนำไปใช้ช่วยให้เกิดความเข้าใจ ในการอ่านได้มากขึ้น

จะเห็นได้ว่า แนวคิดกระบวนการอ่านแบบปฏิสัมพันธ์นี้ ผู้อ่านจะใช้กระบวนการอ่าน แบบล่างสู่บนและกระบวนการอ่านแบบบนสู่ล่างไปพร้อมๆ กันโดยไม่รู้ตัว เมื่อใดที่กระบวนการ อ่านแบบล่างสู่บนเกิดปัญหาขึ้น โดยอาจเป็นความกำกวมของภาษาในบทอ่านหรือความบกพร่อง ทางภาษาของผู้อ่านกระบวนการอ่านแบบบนสู่ล่างก็จะช่วยแก้ปัญหาดังกล่าว เพราะผู้อ่านสามารถใช้ พื้นความรู้มาคาดคะเนเรื่องที่อ่าน เพื่อช่วยให้เกิดความเข้าใจมากขึ้น โดยที่ไม่ได้ละเลย ความสำคัญของภาษาและตัวบทอ่านแต่อย่างใด แนวคิดนี้จึงได้รับการยอมรับกันโดยทั่วไป ตั้งแต่ บัดนั้นเป็นต้นมาจนถึงปัจจุบัน (ดวงพร จริจิตไพบูลย์ 2545 : 17-19)

แนวการสอนอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ (Interactive Approach) เริ่มมีบทบาทสำคัญทั้งใน การอ่านภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ ภาษาที่สอง และภาษาต่างประเทศ กระบวนการอ่านแบบ ปฏิสัมพันธ์ไม่ได้ให้ความสำคัญเฉพาะกระบวนการอ่านในระดับพื้นฐานหรือกระบวนการอ่านใน ระดับสูงแต่เน้นการปฏิสัมพันธ์ของกระบวนการอ่านในระดับพื้นฐานและระดับสูง การประมวล ความสามารถทำได้ทั้งจากกระบวนการอ่านในระดับสูง และจากกระบวนการอ่านในระดับพื้นฐาน เพื่อให้ผู้อ่านสามารถทำความเข้าใจกับเรื่องที่อ่าน (วิสาข จิตวิตร 2543 : 3)

รูปแบบการปฏิสัมพันธ์นี้ มีนักการศึกษาได้พัฒนารูปแบบการอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ไว้ หลายท่านดังนี้

โคคดี (Coady 1979 : 5-12) ได้เสนอรูปแบบการอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ โดยใช้การอ่าน แบบภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา สำหรับผู้อ่านที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองหรือ ภาษาต่างประเทศ ซึ่งมีความเชี่ยวชาญในการอ่านภาษาอังกฤษน้อยกว่า ดังแผนภูมิที่ 6

แผนภูมิที่ 6 แบบจำลองการอ่านสำหรับผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองของโคคี้

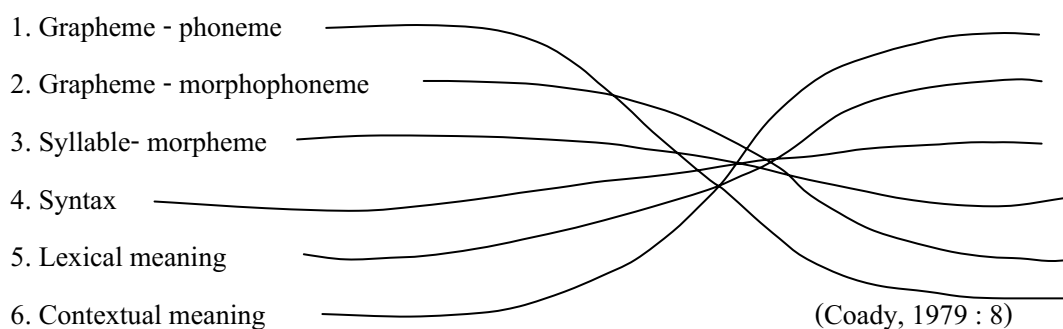
ความสามารถด้านการสร้างมโนทัศน์ (Conceptual Abilities) หมายถึง ความสามารถในการสร้างมโนทัศน์ในการทำความเข้าใจเกี่ยวกับภาษา

ความรู้ด้านประสบการณ์เดิม (Background Knowledge) หมายถึง ความรู้และประสบการณ์เดิมที่ผู้อ่านมีอยู่แล้วเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านซึ่งสามารถชดเชยความบกพร่องของผู้อ่านในด้านไวยากรณ์ได้ เช่น เมื่อผู้อ่านอ่านเรื่องที่มีประสบการณ์เดิมอยู่แล้วทำให้เดาความหมายของเรื่องได้

กลวิธีกระบวนการ (Process Strategies) หมายถึง องค์ประกอบย่อยของความสามารถในการอ่าน ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างเสียงและตัวอักษร (Phoneme Grapheme Correspondence) ความสัมพันธ์ระหว่างตัวอักษรและหน่วยคำย่อย (Grapheme Morphophoneme Correspondence) ข้อมูลเกี่ยวกับพยางค์และหน่วยคำ (Syllable Morpheme Information) ข้อมูลเกี่ยวกับโครงสร้างภาษา (Syntactic Information) ความหมายของคำศัพท์ (Lexical Meaning) และความหมายของบริบท (Contextual Meaning) เป็นต้น ตามความคิดของโคคี้ ผู้อ่านมักเริ่มต้นด้วยการใช้กลวิธีที่เป็นรูปธรรม เช่น ใช้การหาความสัมพันธ์ระหว่างเสียง ตัวอักษร และความหมายของคำ ต่อมาจึงค่อยๆ เรียนรู้กลวิธีที่เป็นนามธรรมมากขึ้น เช่น การเดาความหมายของคำจากบริบทหรือจากไวยากรณ์ การที่ผู้อ่านเปลี่ยนแปลงการใช้กลวิธีกระบวนการอ่านเนื่องจากพบว่า กลวิธีอ่านบางอย่างไม่สามารถทำให้เข้าใจบทอ่านได้ จึงพยายามเปลี่ยนแปลงกลวิธีเพื่อให้อ่านได้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

แผนภูมิต่อไปนี้แสดงให้เห็นภาพการเปลี่ยนแปลงกลวิธี เช่น ในระยะเริ่มจะใช้กลวิธีที่ 1 คือ หาความสัมพันธ์ระหว่างตัวอักษรและหน่วยเสียง (Grapheme Phoneme) มากที่สุด และกลวิธี

ที่ 6 คือ การเดาศัพท์จากบริบท (Contextual meaning) น้อยที่สุด ต่อมาเมื่อชำนาญในการอ่านมากขึ้น จะใช้กลวิธีที่ 6 มากที่สุด และกลวิธีที่ 1 น้อยที่สุด ทั้งนี้การเปลี่ยนแปลงกลวิธีของแต่ละคนย่อมมี ปริมาณและวิธีการใช้แตกต่างกันออกไป ดังแผนภูมิที่ 7

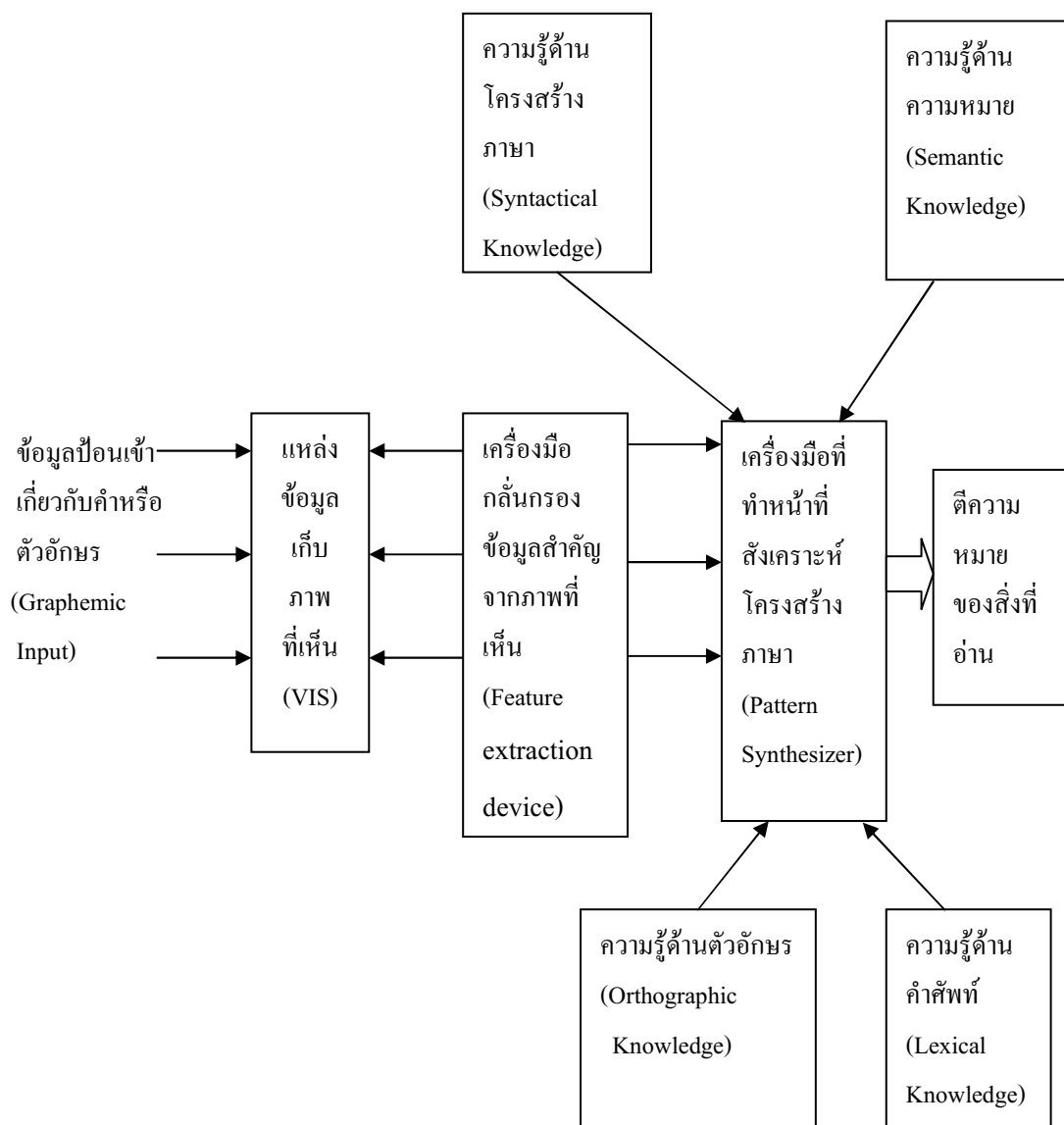

แผนภูมิที่ 7 กลวิธีกระบวนการ (Process Strategies)

ในขณะที่อ่านองค์ประกอบทั้ง 3 คือ ความสามารถในการสร้างมโนทัศน์ ความรู้และ ประสบการณ์เดิม และกลวิธีกระบวนการจะเกิดจากการปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ผลที่เกิดขึ้นคือ ผู้อ่านสามารถเข้าใจเรื่องที่อ่าน

สรุปได้ว่า โคดดีเน้นความรู้และประสบการณ์เดิมของผู้อ่านที่ช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจ ความหมายของเรื่องที่อ่านได้ แม้จะมีความรู้ไม่เพียงพอในด้านตัวภาษา และต้องเสริมความรู้ทาง กลวิธี โดยสอนให้รู้จักใช้กลวิธีต่าง ๆ ที่มีประสิทธิภาพในการอ่านผู้ที่ยึดหลักการสอนตามทฤษฎี ภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยาของโคดดี จะเน้นการพัฒนากลวิธีเดาหรือคาดคะเนจากเรื่องที่อ่าน โดยแบ่งกิจกรรมการสอนอ่านออกเป็น กิจกรรมก่อนอ่าน กิจกรรมขณะอ่านและกิจกรรม หลังอ่าน

รูเมลฮาร์ด (Rumelhart 1985 :736) ได้พัฒนารูปแบบการอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ขึ้นโดย ได้รับอิทธิพลจากทฤษฎีโครงสร้างความรู้ (Schema Theory) ซึ่งเน้นความสำคัญของประสบการณ์ และความรู้เดิมที่ผู้อ่านมีอยู่ รูปแบบการอ่านแบบปฏิสัมพันธ์นี้ไม่ได้เน้นเฉพาะการประมวลความ จากข้อมูลระดับพื้นฐานไปสู่ข้อมูลในระดับสูง (Bottom-up Processing) หรือการประมวลความจาก ข้อมูลระดับสูงไปสู่ข้อมูลในระดับพื้นฐาน (Top-down Processing) อย่างใดอย่างหนึ่ง แต่จะเป็น การปฏิสัมพันธ์ระหว่างทั้งในระดับพื้นฐานไปสู่ระดับสูงและจากระดับสูงมาสู่ระดับพื้นฐาน รูเมลฮาร์ดได้เสนอรูปแบบการอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ดังแผนภูมิที่ 8

แผนภูมิที่ 8 รูปแบบการอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ของรูเมลฮาร์ต

ที่มา: Rumelhart, อ้างถึงใน วิสาข์ จิตวิตร, การสอนอ่านภาษาอังกฤษ (นครปฐม : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2543), 9-10.

เมื่อผู้อ่านเริ่มอ่านข้อมูลเกี่ยวกับคำศัพท์หรือตัวอักษรต่างๆ คำหรือตัวอักษรจะเข้าไปอยู่ในแหล่งข้อมูลที่เก็บภาพที่เห็นไว้ (Visual Information Store or Vis) จากนั้นเครื่องมือที่ทำหน้าที่กลั่นกรองข้อมูลสำคัญๆ จากภาพที่เห็น (Feature Extraction Device) จะส่งข้อมูลที่สำคัญๆ ไปให้เครื่องมือที่ทำหน้าที่สังเคราะห์โครงสร้างต่างๆ (Pattern Synthesizer) ซึ่งมีข้อมูลต่างๆ เกี่ยวกับความรู้ด้านโครงสร้างของภาษา (Syntactical Knowledge) ความรู้ด้านความหมาย

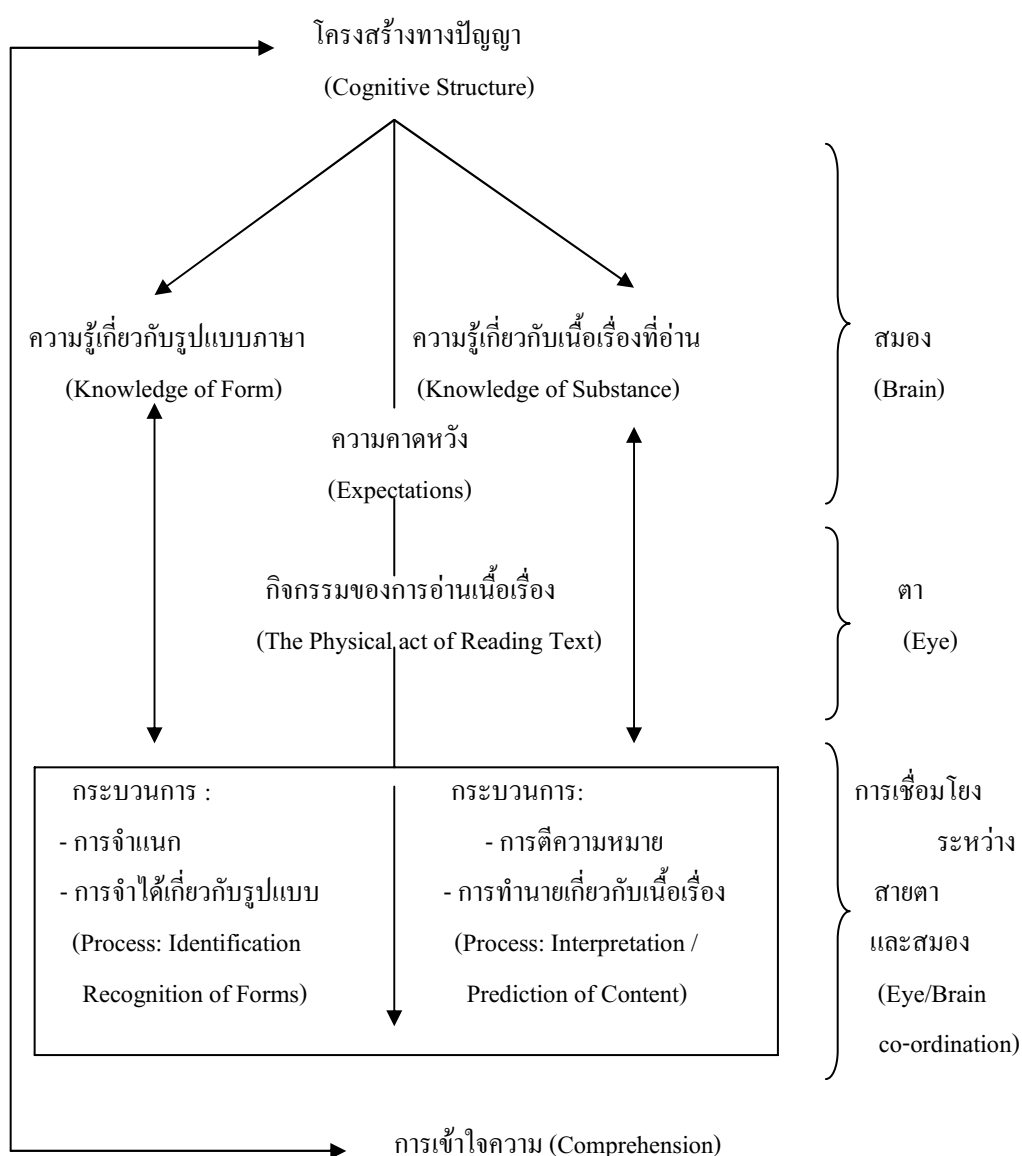
(Semantic Knowledge) ความรู้ด้านคำศัพท์(Lexical Knowledge)และความรู้ด้านตัวอักษร (Orthographic Knowledge) เครื่องมือนี้จะใช้ข้อมูลความรู้ด้านต่างๆ เหล่านี้ เพื่อตีความหมายของสิ่งที่อ่าน ดังนั้นกระบวนการอ่านจะเป็นการประยุกต์ใช้ทั้งข้อมูลที่มองเห็นคือ ตัวอักษรที่อ่านและข้อมูลที่ผู้อ่านมีความรู้อยู่แล้ว ตีความหมายของสิ่งที่อ่านออกมา

การทำงานของกระบวนการอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ในรูปของศูนย์กลางข่าวสาร (The Message Center) ซึ่งประกอบด้วยแหล่งความรู้ 6 ประเภทด้วยกัน คือ

1. ความรู้เกี่ยวกับภาพที่เห็น (Feature Knowledge) เป็นความรู้ระดับพื้นฐานเกี่ยวกับภาพที่มองเห็น ผู้อ่านสามารถใช้ข้อมูลนี้ประกอบการพิจารณาความหมายกับข้อมูลในระดับอื่นๆ
2. ความรู้ในระดับตัวอักษร (Letter-level Knowledge) ทำหน้าที่จับคู่ระหว่างภาพที่เห็นให้เข้ากับความรู้เกี่ยวกับตัวอักษร เช่น ถ้าภาพที่เห็นเป็น “” ผู้อ่านอาจใช้ความรู้ในระดับตัวอักษรตั้งสมมติฐานว่าอักษรตัวนี้น่าจะเป็นตัว “E” หรือ “F” หรือ “H” แทนที่จะเป็น ตัว “O”
3. ความรู้ในระดับการผสมคำ (Letter-cluster Knowledge) แหล่งความรู้นี้มีหน้าที่หาลำดับของตัวอักษรที่รวมเป็นคำ หรือกลุ่มคำในภาษาอังกฤษ ตัวอย่าง เช่น ตัว “qu” มักจะตามด้วย “u”
4. ความรู้ในระดับคำศัพท์ (Lexical-level Knowledge) แหล่งความรู้นี้มีหน้าที่อ่านตัวอักษร และผสมคำเพื่อดูว่าคำ ๆ นั้นใกล้เคียงกับคำศัพท์คำใด
5. ความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างภาษา (Syntactic Knowledge) แหล่งความรู้นี้สามารถทำงานทั้งในระดับข้อมูลพื้นฐานไปสู่ข้อมูลระดับสูง และจากข้อมูลระดับสูงไปสู่การอ่านข้อมูลระดับพื้นฐาน ตัวอย่างเช่น เมื่อมีการตั้งสมมติฐานคำที่อ่านเป็นนามวลี (Noun Phrase) ความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างจะแยกแยะว่านามวลีประกอบด้วย “a” หรือ “the” และคำนาม ถ้าข้อมูลในระดับตัวอักษรยืนยันว่าเป็นตัว the สมมติฐานเกี่ยวกับตัว “a” จะถูกปฏิเสธไป
6. ความรู้เกี่ยวกับความหมาย (Semantic Knowledge) แหล่งความรู้เกี่ยวกับความหมายทำงานเช่นเดียวกับแหล่งความรู้อื่น ๆ เมื่อมีสมมติฐานเกี่ยวกับคำศัพท์เกิดขึ้น แหล่งความรู้ด้านความหมาย จะตัดสินใจว่าสมมติฐานนั้นสอดคล้องกับข้อมูลด้านความหมายหรือไม่ เช่น ข้อมูลจากคำศัพท์ เป็น the “fat” แต่เป็นข้อมูลด้านความหมายสันนิษฐานว่าคำนั้นเป็นสิ่งที่ของสมมติฐานที่ว่าคำนั้นเป็น “fat” ย่อมได้รับการปฏิเสธ

สรุปได้ว่ากระบวนการอ่านแบบปฏิสัมพันธ์นั้น ไม่ได้เป็นไปในทางเดียว จากบนสู่ล่าง หรือจากล่างสู่บน แต่ผู้อ่านจะใช้ข้อมูลทั้งในระดับล่างและบนเพื่อตีความจากเรื่องที่อ่าน

เอสกี (Eskey 1986 : 13) ได้เสนอรูปแบบการอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ ซึ่งตามแนวคิดของรูปแบบนี้เชื่อว่า การอ่านเป็นพฤติกรรมทางปัญญาที่มีรูปแบบเฉพาะซึ่งความรู้ส่วนหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการอ่านจะมาจากโครงสร้างความรู้ของผู้อ่านที่มีอยู่แล้ว ดังแผนภูมิที่ 9

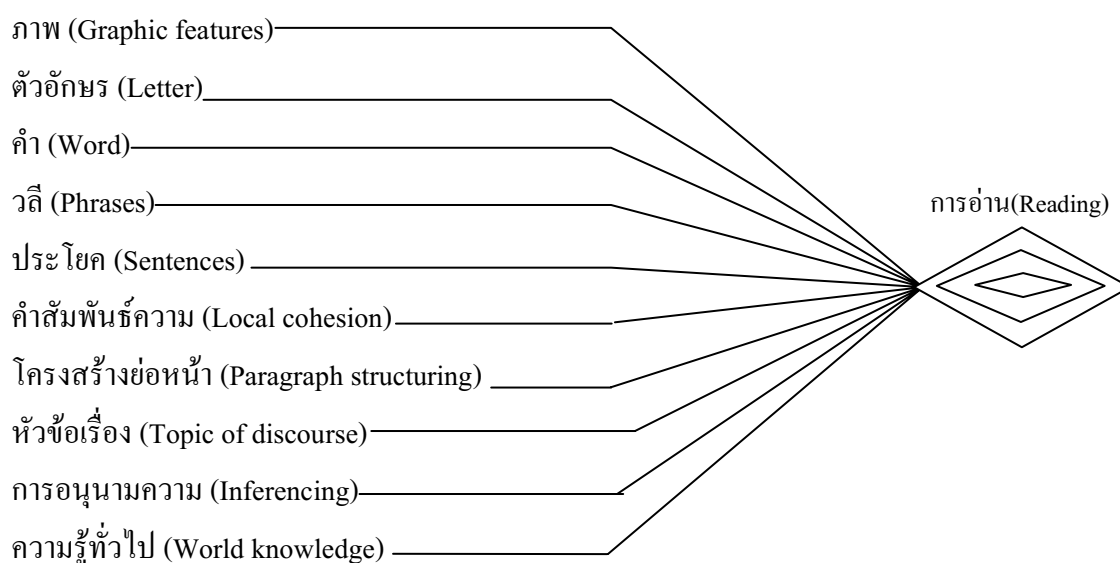

แผนภูมิที่ 9 รูปแบบการอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ในรูปแบบของพฤติกรรมทางปัญญา
(Eskey 1988 : 13)

จากแผนภูมิที่ 9 รูปแบบการอ่านในรูปแบบพฤติกรรมทางปัญญา เริ่มต้นจากโครงสร้างทางปัญญาของสมอง ซึ่งส่วนนี้จะเป็นความรู้ที่ผู้อ่านรู้อยู่แล้วและเก็บจดจำไว้ในความจำระยะยาว (Long Term Memory) ตัวอย่างเช่น ผู้อ่านจะต้องมีความรู้เกี่ยวกับรูปแบบของภาษาที่เขียนนั้นอย่างดีพอ และรู้ด้วยว่าเนื้อหาของเรื่องที่อ่านนั้นสามารถที่จะทำความเข้าใจได้อย่างแน่นอน ความรู้เกี่ยวกับรูปแบบการเขียนของภาษานี้จะช่วยสนับสนุนให้ผู้อ่านเกิดความคาดหวังที่ต้องเกี่ยวกับภาษาของเรื่องที่อ่าน ความคาดหวังที่เกิดขึ้นนี้จะถูกแสดงออกขณะที่ผู้อ่านกำลังอ่านเนื้อเรื่องนั้น ๆ ซึ่งจะทำให้ผู้อ่านสามารถจำแนกประเภทเกี่ยวกับรูปแบบต่างๆ ออกจากตัวชี้แนะที่มองเห็นได้ทางสายตาได้อย่างรวดเร็วและเป็นอัตโนมัติ ในขณะที่เดียวกันความรู้เกี่ยวกับเนื้อหาจะช่วยสนับสนุนผู้อ่าน

ในด้านความคาดหวังที่เกี่ยวกับโครงสร้างทางมโนทัศน์ที่ใหญ่ขึ้นของเรื่องที่อ่าน ความคาดหวังที่เกิดขึ้นนี้ผู้อ่านจะนำมาใช้ในการทำนายได้อย่างแม่นยำ ในการตีความเกี่ยวกับความหมายโดยส่วนรวมของเนื้อเรื่องที่อ่านนั้นคือ การบรรลุถึงความเข้าใจในการอ่าน (Comprehension) การสร้างความหมายเกี่ยวกับเนื้อเรื่องขึ้นมาใหม่ของแต่ละบุคคล โดยความหมายที่สร้างขึ้นนั้น จะดีและถูกต้องเหมาะสมเพียงใดขึ้นอยู่กับความรู้และความสามารถเชิงเหตุผลของผู้อ่าน ความคิดเกี่ยวกับการอ่านตามรูปแบบนี้ คำว่า “การปฏิสัมพันธ์” (Interaction) หมายถึงการกระทำร่วมกันของความรู้หลายประเภทของผู้อ่าน (โดยไม่ใช้ทิศทางตรง เช่น ทิศทางจากล่างสู่บนหรือบนสู่ล่าง) นอกจากนี้ยังเป็นการปฏิสัมพันธ์กันระหว่างผู้อ่านและเรื่องที่อ่าน แต่ลูกศรที่ชี้ทิศทางจากการเข้าใจความ (Comprehension) กลับมายังโครงสร้างทางปัญญาซึ่งชี้ให้เห็นถึงกระบวนการทั้งสองนี้มีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน และในกระบวนการของการอ่านซึ่งโดยปกติแล้วผู้อ่านก็เป็นส่วนหนึ่งของความรู้ที่เขานำไปเป็นประโยชน์ในการบรรลุถึงความสำเร็จของการอ่านด้วย

เกรบ (Grabe 1988 : 59) ได้เสนอแนะว่า รูปแบบการอ่านแบบปฏิสัมพันธ์จะมีลักษณะเป็นเส้นคู่ขนาน (Interaction Paralelled Processing Model) นั่นคือ ผู้อ่านจะใช้ทักษะในทุกระดับที่อยู่ด้านซ้ายมือคือ ระดับรูปภาพ ตัวอักษร วลี ประโยค คำสัมพันธ์ โครงสร้าง ย่อหน้า หัวข้อเรื่อง การอนุมานความ และความรู้ทั่วไป เพื่อประมวลผลจากเรื่องที่อ่านทั้งในระดับล่างสู่บนและระดับบนสู่ล่าง

แผนภูมิที่ 10 แสดงแบบจำลองการอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ของเกรบ (Grabe 1988 : 59)

ทั้งนี้เออร์วิน (Irwin 1991, อ้างถึงใน วิสาข์ จัตวรัตน์ 2543 : 60-61) ได้สรุปจากงานวิจัยของนักจิตวิทยากลุ่มความรู้ความเข้าใจซึ่งศึกษาเกี่ยวกับกระบวนการอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ว่าในขณะที่เราอ่านนั้นมีกระบวนการต่าง ๆ เกิดขึ้นในเวลาเดียวกันอย่างน้อย 5 กระบวนการดังนี้

1. กระบวนการอ่านในระดับจุลภาค (Micro Process) คือกระบวนการซึ่งผู้อ่านกวาดสายตาอ่านคำในบทอ่าน แล้วจัดกลุ่มคำให้เป็นวลีที่มีความหมายและคัดเลือกที่จะจดจำหน่วยความคิดใด ในการจัดกลุ่มคำนี้ผู้อ่านต้องมีความรู้เดิมเกี่ยวกับโครงสร้างภาษาอังกฤษเป็นอย่างดี

2. กระบวนการอ่านบูรณาการ (Integrative Processes) คือกระบวนการซึ่งผู้อ่านทำความเข้าใจและอนุมานความสัมพันธ์ระหว่างอนุประโยค หรือประโยคต่างๆ ในบทอ่าน

3. กระบวนการอ่านในระดับมหภาค (Macro Processes) คือ กระบวนการที่ผู้อ่านสามารถสรุปใจความสำคัญจากบทอ่าน โดยการสังเคราะห์และจัดเรียบเรียงหน่วยความคิดจากบทอ่านว่าหน่วยความคิดใดเป็นใจความสำคัญ และหน่วยความคิดใดเป็นรายละเอียด ซึ่งต้องอาศัยความรู้เกี่ยวกับการวิเคราะห์โครงสร้างของย่อหน้า

4. กระบวนการอ่านขยายความ (Elaborative Process) คือ กระบวนการอ่านที่ผู้อ่านใช้ความคิดในระดับสูงที่ช่วยให้จดจำสิ่งที่อ่านได้ดี ซึ่งประกอบด้วย การทำนายความ การสร้างมโนภาพ การตอบสนองทางอารมณ์ การตอบสนองโดยใช้ความคิดในระดับสูง

5. กระบวนการอภิปัญญา (Metacognitive Process) คือกระบวนการที่ผู้อ่านมีความรู้เกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจของตนเอง และสามารถควบคุมกระบวนการเหล่านี้เพื่อให้เกิดความเข้าใจในการอ่านและจำเรื่องได้ในระยะยาว

สรุปได้ว่าการอ่านที่มีประสิทธิภาพควรประกอบไปด้วยการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้อ่านกับบทอ่าน โดยใช้กลยุทธ์ตามทฤษฎีต่างๆ ของการอ่านในการประมวลผลความสลับกันไปมาเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์หรือการเข้าใจความหมายของการอ่านที่ตั้งไว้

5. การใช้เอกสารจริงในการสอนอ่าน

5.1 ความหมายและประเภทของเอกสารจริง

การจัดการเรียนการสอนในปัจจุบัน เน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากแหล่งการเรียนรู้จริงและได้ลงมือปฏิบัติจริง ซึ่งครูผู้สอนมีหน้าที่ในการจัดบรรยากาศการเรียนรู้ดังกล่าว วิธีการหนึ่ง คือ การเลือกสื่อการสอน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสอนอ่านภาษาอังกฤษซึ่งเป็นภาษาที่สอง ผู้สอนควรเลือกใช้สื่อการสอนอ่านที่เป็นเอกสารจริง เนื่องจากมีเนื้อหาที่ผู้เรียนสามารถพบเจอและใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน อีกทั้งยังมีความน่าสนใจและมีเนื้อหาที่ใกล้ตัวผู้เรียนอีกด้วย ทั้งนี้ มีผู้เชี่ยวชาญหลายท่านได้ให้ความหมายและกล่าวถึงการใช้อเอกสารจริงไว้ ดังนี้

มอร์โร (Morrow 1977 : 13) กล่าวว่า เอกสารจริง หมายถึง การใช้เอกสารในความเป็นจริง ที่สร้างหรือจัดทำโดยผู้พูดหรือผู้เขียนเพื่อกลุ่มเป้าหมายซึ่งเป็นทั้งผู้ฟังและผู้อ่านในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารจากแหล่งต่าง ๆ

วิลเลียมส์ (Williams 1993 : 25) กล่าวว่า เอกสารจริง หมายถึง ตำราหรือเอกสารที่ไม่ได้ผลิตเพื่อวัตถุประสงค์ในการสอนภาษา เป็นเอกสารที่ผลิตขึ้นเพื่อเป็นสื่อผ่านข่าวสารข้อมูล แต่ไม่ได้เป็นแบบอย่างในด้านการใช้ภาษา ได้แก่ สื่อโฆษณาในชุมชนต่างๆ ป้ายสัญลักษณ์ หนังสือแนะนำ คู่มือเดินทาง แบบฟอร์ม หนังสือพิมพ์ บทความในนิตยสาร บทกวี เรื่องสั้น นวนิยาย บันทึกข้อความ ไปรษณียบัตร จดหมาย รวมไปถึงหนังสืออ้างอิงทางภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ ชีววิทยา (ยังไม่มีบรรณานุกรม)

เอเบอร์โซลด์ และฟิลด์ (Aebersold and Field 1997 : 48) กล่าวถึง เอกสารจริงว่า เอกสารการสอนใด ๆ ที่ได้จากแหล่งต่าง ๆ ที่พบในชีวิตประจำวัน และมีได้ผลิตขึ้นมาเพื่อใช้ในการเรียนการสอนภาษาโดยตรง แต่เป็นเอกสารที่สร้างมาเพื่อสื่อความหมาย โดยใช้ภาษาตามสถานการณ์ที่เป็นจริง และไม่ได้มีการปรับเนื้อหาหรือแก้ไขใด ๆ ก่อนการนำไปใช้ในการเรียนการสอน ตัวอย่างเช่น ตาราง แบบฟอร์ม แผ่นปลิว ประกาศ โฆษณา จลาจล เป็นต้น

วิสาข์ จิตวิตร (2530 : 83-85) กล่าวว่า เอกสารจริงคือ เอกสารที่ไม่ได้เขียนขึ้นมาเพื่อจุดประสงค์ในการสอนภาษาโดยตรง เพราะบทอ่านที่เขียนขึ้นเพื่อเป็นเครื่องมือในการสอนศัพท์และไวยากรณ์จะมีลักษณะที่ไม่เป็นธรรมชาติ เนื่องจากผู้เขียน โครงสร้างหรือหลักไวยากรณ์ที่ต้องการสอนให้ปรากฏในเนื้อเรื่องมากเกินไป

จากแนวคิดของผู้เชี่ยวชาญหลายท่านที่ได้กล่าวเกี่ยวกับเอกสารจริงไว้นั้น สรุปได้ว่า เอกสารจริง คือ เอกสารหรือตำรา เช่น หนังสือแนะนำ คู่มือเดินทาง แบบฟอร์ม บทกวี ป้ายประกาศ ใบปลิว หนังสือพิมพ์ บทความในนิตยสาร ที่ให้ข้อมูล รายละเอียด รวมทั้งข่าวสารทั่วไป เพื่อต้องการสื่อความหมายในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ไม่ได้ผลิตขึ้นเพื่อใช้ในการสอนภาษาโดยตรง แต่เป็นเอกสารที่สร้างมาเพื่อสื่อความหมายโดยใช้ภาษาตามสถานการณ์ที่เป็นจริง เพื่อกลุ่มเป้าหมายซึ่งเป็นทั้งผู้ฟังและผู้อ่านในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารจากแหล่งต่าง ๆ

5.2 ความสำคัญและประโยชน์ของเอกสารจริง

ในการเรียนการสอนภาษา โดยเฉพาะการสอนอ่านนั้น การนำเอกสารจริงมาใช้เป็นสื่อการสอนเป็นอีกทางเลือกหนึ่งที่จะช่วยให้การสอนอ่านน่าสนใจ และเป็นวิธีเพิ่มแรงจูงใจในการเรียนรู้แก่ผู้เรียนได้เป็นอย่างดี ดังที่นักภาษาศาสตร์ได้กล่าวถึงความสำคัญและประโยชน์ของเอกสารจริงไว้ ดังต่อไปนี้

เมลวิน และสตัท (Melvin and Stout 1987) กล่าวว่า เอกสารจริงมีส่วนช่วยกระตุ้นการเรียนรู้และความสนใจในสิ่งใหม่ๆ ของผู้เรียน โดยที่ผู้เรียนสามารถที่จะฝึกใช้ภาษาและนำไปปรับใช้เพิ่มเติมนอกชั้นเรียนด้วยตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ

เดย์ และแบมฟอร์ด (Day and Bamford 1998 : 54) กล่าวว่า เอกสารจริงนอกจากจะเป็นบทอ่านที่น่าสนใจ สะดุดตา ชวนอ่าน และเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของผู้เรียนแล้ว ยังสามารถทำให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจในการอ่าน และนอกจากนี้ยังทำให้ผู้เรียนเข้าใจภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา มีความคุ้นเคยและเตรียมพร้อมในการอ่านเรื่องต่าง ๆ ที่พบในชีวิตประจำวัน

ริชาร์ด (Richards 2001) กล่าวถึงประโยชน์ของเอกสารจริงไว้ว่า เอกสารจริงมีผลดีในการกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน เนื่องจากมีความหลากหลายในเรื่องของข้อมูลและข่าวสาร ทำให้สามารถเข้าถึงภาษาได้อย่างแท้จริง อีกทั้งยังมีความเกี่ยวข้องและสัมพันธ์กับความต้องการของผู้เรียนมีส่วนสนับสนุนและเป็นความคิดที่สร้างสรรค์เพื่อนำไปใช้ในการสอน

มาติเนซ (Matinez 2002) กล่าวว่า เอกสารจริงทำให้ผู้เรียนมีโอกาสที่จะได้รับรู้ข่าวสารที่เป็นจริง ทำให้ผู้เรียนมีความรู้และทันต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในโลก สามารถที่จะกระตุ้นและนำทางที่ดีให้ผู้เรียนเข้าถึงความสำเร็จและนำไปใช้ในกิจกรรมอื่น ๆ ได้ ความเปลี่ยนแปลงทางภาษาที่

พบในเอกสารจริง สามารถที่จะทำให้ทั้งผู้สอนและผู้เรียนรับรู้ความเปลี่ยนแปลงในเวลาพร้อมกัน และทำให้ผู้เรียนมีความเพลิดเพลินและสนุกกับการอ่าน

จากแนวคิดเกี่ยวกับความสำคัญและประโยชน์ของเอกสารจริงที่ได้กล่าวไว้ข้างต้น สรุปได้ว่าเอกสารจริงมีประโยชน์ต่อการเรียนการสอน เพราะมีส่วนช่วยส่งเสริมและกระตุ้นการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยผู้เรียนจะได้พบเห็นและเรียนรู้เกี่ยวกับรูปแบบของภาษาจริงที่ใช้ในชีวิตประจำวันในรูปแบบต่าง ๆ ที่หลากหลาย และยังทำให้ผู้เรียนเข้าใจภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา อีกทั้งยังช่วยส่งเสริมผู้เรียนให้สามารถที่จะฝึกใช้ภาษาด้วยตนเองในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5.3 หลักเกณฑ์ในการเลือกใช้อเอกสารจริงในการเรียนการสอนภาษา

เอกสารจริงมีประโยชน์ต่อการสอนภาษา หาได้ง่าย สะดวก และมีหลากหลายรูปแบบ การเลือกเอกสารจริงมาใช้ในการเรียนการสอน ผู้สอนควรพิจารณาจากปัจจัยต่าง ๆ ดังมีผู้เชี่ยวชาญเสนอไว้ ดังนี้

วอลเลซ (Wallace 1992 : 71) กล่าวถึงเกณฑ์การเลือกเนื้อหาเพื่อนำมาใช้ในการสอนดังต่อไปนี้

1. เนื้อเรื่องที่ผู้สอนควรจะนำทางไปสู่การสอนโครงสร้างทางภาษาและคำศัพท์
2. เนื้อหาเปิดโอกาสในการสนับสนุนและส่งเสริมการอ่าน
3. ควรนำเสนอเนื้อหาที่ผู้เรียนคุ้นเคยและมีความน่าสนใจ
4. มีความเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน
5. เป็นเนื้อเรื่องจริงที่ไม่เฉพาะเจาะจงเขียนขึ้นเพื่อจุดมุ่งหมายในการสอนเพียงอย่างเดียว
6. ควรเป็นเรื่องที่น่าสนใจและมีความหลากหลาย

เกรฟ จูเอล และเกรฟ (Graves; Juel and Graves 2004 : 272-273) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบที่ใช้เป็นเกณฑ์ในการเลือกเอกสารจริงมาใช้ในการสอนอ่าน โดยพิจารณาหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

1. ความต้องการของผู้เรียน (Reader's Need)
2. ความสนใจของผู้เรียน (Reader's Interests)
3. ประสบการณ์และความรู้เดิมของผู้เรียน (Reader's Need)
4. ระดับความสามารถของผู้เรียน (Reader's Strengths and Weaknesses)

การเลือกเอกสารจริงมาใช้ในการสอนนั้น มีองค์ประกอบในการเลือกที่ผู้สอนควรนำมาพิจารณาหลายด้านทั้งในส่วนของผู้เรียนและเนื้อหาของเอกสารจริง เพื่อให้เหมาะสมกับระดับชั้น ความสามารถ ความสนใจ ประสบการณ์ของผู้เรียน เป็นต้น และเพื่อให้ได้เอกสารที่มีเนื้อหาเหมาะสมกับผู้เรียน จุดมุ่งหมายของการสอน และความต้องการของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างเกิดประโยชน์และมีประสิทธิภาพ

6. การสร้างแบบฝึก

6.1 ความหมายของแบบฝึก

นาที เกดอรุณ (2538 : 32) ได้ให้ความหมายของแบบฝึกไว้ว่า แบบฝึก หมายถึงกิจกรรมที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อฝึกทักษะใดทักษะหนึ่งตามจุดมุ่งหมายให้เกิดความชำนาญ ซึ่งจะมีการประเมินผลทุกครั้งที่ทำแบบฝึกเสร็จโดยเป็นการให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง

เวบเตอร์ (พรสวรรค์ คำบุญ 2534 : 16, อ้างถึงใน Webster 1979 : 640) ได้กล่าวถึงแบบฝึกไว้ว่า หมายถึง โจทย์ ปัญหา หรือตัวอย่างที่ยกมาจากหนังสือ เพื่อนำมาใช้สอน หรือให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนทักษะต่าง ๆ ให้ดีขึ้นหลังจากที่เรียนบทเรียน

กันเทอร์ และคณะ (Gunter and other 1990 : 80) กล่าวว่า แบบฝึกมักใช้ในการให้นักเรียนฝึกเรียนรู้ด้วยตนเอง และแบบฝึกควรจะมีการให้คำแนะนำในการทำแก่นักเรียนโดยการให้ครูแสดงตัวอย่างแก่นักเรียนก่อน เช่น ครูให้นักเรียนทั้งชั้นช่วยกันตอบคำถามข้อแรก และครูช่วยให้คำแนะนำ จากนั้นจึงให้นักเรียนทำด้วยตัวเอง และหลังจากนักเรียนทำแบบฝึกหัดเสร็จ ครูและนักเรียนควรอภิปรายตรวจสอบและซักถามข้อสงสัยในข้อคำถามและคำตอบของแบบฝึกร่วมกัน

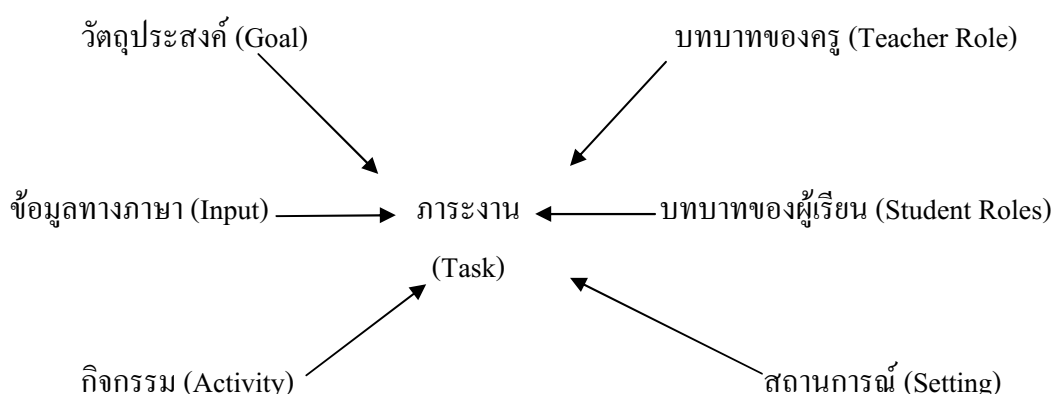
สวัศดี สุวรรณอักษร (2531 : 107) กล่าวว่า แบบฝึกหัด หมายถึง แบบฝึกเสริมทักษะเพิ่มเติมภาคปฏิบัติ เมื่อครูได้อธิบายภาคทฤษฎีหรือให้ความรู้ด้านเนื้อหาไปแล้ว โดยมุ่งให้นักเรียนฝึกทำด้วยตนเองเพื่อจะได้มีทักษะหรือความชำนาญเพิ่มขึ้น

สรุปว่า แบบฝึกคือ เครื่องมือที่มุ่งให้นักเรียนฝึกทำด้วยตนเอง เพื่อให้มีทักษะหรือความชำนาญเพิ่มขึ้นหลังจากได้เรียนรู้เนื้อหาไปแล้ว และควรประกอบด้วยคำแนะนำในการทำข้อคำถามหรือกิจกรรมและช่องว่างให้นักเรียนตอบคำถาม

6.2 ลักษณะของภาระงานที่ใช้เป็นแบบฝึกทางภาษา

ในทฤษฎีของนูแนน (Nunan 1995 : 84-85) ได้กำหนดไว้ว่าสื่อการสอนประกอบด้วยข้อมูลทางภาษา (Input) การเน้นเนื้อหา (Content Focus) การเน้นภาษา (Language Focus) และภาระงาน (Task) โดยได้ให้รายละเอียดแต่ละองค์ประกอบไว้ดังนี้

1. ข้อมูลทางภาษา คือ สิ่งที่ทำให้โอกาสผู้เรียนได้ใช้ความรู้ด้านเนื้อหาและทักษะของภาษาเพื่อที่จะนำไปสู่กิจกรรมการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร โฮเวอร์ (Hover : 1986 quoted in Nunan 1995 : 53)
2. การเน้นเนื้อหา คือ การนำเสนอคำศัพท์ไวยากรณ์ แบบฝึกซึ่งนำไปสู่การสื่อความหมาย เนื้อหาอาจอยู่ในรูปของลายลักษณ์อักษร (Linguistic Context) ของลายลักษณ์อักษร (Nonlinguistic Context) เช่น ภาพถ่าย ภาพวาด
3. การเน้นภาษา คือการนำเสนอกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์ที่ปรากฏในเนื้อหา โดยเน้นการให้นักเรียนได้เรียนรู้กฎเกณฑ์ ไวยากรณ์ เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ได้โดยไม่ต้องท่องจำ
4. ภาระงาน เป็นกิจกรรมที่เกิดจากข้อมูลทางภาษาภาระงานเป็นส่วนที่สำคัญที่สุดในแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร และได้ให้ความหมายไว้ว่า ภาระงาน หมายถึง งานแต่ละชิ้นในชั้นเรียนที่ทำให้นักเรียนเกิดความเข้าใจและสามารถปฏิบัติได้ เป็นการผลิตภาษาโดยใช้ภาษาเป้าหมายโดยมุ่งความสนใจไปยังความหมายมากกว่ารูปแบบ ภาระงานต้องประกอบด้วยข้อมูลทางภาษา กิจกรรม วัตถุประสงค์ บทบาทของครู บทบาทของผู้เรียน และฉาก ดังแผนภูมิต่อไปนี้

แผนภูมิที่ 11 องค์ประกอบของภาระงาน

ลักษณะของภาระงานที่ใช้เป็นแบบฝึกทางภาษานั้นได้มีนักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงดังนี้

กรรณิการ์ พวงเกษม (2540 : 8-9) กล่าวว่าแบบฝึกที่จะทำให้ให้นักเรียนเกิดทักษะที่ดีและถูกต้อง ควรมีลักษณะดังนี้

1. ควรมีความชัดเจนทั้งคำสั่งและวิธีทำ คำสั่งหรือตัวอย่างไม่ควรยาวเกินไป เพราะจะทำให้เข้าใจยาก ควรปรับให้ง่ายเหมาะสมกับผู้ใช่ ทั้งนี้เพื่อให้นักเรียนสามารถศึกษาด้วยตนเองได้
2. ควรมีความหมายต่อผู้เรียนและตรงจุดมุ่งหมายของการฝึก ลงทุนน้อย ใช้ได้นาน และทันสมัยเสมอ
3. ภาษาและภาพที่ใช้มีความเหมาะสมกับวัยและพื้นฐานความรู้ของนักเรียน
4. ควรแยกฝึกเป็นเรื่อง ๆ แต่ละเรื่องไม่ควรยาวเกินไป ควรมีกิจกรรมหลายรูปแบบ เพื่อให้นักเรียนเกิดความสนใจและไม่น่าเบื่อในการทำและเพื่อฝึกทักษะด้านใดด้านหนึ่งจนเกิดความชำนาญ
5. ควรมีทั้งกำหนดคำตอบให้และแบบให้ตอบโดยเสรี การเลือกใช้คำ ข้อความหรือรูปภาพในแบบฝึก ควรเป็นสิ่งที่นักเรียนคุ้นเคยและตรงกับความสนใจ
6. ควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ศึกษาด้วยตนเอง ให้รู้จักค้นคว้ารวบรวมสิ่งที่พบเห็นบ่อย ๆ จะทำให้นักเรียนเข้าใจในเรื่องนั้น ๆ ได้ดี ใช้ได้อย่างถูกต้องมีหลักเกณฑ์และมองสิ่งที่เขาได้รับการฝึกฝนนั้นให้มีความหมายต่อผู้ฝึกตลอดไป
7. มีผลตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล เนื่องจากผู้เรียนแต่ละคนมีความแตกต่างกันในหลาย ๆ ด้าน เช่น ความต้องการ ความสนใจ ความพร้อม ระดับสติปัญญาและประสบการณ์ ฉะนั้น การจัดทำแบบฝึกหัดควรจัดทำให้มากพอ และควรที่ทุกระดับตั้งแต่ง่ายปานกลางจนถึงระดับค่อนข้างยาก เพื่อที่ว่าเด็กทั้งปานกลางและอ่อนจะได้ทำตามความสามารถ เพื่อให้เด็กนักเรียนทุกคนได้ประสบความสำเร็จในการทำแบบฝึก
8. ควรเร้าความสนใจตั้งแต่กิจกรรมแรกจนถึงกิจกรรมสุดท้าย
9. ควรได้รับการปรับปรุงควบคู่ไปกับหนังสือแบบเรียนอยู่เสมอ และควรใช้ได้ดีทั้งในห้องและนอกห้องเรียน
10. ควรเป็นแบบฝึกที่ครูสร้างให้นักเรียนได้ฝึกหัด แล้วสามารถประเมินและจำแนกความเจริญงอกงามของเด็กได้ด้วย

ฉวีวรรณ จินดาพล (2528 : 31) ได้กล่าวถึงลักษณะที่ดีของแบบฝึกทักษะ ดังนี้

1. มีคำสั่งชัดเจน เข้าใจเหมาะสมกับวัยของเด็ก
2. มีตัวอย่างประกอบ ตัวอย่างที่ดีควรทำให้ผู้เรียนเกิดความคิดหลาย ๆ แนวคิด
3. มีภาพประกอบ เพื่อดึงดูดความสนใจและสื่อความหมายความเข้าใจในคำหรือข้อความยิ่งขึ้น ภาพควรเป็นภาพเขียนโปรงที่มีรายละเอียดภาพน้อย เช่น ภาพการ์ตูน

4. มีเนื้อที่สำหรับเขียน เว้นให้เต็ม มีขนาดเหมาะสมกับคำหรือข้อความที่นักเรียนต้องการเขียน

5. การวางฟอร์มที่ดีจะทำให้เกิดความเรียบร้อย สวยงามและประหยัด
6. ควรบันทึกวิธีสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของแบบฝึกไว้ในคู่มือฝึกด้วย

ศศิธร สุทธิแพทย์ (2518 : 72) ได้อธิบายลักษณะของแบบฝึกไว้ ดังนี้

1. เนื้อเรื่องต้องเกี่ยวข้องกับเรื่องที่เรียนมาแล้ว
2. กิจกรรมเหมาะสมกับวัย หรือความสามารถของผู้เรียน
3. มีคำชี้แจงสั้น ๆ ใช้สำนวนภาษาง่าย ๆ
4. ใช้เวลาที่เหมาะสม ไม่นานจนเกินไป เพราะจะทำให้นักเรียนเบื่อ
5. เป็นสิ่งที่น่าสนใจและท้าทายความสามารถ
6. ให้ความหมายต่อชีวิต
7. ฝึกให้คิดเร็วและสนุก
8. ปลุกความสนใจ
9. สามารถศึกษาด้วยตัวเองได้

รัชณี ศรีไพรวรรณ (2517 : 412) ได้กล่าวถึงลักษณะของแบบฝึกที่ดีพอสรุปได้ว่าแบบฝึกที่ดีต้องสอดคล้องกับจิตวิทยาและพัฒนาของเด็ก และต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล นอกจากนั้นแบบฝึกต้องมีความถูกต้องชัดเจน และมีคำชี้แจงประกอบด้วย ซึ่งสอดคล้องกับสุจริต เพียรชอบ และสายใจ อินทรมพรรย์ (2536 : 65-73) กล่าวถึงการสร้างแบบฝึกว่า ต้องยึดหลักจิตวิทยาการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องมาสร้างแบบฝึก ซึ่งจะใช้เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมเพื่อสร้างบรรยากาศ และสภาพการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพควรคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้

1. ความแตกต่างระหว่างบุคคล (Individual Difference) นักเรียนแต่ละคนมีความรู้ ความถนัด ความสามารถและความสนใจทางภาษาแตกต่างกัน ก่อนสอนควรมีการทดสอบความสามารถทางภาษาของเด็กเสียก่อน เด็กคนใดมีความสามารถสูงก็ให้การสนับสนุนให้มีทักษะสูงขึ้นไปอีก ส่วนเด็กคนใดมีทักษะต่ำควรพยายามสอนซ่อมเสริมให้เป็นพิเศษ

2. การเรียนรู้โดยการกระทำ (Learning by Doing) นักเรียนสามารถเรียนรู้ทักษะได้คล่องแคล่วชำนาญก็เพราะมีประสบการณ์ตรงจากการลงมือกระทำด้วยตนเอง จึงเป็นโอกาสที่จะได้รับประโยชน์จากการเรียนรู้มากที่สุด

3. กฎการใช้และไม่ได้ใช้ (Law of Use and Disuse) ภาษาเป็นวิชาทักษะต้องมีการใช้ฝึกฝนอยู่เสมอ จึงจะคล่องแคล่วและชำนาญในการใช้ภาษา ถ้าหากเรียนแล้วไม่ได้ใช้ นาน ๆ ก็ลืมไปหมด หรือทักษะไม่ดีเท่าที่ควร

4. แรงจูงใจ (Motivation) เป็นสิ่งสำคัญมากเพราะเป็นสิ่งเร้าเพื่อจูงใจให้นักเรียนสนใจเรียน ตั้งใจฝึกฝนทักษะ และมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียน

นอกจากนี้ วรรณิ โสมประยูร (2531 : 32) ได้กล่าวถึงทฤษฎีการเชื่อมต่อสถานการณ์ตอบสนองของธอร์นไคค์ (Thorndike) ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับการเชื่อมโยงสิ่งเร้ากับการตอบสนองของผู้เรียนแต่ละขั้นอย่างต่อเนื่องโดยอาศัยกฎการเรียนรู้ ดังนี้

1. กฎความพร้อม (The Law of Readiness) กระแสประสาทมีความพร้อมที่จะกระทำและได้กระทำเช่นนั้น จะก่อให้เกิดความพอใจ แต่ถ้ายังไม่พร้อมที่จะกระทำย่อมทำให้เกิดความรำคาญ

2. การเรียนจากการฝึกฝน (Law of Exercise or Repetition) การเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ดีก็ต่อเมื่อได้ฝึกฝน หรือกระทำซ้ำผู้เรียนจะมีทักษะทางภาษาดี มีความรู้ความเข้าใจ และเกิดทัศนคติที่ดี ถ้าผู้เรียนได้ฝึกฝน ได้ทำแบบฝึกหัด ได้ใช้ภาษามากเท่าใดก็จะช่วยให้มีทักษะดีมากขึ้นเท่านั้น

3. กฎแห่งผล (Law of Effect) ผลที่ได้รับเมื่อแสดงพฤติกรรมการเรียนรู้ว่า ถ้าได้รับผลที่พึงพอใจแล้วย่อมอยากจะทำซ้ำอีกต่อไป ถ้าได้รับผลที่ไม่พึงพอใจย่อมไม่อยากจะเรียนรู้หรือเกิดความเบื่อหน่าย

ไซเบอร์สไตน์ (Siberstein 1994 : 111) ได้เสนอแนะการสร้างและพัฒนาสื่อการสอนสรุปได้ดังนี้

1. กิจกรรมการอ่านควรมีลักษณะเป็นจริง สอดคล้องกับความสามารถและวัตถุประสงค์ของผู้เรียนและเป็นลักษณะที่ผู้เรียนจะนำไปใช้ในการอ่านจริง ๆ

2. เนื้อหา หรือข้อความที่นำมาให้อ่านควรเป็นเอกสารจริง

3. เนื้อหาที่ให้อ่านจะเป็นสิ่งที่บอกว่าต้องทำอะไรบ้าง

4. วิธีการอ่านเหมาะสมกับการอ่านแบบทักษะสัมพันธ์

5. อธิบายให้เข้าใจก่อนที่จะให้ผู้เรียนลงมือทำ

ดังนั้น ในการสร้างภาระงานของแบบฝึก ควรคำนึงถึงความสอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตร ควรพิจารณาความเหมาะสมและความสามารถของผู้เรียน เนื้อหาที่นำมาสร้างภาระงานควรเป็นข้อความที่นำมาจากเอกสารจริง ที่มีความน่าสนใจ และอยู่ในความสนใจของผู้เรียน ภาระงานควรมีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา และช่วยพัฒนาความสามารถทางภาษาที่ผู้สอนต้องการให้

ผู้เรียนฝึกและกิจกรรมควรเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกการใช้ภาษาและพัฒนาความสามารถของผู้เรียน

6.3 ประโยชน์ของแบบฝึก

ประโยชน์ของแบบฝึกนั้นมีอยู่ด้วยกันหลายประการ ดังเช่น จีวีวรรณ พลสนะ (2531 : 37) กล่าวว่าแบบฝึกมีประโยชน์ต่อการเรียนวิชาทักษะมาก โดยเฉพาะในส่วนที่ทำให้นักเรียนได้ฝึกหัดอ่านและเขียนหรือทำกิจกรรมด้วยตนเอง ดังกล่าวต่อไปนี้

1. ทำให้นักเรียนได้ฝึกทักษะจากแบบฝึกหัดที่ครูสร้างขึ้นมาก ซึ่งตรงกับเนื้อหาที่ครูทำการสอน

2. นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้รับจากการเรียนมาทดสอบความรู้ของตนเองว่าเกิดการเรียนรู้หรือมีทักษะมากน้อยเพียงใด

3. ใช้ประเมินผลการสอนเป็นรายบุคคล

4. ใช้ทบทวนบทเรียนที่เรียนไปแล้ว

กรีน และเพตตี (Green and Petty 1963 : 49) กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกไว้ดังต่อไปนี้

1. ใช้เสริมหนังสือแบบเรียนในการเรียนทักษะ
2. เป็นสื่อการสอนที่ช่วยแบ่งเบาภาระของครู เพราะเป็นแบบฝึกที่ได้จัดทำขึ้นอย่างเป็นระบบ

3. เป็นเครื่องมือที่ช่วยฝึกฝนและส่งเสริมทักษะการใช้ภาษาให้ดีขึ้น แต่ทั้งนี้จะต้องได้รับการดูแลและเอาใจใส่จากครูด้วย

4. แบบฝึกที่สร้างขึ้นโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลจะเป็นการช่วยให้เด็กประสบความสำเร็จตามระดับความสามารถของเขาด้วย

5. จะช่วยเสริมทักษะให้คงทนอยู่นาน

6. เป็นเครื่องมือวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังจากจบบทเรียนแต่ละครั้ง

7. แบบฝึกที่จัดทำเป็นรูปเล่มจะอำนวยความสะดวกแก่นักเรียนในการเก็บรักษาไว้เพื่อทบทวนด้วยตนเองได้

8. ช่วยให้ครูมองเห็นปัญหาและข้อบกพร่องในการสอน ตลอดจนทราบถึงปัญหาและข้อบกพร่องและจุดอ่อนของนักเรียน ช่วยให้ครูสามารถแก้ปัญหาได้ทันเวลาที่

9. ช่วยให้เด็กมีโอกาสฝึกทักษะอย่างเต็มที่

10. แบบฝึกทักษะที่จัดพิมพ์ไว้เรียบร้อยแล้วจะช่วยครูประหยัดเวลาและแรงงานในการสอน การเตรียมการสอน การสร้างแบบฝึกทักษะและช่วยให้นักเรียนประหยัดเวลาในการลอกโจทย์แบบฝึกหัด

นอกจากนี้ ราวน์ทรี (Rowntree 1992 : 234) ได้สรุปคุณค่าหรือประโยชน์ของแบบฝึกจากเอกสารจริงไว้ดังนี้

1. เป็นสื่อที่เข้าถึงได้ง่าย มิฉะนั้นผู้เรียนบางคนอาจจะไม่สามารถเรียนรู้ในสิ่งที่ต้องการเรียนได้
2. มีความยืดหยุ่น กล่าวคือ ถ้ามีเนื้อหาที่ผู้เรียนเคยเรียนรู้มาก่อน ผู้เรียนก็สามารถข้ามเนื้อหาในส่วนนี้ไปได้
3. บทเรียนประกอบไปด้วยสื่อหลายรูปแบบ ซึ่งทำให้ในสิ่งที่ผู้เรียนต้องการจะเรียนและผู้เรียนสามารถประเมินผลความก้าวหน้าของตนเองได้
4. เอกสารจริงเอื้อให้ผู้เรียนเรียนรู้ไปทีละก้าวตามความสามารถของผู้เรียน
5. เป็นสื่อที่ตอบสนองความต้องการและความสนใจของผู้เรียน

ฉะนั้น แบบฝึกจึงเป็นสื่อที่ตอบสนองความสนใจของผู้เรียน เพราะสร้างขึ้นตามระดับความสามารถของผู้เรียน และความแตกต่างระหว่างบุคคล เป็นสื่อการสอนที่ช่วยแบ่งเบาภาระครู ทำให้ครูมองเป็นปัญหาและข้อบกพร่อง และจุดอ่อนของนักเรียนเป็นเครื่องมือวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังจากจบบทเรียนแต่ละครั้ง และช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียน มีทักษะใช้ภาษาได้ดีขึ้น

6.4 หลักการและขั้นตอนในการสร้างแบบฝึก

ในการสร้างแบบฝึกการอ่าน ควรคำนึงถึงจิตวิทยาในการเรียนการสอนเพื่อการเรียนรู้ของผู้เรียน และเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนสนใจในการทำแบบฝึก ดังที่ พรณี ชูทัย (2522) เสนอหลักการของทฤษฎีการเรียนรู้ทางจิตวิทยาไว้ คือ

1. ความต่อเนื่อง (Continuity) การใช้สิ่งเร้าและการตอบสนองเกิดขึ้นในเวลาใกล้เคียงกัน จะสร้างความพอใจให้แก่ผู้เรียน ผู้วิจัยจึงให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมต่อเนื่องหลังจากการอ่านโดยให้ทำแบบฝึกหัด ตอบคำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่อง
2. การฝึกหัด (Practice) การให้ผู้เรียนได้กระทำกิจกรรมซ้ำ ๆ เพื่อช่วยสร้างความรู้ความเข้าใจที่แม่นยำ การอ่านเป็นวิชาทักษะจึงต้องมีการฝึกฝนอยู่บ่อย ๆ การฝึกแล้วหยุดพักเล็กน้อยดีกว่าการฝึกที่ต่อเนื่องกันโดยไม่ได้พักเลย

3. การให้ผู้เรียนทราบผลการทำงานของตน (Feedback) การเฉลยคำตอบให้ทราบ เพื่อให้ผู้เรียนได้ทราบผลงานของตนเองว่าต้องปรับปรุงแก้ไข หรือมีความก้าวหน้าเพียงไร และครูเองก็ได้ทราบว่าเด็กคนไหนควรจะได้รับความช่วยเหลืออย่างไร

4. การจูงใจผู้เรียน (Motivation) โดยการจัดแบบฝึกหัดที่สั้นและง่าย เรียงจากง่ายไปหายาก และจากสั้นไปยาว เรื่องที่นำมาฝึกควรมีหลายรส หลายรูปแบบ เพื่อสร้างความสนใจของนักเรียนให้มากขึ้น

ซีลส์ และกลาสโกว์ (Seels and Glasgow 1990 : 4) ได้เสนอแนะว่าในการจัดสถานการณ์ทางการสอน สามารถกำหนดขอบเขตเนื้อหาหลักสูตรจากหน่วยการเรียนรู้ระดับเล็กสู่ระดับใหญ่ และในการออกแบบการสอนควรคำนึงถึงส่วนประกอบที่สำคัญ ดังนี้ คือ

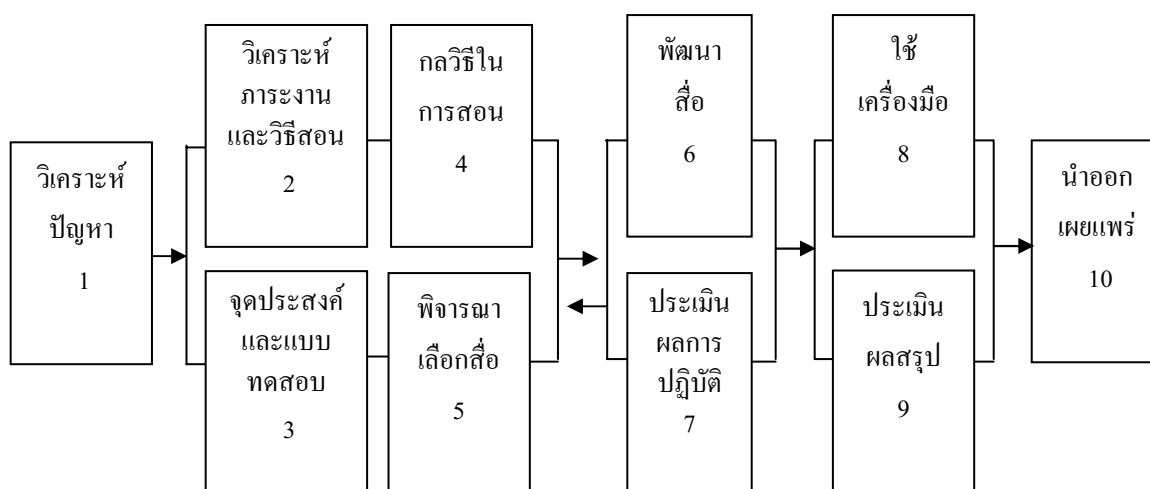
1. เนื้อหาที่คัดเลือกมาต้องอิงจุดประสงค์รายวิชา
2. กลวิธีที่ใช้ในการสอนต้องอิงทฤษฎีและผลงานทางการวิจัยที่ได้มีผู้ทำไว้
3. การวัดผลต้องอิงพฤติกรรมการเรียนรู้
4. รู้จักนำเทคโนโลยีมาใช้เพื่อให้แบบฝึกมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผลและคุ้มค่า

สำหรับรูปแบบของแบบฝึกทางการสอนของ ซีลส์ และกลาสโกว์ นั้นประกอบด้วยขั้นตอนดังต่อไปนี้ คือ

1. วิเคราะห์ปัญหา กำหนดปัญหาการสอนโดยรวมรวมปัญหาจากการประเมินความต้องการของผู้เรียน
2. วิเคราะห์ภาระงาน โดยรวบรวมข้อมูลจากทักษะต่าง ๆ รวมไปถึงพฤติกรรมทางการเรียนและทัศนคติ จากนั้นจึงวิเคราะห์วิธีการสอนเพื่อกำหนดวิธีที่ต้องการ
3. เขียนจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมและกำหนดเกณฑ์การทดสอบเพื่อให้สัมพันธ์กับจุดประสงค์
4. กำหนดกลวิธีการสอนหรือส่วนประกอบของการสอน เช่น ขั้นนำ เสนอเนื้อหา หรือขั้นการฝึกปฏิบัติ
5. เลือกรูปแบบการสอนและสื่อที่จำเป็นนำมาสร้างเป็นแบบฝึก
6. วางแผนผลิต พัฒนาสื่อ ตรวจสอบขั้นตอนในการพัฒนาสื่อเพื่อให้สอดคล้องกับโครงการสอน
7. วางแผนและกำหนดกลวิธีที่จะใช้ในการประเมินผลขั้นปฏิบัติการ (Formative Evaluation) รวบรวมข้อมูลในขั้นการวัดการเรียนรู้รายจุดประสงค์ เพื่อนำไปพิจารณาปรับปรุงหรืออาจมีการทำข้อสอบใหม่

8. วางแผนขั้นตอนในการใช้เครื่องมือ
9. ดำเนินการประเมินผลขั้นสรุป (Summative Evaluation)
10. นำแบบฝึกที่ผลิตออกเผยแพร่

ซีลส์ และกลาสโกว์ (Seels and Glasgow 1990 : 50) เสนอขั้นตอนการสร้างแบบฝึกดังแผนภูมิต่อไปนี้

แผนภูมิที่ 12 ขั้นตอนการสร้างแบบฝึก

ที่มา : Barbara Seels Zita Glasgow, Exercise in Instructional Design (Ohio : Merrill Publishing Company, 1990), 50.

นอกจากนี้ ริชาร์ดส์ และรอดเจอร์ส (Richards and Rodgers 1991 : 20) ได้ให้ความเห็นว่าในการสร้างแบบฝึกการสอนนั้นถือเป็นระดับของการวิเคราะห์รูปแบบทางการสอนซึ่งจะต้องคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้ คือ

1. วัตถุประสงค์ของการสอน
2. ทำอย่างไรจึงจะเลือกเนื้อหาที่จะนำมาใช้สอน และการจัดเตรียมรูปแบบการสอนให้สอดคล้องกับหลักสูตร
3. ลักษณะของภาระงานและกิจกรรมการสอนสอดคล้องกับรูปแบบการสอนหรือไม่
4. คำนึงถึงบทบาทของผู้เรียน
5. บทบาทของครู
6. บทบาทของสื่อการสอน

ในทฤษฎีของราวน์ทรี (Rowntree 1992 : 16) ได้กำหนดขั้นตอนการสร้างแบบฝึก การสอนไว้ดังนี้

1. กำหนดจุดมุ่งหมายและจุดประสงค์ของสื่อที่จะสร้าง
2. ระบุทักษะ ความรู้ และความคาดหวังที่ผู้เรียนควรมีก่อนที่จะเริ่มต้นสร้างสื่อ
3. สร้างข้อปฏิบัติให้ผู้เรียนปฏิบัติได้จริง
4. เลือกเนื้อหารายวิชาของสื่อที่จะสร้างและตัดสินใจว่าควรเรียงลำดับเนื้อหา อย่างไรเพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้
5. เลือกสื่อการสอนที่เหมาะสมและตัดสินใจว่าจะผสมผสานสื่ออย่างไรให้เกิด ประสิทธิภาพในการเรียนการสอน
6. ใช้แบบทดสอบหรือสถานการณ์ในการประเมินผล ซึ่งจะเป็นตัวบ่งชี้อย่างยุติธรรม ว่าผู้เรียนได้พัฒนาสมรรถวิสัยของตนได้มากน้อยแค่ไหน
7. ประเมินสื่อโดยการวิเคราะห์และโดยการทดสอบกับผู้เรียน
8. ปรับปรุงสื่อและระบบที่ใช้ให้สอดคล้องกับการประเมินผล

7. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544

ผู้ศึกษาได้ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ โดยมีเนื้อหาในส่วนที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย ดังต่อไปนี้ กรมวิชาการ (2544 : 1-8) ได้จัดทำสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศสรุปสาระสำคัญ ได้ดังนี้

7.1 วิสัยทัศน์และโครงสร้างหลักสูตรภาษาต่างประเทศ

การจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานมีความ คาดหวังว่าเมื่อผู้เรียนเรียนภาษาต่างประเทศอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาถึงมัธยมศึกษา ผู้เรียนจะมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพและศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นรวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจใน เรื่องราว และวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลกและสามารถถ่ายทอดความคิดและ วัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ โครงสร้างหลักสูตรภาษาต่างประเทศ

นอกจากนี้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 (สำนักนายกรัฐมนตรี, สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2545 : 16-17) ในมาตราที่ 29 กำหนดให้ สถานศึกษาร่วมกับ บุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่น ส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชนโดยการจัดกระบวนการเรียนรู้ภายในชุมชน เพื่อให้ชุมชนมีการจัด การศึกษาอบรม มีการแสวงหาความรู้ ข้อมูล ข่าวสาร และเลือกสรรภูมิปัญญาและวิทยาการต่าง ๆ

เพื่อพัฒนาชุมชนให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการรวมทั้งหาวิธีการสนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์การพัฒนาระหว่างชุมชน และนอกจากนี้ในมาตราที่ 24 วรรค 6 (สำนักนายกรัฐมนตรี, สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2545 : 15) กล่าวไว้อย่างชัดเจนว่าในการจัดการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นได้ตลอดเวลาทุกสถานที่ มีการประสานความร่วมมือกับบิดามารดา ผู้ปกครอง และบุคคลในชุมชนทุกฝ่ายเพื่อร่วมกันพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพอีกด้วย

7.2 มาตรฐานการเรียนรู้ (Learning Standards)

มาตรฐานการเรียนรู้ หมายถึง ข้อกำหนด หรือสิ่งที่ผู้สอนคาดหวังว่านักเรียนต้องรู้และสามารถทำได้ภายในเวลา 12 ปี ซึ่งประกอบไปด้วยองค์ประกอบ 3 ส่วน คือ ความรู้/ทักษะ กระบวนการและคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ โดยอาจกล่าวได้ว่า มาตรฐานการเรียนรู้ เป็นเสมือนมาตรฐานกลางสำหรับสถานศึกษา ท้องถิ่นและชุมชนเพื่อนำไปกำหนดหลักสูตร จัดหลักสูตร การสอนและการประเมินผลให้เป็นแนวทางเดียวกันนั่นเอง นอกจากนี้ มาตรฐานการเรียนรู้ยังเป็นเครื่องชี้บ่งถึงความรู้และประสิทธิภาพต่าง ๆ ที่นักเรียนสามารถทำได้ในแต่ละสาระ นอกจากนี้ยังเป็นมาตรฐานที่ใช้เป็นมาตรฐานกลางสำหรับการตรวจสอบ ประเมินและตัดสินคุณภาพของการจัดการเรียนรู้ (กระทรวงศึกษาธิการ, กรมวิชาการ 2544 : 11)

7.2.1 มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น (Benchmarks)

จะเป็นตัวบ่งชี้การเรียนรู้ที่คาดหวังว่าจะเกิดขึ้นในตัวผู้เรียน เมื่อผู้เรียนเรียนจบในแต่ละช่วงชั้น ประกอบไปด้วยองค์ประกอบที่สำคัญ 4 ส่วน คือ ทักษะกระบวนการที่บ่งถึงความสามารถในการปฏิบัติ (Performance) และเนื้อหา (Content) (กระทรวงศึกษาธิการ, กรมวิชาการ 2544 : 11) ซึ่งมาตรฐานการเรียนรู้ในแต่ละช่วงชั้นนั้นจะไม่เท่ากันในแต่ละช่วงชั้น

7.2.2 คุณภาพของผู้เรียน

กระทรวงศึกษาธิการได้ระบุกรอบคุณภาพของผู้เรียนในช่วงชั้นที่ 4 (ชั้น ม.4- ม.6) (กระทรวงศึกษาธิการ, กรมวิชาการ 2544 : 11) ว่า เมื่อผู้เรียนเรียนจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 แล้วจะมีคุณภาพหรือความสามารถขั้นต่ำตามที่กระทรวงกำหนดไว้ ดังนี้

ช่วงชั้นที่ 4 (จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6): รายวิชาการอ่านภาษาอังกฤษเชิงท้องถิ่น

1. อ่านออกเสียงบทอ่านได้ถูกต้องตามหลักการอ่านออกเสียงและเหมาะสมกับเนื้อหาที่อ่าน

2. เข้าใจ ตีความและ/หรือแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งที่เป็ความเรียงและไม่ใช่ความเรียงในรูปแบบต่าง ๆ ที่ซับซ้อนขึ้นถ่ายโอนเป็นข้อความที่ใช้ถ้อยคำของตนเอง

3. ใช้ภาษาเพื่อขอและให้ข้อมูลอธิบาย บรรยายเปรียบเทียบแลกเปลี่ยนความรู้เกี่ยวกับเรื่องราวหรือประเด็นปัญหาต่าง ๆ ตลอดจนเหตุการณ์ปัจจุบันในชุมชนและสังคมสร้างองค์ความรู้โดยใช้ประโยชน์จากสื่อการเรียนทางภาษา และผลจากการฝึกทักษะต่าง ๆ รวมทั้งวางแผนในการเรียนและอาชีพ
4. นำเสนอข้อมูลเรื่องราวรายงานที่เกี่ยวกับประสบการณ์รวมทั้งเหตุการณ์ หรือเรื่องทั่วไป
5. นำเสนอความคิดรวบยอดเกี่ยวกับเหตุการณ์ต่างๆ กิจกรรมในท้องถิ่นของตนเองด้วยวิธีการที่หลากหลาย
6. นำเสนอความคิดเห็นที่มีต่อเหตุการณ์ต่างๆ กิจกรรม สินค้าหรือบริการในท้องถิ่นของตนเองด้วยวิธีการที่หลากหลายได้อย่างสร้างสรรค์ และมีประสิทธิภาพ
7. เห็นประโยชน์ของการรู้ภาษาต่างประเทศในการแสวงหาความรู้ การเข้าสู่สังคมและอาชีพ
8. ตระหนักในคุณค่าของภาษาและวัฒนธรรมที่เรียนและนำความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษาและวัฒนธรรมมาประยุกต์ในการพัฒนาตนเอง ครอบครัว ชุมชนและสังคม
9. ใช้ภาษาต่างประเทศสื่อสารในรูปแบบต่าง ๆ กันบุคคลภายในสถานศึกษา ชุมชนและสังคม
10. ใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารในการทำงาน สมัครงาน และประกอบอาชีพ รวมทั้งการขอและให้ข้อมูล เกี่ยวกับอาชีพในสถานการณ์จำลองและ/หรือในสถานการณ์จริง
11. ใช้ภาษาต่างประเทศเฉพาะด้านการเพื่อการสื่อสารการจัดการด้านการเรียน การศึกษาต่อ และ/หรือด้านอาชีพ
12. ใช้ภาษาต่างประเทศเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารของชุมชนท้องถิ่น และประเทศชาติในการสร้างความร่วมมือเชิงสร้างสรรค์ และการแข่งขันในสังคมโลก

7.3 การกำหนดโครงสร้างรายวิชา

7.3.1 สาระการเรียนรู้เพิ่มเติม (Optional/Elective Subjects)

เป็นการเรียนรู้ที่จัดขึ้นตามนโยบายและจุดเน้นของสถานศึกษา ที่มุ่งพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนให้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น โดยเลือกจากผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและสาระการเรียนรู้รายปีและรายภาค ที่ได้วิเคราะห์ไว้แล้ว และพิจารณาว่าสำคัญ ต้องส่งเสริมให้เข้มข้น หรือเขียนเป็นผลการเรียนรู้ที่คาดหวังขึ้นใหม่ตามเป้าหมาย แล้วนำมาจัดเป็นสาระการเรียนรู้เพิ่มเติมให้ผู้เรียนได้เลือกเรียนตามความสนใจ ความถนัดและความต้องการ (กระทรวงศึกษาธิการ, กรมวิชาการ 2544 : 11)

7.3.2 ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

สถานศึกษาสามารถกำหนดผลการเรียนรู้ที่คาดหวังจากการศึกษาและวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น และคุณภาพผู้เรียน เพื่อบ่งบอกถึงความสามารถและความสำเร็จในการเรียนรู้ของผู้เรียนในแต่ละระดับชั้น ซึ่งอาจจะแตกต่างกันไปในแต่ละสถานศึกษา ทั้งนี้เนื่องจากความต้องการของผู้เรียน ผู้ปกครอง ชุมชน ความพร้อมของสถานศึกษา และความเหมาะสมของท้องถิ่นที่แตกต่างกัน

รายวิชาการอ่านภาษาอังกฤษเชิงท้องถิ่นนั้น เป็นรายวิชาที่จัดอยู่ในกลุ่มสาระการเรียนรู้เพิ่มเติม โดยเนื้อหาสาระของรายวิชานั้นจัดขึ้นตามนโยบายและจุดเน้นของสถานศึกษา โดยเพิ่มเติมจากเนื้อหาสาระหลักสูตรแกนกลางตามที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดมาเพื่อที่จะพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนให้สอดคล้องกับความต้องการท้องถิ่น โดยให้ผู้เรียนเลือกเรียนตามความถนัดและความสนใจของผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อให้แบบฝึกเสริมการอ่านภาษาอังกฤษเชิงท้องถิ่นขึ้นมีความสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ จึงได้กำหนดผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง โดยวิเคราะห์จากสาระการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น และผลการเรียนรู้ที่คาดหวังระดับช่วงชั้น 4 (ม. 4-6) ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 1 แสดงผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและสาระการเรียนรู้รายภาค

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายภาค	สาระการเรียนรู้รายภาค
สาระที่ 1 : ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ต 1.1 : เข้าใจกระบวนการฟังและอ่าน สามารถตีความเรื่องที่ฟัง และอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และนำความรู้มาใช้อย่างมีวิจารณญาณ 1. อ่านออกเสียงบทอ่านได้ถูกต้องตามหลักการอ่านออกเสียงและเหมาะสมกับเนื้อหาที่อ่าน	- ข้อความสั้น ๆ บทอ่านชนิดต่าง ๆ
2. เข้าใจ ตีความหรือแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสื่อที่เป็นความเรียงและไม่ใช่ว่าความเรียงในรูปแบบต่าง ๆ ที่ซับซ้อนขึ้น ถ่ายโอนเป็นข้อความที่ใช้ถ้อยคำของตนเอง	- ตาราง บทความ

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายภาค	สาระการเรียนรู้รายภาค
3. เข้าใจ ตีความ วิเคราะห์ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อความ ข้อมูล ข่าวสาร บทความ สารคดี บันทึกคดีที่ซับซ้อนขึ้นจากสื่อสิ่งพิมพ์หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์	- ข้อความ ข้อมูล ข่าวสาร จากสื่อสิ่งพิมพ์หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์

7.3.3 คำอธิบายรายวิชา

เมื่อกำหนดผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและสาระการเรียนรู้รายภาคที่สอดคล้องกับสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ช่วงชั้นที่ 4 (ม. 4-6) แล้ว จึงเขียนเป้าหมายและภาพรวมรายภาคของความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาที่ผู้เรียนจะสามารถปฏิบัติได้หลังจากจบรายวิชาการอ่านภาษาอังกฤษเชิงท้องถิ่น (อ 42202) และสามารถเขียนคำอธิบายรายวิชา ได้ดังนี้

ฝึกทักษะอ่านภาษาอังกฤษ โดยอ่านข้อความสั้น ๆ บทอ่านชนิดต่าง ๆ จากสื่อสิ่งพิมพ์หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ประเภทความรู้ในรูปแบบต่าง ๆ ได้แก่ สื่อโฆษณา คำสั่ง/คำแนะนำ เอกสารแนะนำการท่องเที่ยว ข่าวสาร ซึ่งมีเนื้อหาสาระสำคัญเกี่ยวข้องกับสถานที่ สิ่งแวดล้อมและเหตุการณ์ปัจจุบัน

8. แนวคิดและหลักการจัดทำสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น

ในปัจจุบันระบบการเรียนการสอนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานได้พยายามให้ผู้สอนมีการปรับการเรียนเปลี่ยนการสอนอยู่ตลอดเวลาเพื่อให้การเรียนรู้ของผู้เรียนสอดคล้องกับสภาพของท้องถิ่น วัฒนธรรมประเพณี ความเป็นอยู่ และสภาพชุมชน เนื่องจากหลักสูตรแกนกลางนั้นไม่สามารถนำมาใช้ได้กับทุกท้องถิ่น จึงได้มีการจัดทำ “หลักสูตรท้องถิ่น” ขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการ ความสนใจและความถนัดของผู้เรียนและสอดคล้องกับสภาพของท้องถิ่น เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เรื่องราวใกล้ตัวที่เหมาะสมต่อสภาพการเรียนรู้ของตนและท้องถิ่น และเพื่อให้ความรู้ที่เกิดกับผู้เรียนนั้นสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริงในชีวิตประจำวันทั้งต่อตนเองและชุมชนที่ตนอาศัยอยู่ นักการศึกษาและนักวิชาการได้กล่าวถึงความหมายของหลักสูตรท้องถิ่นไว้ ดังนี้

8.1 ความหมายของหลักสูตรท้องถิ่น

นักการศึกษาและนักวิชาการได้กล่าวถึงความหมายของหลักสูตรท้องถิ่นไว้ ดังนี้

ใจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์ กล่าวว่า หลักสูตรท้องถิ่น หมายถึง มวลประสบการณ์ที่สถานศึกษา หรือหน่วยงานและบุคคลในท้องถิ่นจัดให้แก่ผู้เรียนตามสภาพและความต้องการของท้องถิ่นนั้น ๆ

นพเก้า ณ พัทลุง (2551 : 9) กล่าวว่า การจัดทำหลักสูตรที่มีเนื้อหาสอดคล้องกับท้องถิ่น นั้น ทำให้ผู้เรียนรู้จักท้องถิ่นที่ตนอาศัยอยู่และเข้าใจสภาพแวดล้อม ประเพณีวัฒนธรรมในท้องถิ่น ทำให้เกิดความรักและความภาคภูมิใจในท้องถิ่นของตน ซึ่งผู้สอนอาจเป็นผู้กำหนดเนื้อหาของ หลักสูตร โดยอาศัยข้อมูลจากความจำเป็นสำหรับผู้เรียนและความต้องการของผู้ปกครองและท้องถิ่น

หน่วยศึกษานิเทศก์ กล่าวว่า หลักสูตรท้องถิ่น หมายถึง รายละเอียดเนื้อหาสาระ แผน การสอน สื่อการเรียนการสอน เอกสารความรู้ หนังสือเสริมประสบการณ์ที่จัดทำเพิ่มขึ้นให้ สอดคล้องเฉพาะท้องถิ่น ซึ่งมีความแตกต่างกันเพื่อให้ผู้เรียนเรียนรู้เรื่องราวของตนเอง ชีวิต เศรษฐกิจ อาชีพและสังคมอย่างลึกซึ้ง

อุดม เขยกิจวงษ์ (2545 : 6) กล่าวว่า หลักสูตรท้องถิ่น หมายถึง หลักสูตรที่สถานศึกษา หรือผู้สอนหรือผู้เรียน ร่วมกันพัฒนาขึ้นเพื่อบ่มเพาะให้ผู้เรียนได้นำไปใช้ในชีวิตจริง เรียนแล้วเกิด การเรียนรู้ สามารถนำไปใช้อย่างมีคุณภาพและเป็นสมาชิกที่ดีของสังคมอย่างมีความสุข หลักสูตร ท้องถิ่นเป็นหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นจากสภาพปัญหาและความต้องการหรือวิถีชีวิตของผู้เรียน บางครั้ง อาจพัฒนาจากหลักสูตรแกนกลางที่ปรับให้เข้ากับสภาพชีวิตจริงของผู้เรียนตามท้องถิ่นต่าง ๆ โดย หลักสูตรท้องถิ่นจะสอดคล้องเหมาะสมกับเศรษฐกิจและสังคมของท้องถิ่นนั้น ๆ ซึ่งผู้เรียนจะได้ เรียนรู้ตามสภาพชีวิตจริงของตนเอง

อุทุมพร (ทองอุไทย) จามรมาน (2545 : 6) อธิบายความหมายของหลักสูตรท้องถิ่นว่า คือ การนำข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน ความต้องการ ปัญหา ตลอดจนอนาคตของท้องถิ่นมาผสมผสาน เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้

จากความหมายของหลักสูตรท้องถิ่นที่นักวิชาการและนักการศึกษาได้กล่าวไว้ สามารถ สรุปได้ว่า หลักสูตรท้องถิ่น คือ หลักสูตรที่สร้างขึ้นจากสภาพปัญหาและความต้องการของผู้เรียน หรือสร้างจากหลักสูตรแกนกลาง ที่ปรับให้เข้ากับสภาพชีวิตจริงของผู้เรียน ท้องถิ่นต่าง ๆ หรือ สร้างจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบันที่มีผลกระทบต่อผู้เรียน หลักสูตรท้องถิ่นสอดคล้อง เหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมของท้องถิ่นนั้น ๆ ซึ่งจะเป็นคุณประโยชน์ต่อผู้เรียน อันเนื่องมาจากการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในท้องถิ่น หรือการตอบสนองความต้องการของชุมชนใน

ท้องถิ่นอย่างเป็นกระบวนการ ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น และเหมาะสมแก่สภาพท้องถิ่น

8.2 นิยามและความหมายของคำที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้ให้นิยามและความหมายของคำที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำสาระการเรียนรู้ท้องถิ่นไว้ดังนี้ (ถวัลย์ มาศจรัส : 39-41)

1. “สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น” หมายถึง รายละเอียดของข้อมูลสารสนเทศรวมทั้งเนื้อหาองค์ความรู้ที่เกี่ยวกับท้องถิ่นในด้านต่าง ๆ เช่น สภาพภูมิประเทศ ภูมิอากาศ ทรัพยากร สิ่งแวดล้อม ประวัติความเป็นมา สภาพเศรษฐกิจ สังคม การดำรงชีวิต การประกอบอาชีพ ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี ภูมิปัญญาฯลฯ ตลอดจนสภาพปัญหาและสิ่งที่ควรได้รับการถ่ายทอดพัฒนาในชุมชนและสังคมนั้น ๆ ที่สถานศึกษากำหนดขึ้นเพื่อจะนำไปใช้จัดประสบการณ์ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับท้องถิ่นของตนเอง

2. “กรอบสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น” หมายถึง ขอบข่ายของเนื้อหาการเรียนรู้ท้องถิ่นที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง วิเคราะห์และกำหนดขึ้นเพื่ออำนวยความสะดวกให้สถานศึกษานำไปจัดทำรายละเอียดสาระการเรียนรู้ท้องถิ่นตามสภาพความพร้อมและความต้องการของสถานศึกษา

3. “สถานศึกษา” หมายถึง หน่วยงานที่มีหน้าที่นำสาระการเรียนรู้ท้องถิ่นไปจัดประสบการณ์ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับท้องถิ่นของตนเอง

4. “หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง” หมายถึง หน่วยงานที่มีหน้าที่จัดทำกรอบสาระการเรียนรู้ท้องถิ่นซึ่งอาจเป็นสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา หรือกลุ่มสถานศึกษาร่วมกันจัดทำหรือสถานศึกษาและสำนักงานเขตพื้นที่ร่วมกันจัดทำ

5. “ข้อมูลสารสนเทศของท้องถิ่น” หมายถึง รายละเอียดของข้อมูลสารสนเทศในท้องถิ่น ซึ่งครอบคลุมทั้งข้อมูลในด้านสภาพภูมิประเทศ ภูมิอากาศ ทรัพยากร สิ่งแวดล้อม ประวัติความเป็นมา สภาพเศรษฐกิจ สังคม การดำรงชีวิต การประกอบอาชีพ ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี ภูมิปัญญา ตลอดจนสภาพปัญหาในชุมชนและสังคมนั้น ๆ

นิยามและความหมาย คำที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำสาระการเรียนรู้ท้องถิ่นดังกล่าวนี้เป็นสิ่งที่มีความสำคัญยิ่ง ผู้เกี่ยวข้องกับการจัดทำสาระการเรียนรู้ท้องถิ่นจำเป็นต้องทำความเข้าใจ ทั้งนี้เพราะการตีความหรือการอธิบายความเกี่ยวกับนิยามและความหมาย เปรียบเสมือนเข็มทิศของการนำไปสู่การปฏิบัติที่ชัดเจนถึงขอบเขตของการจัดทำสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น

8.3 ความสำคัญของการจัดทำสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น

ในปัจจุบันการจัดการศึกษาได้เน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับท้องถิ่นของตนซึ่งเป็นเรื่องใกล้ตัวและผู้เรียนมีความคุ้นเคย ซึ่งจะเป็นการช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความรักและภาคภูมิใจในภูมิปัญญา ทรัพยากร และวัฒนธรรมประเพณีของท้องถิ่นที่ตนอาศัยอยู่ มีการกำหนดเนื้อหาสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น เพื่อให้สถานศึกษานำไปใช้จัดประสบการณ์ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับท้องถิ่นของตนเอง ทั้งในด้านความสำคัญ ประวัติความเป็นมาสภาพภูมิประเทศ ภูมิอากาศ สภาพเศรษฐกิจ สังคม วิถีการดำรงชีวิต ศิลปะ วัฒนธรรมประเพณี ภูมิปัญญา ฯลฯ ตลอดจนสภาพปัญหาในชุมชนและสังคมนั้น ๆ อันจะทำให้ผู้เรียนเกิดความรัก ความผูกพัน มีความภาคภูมิใจในท้องถิ่นของตน ยินดีที่จะร่วมสืบสานพัฒนาหรือแก้ไขปัญหาของท้องถิ่น โดยมีพระราชบัญญัติฉบับต่าง ๆ ที่ร่างขึ้น เพื่อส่งเสริมการดำเนินการดังกล่าวมากมายหลายฉบับ พอสรุปได้ดังนี้

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 มาตรา 81 ระบุว่า รัฐต้องจัดการศึกษาอบรม และสนับสนุนให้เอกชนจัดการศึกษาอบรมให้เกิดความรู้คู่คุณธรรม จัดให้มีกฎหมายเกี่ยวกับการศึกษาแห่งชาติ ปรับปรุงการศึกษาให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม สร้างเสริมความรู้และปลูกฝังจิตสำนึกที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข สนับสนุนการค้นคว้าวิจัย ในศิลปะ วิทยาการต่าง ๆ เร่งรัดพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเพื่อการพัฒนาประเทศ พัฒนาวิชาชีพครู และส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปะ และวัฒนธรรมของชาติ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตรา 7 ระบุว่า ในกระบวนการเรียนรู้ต้องมุ่งปลูกฝังจิตสำนึกที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข รู้จักรักษาและส่งเสริมสิทธิหน้าที่ เสรีภาพ ความเคารพกฎหมาย ความเสมอภาค และศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ มีความภาคภูมิใจในความเป็นไทย รู้จักรักษาผลประโยชน์ส่วนรวม และของประเทศชาติ รวมทั้งส่งเสริมศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมของชาติ การกีฬา ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและความรู้อันเป็นสากลตลอดจนอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีความสามารถในการประกอบอาชีพ รู้จักพึ่งตนเอง มีความริเริ่มสร้างสรรค์ ใฝ่รู้และเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง มาตรา 27 ให้คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อความเป็นไทย ความเป็นพลเมืองที่ดีของชาติ การดำรงชีวิต และการประกอบอาชีพ ตลอดจนเพื่อการศึกษาต่อให้สถานศึกษาขั้นพื้นฐานมีหน้าที่จัดทำสาระของหลักสูตรในส่วนที่เกี่ยวกับสภาพปัญหาในชุมชนและสังคม ภูมิปัญญาท้องถิ่น คุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อเป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ มาตรา 39 ให้กระทรวงกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษาทั้งด้านวิชาการ

งบประมาณ การบริหารงานบุคคล และการบริหารงานทั่วไป ไปยังคณะกรรมการและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาโดยตรง นอกจากนี้สังัด อุทรานันท์ (2532 : 311) ยังได้กล่าวถึงเหตุผลและความจำเป็นในการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นว่า เป็นหลักสูตรที่มีความสอดคล้องกับหลักการของการพัฒนาหลักสูตรมากที่สุด เนื่องจาก หลักสูตรระดับชาติมีลักษณะกว้าง การกำหนดจุดมุ่งหมายออกมาเป็นคำนิยามทางการศึกษามากกว่าที่จะเป็นแนวปฏิบัติในการเรียนการสอนอย่างชัดเจน ผู้พัฒนาหลักสูตรระดับชาติไม่สามารถประมวลรายละเอียดสาระความรู้ของแต่ละท้องถิ่นมาไว้ในหลักสูตรได้ทั้งหมด ดังนั้นหลักสูตรระดับชาติจึงเปิดโอกาสให้ผู้นำหลักสูตรไปใช้ในระดับโรงเรียนนำหลักสูตรไปปรับให้เหมาะสมกับสภาพ ท้องถิ่นของตนได้

จากบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ และแนวคิดของนักวิชาการและนักการศึกษาดังกล่าวหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการจัดการศึกษา นอกจากจะต้องจัดการศึกษาให้ผู้เรียนเกิดความรู้คู่คุณธรรมแล้ว ยังจะต้องจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพของท้องถิ่นเพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ชีวิตจริงของตนเองในท้องถิ่น เรียนรู้สภาพภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ ประวัติความเป็นมา สภาพเศรษฐกิจ สภาพของท้องถิ่น สังคม การดำรงชีวิต ภูมิปัญญา ศิลปะ วัฒนธรรม ตลอดจนให้มีความรัก ความผูกพัน และมีความภาคภูมิใจในท้องถิ่นของตนเอง รวมทั้งสามารถนำไปประยุกต์ใช้ ให้เกิดประโยชน์ต่อการประกอบอาชีพและการดำรงชีวิตในสังคม สถานศึกษาหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จึงต้องตระหนักถึงความสำคัญดังกล่าวนี้ รวมทั้งจะต้องดำเนินการส่งเสริม สนับสนุนให้ครูผู้สอนสามารถนำสาระการเรียนรู้ท้องถิ่นไปจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ให้ผู้เรียนเกิดสัมฤทธิ์ผลบรรลุตามมาตรฐานการเรียนรู้ได้อย่างแท้จริง

8.4 ลักษณะการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น

การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นในลักษณะต่าง ๆ ซึ่งท้องถิ่นสามารถจะพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับสภาพ หรือความต้องการของท้องถิ่นได้ในลักษณะต่าง ๆ กรมวิชาการได้ให้แนวปฏิบัติได้หลายลักษณะดังนี้ (ศิริพงษ์ นวลแก้ว 2541 : 26, อ้างถึงใน กระทรวงศึกษาธิการ 2536 : 11-12)

1. การปรับปรุงกิจกรรมการเรียนการสอนหรือกิจกรรมเสริม
2. การปรับหรือเพิ่มเติมรายละเอียดเนื้อหาจากหัวข้อที่กำหนดไว้ในคำอธิบาย หรือคำอธิบายรายวิชา
3. การจัดทำเนื้อหาวิชาหรือรายวิชาใหม่
4. การพัฒนาสื่อการเรียนการสอนที่มีอยู่แล้วใหม่สามารถนำมาใช้อย่างเหมาะสม

5. การจัดทำหนังสือ คู่มือครู หนังสือเสริมประสบการณ์ คู่มือการเรียนการสอน หนังสือแบบฝึกหัด ใบงาน ใบความรู้ ขึ้นมาใหม่

การพัฒนาหลักสูตรทั้ง 5 ลักษณะนี้ ก่อนการลงมือพัฒนาท้องถิ่น ต้องวิเคราะห์สภาพของท้องถิ่นมีแนวโน้มของการพัฒนาไปในทิศทางใด โดยอาศัยข้อมูลสารสนเทศจากศูนย์ข้อมูลต่าง ๆ มาประกอบการพิจารณา เมื่อผลการวิเคราะห์ออกมาอย่างไร จึงลงมือพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับแนวโน้มดังกล่าว และในการดำเนินงานของท้องถิ่นควรกระทำในรูปของคณะทำงาน

8.5 เนื้อหาของบทเรียนท้องถิ่น

นพเก้า ณ พัทลุง (2551 : 9) กล่าวว่า เนื้อหาที่สอดคล้องกับท้องถิ่นนั้น อาจแบ่งได้เป็น

1. เนื้อหาที่เกี่ยวกับสภาพของท้องถิ่น ซึ่งหมายรวมถึงที่ตั้งของท้องถิ่น ประวัติความเป็นมา ภูมิอากาศ สภาพแวดล้อม สถานที่สำคัญในท้องถิ่น บุคคลสำคัญในท้องถิ่น ฯลฯ
2. เนื้อหาที่เกี่ยวกับภูมิปัญญาท้องถิ่น (Local Wisdom) หรือ ภูมิปัญญาชาวบ้าน หมายถึง ความรู้ของบุคคลในท้องถิ่น ซึ่งเรียนรู้จากพ่อแม่ ปู่ย่า ตายาย บรรพบุรุษ หรือผู้มีความรู้ในท้องถิ่นต่าง ๆ ที่สั่งสมกันมาซึ่งจำแนกเป็นด้านต่างๆ เช่น คุณธรรมจริยธรรม การทำมาหากิน ประเพณี ศิลปวัฒนธรรม กีฬาการเล่น และการแพทย์ เป็นต้น

ทั้งนี้เพื่อให้หลักสูตรการศึกษาตอบสนองความต้องการของท้องถิ่น กระทรวงศึกษาธิการจึงเปิดโอกาสให้สถานศึกษาจัดการศึกษาโดยยืดหยุ่นได้ดังนี้

1. ระดับประถมศึกษา จะต้องจัดการเรียนการสอนให้ยืดหยุ่นตามเหตุการณ์และสภาพท้องถิ่น โดยให้ท้องถิ่นพัฒนาหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอนในส่วนที่เกี่ยวข้องกับท้องถิ่นตามความเหมาะสม
2. ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ให้ท้องถิ่นปรับรายละเอียดเนื้อหาของรายวิชาให้สอดคล้องกับสภาพความต้องการของท้องถิ่น ส่งเสริมให้ท้องถิ่นจัดทำรายวิชาที่สนองความต้องการของท้องถิ่น
3. ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ต้องจัดให้ผู้เรียนได้ศึกษาสภาพแวดล้อม และความต้องการของท้องถิ่นได้ในด้านต่าง ๆ รวมทั้งให้ท้องถิ่นปรับรายละเอียดเนื้อหาของรายวิชาให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น ส่งเสริมให้ท้องถิ่นจัดทำรายวิชาที่สนองความต้องการของท้องถิ่น

ดังนั้น หากสถานศึกษาต้องการจัดการเรียนรู้ที่อิงหลักสูตรท้องถิ่น ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการกำหนดเนื้อหาและหลักสูตรควรพิจารณาในเรื่องของความต้องการของผู้เรียน สภาพชุมชนว่าสามารถจัดการศึกษาตามระดับการเรียนรู้เพื่อให้เกิดการพัฒนาในด้านใดบ้าง ทั้งนี้เพื่อให้

สถานศึกษามีความคล่องตัวในการจัดการเนื้อหาสาระและกระบวนการสอนให้สัมพันธ์ สอดคล้อง เกื้อกูลกับวิถีชีวิตของชุมชน อีกทั้งยังเป็นการส่งเสริมให้องค์กรและประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาและพัฒนาท้องถิ่นที่ตนอาศัยอยู่

8.6 ตัวชี้วัดความสำเร็จของการจัดทำสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาการศึกษามัธยมศึกษา มีเอกสารกรอบสาระการเรียนรู้ท้องถิ่นของเขตพื้นที่การศึกษาที่เหมาะสม สอดรับกับนโยบายของรัฐบาล หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ครอบคลุมสารสนเทศสำคัญของท้องถิ่น/จุดเน้นของสถานศึกษาเป็นไปตามความต้องการของชุมชน และมีความยืดหยุ่นที่สถานศึกษาสามารถนำไปจัดทำสาระการเรียนรู้ท้องถิ่นได้ โดยในระดับสถานศึกษา มีเอกสารสาระการเรียนรู้ท้องถิ่นของสถานศึกษาที่สอดคล้องกับกรอบสาระการเรียนรู้ท้องถิ่นของเขตพื้นที่การศึกษาและจุดเน้นของสถานศึกษาและชุมชน ซึ่งครูผู้สอนสามารถนำไปวางแผนจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้กับผู้เรียนได้ ครู/อาจารย์ผู้สอน มีแผนการสอน มีสื่อประกอบการสอน และมีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ตามสาระการเรียนรู้ท้องถิ่นที่ปรากฏในแผนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ และผู้เรียน มีความรู้ ความเข้าใจและมีทักษะการปฏิบัติในประเด็นสำคัญเกี่ยวกับสาระการเรียนรู้ท้องถิ่นตามมาตรฐานการเรียนรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ ที่หลักสูตรสถานศึกษากำหนดไว้

ถวัลย์ มาศจรัส (2549 : 39-41) กล่าวว่า กระทรวงศึกษาธิการประกาศให้ปีพุทธศักราช 2549 เป็นปีแห่งการปฏิรูปการเรียนการสอน โดยมุ่งหวังที่จะให้ผู้เรียนได้ปรับเปลี่ยนพฤติกรรม วิธีการเรียนรู้ใหม่ ให้สอดคล้องกับแนวทางของการปฏิรูปการเรียนรู้ ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญของปฏิรูปการศึกษา พร้อมกันนั้นก็มุ่งหวังที่จะให้ครูได้ปรับเปลี่ยนพฤติกรรม วิธีการ กระบวนการสอนหรือการจัดการเรียนรู้ใหม่ ตามแนวทางของการปฏิรูปการศึกษา นั่นคือ หวังให้เกิดการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมใหม่ในการเรียนรู้ของผู้เรียนและการสอนหรือการจัดการเรียนรู้ใหม่ของครู และสิ่งที่กระทรวงศึกษาธิการมุ่งหวังและต้องการให้เกิดการปรับการเรียนเปลี่ยนการสอนนั้น มีดังนี้

ปรับการเรียน	เปลี่ยนการสอน
จัดการเรียนรู้ในทิศทางที่ทำได้ - เด็กเปลี่ยนแปลง มีสมรรถนะสูงขึ้น - แก่ทุกข์ เกิดประโยชน์สุขแก่ท้องถิ่น ชุมชน - ทุกคนมีส่วนร่วมได้ ทั้งเด็ก ผู้ปกครอง ท้องถิ่น และชุมชน	เพิ่มเติมทักษะการสอนในด้าน - ทักษะ วิธีการจัดกระบวนการเรียนรู้ - ทักษะ วิธีการพัฒนาหลักสูตร - ทักษะ วิธีการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ - ทักษะ วิธีการสร้างสรรค์กิจกรรมพัฒนา ผู้เรียน - ทักษะ วิธีการประเมินผลการสอนของ ตนเอง

การจัดทำสาระการเรียนรู้ท้องถิ่นเป็นประเด็นสำคัญประเด็นหนึ่งที่กระทรวงศึกษาธิการต้องการให้เกิดการปรับการเรียน เปลี่ยนการสอนอย่างเป็นรูปธรรม โดยได้กำหนดให้การจัดการเรียนการสอนบรรลุตามจุดเน้นที่หลักสูตรกำหนดไว้ 3 ประการ ได้แก่ 1) จัดการเรียนการสอนที่เน้นกระบวนการ 2) ส่งเสริมให้ท้องถิ่นพัฒนาหลักสูตร และ 3) เน้นการเรียนรู้ที่มีความหมายต่อผู้เรียน โดยเปิดโอกาสได้เลือกเรียนรายวิชาต่าง ๆ อย่างหลากหลาย

8.7 การนำสาระการเรียนรู้ท้องถิ่นสู่การเรียนการสอน

การนำสาระการเรียนรู้ท้องถิ่นไปจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้ผู้เรียนนั้น สถานศึกษา หรือครูผู้สอนสามารถนำรายละเอียดสาระการเรียนรู้ท้องถิ่นไปวางแผนจัดประสบการณ์ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับท้องถิ่นของตนเองในกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ ให้บรรลุมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ ตามโครงสร้างของหลักสูตรที่สถานศึกษากำหนด โดยครูผู้สอนสามารถดำเนินการได้หลายลักษณะ เช่น

1. จัดทำรายวิชาเพิ่มเติม ซึ่งครูผู้สอนอาจจัดทำรายวิชาที่เป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐานหรือรายวิชาที่เป็นสาระการเรียนรู้เพิ่มเติมของสถานศึกษานั้น ๆ ก็ได้ ในการจัดทำครูผู้สอนอาจปรับปรุงพัฒนารายวิชาที่มีอยู่เดิม หรือจัดเป็นรายวิชาใหม่ เพื่อให้ผู้เรียนมีคุณภาพบรรลุตามมาตรฐานการเรียนรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้และระดับชั้นนั้น ๆ

2. ปรับกิจกรรมการเรียนการสอนหรือจัดกิจกรรมเสริมหรือบูรณาการ ในรายวิชาต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนมีประสบการณ์การเรียนรู้เกี่ยวกับท้องถิ่นของตนเองตามมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้และระดับชั้นนั้น ๆ ทั้งนี้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ครูผู้สอนอาจเชิญวิทยากร/ภูมิปัญญาท้องถิ่น หรือพานักเรียนออกไปเรียนรู้สภาพจริงในท้องถิ่นก็จะทำให้การเรียนรู้มีความหมายต่อผู้เรียนมากยิ่งขึ้น

อนึ่ง การจัดประสบการณ์การเรียนรู้เกี่ยวกับท้องถิ่นนี้ ครูผู้สอนอาจพัฒนาสื่อ สิ่งพิมพ์ หรือจัดทำสื่อประกอบการเรียนรู้อื่น ๆ ให้ผู้เรียนศึกษาค้นคว้าหรือเรียนรู้ด้วยตนเองด้วยก็ได้และเมื่อดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เสร็จแล้ว ครูผู้สอนควรประเมินคุณภาพผู้เรียนตามมาตรฐานการเรียนรู้และประเมินสาระการเรียนรู้ท้องถิ่นของสถานศึกษา รวมทั้งควรปรับปรุงและพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ให้มีความเหมาะสมและเป็นปัจจุบันอยู่เสมอ

8.8 การดำเนินการกำหนดกรอบสาระการเรียนรู้ท้องถิ่นของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาตราด

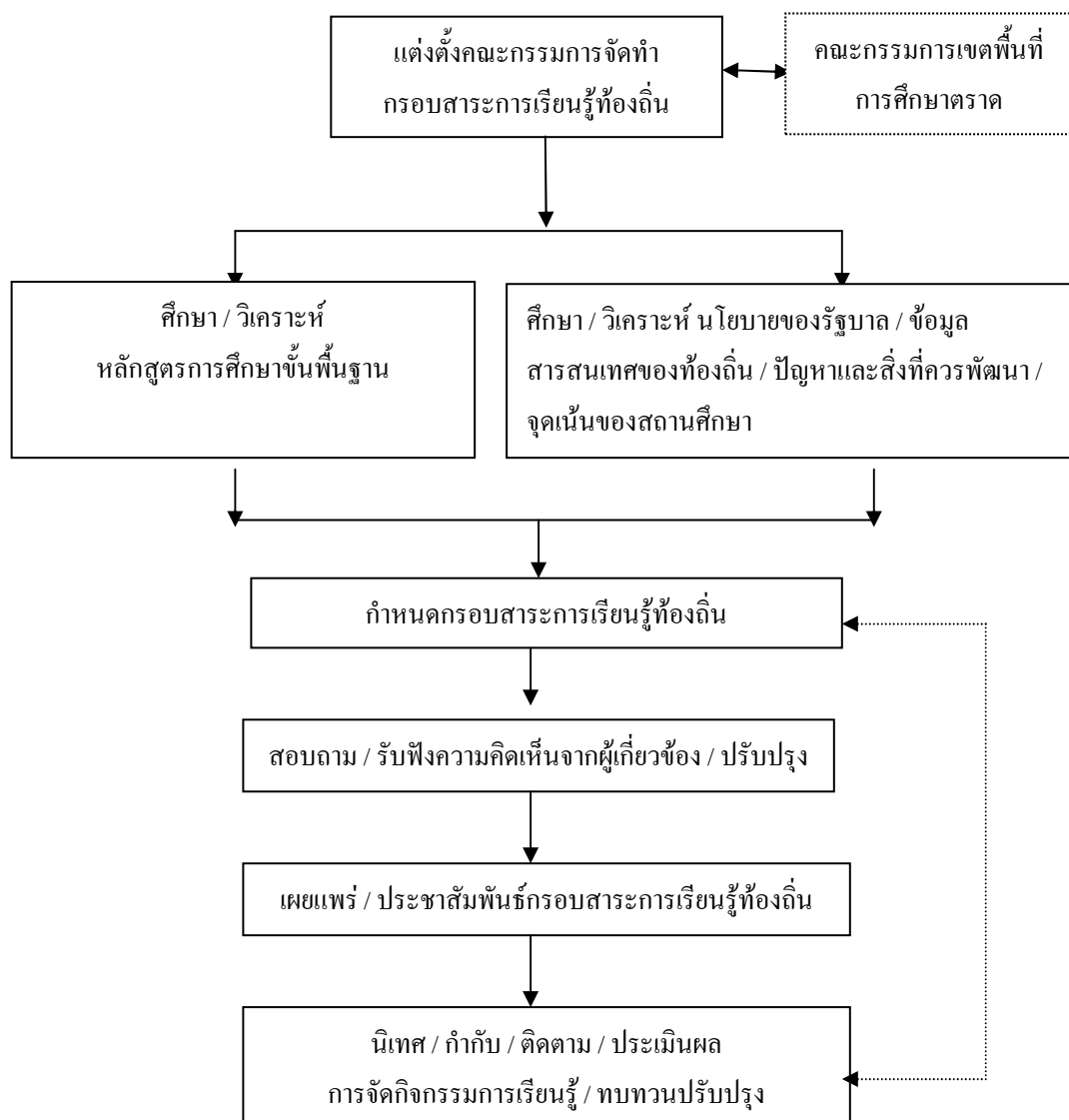
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาตราด ได้ดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำกรอบสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น ซึ่งประกอบด้วย ศึกษาธิการ ครู ผู้บริหารการศึกษา ผู้นำทางศาสนา ผู้นำชุมชน ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้และประสบการณ์หลากหลายสาขาที่มีความรู้เกี่ยวกับวิสัยทัศน์ กลุ่มจังหวัด มีความเข้าใจเกี่ยวกับท้องถิ่น ภูมิปัญญา ปัญหาชุมชนในจังหวัดตราดที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร การเรียนการสอน และการวัดประเมินผล ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานโดยคณะกรรมการจัดทำกรอบสาระการเรียนรู้ท้องถิ่นได้ศึกษา/วิเคราะห์หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานซึ่งครอบคลุมทั้งมาตรฐานการเรียนรู้การศึกษาขั้นพื้นฐาน มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น มาตรฐานการเรียนรู้ชั้นปีและสาระการเรียนรู้ชั้นปีของกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อจะได้ทราบถึงขอบข่ายของการกำหนดกรอบสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น จากนั้นได้ศึกษาวิเคราะห์/สังเคราะห์ข้อมูลสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับท้องถิ่นให้ครอบคลุมทั้งนโยบายของรัฐบาล วิสัยทัศน์กลุ่มจังหวัดตะวันออก/ จังหวัดตราด/ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาตราดถึงความสำคัญ ประวัติความเป็นมาของท้องถิ่น สภาพภูมิอากาศ ภูมิประเทศ สภาพเศรษฐกิจ สังคม วิถีการดำรงชีวิต ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น สภาพปัญหาและเหตุการณ์สำคัญในชุมชนและสังคมของจังหวัดตราด รวมทั้งศึกษาวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลจุดเน้นหรือข้อมูลประเด็นที่สถานศึกษาในเขตพื้นที่ให้ความสำคัญ รวมทั้งข้อมูลแนวโน้มการพัฒนาของท้องถิ่น แล้วนำข้อมูลที่ได้มาทั้งหมดใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการจัดทำกรอบสาระการเรียนรู้ท้องถิ่นคณะกรรมการได้วิเคราะห์/สังเคราะห์และทราบถึงขอบข่ายของการกำหนดกรอบสาระการเรียนรู้ท้องถิ่นจากหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานรวมทั้งข้อมูลสารสนเทศของท้องถิ่นและสถานศึกษาแล้วร่วมกันกำหนดกรอบสาระการเรียนรู้ท้องถิ่นของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาตราด จำแนกตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ สำหรับกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศนั้นได้มีการกำหนดรายละเอียดสาระการเรียนรู้ท้องถิ่นตามสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ โดยเน้นที่สาระการเรียนรู้ที่ 1 คือการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร สาระการเรียนรู้ที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรม

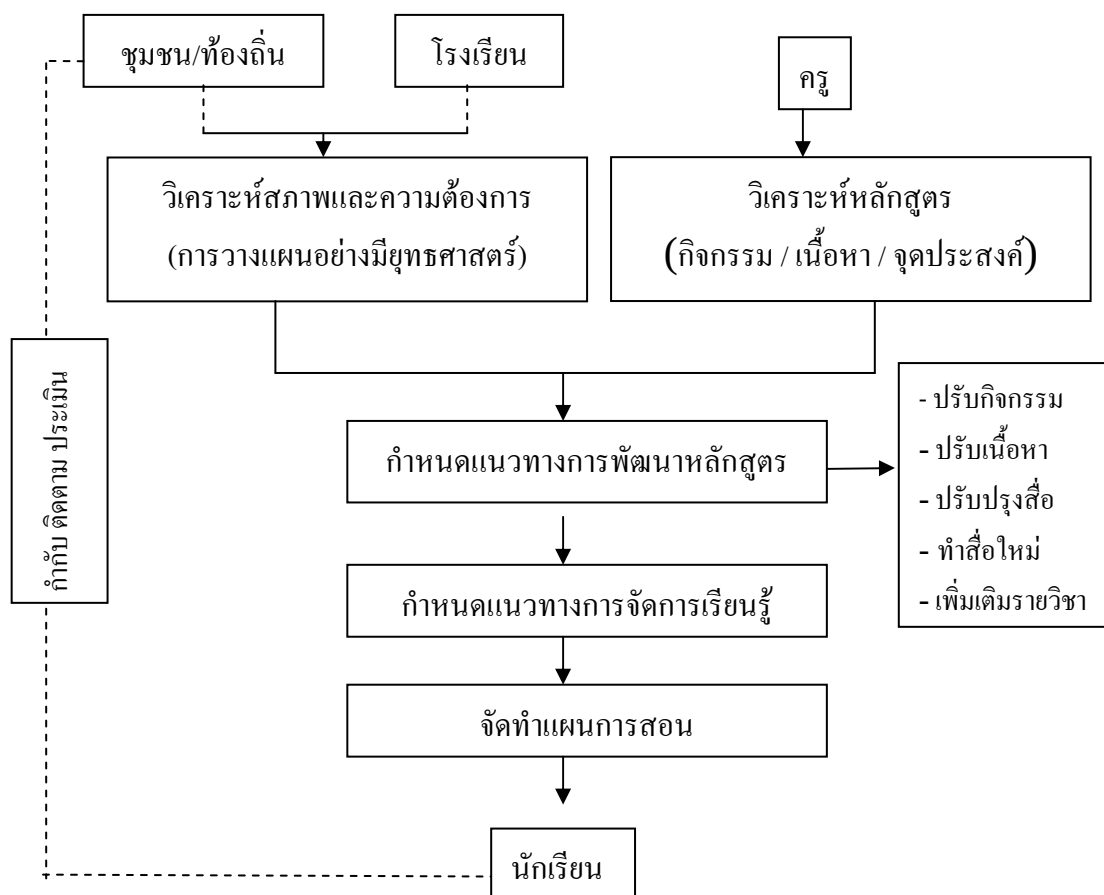
ของเจ้าของภาษาและสามารถใช้ภาษาต่างประเทศตามสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม และสามารถใช้อย่างเหมาะสมเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ การศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ การสร้างความร่วมมือ และการอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1. การจัดทำกรอบสาระการเรียนรู้ท้องถิ่นของเขตพื้นที่การศึกษาตราด

การจัดทำกรอบสาระการเรียนรู้ท้องถิ่นระดับเขตพื้นที่ ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาตราด ได้ดำเนินการตามแผนภูมิ ดังนี้

แผนภูมิที่ 13 แนวทางการดำเนินงานจัดทำหลักสูตรท้องถิ่นระดับเขตพื้นที่การศึกษา

แผนภูมิที่ 14 ขั้นตอนและกระบวนการการพัฒนาหลักสูตรตามความต้องการของท้องถิ่น
ระดับโรงเรียน

7. เอกสารเกี่ยวกับจังหวัดตราด

ตราด เป็นจังหวัดชายแดนเล็ก ๆ สุดด้านชายฝั่งตะวันออกของประเทศไทย สันนิษฐานกันว่า “ตราด” เพี้ยนมาจากคำว่า “กราด” ซึ่งเป็นชื่อของต้นไม้ชนิดหนึ่งที่ใช้ทำไม้กวาดและรอบเมืองตราดในสมัยก่อนนั้นก็มียอด “กราด” ขึ้นอยู่เป็นจำนวนมาก ตราดห่างจากกรุงเทพฯ ประมาณ 315 กิโลเมตร สามารถเดินทางไปเที่ยวได้สะดวกทั้งทางรถยนต์ส่วนตัวและรถประจำทาง

ตราดมีรูปร่างคล้ายหัวช้างหันหน้าไปทางประเทศกัมพูชา ด้านใต้เป็นชายฝั่งติดทะเลอ่าวไทย มีเกาะเล็กเกาะน้อยหลายสิบเกาะที่มีธรรมชาติงดงาม เกาะที่มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักในหมู่นักท่องเที่ยว เช่น เกาะช้าง เกาะกูด เกาะหวาย และเกาะรัง ฯลฯ เป็นแหล่งปะการังน้ำตื้นที่สมบูรณ์ที่สุดในภาคตะวันออก นอกจากนี้ยังเป็นแหล่งรัตนชาติสูงค่า คือ ทับทิมสยาม เป็นอัญมณีที่งดงามและทำให้เศรษฐกิจของจังหวัดเฟื่องฟูถึงขีดสุดในยุคหนึ่ง

ตราดเป็นที่รวมของคนหลากหลายเชื้อชาติ นอกจากชาวช่องที่เป็นชนพื้นเมืองเดิมแล้วยังมีคนจีน ญวน มอญ และเขมรเข้ามาอาศัยอยู่ด้วย เพราะทำเลที่ตั้งทางบกติดกับกัมพูชา ทางทะเลติดต่อกับเวียดนามและจีน จึงมีความสัมพันธ์ทางการค้าและการเมืองกับประเทศเพื่อนบ้านเหล่านี้มาแต่อดีต ส่วนในระยะหลังก็มีการอพยพของแรงงานชาวภูหฺล่า (ไทยใหญ่) ที่เข้ามาขุดพลอย และกลุ่มชนที่อพยพหนีภัยสงคราม ส่งผลให้ตราดมีวัฒนธรรมที่ผสมผสาน ซึ่งสะท้อนออกมาให้เห็นในรูปของสำเนียงภาษาที่เป็นเอกลักษณ์ และอาหารการกินซึ่งมีส่วนผสมของเครื่องเทศและมีรสหวานนำ

ตราดยังมีชื่อเสียงในฐานะเมืองผลไม้ ด้วยสภาพภูมิประเทศส่วนใหญ่เป็นที่ราบสูงอากาศชุ่มชื้น มีฝนตกชุกตลอดปี ทำให้เอื้อแก่การปลูกผลไม้ ซึ่งสร้างทั้งรายได้และชื่อเสียงให้แก่จังหวัดไม่น้อยหน้าจังหวัดใกล้เคียงอย่างจันทบุรีและระยอง นอกจากเงาะ ทุเรียน สละ ลองกอง ฯลฯ ที่ให้ผลดีและออกสู่ตลาดเร็วกว่าผลไม้ในจังหวัดอื่นแล้ว ตราดยังมีระกำป่ารสหวาน และมีผลไม้เฉพาะถิ่น อย่างเช่น สับปะรดตราดสีทองและเงาะสีทองเมืองตราดอีกด้วย นอกจากนี้ป่าจะมีระกำหวานรสดีแล้ว ยังปลูกผลไม้ได้ผลดีหลายชนิด จนมีการจัดงาน “วันระกำหวานและของดีเมืองตราด” เป็นประจำทุกปี

หมู่เกาะทะเลตราดเป็นจุดหมายปลายทางของนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ที่มาเยือนเมืองตราด เพราะความสวยงามของหาดทรายขาวและแนวปะการังน้ำตื้นที่ได้รับการยกย่องว่าสวยงามที่สุดของอ่าวไทยตอนใน หมู่เกาะทะเลตราดประกอบด้วยเกาะขนาดใหญ่ 3 เกาะ คือ เกาะช้าง เป็นเกาะที่มีขนาดใหญ่เป็นอันดับ 2 ของประเทศไทยรองจากเกาะภูเก็ต เกาะกูดและเกาะหมากที่เหลือเป็นเกาะขนาดเล็กเกือบ 50 เกาะ ทะเลตราดมีเอกลักษณ์ที่ต่างไปจากชายทะเลจังหวัดใกล้เคียง เพราะทำเลที่ตั้งอยู่ปลายสุดของแหลมด้านตะวันออก มีหมู่เกาะต่าง ๆ ตั้งเรียงรายห่างจากฝั่ง จึงได้รับผลกระทบจากตะกอนปากแม่น้ำน้อย ทำให้น้ำสะอาดและใส่น่าเล่น ชายฝั่งตราดมีความยาวยาวเป็นอันดับ 6 ของประเทศ คือ 165.6 กิโลเมตร มีผู้ประกอบการอาชีพประมงชายฝั่งไม่น้อยกว่า 4,000 ครอบครัว สัตว์น้ำที่จับได้มากที่สุด ได้แก่ กุ้ง กุ้ง หมีก หอย ปูดำและปูม้า

จังหวัดตราดมีพื้นที่ต้นน้ำที่อุดมสมบูรณ์บริเวณทิวเขาบรรทัด เป็นต้นน้ำของน้ำตกหลายแห่ง เช่น น้ำตกเขาสัตตโค น้ำตกคลองแก้ว มีแหล่งศึกษาพรรณไม้ในป่าดิบชื้น และดูนก ซึ่งผู้มาเยือนอาจมีโอกาสดูพบนกเฉพาะถิ่นหลายชนิด เช่น นกกระทาดงจันทบุรี นกสาลิกาเขียวหางสั้น หรือนกหายากอย่างนกขุนแผนหัวแดง นกขุนแผนอกสีส้ม รวมทั้งนกแคว้นและนกชนิดต่าง ๆ เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีป่าชายเลนผืนใหญ่ มีเส้นทางเดินศึกษาธรรมชาติระยะสั้นให้เดินชมพรรณไม้ต่าง ๆ และสัตว์ที่อาศัยอยู่ในป่าชายเลน เป็นที่ศึกษาระบบนิเวศที่ดีแห่งหนึ่ง

แม้ตราดจะไม่มีโบราณสถานเก่าแก่ แต่ก็มีวัดที่สวยงามคือ วัดนุฬาราม เป็นศิลปกรรมสมัยรัตนโกสินทร์ตอนต้น และยังมีแหล่งเดินชมย่านการค้าเก่าแก่ริมคลองบางพระ และเรลิดังค์กัมปอด ซึ่งเป็นสถาปัตยกรรมแบบตะวันตกยุคอาณานิคมได้อย่างเพริศเพริน ตามแหล่งชุมชนนอกตัวเมืองมีหมู่บ้านน้ำเขียว ซึ่งเป็นแหล่งผลิตงอบน้ำเขียวที่สวยงาม รวมถึงหมู่บ้านชาวประมงที่ตั้งอยู่ริมฝั่งซึ่งสามารถเข้าไปชมวิถีชีวิตที่เรียบง่ายของชาวบ้าน เช่น ที่บ้านอ่าวซ่อ อ.เมืองบ้านสลักเพชร ในเกาะช้างได้ จังหวัดตราดแบ่งการปกครองออกเป็น 7 อำเภอ คือ อำเภอเมือง อำเภอเขาสมิง อำเภอแหลมงอบ อำเภอกลองใหญ่ อำเภอบ่อไร่ อำเภอเกาะช้าง และเกาะกูด

สภาพภูมิอากาศ

จากการที่หมู่เกาะช้างเป็นเกาะซึ่งมีทะเลล้อมรอบทำให้อุณหภูมิบริเวณเกาะช้างเหมาะแก่การพักผ่อน คือ ไม่ร้อนจัด หรือหนาวจนเกินไป สำหรับอิทธิพลจากมรสุมนั้น เกาะช้างได้รับอิทธิพลทั้งจากลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ และมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ จากอิทธิพลดังกล่าวทำให้เกิดข้อจำกัดในการเดินทางด้วยเรือบริเวณเกาะช้างคือ ในช่วงฤดูมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ประมาณเดือนพฤษภาคม-ตุลาคม ชายฝั่งด้านตะวันตกซึ่งเป็นด้านรับลมจะเป็นคลื่นลมแรงไม่สามารถเดินทางด้วยเรือได้ หลังเดือนตุลาคมถึงต้นเดือนพฤษภาคมเป็นช่วงที่มีคลื่นน้อยที่สุด ฉะนั้นการเดินทางไปเกาะช้าง หรือหมู่เกาะต่างๆ ก่อนขึ้นจะสะดวก พื้นที่บางส่วนของจังหวัดเป็นเกาะอยู่ในทะเลอ่าวไทยโดยส่วนมาก ทำให้ตราดมีทรัพยากรทางการท่องเที่ยวทางทะเลอยู่มาก โดยมีเกาะถึง 52 เกาะ

สภาพภูมิอากาศ จังหวัดตราดมีอากาศไม่ร้อนจัด หรือหนาวจนเกินไป แต่มีฝนตกชุกมาก เพราะมีพื้นที่ติดทะเลและภูเขาโอบล้อม จึงทำให้รับอิทธิพลของลมมรสุม แบ่งออกเป็น 3 ฤดู

ฤดูหนาว เป็นเพียงระยะเวลาสั้น ๆ ช่วงเดือนพ.ย.-ก.พ. อากาศไม่หนาวมากนัก อุณหภูมิเฉลี่ยประมาณ 20 องศาเซลเซียส

ฤดูร้อน เป็นช่วงระหว่างเดือน มี.ค.-เม.ย. อุณหภูมิโดยเฉลี่ยไม่เกิน 34 องศาเซลเซียส

ฤดูฝน เกิดจากอิทธิพลมรสุมตะวันตกเฉียงใต้พัดผ่านทะเลอ่าวไทย ในช่วงเดือนพ.ค.-ต.ค. ของทุกปี ทำให้มีฝนตกชุกในเกือบทุกพื้นที่ โดยเฉลี่ยจะมีปริมาณน้ำฝน 4,000 มม. ต่อปี

อาณาเขตติดต่อ

ตราด อยู่ห่างจากกรุงเทพฯ ประมาณ 315 กิโลเมตร มีพื้นที่ 2,819 ตารางกิโลเมตร

ทิศเหนือ จรดจังหวัดจันทบุรี และราชอาณาจักรกัมพูชา

ทิศใต้ จรดอ่าวไทย

ทิศตะวันออก จรดราชอาณาจักรกัมพูชา มีทิวเขาบรรทัดเป็น เส้นกั้นเขตแดนตั้งแต่
ตอนกลางของจังหวัดลงมาตลอดด้านตะวันออก ระยะทางประมาณ
165 กิโลเมตร
ทิศตะวันตก จรดจังหวัดจันทบุรีที่แม่น้ำเวฬุเป็นเส้นกั้นเขตแดน

8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งภายในประเทศและของต่างประเทศ ผู้วิจัยได้แบ่งหัวข้อของงานวิจัยออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความเข้าใจในการอ่าน งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาประสิทธิภาพของแบบฝึกหัดหรือสื่อการสอน และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำหลักสูตรตามความต้องการของท้องถิ่น ซึ่งมีดังต่อไปนี้

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความเข้าใจในการอ่าน

งานวิจัยในประเทศ

ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความเข้าใจในการอ่านทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ พบว่า มีผู้สนใจศึกษาเรื่องโครงสร้างความรู้เดิมที่มีผลต่อความเข้าใจในการอ่านหลายท่าน และพบว่ามีงานวิจัยเพื่อศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านที่ใช้กลวิธีการเรียนรู้และเทคนิคการอ่านที่แตกต่างกัน มีการพัฒนารูปแบบปฏิสัมพันธ์ของการสอนอ่านเพื่อความเข้าใจ ดังมีรายละเอียด ต่อไปนี้

พิศาล อินทร์ทอง (2541) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการใช้บทเรียนเสริมโดยใช้หนังสือพิมพ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนปรางค์กู่ จังหวัดศรีสะเกษ สุ่มห้องเรียนมา 1 ห้องเรียน จาก 3 ห้องเรียน ได้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 52 คน ให้นักเรียนอ่านบทอ่านเสริมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 10 บท ใช้เวลาในการทดลอง 10 คาบ รวม 5 สัปดาห์ ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการใช้บทเรียนเสริมสูงกว่าก่อนการใช้บทเรียนอ่านเสริมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และประสิทธิภาพของบทเรียนอ่านเสริมโดยใช้หนังสือพิมพ์มีค่าเท่ากับ 78.642/78.73 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ถือว่าบทเรียนเสริมการอ่านที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพดีมาก

อรรณพานิ เทียนเพิ่มพูน (2541) ได้ทำการวิจัยเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยการใช้แผนภูมิความหมายและวิธีการสอนอ่านตามปกติ รวมทั้งศึกษาเจตคติของนักเรียนกลุ่มทดลองที่มีต่อวิธีสอนโดยการใช้แผนภูมิความหมาย กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 100 คน ซึ่งแบ่งออกเป็น

กลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 50 คน กลุ่มทดลองได้รับการสอนโดยการใช้แผนภูมิความหมาย ส่วนกลุ่มควบคุมได้รับการสอนอ่านตามปกติ ใช้เวลาในการสอน 20 คาบเรียน ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการใช้แผนภูมิความหมายมีคะแนนความเข้าใจในการอ่านสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และมีเจตคติในระดับปานกลางต่อวิธีการสอนอ่านโดยใช้แผนภูมิความหมาย

จิราพร สุจริต (2543) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนลานวิทยาคม จังหวัดขอนแก่น ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีของคีธ จอห์นสัน (Keith Johnson) กับการสอนตามคู่มือครู พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการอ่านเพื่อการสื่อสารของคีธ จอห์นสัน กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความเข้าใจในการอ่านและความสนใจในการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านตามแนวทฤษฎีเพื่อการสื่อสารของคีธ จอห์นสัน มีความเข้าใจในการอ่านและมีความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู

สรารัตน์ จันทร์กลิ่น (2544) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างกลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยกลวิธีการตั้งคำถามตนเองและกลวิธีการจดบันทึก ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนด้วยกลวิธีการตั้งคำถามตนเองมีความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษอยู่ในระดับผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำที่กำหนดตามเกณฑ์การประเมินผลการเรียนของกระทรวงศึกษาธิการ และนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยกลวิธีการสอนแบบจดบันทึกมีความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนด้วยกลวิธีการตั้งคำถามตนเองมีความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยกลวิธีการสอนแบบจดบันทึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สุจิตรา เวทยาวงศ์ (2545) ได้ทำการศึกษาความเข้าใจในการอ่านและความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนด้วยโครงสร้างระดับยอด ประกอบกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ STAD กับการสอนตามคู่มือครู โดยวิธีการจับสลากแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 40 คน โดยกลุ่มทดลองได้รับการสอนโครงสร้างระดับยอด ประกอบกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ STAD และกลุ่มควบคุมได้รับการสอนตามคู่มือครู ใช้ระยะเวลาในการทดลอง 20 คาบ คาบละ 50 นาที และใช้เนื้อหาเดียวกันในการสอนทั้ง 2 กลุ่ม ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยโครงสร้าง

ระดับขอคประกอบกัการจ้ดกัการรเรียนแบบ STAD กัการสอนตามคู้มือครมีควาเข้าใจในการอ่านและมืความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

งานวิจัยต่างประเทศ

นูแนน (Nunan 1985 : 43-51) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความคุ้นเคยในด้านเนื้อหาและการรับรู้ความสัมพันธ์ของเนื้อหาในการอ่านภาษาที่สอง โดยให้นักเรียน 2 กลุ่ม กลุ่มหนึ่งเป็นนักเรียนที่มาถึงออสเตรเลียก่อนโรงเรียนเปิดเทอม และอีกกลุ่มหนึ่งเป็นนักเรียนที่มาถึงออสเตรเลียหลังโรงเรียนเปิดเทอม ทั้งสองกลุ่มได้อ่านเรื่องที่คุ้นเคยกับชีวิตประจำวัน และเรื่องที่บรรยายถึงชีวิตของครอบครัวที่มาอยู่ในออสเตรเลีย ปรากฏว่า ความคุ้นเคยในเนื้อหาทำให้นักเรียนเข้าใจความสัมพันธ์ของเนื้อหาในเรื่องที่อ่านได้ดีกว่าความไม่คุ้นเคยในเนื้อหานั้น

กาلیل (Khalil 1990 : 3539-A) ศึกษาผลของความรู้เดิมเกี่ยวกับวัฒนธรรมที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง โดยการทดลองกับนักเรียนจำนวน 48 คน แบ่งเป็น 3 กลุ่ม คือ นักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านต่ำ ปานกลาง และสูง กำหนดให้อ่านเรื่องที่มีเนื้อหาคุ้นเคย 1 เรื่อง และเรื่องที่มีเนื้อหาไม่คุ้นเคย 1 เรื่อง แต่ละเรื่องแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือ เรื่องที่มีข้อความยาก และเรื่องที่มีข้อความง่าย ผลการวิจัยพบว่า ระดับความสามารถในการอ่านที่มีผลต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษเมื่ออ่านเรื่องที่มีความรู้เดิมแตกต่างกัน และความรู้เดิมในเรื่องที่อ่านกับระดับความยากง่ายของข้อความไม่มีผลต่อความเข้าใจในการอ่าน

กิลลิส (Gillis 1984) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านโดยทำการสุ่มนักเรียนเกรด 7 จำนวน 93 คน แบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่มคือ กลุ่มทดลองซึ่งใช้หนังสือพิมพ์ในการอ่านเพื่อความเข้าใจและกลุ่มควบคุมไม่ใช้หนังสือพิมพ์ ทำการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้วยการใช้ข้อสอบมาตรฐาน หลังการทดลองเป็นเวลา 12 สัปดาห์ ผลการวิจัยพบว่าคะแนนผลสัมฤทธิ์ของการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนกลุ่มที่ใช้หนังสือพิมพ์สูงกว่ากลุ่มที่ไม่ใช้หนังสือพิมพ์ จึงสรุปได้ว่ากิจกรรมจากหนังสือพิมพ์สามารถช่วยนักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ในการอ่านเพื่อความเข้าใจดีขึ้นได้

จอห์นสัน (Johnson 1986 : 13) ได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการอ่านและการเขียนกับผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง โดยศึกษาว่าความรู้เดิมและประสบการณ์ (Schema) ของผู้เรียนจะส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่านและเขียนอย่างไร กลุ่มตัวอย่างแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 เป็นกลุ่มที่ไม่มีความรู้เดิมเกี่ยวกับการเขียนมาก่อน จำนวน 15 คน และอีกกลุ่มหนึ่งเป็นนักเรียนที่มีความรู้เดิม มีความสามารถในการเขียนมาก่อน จำนวน 20 คน ผลการวิจัยปรากฏว่าความรู้เดิมในการเขียนนั้น จะทำให้เด็กมีความเข้าใจในการอ่านมากขึ้นและมีความคงทนในการจำ

อีกด้วย ซึ่งผลการวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่าความสามารถในการเขียนที่อาศัยประสบการณ์เดิมจะส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่านให้ดีขึ้นด้วย

เลมัส (Lemas 1996 : 2548 -A) ได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ของกลยุทธ์การสอนอ่านที่เน้นพื้นฐานประสบการณ์ที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านของนักเรียน LEP (Limited English Proficient) ได้ข้อมูลซึ่งรวบรวมจากการสัมภาษณ์ การศึกษารายกรณี แฟ้มสะสมผลงาน การทดสอบแบบเป็นทางการและไม่เป็นทางการ และการจัดบันทึกในแฟ้มสะสมผลงาน มีดังนี้ 1) ข้อมูลส่วนตัว 2) การศึกษา 3) พฤติกรรมผู้เรียน 4) พฤติกรรมผู้สอน 5) วิธีการสอน และ 6) การจัดชั้นเรียน การวิเคราะห์ข้อมูลวิเคราะห์จากการจำแนกชนิดพฤติกรรมและแปลความออกมา การวิเคราะห์ชี้ให้เห็นว่าความสัมพันธ์ระหว่างกลยุทธ์ความเข้าใจในการอ่าน ความคล่องแคล่วของการใช้ภาษา การจัดลำดับความคิด และความซับซ้อนของการพัฒนาความเข้าใจในการอ่าน ระดับความชำนาญทางภาษาของนักเรียนเพิ่มขึ้นจาก LEP ไปสู่ FEP (Fluent English Proficient) วัดโดย LAS (Learning Assessment System) จากการวัด LAS แสดงให้เห็นว่าการพัฒนาทักษะพูดเพิ่มขึ้น 2 ระดับ การพัฒนาความเข้าใจในการอ่านเพิ่มขึ้น 1 ระดับ และระดับการเขียนคงเดิม

Cheng (1998 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษากลวิธีในการอ่านภาษาอังกฤษที่นักศึกษาชาวจีนจากประเทศไต้หวันใช้ในการอ่านเพื่อความเพื่อความเข้าใจ โดยทำการวิจัยกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 10 คน ที่ลงทะเบียนเรียนเป็นนักศึกษาของมหาวิทยาลัยแคนซัส ประเทศสหรัฐอเมริกา ผู้วิจัยในกลุ่มตัวอย่างแสดงความคิดออกมาเป็นถ้อยคำ (Think-Aloud) ในขณะที่อ่านบทอ่านภาษาอังกฤษ รวมถึงมีการสัมภาษณ์ และให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบสอบถามเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่าง ผลการวิจัยพบว่า ถึงแม้ว่ากลุ่มตัวอย่างจะมีตัวแปรด้านวัฒนธรรมและภาษาที่หนึ่งร่วมกัน แต่กลวิธีในการอ่านภาษาอังกฤษ 2 ประเภทหลัก ซึ่งได้แก่ กลวิธีการอ่านแบบล่างสู่บน (Bottom-up types of Strategies) และกลวิธีการอ่านแบบบนสู่ล่าง (Top-down types of Strategies) มีความแตกต่างกัน ซึ่งผู้วิจัยได้สรุปว่า ความแตกต่างในการใช้กลวิธีการอ่านของกลุ่มตัวอย่างนั้นเกิดจากตัวแปรด้านประสบการณ์ ความถนัด ลักษณะการเรียนรู้ ความสามารถทางภาษา ลักษณะนิสัย ความสนใจในภาษาอังกฤษ และสายการเรียนที่มีความแตกต่างกัน อีกทั้งวัตถุประสงค์ในการอ่านที่แตกต่างกันของแต่ละคน ก็ยังเป็นปัจจัยสำคัญต่อการใช้กลวิธีการอ่านภาษาอังกฤษที่แตกต่างกันอีกด้วย

อัล ชาย (Al -Shaye 2002 : 2777-A) ได้ศึกษาผลการใช้ยุทธศาสตร์เมตาคอกนิชันในการสอนอ่านเพื่อความเข้าใจและยุทธศาสตร์เพื่อความเข้าใจของนักเรียนชายเกรด 11 ในโรงเรียนมัธยมศึกษาของคูเวตในการเรียนภาษาอาหรับ การศึกษาครั้งนี้มุ่งศึกษายุทธศาสตร์ 2 วิธี คือ K-W-L Plus และ SQ3R และเปรียบเทียบยุทธศาสตร์ทั้ง 2 วิธีกับวิธีการสอนแบบเดิม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ Reading Comprehension and Comprehension Strategies Test (RCCST) เป็น

เครื่องมือที่ให้นักเรียนอ่านบทอ่านและตอบคำถามแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 46 ข้อ เครื่องมือประกอบด้วย 2 ส่วน ส่วนแรกเป็นแบบวัดการอ่านเพื่อความเข้าใจ มีคำถาม 15 ข้อ เป็นคำถามที่เน้นความเข้าใจในการอ่านของบทอ่าน ส่วนที่ 2 เป็นแบบวัดยุทธศาสตร์เพื่อความเข้าใจ มีคำถาม 31 ข้อ เป็นคำถามที่เน้นการใช้ยุทธศาสตร์เพื่อความเข้าใจ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ใช้ตรวจสอบความแตกต่างระหว่างการทดสอบก่อนและหลังในการใช้ยุทธศาสตร์เมตาคอกนิชันและวิธีการสอนแบบเดิม การวิจัยครั้งนี้พบว่า ยุทธศาสตร์เมตาคอกนิชันมีผลทางบวกในการอ่านเพื่อความเข้าใจมากกว่าวิธีการสอนแบบเดิม กลุ่มนักเรียนที่เรียนโดยยุทธศาสตร์เมตาคอกนิชันมีคะแนนสูงกว่ากลุ่มนักเรียนที่เรียนโดยการสอนแบบเดิม

จากผลของงานวิจัยเกี่ยวกับความรู้เดิมดังกล่าว แสดงให้เห็นว่าความรู้เดิมมีผลต่อความเข้าใจในการอ่าน โดยเฉพาะถ้าผู้เรียนมีความคุ้นเคยหรือมีความรู้เดิมในเนื้อหาที่กำลังอ่านจะส่งผลให้ผู้อ่านมีความเข้าใจในเนื้อหาได้เป็นอย่างดี

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาประสิทธิภาพของแบบฝึกหัดหรือสื่อการสอน

ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาสื่อการอ่านหรือแบบฝึกที่เป็นสื่อการสอนของนักการศึกษาทั้งในประเทศและต่างประเทศ พบว่าการพัฒนาสื่อด้านการอ่านภาษาอังกฤษจะมุ่งเน้นไปที่การอ่านเพื่อจับใจความ อ่านเพื่อความเข้าใจและอ่านตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร โดยใช้บทอ่านที่มาจากแหล่งการเรียนรู้และสื่อที่หลากหลาย ทั้งจากแบบเรียน เอกสารจริง วารสาร หนังสือพิมพ์ นิตยสารและอินเทอร์เน็ต ซึ่งผู้วิจัยได้รวบรวมงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาสื่อด้านการอ่าน ซึ่งมีดังนี้

งานวิจัยในประเทศ

รัชณีเพ็ญ เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2533) ทำการสร้างและหาประสิทธิภาพของชุดการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านการท่องเที่ยวและการโรงแรม เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ก่อนและหลังการใช้ชุดการสอน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 สาขาวิชาการท่องเที่ยว สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตกรุงเทพ ปีการศึกษา 2532 จำนวน 1 ห้องเรียน ผลการวิจัยพบว่าชุดการสอนที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 96.31/82.80 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่ตั้งไว้ และผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของ นักศึกษาหลังใช้ชุดการสอนสูงกว่าก่อนใช้ชุดการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งแสดงว่าชุดการสอนที่สร้างขึ้นสามารถนำไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

นิตยา วังกังวาน (2537) ทำการสร้างบทเรียนการอ่านซ่อมเสริมวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการใช้ บทเรียนการอ่านซ่อมเสริม กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่สอบ ไม่ผ่านวิชาภาษาอังกฤษ อ 035 ปีการศึกษา 2537 โรงเรียนชินโรวินิตวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร จำนวน 30 คน ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการใช้บทเรียนการอ่านซ่อมเสริมสูงกว่าก่อนการใช้บทเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และประสิทธิภาพของบทเรียนคือ 74.25/71.92

ชัชวาลย์ คัมภีราวัฒน์ (2539) ได้ทำการวิจัย เรื่องการสร้างแบบฝึกด้วยเทคนิคการพิมพ์โดยคอมพิวเตอร์เรื่องการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อจับใจความสำคัญ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนลำปลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน 30 คน ซึ่งได้จากการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง ผลการวิจัยพบว่าประสิทธิภาพของแบบฝึกมีค่า 80.78 /80.17 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการทำแบบฝึกสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ศศิวิมล กังลิ (2544) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านเพื่อการสื่อสารจากหนังสือพิมพ์และนิตยสารภาษาอังกฤษ จำนวน 10 บท สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดไร่จิง จังหวัดนครปฐม จำนวน 30 คน ผลการวิจัย พบว่า ประสิทธิภาพของแบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นอยู่ในเกณฑ์ดี ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการทำแบบฝึกสูงกว่าก่อนเรียน และนักเรียนมีความคิดเห็นต่อแบบฝึกอยู่ในระดับดี

อารีย์ วาสน์อานวย (2545) ได้ทำการพัฒนาและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจตามแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอัสสัมชัญ ธนบุรี จำนวน 50 คน เป็นเวลา 6 สัปดาห์ ๆ ละ 3 คาบ ๆ ละ 50 นาที ผลการวิจัยพบว่าแบบฝึกมีประสิทธิภาพ 85.70/886.20 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด คือ 75/75 ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการทำแบบฝึกสูงกว่าก่อนเรียน นักเรียนมีความคิดเห็นที่ดีต่อการเรียนและชื่นชอบการทำกิจกรรมที่หลากหลาย

ดร.ณิ เรือนใจมั่น (2546) ทำการวิจัยเพื่อพัฒนาแบบฝึกการอ่านเสริมเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านเอกสารจริงสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2546 โรงเรียนศรีประจันต์ “เมธีประมุข” อำเภอศรีประจันต์ จังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน 30 คน ผลการวิจัย พบว่าประสิทธิภาพของแบบฝึกการอ่านเอกสารจริงอยู่ในระดับดี มีค่าเท่ากับ 78.47/78.78 ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างหลังการใช้แบบฝึกสูงขึ้นกว่าก่อนการใช้แบบฝึก และนักเรียนมีความคิดเห็นที่ดีต่อแบบฝึกอ่าน

เสาวนีย์ ลิขิตพงษ์วิทย์ (2549) ทำการวิจัยเพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะอ่านภาษาอังกฤษตามหลักสูตรท้องถิ่น โดยใช้เอกสารจริงเกี่ยวกับท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนปากท่อวิทยาคม จังหวัดราชบุรี เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการใช้แบบฝึกเสริมทักษะอ่าน และเพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะอ่าน ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะอ่านโดยใช้เอกสารจริงเกี่ยวกับท้องถิ่นมีประสิทธิภาพดีมาก ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการใช้แบบฝึกเสริมทักษะอ่านสูงกว่าก่อนการใช้แบบฝึก และนักเรียนมีความคิดเห็นที่ดีต่อแบบฝึกเสริมทักษะอ่าน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำหลักสูตรตามความต้องการของท้องถิ่น

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำหลักสูตรตามความต้องการของท้องถิ่น พบว่ามีการศึกษาเกี่ยวกับท้องถิ่นโดยการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นโดยตรง การพัฒนาสื่อการเรียนรู้ให้มีความสอดคล้องกับเนื้อหาและบริบทของท้องถิ่น โดยเฉพาะสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) นั้นได้มีการพัฒนาสื่อการเรียนรู้และแบบฝึกที่ครอบคลุมทักษะการเรียนรู้ภาษาทั้งด้านการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน เป็นต้น งานวิจัยที่เลือกมา มีดังนี้

งานวิจัยในประเทศ

กรมวิชาการ (2534) ได้ทำการวิจัยเรื่องการจัดทำหลักสูตรตามความต้องการของท้องถิ่น โดยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อศึกษากระบวนการจัดทำรายวิชาท้องถิ่น ตลอดจนศึกษาปัญหา อุปสรรคและแนวทางแก้ไข ผลการวิจัยพบว่า ตั้งแต่ปี 2530-2533 มีโรงเรียนที่จัดทำหลักสูตรท้องถิ่น จำนวน 25 โรงเรียน หลักสูตรและรายวิชาที่จัดทำมี 532 รายวิชา เป็นวิชาอาชีพท้องถิ่น ส่วนใหญ่เป็นรายวิชาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สำหรับการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นตามหลักสูตรมัธยมศึกษาฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 ระหว่างหน่วยศึกษานิเทศก์และโรงเรียนร่วมพัฒนาการใช้หลักสูตรพบว่า หน่วยศึกษานิเทศก์ร้อยละ 45.45 พัฒนาหลักสูตรร่วมกัน โรงเรียนร่วมพัฒนาการใช้หลักสูตรในลักษณะต่างๆ คือ ส่วนใหญ่ร่วมจัดทำในลักษณะทำสื่อเสริม การเพิ่มเติมรายละเอียดในรายวิชาที่มีอยู่แล้ว และจัดกิจกรรมเสริมตามลำดับ และเมื่อพิจารณาในแต่ละเขตการศึกษาพบว่า เขตการศึกษาที่พัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นร่วมกับโรงเรียนต่างๆ ภายในเขตมากที่สุดคือ เขตการศึกษา 9 เพราะมีการพัฒนาหลักสูตรในลักษณะเพิ่มเติมรายละเอียดเนื้อหาในรายวิชาที่มีอยู่แล้ว จำนวน 3 วิชา เขตการศึกษา 1, 5 และ 8 พัฒนาหลักสูตรในลักษณะการเพิ่มเติมรายละเอียดเนื้อหารายวิชาที่มีอยู่แล้วเขตละ 1 รายวิชา

สมัยพร แห่หล้า (2542) ศึกษาสภาพปัญหาและแนวทางในการแก้ไขปัญหาในการพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษ และการให้การสนับสนุนการพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษ โดยให้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่นในโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร ผลการศึกษา พบว่า ผู้สอนมีการพัฒนาหลักสูตรด้านกิจกรรม และมีวิธีการจัดการศึกษาตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยครูมีภาระงานมาก ขาดความรู้และความเข้าใจในการพัฒนาหลักสูตรและนอกจากนี้ยังมีงบประมาณในการจัดการทำและพัฒนาหลักสูตรส่งครูผู้สอนเข้าร่วมการอบรมในการจัดทำและพัฒนาหลักสูตรน้อย นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้เสนอแนะแนวทางการแก้ไข คือ ผู้บริหารควรให้การสนับสนุนโดยการส่งครูผู้สอนเข้าร่วมการอบรมในการจัดทำและพัฒนาหลักสูตร ในการจัดการเรียนการสอนให้มากขึ้นทั้งยังต้องมีการเพิ่มจำนวนของครูภายในโรงเรียนเพื่อลดภาระงานของครูในโรงเรียนโดยการให้สถาบันผลิตครูเพิ่มจำนวนนักศึกษาให้มากขึ้นทั้งควรที่จะมีการปรับปรุงหลักสูตรในการผลิตครู

ดาว แสงบุญ (2543) ทำการศึกษาเพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของเอกสารการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านการท่องเที่ยวรายวิชา GE 344 (English for Tourism 1) สำหรับนักศึกษาสาขาพัฒนาการท่องเที่ยว ชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยแม่โจ้ จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรม ประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและการท่องเที่ยว พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านการท่องเที่ยวสูงขึ้นหลังการใช้แบบฝึก

มานพ พุ่มจิตร (2544) ทำการวิจัยเพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษตามหลักสูตรท้องถิ่น สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดหนองแก จังหวัดเพชรบุรี จำนวน 26 คน ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด และความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังใช้แบบฝึกสูงกว่าก่อนใช้แบบฝึก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ศิริรักษ์ ทัพพะกุลธร (2544) ทำการวิจัยเพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพของสื่อเสริมทักษะการฟังด้วยตนเองเกี่ยวกับเรื่องในท้องถิ่นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนคงทองวิทยา จังหวัดนครปฐม จำนวน 40 คน ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของสื่อเสริมทักษะการฟังที่สร้างขึ้นมีค่าเท่ากับ 78.89/84.80 ความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังสื่อสูงกว่าก่อนการใช้สื่อ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และนักเรียนมีความคิดเห็นต่อสื่อที่สร้างขึ้นในระดับสูง

วิไลลักษณ์ วสุรีย์ (2545) ทำการวิจัยเพื่อพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้เอกสารจริงเกี่ยวกับท้องถิ่น สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนพิบูลพิทยาลัย จังหวัดลพบุรี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2545 จำนวน 45 คน ผลการวิจัย พบว่า แบบฝึกเสริมทักษะ

อ่านภาษาอังกฤษโดยใช้เอกสารจริงเกี่ยวกับท้องถิ่นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 87.80/80.85 ซึ่งถือว่าดีมาก นอกจากนี้ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนสูงขึ้นกว่าก่อนการใช้แบบฝึก และนักเรียนมีความคิดเห็นที่ดีต่อแบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

บุญล้อม เนื่องฤทธิ์ (2547) ศึกษาการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเกี่ยวกับท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2545 โรงเรียนบ้านหนองมะค่า (ทองศรีสงเคราะห์) อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา ผลการวิจัยพบว่า แผนการจัดการเรียนรู้และแบบประเมินทักษะภาษาเพื่อการสื่อสารเกี่ยวกับท้องถิ่นของนักเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเกิดผลต่อการพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้ครูผู้สอนควรจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อช่วยส่งเสริมนักเรียนให้สามารถพัฒนาตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ

เครือวัลย์ จตุพรพูลทรัพย์ (2547 : บทคัดย่อ) ทำการศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาสื่อเสริมการอ่าน-เขียนภาษาอังกฤษเรื่องท้องถิ่นนครปฐม กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม จำนวน 40 คน ผลการวิจัย พบว่า ประสิทธิภาพของสื่อเสริมการอ่าน-เขียนภาษาอังกฤษเรื่องท้องถิ่นนครปฐม มีค่า 78.67/77.13 ซึ่งถือว่ามีประสิทธิภาพดี ความสามารถในการอ่าน-เขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนโดยใช้สื่ออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และนักเรียนมีความคิดเห็นที่ดีต่อสื่อเสริมการอ่าน-เขียนภาษาอังกฤษเรื่องท้องถิ่นนครปฐม

กรรณา จันทรงาม (2548) ทำการศึกษาเพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านเพื่อการสื่อสารที่สร้างโดยใช้เอกสารจริงจากอินเทอร์เน็ตที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2548 โรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย จังหวัดเพชรบุรี จำนวน 30 คน ผลการวิจัย พบว่า แบบฝึกการอ่านเพื่อการสื่อสารที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพดีมาก นักเรียนมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสูงขึ้น และมีความคิดเห็นต่อแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านเพื่อการสื่อสารที่สร้างโดยใช้เอกสารจริงจากอินเทอร์เน็ตที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับท้องถิ่นอยู่ในระดับสูงทุกบทเรียน

งานวิจัยต่างประเทศ

มูราเดียน (Mooradian 1986 : 3238-A) ได้ทำการวิจัยเรื่องการจัดหลักสูตรท้องถิ่นในเขตที่ขาดแคลนผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับหลักสูตร โดยมีจุดประสงค์ของการวิจัยเพื่อคัดเลือกบุคคลในการจัดหลักสูตรท้องถิ่น และหาทรัพยากรเพื่อเป็นพื้นฐานในการจัดหลักสูตรท้องถิ่นที่ดี โดยการใช้แบบสอบถามปลายเปิดและการสัมภาษณ์คณะครูผู้สอนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย บุคคลในหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา ผู้บริหาร โรงเรียน และผู้ปกครองนักเรียน ผลการวิจัยพบว่า ในการดำเนินงานเกี่ยวกับหลักสูตรนั้น ต้องมีการดำเนินงานร่วมกับบุคคลทุกฝ่ายดังกล่าว

โดยจัดหลักสูตรให้ครอบคลุมทั้งระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษา ส่วนทรัพยากรที่นำมาพิจารณาในการจัดหลักสูตรนั้น ได้จากองค์การจัดการศึกษาในท้องถิ่น โครงการจัดการศึกษาครอบครัว และสิ่งที่ท้องถิ่นให้ความสนใจ

โล (Lo 1989) ศึกษาความต้องการทักษะเพื่อการสื่อสารทักษะต่างๆ ที่สถานประกอบการในรูปของบริษัทต้องการใช้ในการเรียนการสอนในระดับบัณฑิตศึกษาของสถาบันโพลีเทคนิคจีแอนน์ (Ngee Ann Polytechnic) ประเทศสิงคโปร์ โดยใช้แบบสอบถาม เพื่อกำหนดทักษะทางภาษาเพื่อการสื่อสารที่พนักงานต้องการในการเรียนการสอน และเพื่อสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับความสำคัญของภาษาอังกฤษในสถานการณ์การทำงาน และช่วยบุคลากรด้านการวางแผนหลักสูตรและผู้สร้างเอกสารการสอนกำหนดขอบเขตของภาระงานในการเรียนรู้กลุ่มตัวอย่างเป็นบริษัท 797 บริษัทภาครัฐและเอกชน ผลการวิจัยพบว่า ภาครัฐบาลมีความต้องการทักษะการเขียนรายงานและทักษะการอ่านเพื่อทำความเข้าใจคู่มือและคำสั่งปฏิบัติงานมากที่สุด ภาคเอกชน ต้องการทักษะอ่านมากที่สุด ส่วนสถานประกอบการขนาดเล็ก ต้องการทักษะเพื่อการสื่อสารทุกทักษะ

แดค (Dack 1995) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาหลักสูตรเรื่องการใช้คำสรรพนามและคำศัพท์วิชาวิทยาศาสตร์และสังคมศึกษา ของโรงเรียนเตรียมนักเรียนต่างด้าว ผลการวิจัย พบว่ากลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการใช้คำสรรพนามและคำศัพท์ในวิชาวิทยาศาสตร์และวิชาสังคมศึกษาสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยกระบวนการพัฒนาหลักสูตรประกอบด้วยทฤษฎีการพัฒนาหลักสูตร ทฤษฎีการฝึกหัดและการเรียนรู้ภาษาที่สอง รวมทั้งการบูรณาการเนื้อหาวิชาวิทยาศาสตร์และสังคมศึกษาและการจัดเตรียมสื่อการเรียนการสอน

ออสต้า แวง (Ota Wang, 1995) ได้วิจัยเรื่องการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นและรูปแบบการคิดเรื่องการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับหลักสูตรดูแลสุขภาพ พบว่า การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นดังกล่าวช่วยให้การเรียนรู้เกี่ยวกับความเชื่อในการดูแลสุขภาพในแต่ละท้องถิ่นเพิ่มขึ้น กล่าวคือ ยังให้ผลสัมฤทธิ์คงเดิมเมื่อนำไปใช้สอนกับท้องถิ่นในลักษณะเดียวกัน การนำไปสอนพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญด้านการฝึกอบรม ส่วนด้านเนื้อหา ด้านทักษะ และโดยรวมไม่แตกต่างกัน สำหรับรูปแบบการคิดด้านความรู้ ความจำ ความเข้าใจ และโดยรวมไม่แตกต่างกัน

เทลอร์ (Talor 1996 : ROM) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบลักษณะบางประการของหลักสูตรวิทยาศาสตร์แห่งชาติในประเทศอังกฤษกับเวลส์ กับหลักสูตรแห่งชาติในอันตาร์โอ ซึ่ง ทำเป็นหลักสูตรวิทยาศาสตร์ไม่มีการประเมินผล โดยส่งเสริมให้มีการใช้การวิจัยการสอนที่หลากหลาย เปิดโอกาสให้จัดการสอนโดยให้ครูเป็นเจ้าของหลักสูตรมากขึ้น และเน้นการกระจายอำนาจด้านหลักสูตรสู่ท้องถิ่น ผลการศึกษา พบว่า ระบบการศึกษาในอันตาร์โอมีความคืบหน้าไปสู่

อนาคตมาก มีการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นในการจัดการศึกษา มีคณะกรรมการ โรงเรียนซึ่งมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาหลักสูตร ส่วนระบบการศึกษาในอังกฤษกับเวลส์ยังเป็นรูปแบบดั้งเดิม หรืออนุรักษ์นิยม แต่มีการกระจายอำนาจมากกว่า การจัดการศึกษาท้องถิ่นมีบทบาทน้อยมาก การพัฒนาหลักสูตรและระบบการศึกษาเน้นการประเมินผลเพื่อประกันคุณภาพมากกว่าของ อันทาร์โอ ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า ระบบการศึกษาในอันทาร์โอเปิดโอกาสให้ครูเป็นเจ้าของหลักสูตร มีการใช้รูปแบบการสอนที่หลากหลาย

นาห์ (Nah 1999, อ้างถึงในวอลทรี ไตรยะวงศ์ 2547) ได้พัฒนาบทอ่านสำหรับผู้เรียน ภาษาที่สองของอินโดนีเซีย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ได้สื่อที่สอดคล้องตามความต้องการและเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน ซึ่งบทอ่านจะช่วยสะท้อนให้เห็นความหลากหลายที่มีอยู่ในประเทศ อินโดนีเซียและตอบสนองกับความสนใจของผู้เรียนในมหาวิทยาลัย โดยสื่อการอ่านนั้นได้มาจาก สิ่งพิมพ์ที่เป็นของรัฐบาล หนังสือพิมพ์จากการ์ตา หนังสือพิมพ์ท้องถิ่น ข่าวนิตยสาร นิตยสาร สำหรับผู้หญิงและงานเขียนที่เป็นที่รู้จักต่าง ๆ ซึ่งบทอ่านเหล่านี้ ช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้วัฒนธรรม ของอินโดนีเซียและช่วยพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาที่สองควบคู่ไปด้วย โดยในบทอ่านจะ จัดให้มีใบงาน กิจกรรมและแบบฝึก ที่พัฒนาขึ้นตามแนวทฤษฎีโครงสร้างความรู้เดิม เสริมการฝึก ใช้กลยุทธ์การอ่านและเน้นเนื้อหาจากบทอ่านสำหรับผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติทั้งในและนอกห้องเรียน

จากผลงานวิจัยทั้งในและต่างประเทศดังกล่าว จะเห็นได้ว่าวงการศึกษานในประเทศ ต่าง ๆ รวมทั้งประเทศไทย ได้ตระหนักถึงความสำคัญของการสำรวจความต้องการในการเรียนและ การใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียน ครู และสถานประกอบการ เพื่อนำข้อมูลมาใช้ในการสร้างเนื้อหา หนังสือหรือสื่อการเรียนการสอนรายวิชาต่างๆ ส่วนในประเทศไทย มีการจัดทำรายวิชาต่าง ๆ ให้ สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น เช่น วิชาสังคมศึกษา ภาษาไทย และภาษาอังกฤษตามความ ต้องการของท้องถิ่น จากงานวิจัยในประเทศพบว่าแบบฝึก เอกสารการสอน หรือสื่อการสอนที่ครู หรือนักวิชาการสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพดี และช่วยทำให้นักเรียนมีความสามารถในการใช้ ภาษาอังกฤษสูงขึ้นด้วย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะอ่านภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับท้องถิ่นจังหวัดตราดสำหรับนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเนินทรายวิทยาคม อ.เมือง จ.ตราด” เป็นการศึกษาในลักษณะรูปแบบการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะอ่านภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับท้องถิ่นจังหวัดตราด สำหรับนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 ให้ได้ตามเกณฑ์ 75/75 เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนและหลังการใช้แบบฝึกที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น และศึกษาทัศนคติของผู้เรียนที่มีต่อแบบฝึกเสริมทักษะอ่านภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับท้องถิ่นจังหวัดตราด ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น โดยมีวิธีดำเนินการวิจัย ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 แผนการเรียนวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์ โรงเรียนเนินทรายวิทยาคม ที่เรียนวิชาการอ่านภาษาอังกฤษเชิงท้องถิ่น (อ 40202)

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 แผนการเรียนวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์ โรงเรียนเนินทรายวิทยาคม ที่เรียนวิชาการอ่านภาษาอังกฤษเชิงท้องถิ่น (อ 40202) ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 จำนวน 30 คน

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 ก่อนและหลังใช้แบบฝึกเสริมทักษะอ่านที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

3.2 ความคิดเห็นของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 ที่มีต่อแบบฝึกเสริมทักษะอ่านที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีดังต่อไปนี้

1. แบบสอบถามความต้องการหัวข้อเกี่ยวกับท้องถิ่น เพื่อสร้างบทเรียนเสริมรายวิชาการอ่านภาษาอังกฤษเชิงท้องถิ่น (อ40202)
2. แบบฝึกเสริมทักษะอ่านภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับท้องถิ่นจังหวัดตราด จำนวน 8 บท สำหรับนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเนินทรายวิทยาคม อ.เมือง จ.ตราด ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นตามกรอบเนื้อหาที่ได้จากการสำรวจหัวข้อเกี่ยวกับท้องถิ่น และการวิเคราะห์เนื้อหาภาษาอันได้แก่ หน้าที่ทางภาษา คำศัพท์และโครงสร้างทางภาษาอังกฤษในรายวิชาการอ่านภาษาอังกฤษเชิงท้องถิ่น (อ 40202)
3. แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกเสริมทักษะอ่านภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับท้องถิ่นจังหวัดตราด
4. แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน 1 ฉบับ เพื่อใช้วัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนและหลังการใช้แบบฝึกเสริมทักษะอ่าน

การสร้างและพัฒนาเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและพัฒนาเครื่องมือโดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. แบบสอบถามความต้องการหัวข้อเกี่ยวกับท้องถิ่น เพื่อสร้างบทเรียนเสริมรายวิชาการอ่านภาษาอังกฤษเชิงท้องถิ่น ตามหลักสูตรท้องถิ่น ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนต่อไปนี้
 - 1.1 ศึกษาแนวทางในการสร้างแบบสอบถามความต้องการของมานพ พุ่มจิตร (2544) เครือวัลย์ จตุพรพูลทรัพย์ (2547) และวิไลลักษณ์ วสุรีย์ (2545)
 - 1.2 ศึกษาประวัติความเป็นมา และเรื่องราวเกี่ยวกับจังหวัดตราดจากเอกสาร หนังสือ และวารสารต่าง ๆ เช่น แผ่นพับ หนังสือการท่องเที่ยวของกระทรวงการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย นิตยสาร วารสารประชาสัมพันธ์ จากเว็บไซต์แนะนำการท่องเที่ยวของจังหวัดตราด ฯลฯ
 - 1.3 จัดทำแบบสอบถามความต้องการหัวข้อเกี่ยวกับท้องถิ่น เพื่อพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะอ่านภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับท้องถิ่นจังหวัดตราด จำนวน 6 หัวข้อตามหลักสูตรท้องถิ่นได้แก่ 1) ลักษณะโดยทั่วไปของจังหวัดตราด 2) แหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดตราด 3) ธรรมชาติวิทยา 4) งานเทศกาล/ ประเพณี/กิจกรรมในวันสำคัญ 5) วิถีชีวิตชาวตราด 6) ของดีท้องถิ่นและสินค้าพื้นเมือง เป็นแบบสอบถามสำหรับครูผู้สอน จำนวน 10 ท่าน นักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเนินทรายวิทยาคม อ.เมือง จ.ตราด จำนวน 30 คน บุคลากรในชุมชน จำนวน 8 ท่าน และบุคคลทั่วไป อีก 2 ท่าน
 - 1.4 ปรับปรุงแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยนำแบบสอบถามไปให้ศึกษานิเทศก์ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ และผู้รู้ที่เป็นภูมิปัญญาท้องถิ่นพิจารณาแก้ไข แล้วนำไป

สอบถามกลุ่มเป้าหมาย ซึ่งประกอบด้วย ครูผู้สอน จำนวน 10 ท่าน นักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเนินทรายวิทยาคม อ.เมือง จ.ตราด จำนวน 30 คน และบุคลากรในชุมชน จำนวน 8 ท่าน และบุคคลทั่วไปอีก 2 ท่าน จากนั้นนำผลที่ได้มาคำนวณหาค่าเฉลี่ยความถี่ และจัดลำดับความต้องการปรากฏผลการวิเคราะห์ความต้องการหัวข้อเกี่ยวกับท้องถิ่น ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย ลำดับที่ความต้องการหัวข้อเกี่ยวกับท้องถิ่น

หัวข้อเรื่อง (Topic)	ระดับความต้องการโดยเฉลี่ย				ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ลำดับ ความ ต้องการ
	ครู N=10	นักเรียน N=30	บุคลากร N=8	อื่น ๆ N=2		
1. ลักษณะโดยทั่วไปของจังหวัดตราด					3.65	12
1.1 อำเภอต่าง ๆ	4.30	3.50	3.00	4.50	3.62	
1.2 ทิศทาง	3.70	3.50	2.875	4.00	3.46	
1.3 เส้นทางการเดินทางคมนาคม	4.30	3.23	2.875	4.00	3.42	
1.4 แม่น้ำ						
1.5 เขตติดต่อจังหวัดใกล้เคียง	4.60	3.56	3.125	4.00	3.68	
1.6 ประวัติจังหวัด	4.20	3.73	3.500	2.50	3.74	
	4.00	4.10	3.625	4.00	4.00	
2. แหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดตราด					3.73	10
2.1) อำเภอเมือง						
ก. วัดบูรพาราม	4.30	3.73	3.50	3.50	3.80	
ข. วัดโยธานิมิต	4.20	3.30	3.25	3.50	3.48	
ค. ศาลเจ้าพ่อหลักเมือง	4.20	3.76	3.62	2.50	3.78	
ง. วัดไผ่ล้อม	4.20	3.90	3.75	4.00	3.94	
จ. จวนเรสิดังกัมปอร์ต	4.60	3.76	3.25	4.00	3.86	
ฉ. แหลมสอก	3.50	3.33	3.13	2.50	3.30	
ช. หาดลานทราย	3.70	4.20	3.38	5.00	4.00	
ซ. วัดสะพานหิน	3.40	3.83	3.38	3.50	3.66	
ณ. สวนรุกขชาติ	3.00	4.17	3.25	2.50	3.72	

ตารางที่ 2 (ต่อ)

หัวข้อเรื่อง (Topic)	ระดับความต้องการโดยเฉลี่ย				ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ลำดับ ความ ต้องการ
	ครู N=10	นักเรียน N=30	บุคลากร N=8	อื่น ๆ N=2		
2.2) อำเภอคลองใหญ่					3.82	7
ก. ศูนย์สภากาชาดไทยเขาล้าน	4.50	3.93	3.63	4.50	4.02	
ข. หาดทรายงาม	3.20	3.97	3.75	3.50	3.76	
ค. หาดทรายแก้ว	3.80	3.77	3.63	4.00	3.72	
ง. หาดไม้รูด	3.30	3.60	3.38	4.00	3.52	
จ. หาดบานชื่น	4.10	4.23	3.63	3.00	4.08	
ฉ. บ้านหาดเล็ก	3.50	4.17	3.25	3.00	3.894	
2.3) อำเภอเขาสมิง					3.98	3
ก. วัดเมืองเก่าแสนตุ้มและ โบราณสถานเขาโต๊ะโมะ	4.30	4.00	3.50	4.00	3.98	
2.4) อำเภอป้อไร่					3.96	4
ก. น้ำตกเขาสลัดไค	3.90	4.03	3.50	4.00	3.92	
ข. ตลาดพลอย	3.70	4.07	3.75	3.50	3.93	
ค. อช. น้ำตกคลองแก้ว	4.20	4.30	3.00	3.00	4.02	
2.5) อำเภอแหลมงอบ					3.79	8
ก. แหลมงอบ	4.70	3.77	3.38	4.00	3.90	
ข. บ้านน้ำเขียว	3.80	3.47	3.50	3.50	3.40	
ค. เกาะปุย	3.70	3.83	3.13	3.50	3.68	
ง. อนุสรณ์สถานยุทธนาวี ที่เกาะช้าง	4.40	4.33	3.38	3.50	4.16	
2.6) อำเภอเกาะช้าง					3.84	6
ก. บริเวณยุทธนาวี	4.20	4.23	3.63	3.00	4.88	
ข. น้ำตกธารมะยม	4.10	4.30	3.50	3.00	4.08	
ค. น้ำตกคลองพลู	4.00	4.23	3.50	3.00	4.04	
ง. ทำด่านใหม่	3.60	3.47	3.00	3.00	3.40	
จ. ด่านเก่า	3.60	3.63	2.89	3.50	3.50	
ฉ. ทำปรมวดี/อ่าวคลองสน	3.60	3.70	3.13	3.00	3.58	
ช. หาดทรายขาว	3.90	4.03	3.50	3.00	3.88	

ตารางที่ 2 (ต่อ)

หัวเรื่อง (Topic)	ระดับความต้องการโดยเฉลี่ย				ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ลำดับ ความ ต้องการ
	ครู N=10	นักเรียน N=30	บุคลากร N=8	อื่น ๆ N=2		
ซ. หาดคลองพร้าว – แหลมไชยเชษฐ	3.70	3.73	3.00	3.00	3.60	2
ฅ. หาดไถ่แบ้	3.70	4.10	2.63	3.00	3.74	
ญ. หมู่บ้านประมงบางเบ้า	3.80	3.63	2.88	3.50	3.48	
ฎ. บ้านโรงถ่าน	3.90	3.73	2.63	3.00	3.50	
ฏ. อ่าวสลักเพชร	3.80	4.26	3.38	3.00	3.98	
ฐ. บ้านสลักคอก	3.70	3.90	3.00	3.00	3.98	
ฑ. หาดทรายยาว	4.00	4.23	3.50	4.00	4.06	
2.7) เกาะต่าง ๆ					4.08	
ก. เกาะกูด	4.10	4.53	4.13	3.50	4.34	
ข. เกาะหมาก	4.20	3.63	3.75	4.00	3.78	
ค. เกาะพร้าว	4.20	4.00	3.63	4.50	4.00	
ง. เกาะเหลายา	4.30	4.20	3.50	4.00	4.10	11
จ. เกาะง่าม	4.40	4.27	3.38	4.50	4.16	
3. ธรรมชาติวิทยา					3.70	
3.1 ศูนย์หลังอาน	4.30	4.17	3.88	4.50	4.16	
3.2 ไถ่ชั้นเชิง	3.80	3.73	3.13	3.50	3.64	
3.3 ปลาสะละ	3.80	3.77	3.75	3.00	3.68	
3.4 เปรียง	3.90	3.53	3.00	3.00	3.48	
3.5 ป่าไม้โกงกาง	4.30	4.10	3.88	4.50	4.04	
3.6 หอมแดง	3.30	3.37	3.13	3.50	3.32	
3.7 สัตว์ประตรดราดสีทอง	4.20	3.44	3.63	5.00	3.56	
4. งานเทศกาล/ประเพณี/กิจกรรมในวันสำคัญ					4.14	1
4.1 ผลไม้ของดีเมืองตราด	4.30	4.20	3.75	4.00	4.10	
4.2 งานวันระกำหวาน	4.50	4.20	3.88	4.00	4.20	
4.3 ประเพณีแข่งเรือหางยาว บ้านน้ำเชี่ยว	4.10	3.70	3.89	4.00	3.82	

ตารางที่ 2 (ต่อ)

หัวเรื่อง (Topic)	ระดับความต้องการโดยเฉลี่ย				ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ลำดับ ความ ต้องการ
	ครู N=10	นักเรียน N=30	บุคลากร N=8	อื่น ๆ N=2		
4.4 งานวันวีรกรรมทหารเรือไทย ในยุทธนาวีที่เกาะช้าง	4.80	4.27	3.75	4.00	4.28	
4.5 ประเพณีลอยกระทง	3.60	4.30	3.88	3.50	4.06	
4.6 งานวันตราครุฑ	4.90	4.67	4.25	3.50	4.60	
4.7 ล่องเรือชมคลองบางพระ	4.40	4.10	3.63	4.00	4.08	
4.8 ประเพณีร้องเพลงพา	4.10	4.03	3.50	5.00	4.00	
5. วิถีชาวดรสด					3.78	9
5.1 การทำบุญโพนคั่นไม้	4.30	3.87	3.63	4.00	3.92	
5.2 เซ่นผีแต่งเสื้อ	3.50	4.30	3.00	3.00	3.88	
5.3 ความเชื่อเรื่องการตัดต่อ	3.70	3.93	3.00	3.00	3.70	
5.4 สะบ้าย้อยจังหวัดตราด	4.20	3.70	3.76	4.00	3.76	
5.5 ดำน่านแหลมงอบเกาะช้าง	3.90	4.30	3.50	4.50	4.10	
5.6 แยก (ชาวไทยมุสลิม)	3.30	3.43	2.75	4.00	3.32	
6. ของดีท้องถิ่นและสินค้าพื้นเมือง					3.93	
6.1 พลอยแดง/ทับทิมสยาม	4.50	4.50	4.00	4.50	4.20	
6.2 งอบใบจาก	4.10	3.90	3.00	4.50	3.82	
6.3 ระกำหวาน	4.20	3.93	3.88	3.50	3.96	
6.4 งอบน้ำเขียว	3.90	4.00	2.89	3.00	3.76	
6.5 สุนัขพันธุ์ไทยหลังอาน	4.40	4.07	3.25	3.00	3.96	
6.6 ผลไม้แปรรูป	3.30	4.07	3.63	3.00	3.80	
6.7 น้ำมันเหลือง	3.70	3.97	3.88	4.00	3.90	
6.8 กะปิ/น้ำปลา/กุ้งแห้ง	4.10	3.87	3.63	3.50	3.86	
6.9 สินค้าแปรรูปทางทะเล	4.10	3.93	3.75	3.50	3.86	

จากตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความต้องการหัวเรื่อง (Topics) ซึ่งผู้วิจัยได้ลงมือเก็บข้อมูลเมื่อวันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2551 โดยการแจกแบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้น ให้กับครูผู้สอนภาษาอังกฤษ จำนวน 8 ท่าน ครูผู้สอนรายวิชาท้องถิ่นของเรา (สาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม) จำนวน 2 ท่าน นักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง โรงเรียนเนินทรายวิทยาคม อ.เมือง จ.ตราด จำนวน 30 คน และสำหรับบุคลากรในชุมชน จำนวน 8 ท่าน และบุคคลทั่วไป

อีก 2 ท่าน คือนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาเที่ยวจังหวัดตราด จำนวน 2 คน โดยได้รับแบบสอบถามคืนกลับมาครบตามจำนวน ทั้งครู นักเรียน บุคลากรในชุมชนและบุคคลที่ตอบแบบสอบถามครบทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ 100 ซึ่งพบว่า มีระดับความต้องการหัวเรื่องสูงและปานกลางและไม่พบระดับความต้องการสูงที่สุด ต่ำ และต่ำที่สุด

1.5 นำข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามของกลุ่มเป้าหมายมาวิเคราะห์หาค่าทางสถิติ และจัดลำดับความสำคัญของหัวเรื่อง ตามความถี่ ได้ผลการวิเคราะห์ความต้องการหัวเรื่องเพื่อนำไปสร้างและพัฒนาแบบฝึกเสริมการอ่านแสดงได้ดังตารางต่อไปนี้

ลำดับที่ 1	หัวข้องานเทศกาล/ประเพณี/วันสำคัญ	ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.14
ลำดับที่ 2	หัวข้อเกาะต่างๆ	ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.08
ลำดับที่ 3	หัวข้ออำเภอเขาสมิง	ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.98
ลำดับที่ 4	หัวข้ออำเภอบ่อไร่	ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.96
ลำดับที่ 5	หัวข้อของดีท้องถิ่นและสินค้าพื้นเมือง	ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.93
ลำดับที่ 6	หัวข้ออำเภอเกาะช้าง	ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.84
ลำดับที่ 7	หัวข้ออำเภอคลองใหญ่	ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.82
ลำดับที่ 8	หัวข้ออำเภอแหลมงอบ	ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.79
ลำดับที่ 9	หัวข้อวิถีชาวตราด	ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.78
ลำดับที่ 10	หัวข้ออำเภอเมือง	ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.73
ลำดับที่ 11	หัวข้อธรรมชาติวิทยา	ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.70
ลำดับที่ 12	หัวข้อลักษณะโดยทั่วไปของจังหวัดตราด	ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.65

1.6 เมื่อได้หัวข้อตามลำดับคะแนนร้อยละจากการสำรวจความต้องการในการเรียนแล้ว ผู้วิจัยได้ดำเนินการคัดเลือกหัวเรื่องเพื่อพัฒนาแบบฝึกเสริมการอ่านโดยให้ครอบคลุมเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับจังหวัดตราดโดยทั่วไป ทั้งในเรื่องของชุมชน ที่ตั้ง สภาพภูมิประเทศ ภูมิอากาศ ประวัติความเป็นมา ประชากร อาชีพ เศรษฐกิจ วิถีชีวิต ความเป็นอยู่ ขนบธรรมเนียมประเพณี แหล่งท่องเที่ยว ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น รวมทั้งมีความเหมาะสมกับรูปแบบกิจกรรมและจุดประสงค์ของการสอนภาษาต่างประเทศ ทั้งนี้ได้มีการปรับหัวข้อและเนื้อเรื่องให้มีความเหมาะสมน่าสนใจและตรงตามความต้องการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างแท้จริง ทั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดหัวข้อเพื่อสร้างเป็นบทเรียนโดยพิจารณาจากเนื้อหาที่มีอยู่และสามารถนำมาสร้างเป็นบทเรียนได้ จึงได้คัดเลือกเนื้อหาของแต่ละหัวข้อและนำมารวมกันเพื่อสร้างเป็นบทเรียน ได้ผลการคัดเลือก

หัวข้อบทเรียนเกี่ยวกับท้องถิ่นเพื่อนำมาสร้างแบบฝึกเสริมทักษะอ่านภาษาอังกฤษ จำนวน 8 บท
ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 แสดงการคัดเลือกหัวข้อบทเรียนเกี่ยวกับท้องถิ่นเพื่อนำมาสร้างแบบฝึกเสริมทักษะ
อ่านภาษาอังกฤษ จำนวน 8 บท

บทที่	ชื่อบทเรียน	เนื้อหาจาก	เนื้อหาเกี่ยวกับ
1	Impressing Trat	ลำดับที่ 4,8 และ 10	ลักษณะโดยทั่วไปของจังหวัดตราด/ ผลิตภัณฑ์และสินค้าพื้นเมือง
2	Where to go in Trat	ลำดับที่ 6 และ 8	สถานที่ต่าง ๆ ที่น่าสนใจรอบ ๆ ตัวเมืองตราด
3	Trat...in the old days	ลำดับที่ 1 และ 7	ประวัติศาสตร์/งานเทศกาล/ ประเพณีและวันสำคัญ
4	Going places	ลำดับที่ 1 และ 7	เส้นทางการเดินทางมายัง จังหวัดตราด
5	The legend of Khao Saming	ลำดับที่ 3	ประวัติอำเภอเขาสมิง
6	Koh Chang...the dream island	ลำดับที่ 2	อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะช้าง
7	Koh Chang Sightseeing	ลำดับที่ 5	กิจกรรมและแหล่งท่องเที่ยวสำคัญ บนเกาะช้าง
8	Interesting news	ลำดับที่ 9	ข่าวสารที่น่าสนใจของจังหวัดตราด

1.7 นำหัวข้อเกี่ยวกับท้องถิ่นที่ได้จากการปรับปรุงไปให้ผู้เชี่ยวชาญและบุคลากร
ในท้องถิ่น ซึ่งประกอบด้วย อาจารย์ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาระดับจังหวัดจำนวน 3 ท่าน
อาจารย์สอนวิชาสังคมและอาจารย์ที่สอนเกี่ยวกับเรื่องราวจังหวัดตราดโดยเฉพาะ จำนวน 4 ท่าน
และผู้ใหญ่ที่เป็นภูมิปัญญาท้องถิ่นอีกจำนวน 3 ท่าน พิจารณาความเหมาะสมของหัวข้ออีกครั้ง

1.8 นำข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณค่าดัชนี
ของความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์ ระดับนักเรียน และเนื้อหาทางภาษา สื่อและกิจกรรมใน
แบบฝึก (IOC) (สุโขทัยธรรมมาธิราช 2535 : 456) โดยพิจารณาเนื้อหาที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง

มากกว่าหรือเท่ากับ 0.50 และปรับปรุงข้อที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ต่ำกว่า 0.50 ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

- 1 หมายถึง เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบไม่ตรงกับจุดประสงค์การเรียนรู้
- 0 หมายถึง เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อสอบตรงกับจุดประสงค์การเรียนรู้หรือไม่
- 1 หมายถึง เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบตรงกับจุดประสงค์การเรียนรู้

นำคะแนนที่ได้มาแทนค่าสูตรดังนี้

$$\text{ค่าดัชนีความสอดคล้อง } IOC = \frac{\sum R}{N}$$

- IOC คือ (Index Of Item-Objective Congruence) ดัชนีความสอดคล้อง
- $\sum R$ คือ ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
- N คือ จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

ตารางที่ 4 ค่าดัชนีความสอดคล้องของระดับความยากง่ายทางภาษา ความน่าสนใจและความเหมาะสมกับนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 จากแบบสอบถามความเห็นของผู้เชี่ยวชาญและบุคลากรในท้องถิ่น

บทที่	หัวข้อ	ความถี่ระดับความคิดเห็น			ค่า IOC
		+ 1	0	- 1	
1	ลักษณะโดยทั่วไปของจังหวัดตราด/ ผลิตภัณฑ์และสินค้าพื้นเมือง	10			1
2	สถานที่ต่าง ๆ ที่น่าสนใจรอบ ๆ ตัวเมืองตราด	10			1
3	ประวัติศาสตร์/ งานเทศกาล/ ประเพณีและวันสำคัญ	10			1
4	เส้นทางการเดินทางมายังจังหวัดตราด	9	1		0.9
5	ประวัติอำเภอเขาสมิง	10			1
6	อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะช้าง	10			1
7	กิจกรรมและแหล่งท่องเที่ยวสำคัญบนเกาะช้าง	10			1
8	ข่าวสารที่น่าสนใจของจังหวัดตราด	9	1		0.9

จากตารางที่ 4 ผู้เชี่ยวชาญได้ให้คำดัชนีความสอดคล้องที่ 1 ทุกข้อ ยกเว้นข้อที่ 4 และ 8 เรื่องเส้นทางการเดินทางมายังจังหวัดตราด และข่าวสารที่น่าสนใจของจังหวัดตราด ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.9 แต่อย่างไรก็ตาม ค่าความสอดคล้องที่ได้ก็ยังอยู่ในระดับสูง ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าหัวข้อที่เกี่ยวข้องกับท้องถิ่นทั้ง 8 หัวข้อนี้มีความเหมาะสมในการนำมาสร้างเป็นแบบฝึกเสริมทักษะอ่านภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับท้องถิ่นจังหวัดตราด

2. การสร้างและพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะอ่านภาษาอังกฤษ รายวิชาการอ่านภาษาอังกฤษเชิงท้องถิ่น

ภายหลังจากที่ได้กรอบเนื้อหาที่มีความตรงด้านเนื้อหาแล้ว ผู้วิจัยได้ดำเนินการพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะอ่านภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับท้องถิ่นจังหวัดตราด โดยได้กำหนดกรอบเนื้อหาทางภาษาและกิจกรรมตามความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย จำนวน 8 บทเรียนดังต่อไปนี้

1 ศึกษาหนังสือเรียน ตำรา และเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน และจากหนังสือการพัฒนาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานและหลักสูตรท้องถิ่นสู่การสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (อุทุมพร จามรมาน:2547) ซึ่งเนื้อหาหลักสูตร ได้เน้นให้ครูผู้สอนจัดการเรียนการสอนโดยเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากสิ่งรอบตัว ไม่ว่าจะเป็นภูมิปัญญาท้องถิ่น แหล่งการเรียนรู้อื่น ๆ ในท้องถิ่นและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามที่สถานศึกษาหรือชุมชนต้องการให้ผู้เรียนได้เกิดคุณลักษณะดังกล่าว

2 ศึกษาขั้นตอนในการวางแผนและออกแบบการสอนของนูแนน (Nunan 1995 : 84-85) ซึ่งได้กำหนดไว้ว่าสื่อการสอนประกอบด้วยข้อมูลทางภาษา (Input) การเน้นเนื้อหา (Content focus) การเน้นภาษา (Language focus) และภาระงาน (Task) เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการวางแผนสร้างแบบฝึกเสริมทักษะอ่าน

3 ศึกษาหลักสูตรภาษาอังกฤษมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2544 จากคู่มือการจัดการเรียนรู้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ช่วงชั้นที่ 4 เกี่ยวกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง สาระการเรียนรู้และคำอธิบายรายวิชา ศึกษาจุดประสงค์การเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจากหลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2544 ดังต่อไปนี้

3.1 เพื่อให้สามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ถูกต้องตามหลักภาษาและเหมาะสมกับวัฒนธรรมของชาติที่พูดภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่

3.2 เพื่อให้สามารถใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารด้วยการฟัง พูด อ่าน เขียนได้อย่างถูกต้องตามหลักภาษาและเหมาะสมกับระดับที่เรียน

3.3 เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจวัฒนธรรมของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษ สามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อให้เข้าใจวัฒนธรรมอันหลากหลาย และสามารถถ่ายทอดวัฒนธรรม ไปสู่สังคมที่ใช้ภาษาอังกฤษ

3.4 เพื่อให้มีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อการศึกษาต่อและการประกอบอาชีพ

3.5 เพื่อพัฒนาเจตคติ เห็นประโยชน์ และเห็นคุณค่าของภาษาอังกฤษ มีนิสัยใฝ่หาความรู้โดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อ

4 ศึกษาจุดประสงค์การเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จากหลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2544 ของกลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดตราดเฉพาะ จุดประสงค์ที่เป็นทักษะอ่าน

5 วิเคราะห์หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ระดับช่วงชั้นที่ 4 (จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6) ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 เกี่ยวกับมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง และคำอธิบายรายวิชาจากสาระหลักและมาตรฐานการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เพื่อเรียบเรียงเป็นจุดประสงค์ที่เกี่ยวกับทักษะอ่านสำหรับรายวิชาการอ่านภาษาอังกฤษเชิงท้องถิ่น (อ 40202) สำหรับนักเรียนในระดับช่วงชั้นที่ 4 ดังนี้

จุดประสงค์รายวิชาการอ่านภาษาอังกฤษเชิงท้องถิ่น (อ40202)

นักเรียนอ่านข้อความเรื่องสั้น หนังสือพิมพ์ นิตยสาร จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ บทสนทนา จดหมาย บัตรเชิญประกาศนียบัตรหรือรองดํารอาหารแผนผังแผนที่ สารานุกรม คําแนะนําในการซื้อสินค้า สัญลักษณ์ภาพ เครื่องหมาย และอ่านข้อมูลจากมุมมองที่ต่างกันที่มีความยากง่ายเหมาะสมกับระดับภาษา แล้ว

5.1 บอกใจความสำคัญและรายละเอียด ย่อสรุปเรื่องหรือข้อความที่อ่าน รวมทั้งตั้งชื่อเรื่องได้

5.2 ตีความหมาย วิเคราะห์ข้อความ นำเสนอข้อมูล ความคิดรวบยอด และแสดงความคิดเห็นต่อข้อความที่อ่านได้

5.3 อธิบาย บรรยาย ให้เหตุผล แสดงความต้องการ และเปรียบเทียบเรื่องราวที่อ่านได้

5.4 ถ่ายโอนเป็นข้อความที่ใช้ถ้อยคำของตนเองโดยใช้เค้าโครงตามแนวคิดจากเรื่องที่อ่าน

5.5 เรียงลำดับความหรือเหตุการณ์จากข้อความที่อ่าน แสดงความเป็นเหตุและผลที่ต่อเนื่องกัน และนำเสนอได้

5.6 ระบุชนิด/ประเภทของข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลและแยกแยะเนื้อหาและ
คาดเดาเนื้อเรื่องหรือเหตุการณ์ได้

5.7 บอกความหมายคำศัพท์โดยอาศัยความรู้เดิม ข้อความเชิงแนะหรือ
ตัวชี้แนะคำตอบ (Context Clue) และใช้คำศัพท์นั้นในบริบทอื่น ๆ ได้

5.8 อ่านออกเสียงบทอ่านได้ถูกต้องตามหลักการอ่านออกเสียงและเหมาะสม
กับเนื้อหาที่อ่าน

6) วิเคราะห์ภาระงานตามแนวการสอนอ่านเพื่อการสื่อสาร และศึกษาข้อเสนอแนะ
สำหรับการจัดกิจกรรมการอ่านเพื่อการสื่อสารของ เดวีส์ และคณะ (Devies, E. et al. 1990) และ
ข้อเสนอแนะของสุมิตรา อังวัฒนากุล (2535) เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบฝึกการอ่าน
ซึ่งลักษณะภาระงานหรือกิจกรรมมีลักษณะเป็นแบบเติมคำ พูดตอบความสั้นๆ ตอบคำถามแบบ
ถูก-ผิด เติมแผนภูมิให้สมบูรณ์ เรียงลำดับเหตุการณ์ จับคู่ เขียนข้อความสั้น ๆ หรือสรุปเติมข้อความ
ลงในแผนผัง เขียนแผนผังโยงความสัมพันธ์ของเนื้อเรื่อง

7) คัดเลือกเนื้อหาที่เป็นเอกสารจริงที่ตีพิมพ์ในประเทศไทย เช่น หนังสือพิมพ์
ภาษาอังกฤษ วารสาร นิตยสาร สิ่งตีพิมพ์ แผ่นพับ เอกสารแนะนำการท่องเที่ยว หนังสือสารคดี
และอินเทอร์เน็ตซึ่งเป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับจังหวัดตราด ซึ่งมีระดับความยากง่ายของการใช้ภาษา
เหมาะสมกับระดับการเรียนรู้ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และสอดคล้องกับ
จุดประสงค์รายวิชาภาษาอังกฤษระดับช่วงชั้นที่ 4 ได้บทอ่าน (Text Type) ที่มีเนื้อหาที่หลากหลาย
และสอดคล้องกับหัวเรื่องต่าง ๆ (Topics) และแก่นสาร (Theme) สำหรับผู้เรียนในระดับ
มัธยมศึกษา โดยจัดทำเป็นหัวข้อบทเรียน 8 บทเรียน ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 5 แสดงการวิเคราะห์โครงสร้างเนื้อหาสาระ

UNIT	NAME OF UNIT	TOPICS	READING SKILLS	TEXT TYPE
1	Impressing Trat	History and geography	Finding main ideas and details	Advertisement
2	Where to go in Trat	Culture and People	Classifying information	Description/ Clarification
3	Trat...in the old days	History and geography	Transferring information	Cause-Effect Narrative

ตารางที่ 5 (ต่อ)

UNIT	NAME OF UNIT	TOPICS	READING SKILLS	TEXT TYPE
4	Going places	Geography	Interpretation	Email
5	The legend of Khao Saming	Culture and People	Sequencing events	Narrative
6	Koh Chang...the dream island	Geography/Social Studies	Finding main ideas and details	Description
7	Koh Chang Sightseeing	Social Studies	Understanding vocabulary	Brochure
8	Interesting news	News and Events	Finding details	News

8) ศึกษาองค์ประกอบทางภาษาที่สอดคล้องกับบทอ่านที่เกี่ยวกับท้องถิ่นตราด เพื่อกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ทักษะอ่าน ให้สัมพันธ์กับจุดประสงค์รายวิชาการอ่าน ภาษาอังกฤษเชิงท้องถิ่น (อ 40202) ดังนี้

- 8.1 To be able to find main idea of the passage.
- 8.2 To be able to find the detail in the passage.
- 8.3 To be able to tell the meaning of words in the passage.
- 8.4 To be able to identify the words reference in context.
- 8.5 To be able to classify the information in the passage.
- 8.6 To be able to order/sequence the event in the passage.
- 8.7 To be able to identify the type of text of the passage.
- 8.8 To be able to make inference from the content of the passage.
- 8.9 To be able to identify the cause and effect of the events in the passage.

9) นำเนื้อหาจากเอกสารจริงที่คัดเลือก และโครงสร้างของแบบฝึกเสริมทักษะอ่าน จำนวน 8 บท และสร้างแบบสอบถาม เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญซึ่งประกอบด้วยอาจารย์ผู้สอนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และผู้เชี่ยวชาญในการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความเหมาะสมของเนื้อหากับระดับความสามารถของผู้เรียน และคำนึงถึงโอกาสที่ผู้เรียนจะได้นำไปใช้ในชีวิตจริง

10) นำข้อมูลที่ได้มาสร้างตารางกำหนดเนื้อหากิจกรรมการอ่าน (Table of Lesson Content Specification) ที่ประกอบด้วยชื่อเรื่อง ความสอดคล้องของบทอ่านกับสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ จุดประสงค์การเรียนรู้ องค์ประกอบทางภาษา กิจกรรมการเรียนการสอนและการประเมินผล ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตารางที่ 6 กำหนดเนื้อหาของแบบฝึกหัดเสริมทักษะอ่านภาษาอังกฤษ (Table of Lesson Content Specification)

Unit	Objectives (Reading Skills)	Text Structure	Language Focus	Activity	Evaluation
1. Impressing - Geography of Trat and general information. - How to get to Trat. - Famous goods and local products of Trat.	To be able to identify the geography and part of the districts of the province and give suggestion to the tourists about local places and products. - Skimming and scanning for main ideas and details. - Dealing with unfamiliar words. - Understanding advertisement. - Finding information from table. - Expressing opinions.	- Symbol and map of the province. - Content-based passage. - Table - Advertisement	Function - Talking about Trat. - Describing the geography of the province. - Asking and giving information about the distance from schedule. - Talking and giving information about local products. Structures/grammar - Relative Pronouns (who, which, whose, whom, that) - Relative Adverbs (where, when, why) - Present simple tense.	Pre-reading - Make a list of what you know about Trat. - Discuss about the symbol of Trat Province. - Identify the districts of Trat from the map. - Match names with pictures. While-reading - Scan for details. - Read the table. - Summarize the text. - Scan the article and answer the questions. - Study the language focus.	- Observe the students Do the discussion. - Check the students' answers. - Observe the students' participation. - Poster presentation. (Criterion score and class voting)

ตารางที่ 6 (ต่อ)

Unit	Objectives (Reading Skills)	Text Structure	Language Focus	Activity	Evaluation
			Vocabulary - Adjective describing places, products and accommodations. - Names of places and locations. - Names of local fruits of Trat. - Goods and their special characteristics.	Post-reading - Match descriptions with the pictures. - Fill letters in the boxes. - Put the words in the blanks. - Discussion. Extended Activity - Make a poster to present Trat province. - Plan the trip to travel in Trat. (Plan for the time and how to get there)	
2. Where to go in Trat. - Places of interest around Trat. - Tourist attractions in Trat town.	To be able to describe location and features of places or city and tell about places, stories and people in the province.	- Description. - Content-based passage.	Function - Asking and giving information about tourist places.	Pre-reading - Brainstorm the names of the interesting places around Trat.	- Questions for comprehension check. - Check the student's answers.

ตารางที่ 6 (ต่อ)

Unit	Objectives (Reading Skills)	Text Structure	Language Focus	Activity	Evaluation
- Location and distinctive points of the interesting places.	- Classifying information. - Reading for specific information. - Dealing with unfamiliar words. - Skimming and scanning for detail to complete the table.		Structures/grammar - Active and Passive form. - Present and Past simple tense. Vocabulary - Adjectives to describe places and locations. - Names of places.	- Match pictures with the descriptions. - Check true/false. While-reading - Scan for details. - Find the meaning of vocabulary. - Classify information and complete the missing part into a simple table. - Study the language focus. Post-reading - Ask and answer the questions. - Discussion. - Do the grammar exercise.	- Observe the students' participation. - Project work.

ตารางที่ 6 (ต่อ)

Unit	Objectives (Reading Skills)	Text Structure	Language Focus	Activity	Evaluation
				Extended Activity - Project work : Making mini guide book to introduce the tourist places. (Interviewing and taking photos.)	
3. Trat...in the old days. - Historical events (Wars) - Annual festivals and fairs. - Local traditions.	To be able to present the history and geography of the province. - Transferring information - Identifying causes and effects chains. - Answering questions based on reading texts. - Finding details.	- Cause-effect narration.	Function - Making deduction about the past events. - Asking and giving information about festivals and special activities. - Expressing opinions and mood.	Pre-reading - Discuss the pictures. - Read and complete the cause and effect chain. While-reading - Match words with meanings. - Skim for main ideas. - Scan for details.	- Short answer to check comprehension. - Check the student's answers. - Observe the students' participation. - Extended task.

ตารางที่ 6 (ต่อ)

Unit	Objectives (Reading Skills)	Text Structure	Language Focus	Activity	Evaluation
			Structures-grammar - Conjunctions. - Past simple tense. Vocabulary - Festivals and cultures. - Words show the mood. (happy, exciting, bored, worried, scared, ...)	- Make a conclusion. - Complete the chain to show cause and effect of the events. - Study the language focus. Post-reading - Match two parts of sentences. - Comprehension check. - Transferring information into a cause and effect chain. Extended Activity - Writing causes and effects chains of the event in your life.	

ตารางที่ 6 (ต่อ)

Unit	Objectives (Reading Skills)	Text Structure	Language Focus	Activity	Evaluation
4. Going places - Places and directions in Trat. - Traffic signs and instructions.	To be able to give direction to foreign tourists. - Interpretation - Reading for detail. (directions) - Identifying different kinds of Traffic signs. - To interpret meaning of passage and summarize the main point of the passage.	- Description. - E-mail. - Map.	Function - Asking and giving directions. Structures/grammar - Preposition of places. - Order of adjectives. Vocabulary - Transportations. - Vocabulary and phrases for giving directions. - Vocabulary about traveling.	- Do the grammar exercises. Pre-reading - Do discussion and brainstorm. - Complete the table. - Match signs with the instructions. While-reading - Identify the places in the map. - Read e-mail and answer questions. - Match words with meanings. - Study the language focus.	- M/C questions to check their understanding. - Check the students' answers. - Observe the students' participation.

ตารางที่ 6 (ต่อ)

Unit	Objectives (Reading Skills)	Text Structure	Language Focus	Activity	Evaluation
				Post-reading - Complete an e-mail. - Write to describe the directions. - Do the language exercises. Extended Activity - Read e-mail and answer the comprehension questions.	
5. The legend of Khao Saming - Historical event of a district in Trat. - Culture and people.	To be able to narrate the history of the important event in the past. - Sequencing events. - Reading for specific information.	- Narration.	Function - Talking about the part events.	Pre-reading - Write the names of districts in Trat. - Guess and discuss the pictures.	- Short answer to check comprehension. - Check the students' answers.

ตารางที่ 6 (ต่อ)

Unit	Objectives (Reading Skills)	Text Structure	Language Focus	Activity	Evaluation
	- Giving opinions. - Finding the meaning from context clues.		Structures/grammar - Linking verbs. (link verb + as if + clause) - link verb + adjectives (link verb + like + noun) - Adjectives and adverbs. - Sequence markers. (First, second, ...next, then, ...) Vocabulary - Verbs of sensation. (look, feel, sound, taste, smell). - Adjectives describing feelings.	- Brainstorming in group to complete the semantic map. While-reading - Predicting the event. - Scan for details. - Skim for main ideas. - Study the language focus.	- Observe the students' participation. - Story book.

ตารางที่ 6 (ต่อ)

Unit	Objectives (Reading Skills)	Text Structure	Language Focus	Activity	Evaluation
				Post-reading - Do discussion. - Fill the word in the blanks. - Put the events in order. - Do the language exercises. Extended Activity - Make a story book. “The legend of Khao Saming”	
6. Koh Chang...the Dream Island - History and geography. - General information of the Koh Chang national Marine Park. - Holiday travel.	- Scanning and skimming for main idea and details. - Reading for general information. - Comparing and contrasting information.	- Content based passage. - Tourist guide. - Advertisement.	Function - Asking and giving information about traveling. - Describing places and objects.	Pre-reading - Brainstorm about the islands in Trat. - Guess the topic of the 3 rd paragraph. - Do discussion.	- 7 M/C items to check comprehension. - Grammar exercise on the text. - Check the students’ answers.

ตารางที่ 6 (ต่อ)

Unit	Objectives (Reading Skills)	Text Structure	Language Focus	Activity	Evaluation
			Structures/grammar - Comparison of adjectives (comparative and superlative forms) Vocabulary - Types of activities. - Adjectives describing places and things.	While-reading - Skim for main ideas. - Scan for details. - Guessing the meaning of the unknown words. - Compare things for the similarities and differences. - Study the language Focus. Post-reading - Answer M/C questions. - Identify the names of places and things. - Find and write the description for each number.	- Observe the students' participation. - A collection of postcard displaying.

ตารางที่ 6 (ต่อ)

Unit	Objectives (Reading Skills)	Text Structure	Language Focus	Activity	Evaluation
				- Match words with definitions. - Find the meaning of word or phrase in the passage. Extended Activity - Produce a collection of postcard of Koh Chang. - Display in the classroom.	
7 Koh Chang Sightseeing - Activities on Koh Chang. - Interesting places for the tour on Koh Chang.	To be able to give information about traveling and learn about vocabulary used in traveling, history and cultures and.	- Brochures - Description	Function - Talking about the small islands surrounding Koh Chang. Structures/grammar - Should/Must/Have to - Adjectives and adverbs.	Pre-reading - Brainstorm the activities on Koh Chang. - Discuss in group to find the most favorite one. - Match pictures with the names.	- Comprehension test. - Short answer to check comprehension. - Check the students' answers. - Observe the students' participation. - Brochure.

ตารางที่ 6 (ต่อ)

Unit	Objectives (Reading Skills)	Text Structure	Language Focus	Activity	Evaluation
	- Predicting the meaning of words from context clues.		Vocabulary - Kinds of activities.	- Label the part of Brochure. - Match words with definition. While-reading - Find the meaning of vocabulary. - Scan for details and write notes. - Study the language focus. Post-reading - Answer M/C questions. - Checking True of False. - Do the comprehension test.	

ตารางที่ 6 (ต่อ)

Unit	Objectives (Reading Skills)	Text Structure	Language Focus	Activity	Evaluation
				- Do the grammar exercises. Extended Activity - Group work : plan a tour and create a brochure to advertise your tour.	
8. Interesting news - News and events about unusual local plants.	To be able to tell about the news and events related to the province matter. - Finding details. - Finding main idea and detail. - Dealing with unfamiliar words. - Interpreting inference and pronoun reference in context. - Summarizing.	- News - Letter	Function - Talking about the news. - Expressing opinions. Structures/grammar - Indirect Speech. - Question words (what, where, who, why, how and how many) Vocabulary - Kinds of plants. - Adjectives describing smell.	- Do the grammar exercises. Pre-reading - Discuss and brainstorm about favorite plants. - Checking previous knowledge. - Identify a kind of information in the short passage. While-reading - Skim for main ideas. - Scan for details.	- Practice exercises. - Short answer to check comprehension. - Check the students' answers. - Observe the students' participation. - Drawing and searching result.

ตารางที่ 6 (ต่อ)

Unit	Objectives (Reading Skills)	Text Structure	Language Focus	Activity	Evaluation
				- Guessing the meaning Of words from context - Clues - Rearranging the events. - Study the language Focus. Post-reading - Answer questions and identify a kind of information. - Checking T or F. - Answer M/C questions. - Find the meaning of words from context - clue and fill words in the blanks. - Do practice exercises.	

ตารางที่ 6 (ต่อ)

Unit	Objectives (Reading Skills)	Text Structure	Language Focus	Activity	Evaluation
				Extended Activity - Drawing picture of the unusual plant. - Search for the other interesting news about the province and present to the class.	

12) สร้างแบบฝึกการอ่านตามตารางกำหนดเนื้อหากิจกรรมการอ่านโดยจัดลำดับเนื้อหาตามจุดประสงค์การเรียนรู้รายวิชาการอ่านภาษาอังกฤษเชิงท้องถิ่น (อ 40202) ของกลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดตราด ซึ่งในแต่ละแบบฝึกประกอบด้วย 3 ขั้นตอน ดังนี้ คือ

ในแต่ละแบบฝึกประกอบด้วย 3 ขั้นตอน คือ

1) กิจกรรมก่อนการอ่าน (Pre-Reading Activities) เป็นการนำทางนักเรียนและกระตุ้นความรู้เดิม (Background Knowledge) เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกทักษะตามจุดประสงค์ ตัวอย่างกิจกรรมในขั้นนี้ ได้แก่ คาดคะเนเรื่องที่อ่าน หรือให้คาดเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบท

2) กิจกรรมระหว่างการอ่าน (While-Reading Activities) เป็นการทำความเข้าใจโครงสร้างและเนื้อหา ในเรื่องที่อ่าน ให้ตัวอย่าง แนะนำแนวทางการอ่านว่ามีวิธีการอ่านอย่างไรหรือมีข้อสังเกตอย่างไรเพื่อให้ นักเรียนสามารถอ่านแล้วฝึกทำภาระงานหรือกิจกรรมตามที่จุดประสงค์กำหนด

3) กิจกรรมหลังการอ่าน (Post-Reading Activities) เป็นกิจกรรมตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียน กิจกรรมที่อาจเป็นการถ่ายโอนไปสู่ทักษะอื่น ๆ เช่น ทักษะการพูดและการเขียนก็ได้ ซึ่งอาจให้นักเรียนฝึกทำงานเดี่ยว เป็นคู่ หรือกลุ่มเล็กเพื่อตรวจสอบความเข้าใจในการอ่าน หรือถ่ายโอนข้อมูลจากเนื้อหาที่อ่านเพื่อทบทวนเนื้อหาหรือทักษะที่ได้เรียนไปแล้ว

13) นำแบบฝึกที่สร้างขึ้นเสนอผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงด้านเนื้อหาตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ และปรับปรุงระดับความยากง่ายของกิจกรรมให้เหมาะสม

3. การสร้างและพัฒนาแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ

แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนเป็นแบบทดสอบชุดเดียวกัน จำนวน 1 ฉบับ มี 40 ข้อ 40 คะแนน ใช้เวลาในการทดสอบนาน 60 นาที โดยดำเนินการสร้างตามขั้นตอน ดังนี้

1) ศึกษาแนวทางการสร้างแบบทดสอบจากหนังสือเทคนิคการสร้างข้อสอบและการประเมินผลการเรียนภาษาอังกฤษ ของอจจรรยา วงศ์โสธร (2539) และหนังสือต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

2) ศึกษาจุดประสงค์ของหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) สำหรับนักเรียนในระดับช่วงชั้นที่ 4 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 เกี่ยวกับมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง และคำอธิบายรายวิชาจากสาระหลักและมาตรฐานการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และจุดประสงค์ที่เกี่ยวกับทักษะอ่านสำหรับรายวิชาการอ่านภาษาอังกฤษเชิงท้องถิ่น (อ40202)

3) สร้างตารางกำหนดเนื้อหาข้อสอบ (Table of Test Specification) ยึดตามจุดประสงค์การเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานระดับช่วงชั้นที่ 4 และจุดประสงค์หลักรายวิชาการอ่านภาษาอังกฤษเชิงท้องถิ่น (อ 42202) ครอบคลุมทั้ง 9 จุดประสงค์หลัก ได้แก่ การหาใจความสำคัญ การหารายละเอียดของข้อมูล การวิเคราะห์ความหมายของคำศัพท์ การหาคำที่เกี่ยวข้องในบริบท การจำแนกข้อมูลในบทอ่าน การเรียงลำดับเหตุการณ์ การระบุประเภทของบทอ่าน การสรุปใจความสำคัญ และการระบุความเป็นเหตุเป็นผลของเหตุการณ์ในบทอ่าน ดังนี้

ตารางที่ 7 กำหนดขอบข่ายเนื้อหาแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษ
(Table of English Reading Achievement Test Specification)

Reading Objectives	Mode	Type of Text	Cog lev.	Item type	No. of items	Weight %	Scoring	Time 60 Mins
To find main idea of the passage.	R	passage news	K C	M/C	4	10	0-1	6
To find the detail in the passage.	R	passage news e-mail brochure	K C	M/C	13	32.5	0-1	21
To tell the meaning of words in the passage.	R	passage	C	M/C	3	7.5	0-1	4
To identify the words reference in context.	R	news passage	K	M/C	3	7.5	0-1	4
To classify the information in the passage.	R	e-mail news	K C	M/C	3	7.5	0-1	4
To order/sequence the event in the passage.	R	e-mail	Tr	M/C	3	7.5	0-1	4
To identify the type of text of the passage.	R	brochure	K	M/C	2	5	0-1	3
To identify the cause and effect of the events in the passage.	R	description	C	M/C	7	17.5	0-1	11

ตารางที่ 7 (ต่อ)

Reading Objectives	Mode	Type of Text	Cog lev.	Item type	No. of items	Weight %	Scoring	Time 60 Mins
make inference from the content of the passage.	R	brochure	C Tr	M/C	2	5	0-1	3

Note : R = Reading C = Comprehension Tr = Transfer K = Knowledge

4) คัดเลือกเนื้อหาจากเอกสารต่าง ๆ ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับท้องถิ่นจังหวัดตราด มาสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน เป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก ตอบถูกได้ 1 คะแนน ตอบผิดได้ 0 คะแนน จำนวน 60 ข้อ คะแนนเต็ม 60 คะแนน ใช้เวลา 60 นาที

5) นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิทางการสอนภาษาอังกฤษและมีประสบการณ์ทางการสอนภาษาอังกฤษ คำนวณค่าดัชนีของความสอดคล้อง (IOC) ได้ค่าความสอดคล้องเท่ากับ 0.90 จากนั้นให้ผู้เชี่ยวชาญผู้เป็นเจ้าของภาษาตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

6) นำแบบทดสอบที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วจำนวน 60 ข้อ ไปทดลองครั้งที่ 1 กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2551 โรงเรียนตราษตระการคุณ จังหวัดตราด จำนวน 40 คน ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษหลัก (อ 42102) ที่มีความสามารถใกล้เคียงกันกับกลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาคุณภาพของแบบทดสอบ

7) นำกระดาษคำตอบมาตรวจให้คะแนน และวิเคราะห์เพื่อหาค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC+ จากนั้นทำการคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าความยากง่ายระหว่าง 0.20-0.80 (อรรถราช วัชโรธร 2529 : 312) ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป ได้แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจำนวน 38 ข้อ โดยมีค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบเท่ากับ 0.87 (ภาคผนวก ฉ)

8) นำข้อสอบที่ไม่เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดในขั้นที่ 7 มาปรับปรุงด้านตัวเลือก และคัดเลือกไว้ จำนวน 50 ข้อ จากนั้นจึงตรวจสอบความเที่ยงตรงด้านเนื้อหาว่าครอบคลุมเนื้อหาที่กำหนดไว้ตามตารางวิเคราะห์เนื้อหาข้อสอบครบถ้วนหรือไม่และปรับปรุงแก้ไข

9) นำข้อสอบที่คัดเลือกไว้ 50 ข้อ ไปทดลองใช้เพื่อหาคุณภาพของแบบทดสอบ ครั้งที่ 2 กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2551 โรงเรียนตราษตระการคุณ จังหวัดตราด จำนวน 40 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง

10) วิเคราะห์คำตอบเพื่อหาค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC+ ทำการคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าความยากง่ายระหว่าง 0.20-0.80 ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป ได้ข้อสอบวัดความสามารถในการอ่านที่มีประสิทธิภาพจำนวน 36 ข้อ โดยข้อสอบที่ใช้ได้มีค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.27-0.84 และค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.21-0.82 ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบได้เท่ากับ 0.86 จากนั้นผู้วิจัยได้นำข้อสอบมาปรับปรุงอีกครั้ง ได้ข้อสอบปรนัยที่นำมาใช้ได้จริง จำนวน 40 ข้อ (ภาคผนวก ฉ)

4. การสร้างแบบสอบถามความคิดเห็น

เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อแบบฝึกเสริมทักษะอ่านภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับท้องถิ่นจังหวัดตราด ผู้วิจัยสร้างได้แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกเสริมทักษะอ่านภาษาอังกฤษ มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวคิดของลิเคิร์ท (Likert quotes in Best, John W. 1986 : 182) โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาวิธีสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นตามวิธีของลิเคิร์ท โดยอาศัยแนวคิดของทวีป ศิริวิศมี (2534 : 65-68)

2. สร้างข้อความที่แสดงความคิดเห็นต่อกิจกรรมการอ่านและแบบฝึกเสริมทักษะอ่านในด้านรูปแบบของเนื้อหาและกิจกรรมของสื่อและประโยชน์ที่ได้จากสื่อและรูปแบบ โดยแบ่งออกเป็น 5 ประเด็นหลัก ดังนี้ 1) ด้านรูปแบบของสื่อ 2) ด้านเนื้อหา 3) ด้านการใช้ภาษา 4) ด้านกิจกรรมประกอบบทเรียน และ 5) ด้านประโยชน์ของแบบฝึก โดยแบบสอบถามที่สร้างขึ้นมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) ให้ผู้ตอบแบบสอบถามเลือก 5 ระดับ คือ

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้ค่าระดับเท่ากับ 5
เห็นด้วย	ให้ค่าระดับเท่ากับ 4
ไม่แน่ใจ	ให้ค่าระดับเท่ากับ 3
ไม่เห็นด้วย	ให้ค่าระดับเท่ากับ 2
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้ค่าระดับเท่ากับ 1

3. นำข้อคำถามที่สร้างขึ้นไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นตรวจสอบความเหมาะสมของคำถามและรูปแบบของภาษาว่าตรงตามเนื้อหาสาระ และครอบคลุมประเด็นที่ต้องการสอบถามหรือไม่

4. นำแบบสอบถามความคิดเห็นไปทดลองใช้กับนักเรียนจำนวน 40 คนโดยให้นักเรียนทำแบบสอบถามหลังการทำแบบฝึกแต่ละบท จนครบทั้ง 8 บท แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์หาความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach 1974 : 161) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.86 (ภาคผนวก ช)

5. นำแบบสอบถามความคิดเห็นที่ได้หาค่าความเชื่อมั่นและปรับปรุงแก้ไขแล้วไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างในขั้นทดลองภาคสนาม โดยให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบหลังการทำแบบฝึกแต่ละบท รวม 8 ครั้ง

5. การทดลองใช้แบบฝึกทักษะอ่านภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับท้องถิ่นจังหวัดตราด
ผู้วิจัยได้ทดลองใช้แบบฝึกเสริมทักษะอ่านจำนวน 8 บท เพื่อหาประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 75/75 กล่าวคือ

75 ตัวแรก หมายถึง ร้อยละของคะแนนจากการทำแบบทดสอบรายจุดประสงค์ของกลุ่มตัวอย่างได้ถูกต้องแม่นยำ

75 ตัวหลัง หมายถึง ร้อยละของคะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษหลังการทำแบบฝึกได้ถูกต้องโดยเฉลี่ย (ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และคณะ 2520 : 136) โดยดำเนินการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกการอ่านตามขั้นตอน ดังนี้

ขั้นทดลองรายบุคคล (One-to-one Testing) ทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนตราษตระการคุณ จังหวัดตราด จำนวน 2 คน ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษ (อ 42102) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างและมีระดับผลการเรียนใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างเพื่อทดสอบความยากง่ายด้านภาษาและความเหมาะสมของกิจกรรม โดยให้ทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านก่อนเรียน (Pre-test) จากนั้นทำแบบฝึกเสริมทักษะอ่านทั้ง 8 บท แล้วทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านหลังเรียน (Post-test) แล้วจึงนำคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบรายบทในทุกแบบฝึก และจากการทำแบบทดสอบหลังเรียน มาคำนวณหาประสิทธิภาพของแบบฝึกอ่านตามเกณฑ์ 75/75 เพื่อแก้ไขปรับปรุงและนำไปใช้ในการทดลองขั้นต่อไป ซึ่งผลคะแนนจากการทำแบบทดสอบรายบท จำนวน 8 บท และแบบทดสอบหลังเรียนในขั้นทดลองกลุ่ม 2 คน ปรากฏผลดังตารางที่ 8

ตารางที่ 8 ผลคะแนนจากการทำแบบทดสอบรายบทจำนวน 8 บทและแบบทดสอบหลังเรียน
ในชั้นทดลองกลุ่ม 2 คน

บทที่	คะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบรายบท								รวม	ร้อยละ	คะแนน สอบ หลังเรียน	ร้อยละ
คนที่/ คะแนน	1	2	3	4	5	6	7	8				
	10	10	10	10	10	10	10	10	80	100	40	100
1	8	6	9	8	7	7	8	9	62	77.5	31	77.5
2	8	7	8	7	8	9	8	8	63	78.75	33	82.5
รวม	16	13	17	15	15	16	16	17	125	78.13	64	80.00
ร้อยละ	80	65	85	75	75	80	80	85				

จากตารางที่ 6 แสดงให้เห็นว่า ในชั้นทดลองกลุ่ม 2 คน นักเรียนทำคะแนนจากแบบทดสอบรายบทได้ 62 และ 63 คะแนน จากคะแนนเต็ม 80 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 77.5 และ 78.75 และทำคะแนนสอบหลังเรียนได้ 31 และ 33 คะแนน จากคะแนนเต็ม 40 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 77.5 และ 82.5 โดยบทเรียนที่นักเรียนทำคะแนนแบบฝึกหัดได้สูงสุด คือ บทที่ 3 และบทที่ 8 คิดเป็นร้อยละ 85 รองลงมา คือ บทที่ 1 บทที่ 6 และบทที่ 7 คิดเป็นร้อยละ 80 เท่ากัน ส่วนบทเรียนที่นักเรียนทำคะแนนแบบฝึกหัดได้น้อยที่สุด คือ บทที่ 2 คิดเป็นร้อยละ 65 รองลงมา คือ บทที่ 4 และบทที่ 5 คิดเป็นร้อยละ 75 สรุปผล ประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะอ่านชั้นทดลองกลุ่ม 2 คน E1/E2 เท่ากับ 78.13/80.00 หลังจากการทดลองในชั้นกลุ่มย่อย 2 คน ผู้วิจัยสามารถสรุปปัญหาและแนวทางแก้ไขสำหรับการทดลองในครั้งต่อไปได้ดังนี้

ตารางที่ 9 แสดงปัญหาและข้อเสนอแนะที่เกิดจากการทดลองใช้แบบฝึกในชั้นกลุ่มย่อย 2 คน

ปัญหาด้านรูปแบบและเนื้อหาของแบบฝึก	แนวทางการแก้ไขปรับปรุง
1) การพิมพ์ตัวอักษรผิดพลาด	ตรวจสอบการสะกดคำอีกครั้งอย่างรอบคอบ
2) คำสั่งของแบบฝึกไม่ชัดเจน	ทบทวนคำสั่งและปรับแก้ไขให้คำสั่งมีความกะทัดรัดและชัดเจนยิ่งขึ้น
3) การจัดรูปภาพประกอบเนื้อหาในบทเรียนผิดพลาด เช่น จำนวนภาพกับจำนวนหัวข้อไม่เท่ากัน ภาพประกอบแสดงเนื้อหาไม่ชัดเจน เล็กและไม่ชัดเจน	ตรวจสอบจำนวนภาพและลองจับคู่กับหัวข้อ จากนั้นปรับสีและขนาดให้ภาพมีความชัดเจนยิ่งขึ้น
ปัญหาที่เกิดจากการใช้แบบฝึกคือ	แนวทางการแก้ไขปรับปรุง
1) เวลาในการทำแบบทดสอบท้ายบทไม่เพียงพอ	เพิ่มเวลาในการทำแบบทดสอบให้มากขึ้น

ชั้นทดลองแบบกลุ่ม (Small Group Testing) 10 คน ผู้วิจัยนำแบบฝึกเสริมทักษะอ่านภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้นไปทดลองกับนักเรียนจำนวน 10 คน ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษ (อ 42102) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 โรงเรียนตราษตระการคุณ จังหวัดตราด ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างและมีระดับผลการเรียนใกล้เคียงกันกับกลุ่มตัวอย่าง ให้ทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านก่อนเรียน (Pre-test) จากนั้นทำแบบฝึกเสริมทักษะอ่านพร้อมกันจนครบ 8 บท แล้วให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านหลังเรียน (Post-test) แล้วนำคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบรายบทในทุกแบบฝึก และจากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านหลังเรียนมาคำนวณหาประสิทธิภาพของแบบฝึกการอ่านตามเกณฑ์ 75/75 และปรับปรุงแก้ไขแบบฝึกให้มีความเหมาะสม ซึ่งผลคะแนนจากการทำแบบทดสอบรายบทจำนวน 8 บทและแบบทดสอบหลังเรียนในชั้นทดลองกลุ่ม 10 คน ปรากฏผลดังตารางที่ 10

ตารางที่ 10 ผลคะแนนจากการทำแบบทดสอบรายบทจำนวน 8 บทและแบบทดสอบหลังเรียน
ในชั้นทดลองกลุ่ม 10 คน

บทที่	คะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบรายบท								รวม	ร้อยละ	คะแนน หลัง เรียน	ร้อยละ
คนที่/ คะแนน	1	2	3	4	5	6	7	8				
	10	10	10	10	10	10	10	10	80	100	40	100
1	7	8	8	8	7	8	7	7	60	75	30	75
2	7	7	8	7	8	7	8	8	60	75	35	87.5
3	8	7	7	7	7	8	9	9	62	77.5	32	80
4	7	9	7	6	8	9	6	8	60	75	32	80
5	9	8	8	9	7	7	7	6	61	76.25	32	80
6	7	9	9	7	9	10	7	9	67	83.75	36	90
7	8	8	8	7	8	6	8	8	61	76.25	32	80
8	7	7	9	8	8	8	7	8	62	77.5	31	77.5
9	9	6	8	9	8	9	8	7	64	80	33	82.5
10	7	8	6	8	7	8	7	8	59	73.75	29	72.5
รวม	76	77	78	76	77	80	74	78	616	77.00	322	80.5
ร้อยละ	76	77	78	76	77	80	74	78				

จากตารางที่ 10 แสดงให้เห็นว่า ในชั้นทดลองกลุ่ม 10 คน พบว่าบทเรียนที่นักเรียนทำคะแนนแบบฝึกหัดได้สูงสุด คือ บทที่ 6 คิดเป็นร้อยละ 80 รองลงมา คือ บทที่ 3 และบทที่ 8 คิดเป็นร้อยละ 78 ส่วนบทเรียนที่นักเรียนทำคะแนนแบบฝึกหัดได้น้อยที่สุด คือ บทที่ 7 คิดเป็นร้อยละ 74 รองลงมา คือ บทที่ 1 และบทที่ 4 คิดเป็นร้อยละ 76

ทำคะแนนจากแบบทดสอบ รายบทได้คะแนนรวม 616 คะแนน จากคะแนนเต็มรวม 8 บท 800 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 77 และทำคะแนนสอบหลังเรียนได้ 322 จากคะแนนเต็ม 400 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 80.5 สรุปผล ประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะอ่านชั้นทดลองกลุ่มใหญ่ 10 คน E1/E2 เท่ากับ 77.00/80.50 และหลังจากที่ผู้วิจัยได้วิเคราะห์แนวทางแก้ไขปรับปรุงและปรับแก้ข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นในชั้นทดลองกลุ่มย่อย 2 คน ทั้งด้านรูปแบบและเนื้อหาของแบบฝึก และปัญหาที่เกิดจากการใช้แบบฝึกแล้ว พบว่า แบบฝึกมีความถูกต้องมากขึ้นในด้านการพิมพ์ ตัวอักษร ด้านคำสั่งของแบบฝึกหัด และการจัดภาพประกอบบทเรียน โดยภาพมีความชัดเจนมากขึ้นและมีจำนวนครบตามหัวข้อ สำหรับเรื่องการกำหนดเวลาในการสอน ผู้วิจัยได้เพิ่มเวลาในการ

ทำแบบฝึกหัดทำยบทำให้มากขึ้นกว่าเดิมจาก 40 นาที เป็น 60 นาที ผลปรากฏว่า นักเรียนมีเวลาในการคิดทบทวนคำตอบมากขึ้น ทำให้ข้อผิดพลาดในการทำแบบทดสอบลดน้อยลง

ขั้นตอนทดลองภาคสนาม นำแบบฝึกเสริมทักษะอ่านที่ผ่านการทดลองกลุ่มย่อย 2 คน และทดลองกลุ่มเล็ก 10 คน ที่ได้รับการแก้ไขและปรับปรุงแล้วไปใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน ในการทดลองภาคสนามซึ่งเป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) แบบ One-group Pretest Posttest Design (บุารุง โตรัตน์ 2534 : 29-31) ซึ่งมีรูปแบบดังนี้

สอบก่อน	ทดลอง	สอบหลัง
T 1	X	T 2

T₁ แทน การทดสอบก่อนการใช้สื่อ

T₂ แทน การทดสอบหลังการใช้สื่อ

X แทน การใช้สื่อ

ขั้นตอนการทดลองภาคสนาม มีดังนี้

1. ขั้นทดสอบก่อนทำแบบฝึก (Pre-test) ให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน ทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านก่อนทดลองใช้แบบฝึกเสริมทักษะอ่าน
2. ขั้นการใช้แบบฝึกเสริมทักษะอ่าน ให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำแบบฝึกการอ่านจำนวน 8 บท และทำแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อแบบฝึกเสริมทักษะอ่านหลังจากทำแบบฝึกแต่ละบทรวม 8 ครั้ง
3. ขั้นทดสอบหลังทำแบบฝึก (Post-test) เมื่อทำแบบฝึกเสริมทักษะอ่านครบ 8 บทแล้วให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. นำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากรไปยังผู้อำนวยการ โรงเรียนเนินทรายวิทยาคม เพื่อขออนุญาตในการดำเนินการวิจัย
2. ให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านก่อนการใช้แบบฝึกหัดเสริมทักษะอ่าน (Pre-test) จากนั้นตรวจให้คะแนน แล้วบันทึกคะแนนของนักเรียนแต่ละคนไว้

3. ให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านทั้ง 8 บท บทละ 2 คาบ ใช้เวลา 8 สัปดาห์ รวม 16 คาบเรียน ซึ่งให้นักเรียนทำกิจกรรมตามขั้นตอนต่างๆ ในแบบฝึก ดังนี้

3.1 ขั้นก่อนการอ่าน (Pre-reading) เป็นการนำทางนักเรียนและกระตุ้นความรู้เดิม (Background Knowledge) เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกทักษะตามจุดประสงค์ของแบบฝึกแต่ละบท ตัวอย่างกิจกรรมในขั้นนี้ ได้แก่ คาดคะเนเรื่องที่อ่าน หรือให้คาดเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบท

3.2 ขั้นระหว่างการอ่าน (While-Reading) เป็นการทำความเข้าใจโครงสร้างและเนื้อหาในเรื่องที่อ่าน ให้ตัวอย่าง แนะนำแนวทางการอ่านว่ามีวิธีการอ่านอย่างไรหรือมีข้อสังเกตอย่างไร เพื่อให้นักเรียนสามารถอ่านแล้วฝึกทำภาระงานหรือกิจกรรมตามที่จุดประสงค์กำหนด กิจกรรมในขั้นนี้ เช่น การลำดับเรื่องโดยตัดเรื่องออกเป็นส่วน ๆ (Strip Story) การเขียนแผนผังโยงความสัมพันธ์เนื้อเรื่อง (Semantic Mapping) การเติมข้อความลงในแผนผังของเนื้อเรื่อง (Graphic Organizer) หรือการเล่าเรื่องโดยสรุป (Summarizing)

3.3 ขั้นหลังการอ่าน (Post-Reading) เป็นภารกิจกรรมตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียน กิจกรรมที่อาจเป็นการถ่ายโอนไปสู่ทักษะอื่นๆ เช่น ทักษะการพูดและการเขียนก็ได้ ซึ่งอาจให้นักเรียนฝึกทำงานเดี่ยว เป็นคู่ หรือกลุ่มเล็กเพื่อตรวจสอบความเข้าใจในการอ่านหรือถ่ายโอนข้อมูลจากเนื้อหาที่อ่านเพื่อทบทวนเนื้อหาหรือทักษะที่ได้เรียนไปแล้ว

3.4 ขั้นทดสอบรายจุดประสงค์ (Immediate Tests) ของแต่ละบท ซึ่งมีทั้งแบบเติมคำ แบบตัวเลือก ตอบถูกผิด เติมแผนภูมิให้สมบูรณ์ เรียงลำดับเหตุการณ์ จับคู่ เขียนข้อความสั้น ๆ หรือสรุป ถ่ายโอนข้อมูล โดยกำหนดคะแนนบทละ 10 คะแนน เกณฑ์การให้คะแนน เท่ากับ 1-0 ตอบถูกได้ 1 คะแนน ตอบผิดได้ 0 คะแนน ใช้เวลาในการทำแบบทดสอบละ 10-20 นาที จากนั้นตรวจให้คะแนน และบันทึกคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบรายบทของนักเรียนแต่ละคน

4. ให้นักเรียนทำแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อแบบฝึกเสริมทักษะอ่านหลังการทำแบบฝึกแต่ละบท รวม 8 ครั้ง โดยให้นักเรียนทำแบบสอบถามหลังจากการทำแบบทดสอบรายบทใช้เวลา 5 นาที

5. ให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านหลังการใช้แบบฝึกเสริมทักษะอ่าน (Post-test) ซึ่งเป็นแบบทดสอบฉบับเดียวกันกับแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านก่อนเรียน (Pre-test) จากนั้นตรวจให้คะแนน ใช้เกณฑ์การประเมินตามที่กำหนดไว้ เพื่อนำคะแนนไปคำนวณหาประสิทธิภาพของแบบฝึก และเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านของนักเรียนก่อนและหลังการทำแบบฝึก

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. คำนวณหาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ คะแนนเฉลี่ย และค่าร้อยละ นำมาหาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะอ่านแต่ละบท
2. วิเคราะห์ประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะอ่านตามเกณฑ์ 75/75 จากสูตร E1/E2 (ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และคณะ 2520 : 136)

สูตรที่ 1

$$E1 = \frac{\frac{\sum X_i}{N}}{A} \times 100$$

- เมื่อ E1 คือ ประสิทธิภาพของแบบฝึก
- X_i คือ คะแนนรวมของแบบทดสอบรายบททุกบทของผู้เรียน คนที่ i
- A คือ คะแนนเต็มของแบบทดสอบรายบททุกบทรวมกัน
- N คือ จำนวนผู้เรียน

สูตรที่ 2

$$E2 = \frac{\frac{\sum F_i}{N}}{B} \times 100$$

- เมื่อ E2 คือ ประสิทธิภาพของผลสอบวัดความสามารถทางการอ่านของผู้เรียน
- F_i คือ คะแนนรวมของแบบทดสอบหลังเรียนของผู้เรียน คนที่ i
- B คือ คะแนนเต็มของการสอบหลังเรียน
- N คือ จำนวนผู้เรียน

3. เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังการใช้แบบฝึกเสริมทักษะอ่านโดยใช้ T- test แบบจับคู่
4. วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามความคิดเห็น ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า โดยนำค่าระดับที่ได้มาหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วนำไปแปลความหมายค่าระดับซึ่งปรับปรุงจากเกณฑ์ของเบสท์ (Best 1986) ดังนี้

$1.00 \leq \bar{X} < 1.50$ หมายถึง นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมและแบบฝึกโดยเฉลี่ยมีความเหมาะสมอยู่ในระดับต่ำสุด

$1.50 \leq \bar{X} < 2.50$ หมายถึง นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมและแบบฝึกโดยเฉลี่ยมีความเหมาะสมอยู่ในระดับต่ำ

$2.50 \leq \bar{X} < 3.50$ หมายถึง นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมและแบบฝึกโดยเฉลี่ยมีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง

$3.50 \leq \bar{X} < 4.50$ หมายถึง นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมและแบบฝึกโดยเฉลี่ยมีความเหมาะสมอยู่ในระดับสูง

$4.50 \leq \bar{X} \leq 5.00$ หมายถึง นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมและแบบฝึกโดยเฉลี่ยมีความเหมาะสมอยู่ในระดับสูงที่สุด

จากการแปลความหมายค่าระดับข้างต้น ความคิดเห็นที่มีความเหมาะสม หมายถึง ค่าระดับของความคิดเห็นที่ได้นำมาหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานแล้วอยู่ในระดับ $3.50 \leq \bar{X} \leq 5.00$

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง "การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะอ่านภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับท้องถิ่นจังหวัดตราดสำหรับนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเนินทรายวิทยาคม อ.เมือง จ.ตราด" ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิจัยออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะอ่านภาษาอังกฤษตามเกณฑ์ 75/75 (ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และคณะ 2520 : 136)

ตอนที่ 2 นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบคะแนนความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะอ่านภาษาอังกฤษ

ตอนที่ 3 นำเสนอผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นจากแบบสอบถามความคิดเห็นที่นักเรียนมีต่อการใช้แบบฝึกทักษะอ่านภาษาอังกฤษ

เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกัน ผู้วิจัยใช้ระดับนัยสำคัญของตัวอย่างเป็นเกณฑ์ในการพิจารณาความมีนัยสำคัญของการทดสอบ ถ้าค่าระดับนัยสำคัญมีค่าน้อยกว่า 0.05 ถือว่ามีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ถ้าค่าระดับนัยสำคัญมีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 0.05 ถือว่าไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะอ่านภาษาอังกฤษ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการ 2 ขั้นตอน ดังนี้

1. หลังการเรียนการสอนแต่ละบท ผู้วิจัยให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน ทำแบบฝึกหัดท้ายบทซึ่งมีคะแนนเต็มบทละ 10 คะแนน จนครบ 8 บท จากนั้นจึงนำคะแนนมาวิเคราะห์หาค่าทางสถิติ และจัดลำดับคะแนนเฉลี่ยของแบบฝึกแต่ละบท ผลการวิเคราะห์ปรากฏดังตารางที่ 11

ตารางที่ 11 คะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าร้อยละ(%) และลำดับของคะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบฝึกหัดรายบททั้ง 8 บทเรียนของกลุ่มตัวอย่าง

บทที่	หัวข้อเรื่อง	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D	ร้อยละ	ลำดับที่
1	Impressing Trat	10	8.20	0.89	82.00	5
2	Where to go in Trat	10	8.47	0.97	84.67	3
3	Trat...in the old days	10	8.93	0.69	89.33	1
4	Going places	10	8.37	0.72	83.67	4
5	The legend of Khao Saming	10	8.67	0.99	86.67	2
6	Koh Chang...the dream island	10	8.40	0.81	74.00	7
7	Koh Chang Sightseeing	10	8.40	0.86	74.00	8
8	Interesting news	10	8.03	0.85	80.33	6
		80	8.18	0.99	81.83	

จากตารางที่ 11 แสดงให้เห็นว่า นักศึกษากลุ่มตัวอย่างทำคะแนนเฉลี่ยรวมรายบทได้ 8.18 จากคะแนนเต็ม 10 คะแนน บทเรียนที่ได้คะแนนเฉลี่ยสูงตั้งแต่ร้อยละ 80 ขึ้นไป มีทั้งหมด 6 บท ตามลำดับ ดังนี้ คือ บทที่ 3 (Trat...in the old days = 89.33) บทที่ 5 (The legend of Khao Saming = 86.67) บทที่ 2 (Where to go in Trat = 84.67) บทที่ 4 (Going places = 83.67) บทที่ 1 (Impressing Trat = 82.00) บทที่ 8 (Interesting news = 80.33) ส่วนบทเรียนที่ได้คะแนนเฉลี่ยต่ำสุด 2 บทเรียน ได้แก่ บทที่ 6 (Koh Chang...the dream island = 74.00) และบทที่ 7 (Koh Chang Sightseeing = 74.00)

2. วิเคราะห์ประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะอ่าน โดยวิเคราะห์จากค่าร้อยละของผลคะแนนจากการทำแบบฝึกหัดรายบททั้ง 8 บทเรียน และค่าร้อยละของคะแนนจากการทดสอบหลังเรียนของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างทั้ง 30 คน ปรากฏผลการวิเคราะห์แสดง ในตารางที่ 12

ตารางที่ 12 ผลคะแนนจากการทำแบบฝึกหัดในขั้นหลังการใช้แบบฝึกgrayบท จำนวน 8 บท บทละ 10 คะแนน และแบบทดสอบหลังการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษในชั้นทดลองภาคสนาม ซึ่งทดลองกับนักเรียน จำนวน 30 คน

นักเรียน คนที่	คะแนนแบบฝึกหัด									คะแนน สอบหลัง การใช้ แบบฝึก
	1	2	3	4	5	6	7	8	รวม	
คะแนน	10	10	10	10	10	10	10	10	80	40
1	9	9	10	8	8	8	7	7	66	35
2	9	8	9	9	8	7	6	9	65	32
3	8	10	9	8	8	6	6	7	62	31
4	8	9	9	9	8	8	8	9	68	35
5	9	9	10	8	8	9	9	9	71	36
6	9	9	9	8	8	8	9	9	69	36
7	7	8	9	8	8	8	8	7	63	30
8	9	9	9	8	7	7	7	9	65	35
9	9	9	10	8	8	8	7	8	67	35
10	9	9	9	9	8	9	7	9	69	37
11	9	8	9	9	8	6	8	9	66	30
12	7	9	8	8	9	7	7	7	62	30
13	9	8	9	9	8	8	7	9	67	36
14	9	7	9	8	9	7	9	9	67	34
15	6	8	7	7	10	7	7	8	60	29
16	8	7	7	6	7	7	7	7	56	28
17	7	7	8	8	9	7	6	7	59	26

ตารางที่ 12 (ต่อ)

นักเรียน คนที่	คะแนนแบบฝึกหัด									คะแนน สอบหลัง การใช้ แบบฝึก
	1	2	3	4	5	6	7	8	รวม	
18	9	8	9	8	9	8	7	9	67	34
19	9	8	9	9	10	8	8	8	69	36
20	7	7	9	8	8	6	7	9	61	31
21	9	7	9	9	10	8	7	8	67	34
22	9	8	9	9	9	7	7	8	66	32
23	7	8	10	8	10	7	7	8	65	31
24	8	8	9	9	9	7	8	7	65	30
25	8	10	9	9	9	8	7	8	68	35
26	8	8	9	9	10	7	8	7	66	34
27	8	10	9	9	10	7	9	8	70	38
28	8	10	9	9	10	8	8	7	69	36
29	7	9	9	9	7	6	7	8	62	31
30	8	10	9	8	10	8	7	7	67	32
รวม	246	254	268	251	260	222	222	241	1,964	989
	8.20	8.47	8.93	8.37	8.67	7.40	7.40	8.03	8.18	32.97
ร้อยละ	82.00	84.67	89.33	83.67	86.67	74.00	74.00	80.33	81.83	82.42

ในชั้นทดลองภาคสนามซึ่งทดลองกับนักเรียน จำนวน 30 คน พบว่า กลุ่มตัวอย่าง ทำคะแนนรวมจากการทำแบบทดสอบการอ่านรายบทเรียนจำนวน 8 บท โดยรวมได้คะแนน 1,964 คะแนน จากคะแนนเต็ม 2,400 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 81.83 และทำคะแนนจากการทดสอบหลัง เรียนได้ 989 คะแนน จากคะแนนเต็ม 1,200 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 82.42 สรุปผลของประสิทธิภาพ ของแบบฝึกการอ่านภาษาอังกฤษในชั้นทดลองกลุ่ม 30 คน(E1/E2) เท่ากับ 81.83/82.42

ส่วนบทเรียนที่นักเรียนทำคะแนนแบบฝึกหัดได้สูงสุด คือ บทที่ 3 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8.93 คิดเป็นร้อยละ 89.33 รองลงมา คือ บทที่ 5 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8.7 คิดเป็นร้อยละ 87 และบทที่ 4 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8.37 คิดเป็นร้อยละ 83.67 ส่วนบทเรียนที่นักเรียนทำคะแนนแบบฝึกหัดได้น้อยที่สุด

คือ บทที่ 7 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 7.07 คิดเป็นร้อยละ 70.67 รองลงมา คือ บทที่ 6 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 7.07 คิดเป็นร้อยละ 70.67 และบทที่ 8 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8.03 คิดเป็นร้อยละ 80.33 ตามลำดับ

ตารางที่ 13 ผลสรุปการวิเคราะห์การหาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ

จำนวนนักเรียน/คะแนน		คะแนนจากแบบฝึกหัด รายบท (E1)	คะแนนแบบทดสอบ ในชั้นหลังการใช้ แบบฝึก (E2)	ประสิทธิภาพ ของแบบฝึก (E1/E2)
นักเรียน 2 คน	คะแนนเต็ม	$8 \times 10 \times 2 = 160$	$40 \times 2 = 80$	78.13/80.00
	คะแนนรวม	125 (78.13%)	64 (80.00%)	
นักเรียน 10 คน	คะแนนเต็ม	$8 \times 10 \times 10 = 800$	$40 \times 10 = 400$	77.00/80.50
	คะแนนรวม	616 (77.00%)	322 (80.50%)	
นักเรียน 30 คน	คะแนนเต็ม	$8 \times 10 \times 30 = 2,400$	$40 \times 30 = 1,200$	81.83/82.42
	คะแนนรวม	1,933 (81.83%)	989 (82.42%)	

จากตารางที่ 13 แสดงให้เห็นว่า ในชั้นทดลองแบบ 2 คน นักเรียนทำแบบฝึกหัดรายบท ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 78.13 และทำแบบทดสอบหลังการใช้แบบฝึกได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 สำหรับชั้นทดลองกลุ่มย่อย 10 คน นักเรียนทำแบบฝึกหัดรายบท นักเรียนทำแบบฝึกหัดรายบท ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 79 และทำแบบทดสอบหลังการใช้แบบฝึกได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80.50 ส่วนการทดลองภาคสนามกับนักเรียนจำนวน 30 คน พบว่า นักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ทำแบบฝึกหัดรายบท ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 81.83 และทำแบบทดสอบหลังการใช้แบบฝึกได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 82.42 ดังนั้นประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษในชั้นทดลองภาคสนาม มีค่าเท่ากับ 81.83/82.42 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 75-75 ร้อยละ 2.5 ขึ้นไป จึงสรุปได้ว่าแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับท้องถิ่นที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพดีมาก ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานข้อที่ 1

**ตอนที่ 2 เปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการใช้
แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ**

จากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างทั้งก่อนและหลังการใช้แบบฝึก พบว่า คะแนนความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษหลังการใช้แบบฝึกทักษะเพิ่มขึ้น โดยพิจารณาจากความแตกต่างของคะแนนระหว่างก่อนและหลังการใช้แบบฝึก ดังแสดงในตารางที่ 13 และทำการทดสอบความแตกต่างโดยใช้สถิติ t แบบจับคู่ ดังแสดงในตารางที่ 14

ตารางที่ 14 คะแนนความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ

นักเรียน คนที่	คะแนน		ผลต่าง ($\bar{D}$)	นักเรียน คนที่	คะแนน		ผลต่าง ($\bar{D}$)
	ก่อนเรียน	หลังเรียน			ก่อนเรียน	หลังเรียน	
1	20	35	15	16	11	28	17
2	15	32	17	17	12	26	14
3	14	31	17	18	22	34	12
4	16	35	19	19	20	36	16
5	20	36	16	20	16	31	15
6	20	36	16	21	15	34	19
7	21	30	9	22	17	32	15
8	14	35	21	23	14	31	17
9	20	35	15	24	23	30	7
10	20	37	17	25	32	35	3
11	14	30	16	26	14	34	20
12	20	30	10	27	27	38	11
13	17	36	19	28	10	36	26
14	13	34	21	29	9	31	22
15	17	29	12	30	17	32	15

จากตารางที่ 14 แสดงให้เห็นว่า คะแนนความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างทุกคนสูงขึ้นหลังจากการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษทั้ง 8 บท โดยนักเรียนที่มี

ผลต่างของคะแนนก่อนและหลังการใช้แบบฝึกสูงสุด คือ 26 คะแนน และนักเรียนที่มีผลต่างของคะแนนก่อนและหลังการใช้แบบฝึกต่ำสุด คือ 3 คะแนน ดังจะเห็นความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนในตารางที่ 15

ตารางที่ 15 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) คะแนนผลต่างเฉลี่ย ($\bar{D}$) และค่าทดสอบ (t) แบบทดสอบก่อนและหลังการใช้แบบฝึกการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

การทดสอบ	คะแนน เต็ม	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{D}$	S.D (D)	t	df	sig
ก่อนเรียน	40	17.33	4.94	27	4.66	18.36*	29	0.000
หลังเรียน	40	32.97	2.97					

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 15 แสดงให้เห็นว่าคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังการใช้แบบฝึกแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (Sig. 0.000 < 0.05) โดยค่าเฉลี่ยของคะแนนหลังการทดลองใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เท่ากับ 32.97 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.97 ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนการทดลองใช้แบบฝึกการอ่านภาษาอังกฤษ ที่มีค่าเท่ากับ 17.33 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.94 มีคะแนนผลต่างเฉลี่ยระหว่างหลังการใช้แบบฝึกและก่อนการใช้แบบฝึก เท่ากับ 27 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.66 ค่าสถิติ t เท่ากับ 18.36 ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างหลังจากการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษทั้ง 8 บท สูงกว่าก่อนการใช้แบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานข้อที่ 2

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นจากแบบสอบถามความคิดเห็นนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกเสริมทักษะอ่านใช้ภาษาอังกฤษ

หลังจากการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษแต่ละบท ผู้วิจัยให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบวัดความคิดเห็นที่กลุ่มตัวอย่างมีต่อแบบฝึกจนครบ 8 บท จากนั้นนำระดับความคิดเห็นที่ได้จากการประเมินมาหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำไปแปลความหมายค่าระดับความคิดเห็นตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ผลการวิเคราะห์แสดงในตารางที่ 16 ดังนี้

ตารางที่ 16 ค่าระดับเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกเสริมทักษะอ่านภาษาอังกฤษ จำนวน 8 บท

ข้อความ	บทที่	1	2	3	4	5	6	7	8	ค่าเฉลี่ยรวม	ลำดับที่
ด้านรูปแบบของสื่อ	$\bar{X}$	3.97	4.13	4.20	4.27	4.20	4.13	4.43	4.37	4.21	8
	S.D.	0.89	0.59	0.81	0.78	0.71	0.78	0.77	0.67	0.75	
2. รูปภาพประกอบเหมาะสมกับเนื้อหา	$\bar{X}$	4.10	3.73	4.17	4.37	4.10	4.10	4.33	4.37	4.16	12
	S.D.	0.84	0.94	0.75	0.72	0.88	0.88	0.76	0.61	0.80	
3. การนำเสนอกิจกรรมแต่ละขั้นตอนมีความชัดเจน	$\bar{X}$	4.07	4.13	4.20	4.23	4.10	4.27	4.23	4.27	4.19	10
	S.D.	0.87	0.82	0.76	0.82	0.84	0.78	0.73	0.69	0.79	
ค่าระดับเฉลี่ยรวมด้านรูปแบบของสื่อ	$\bar{X}$	4.05	4.00	4.19	4.29	4.13	4.17	4.33	4.34	4.19	2
	S.D.	0.87	0.78	0.77	0.77	0.81	0.81	0.75	0.66	0.78	
ด้านเนื้อหา	$\bar{X}$	4.07	4.07	4.37	4.17	4.27	4.27	4.37	4.43	4.25	5
	S.D.	0.91	0.87	0.76	0.75	0.74	0.83	0.76	0.68	0.79	
4. สอดคล้องกับมาตรฐานและสาระการเรียนรู้	$\bar{X}$	3.67	4.20	4.13	4.03	4.10	4.00	4.03	4.13	4.04	16
	S.D.	0.80	0.85	0.82	0.85	0.80	0.83	0.81	0.68	0.81	
5. ความยากง่ายเหมาะสมกับระดับชั้น/ช่วงชั้น	$\bar{X}$	3.80	4.27	4.20	4.17	4.27	4.17	4.30	4.20	4.17	11
	S.D.	0.89	0.78	0.81	0.79	0.78	0.91	0.79	0.81	0.82	
6. เนื้อหาสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้	$\bar{X}$	3.77	4.23	4.20	4.33	4.17	4.13	4.13	4.20	4.15	13
	S.D.	0.86	0.82	0.76	0.76	0.70	0.82	0.86	0.76	0.79	
7. ใช้ประกอบอาชีพได้	$\bar{X}$										
	S.D.										

ตารางที่ 16 (ต่อ)

ข้อความ		บทที่	1	2	3	4	5	6	7	8	ค่าเฉลี่ยรวม	ลำดับที่
14. ใช้คำอธิบายหรือคำสั่งที่ชัดเจน ง่ายต่อการปฏิบัติตาม	$\bar{X}$	4.10	4.10	4.03	4.33	4.20	4.30	4.30	4.30	4.03	4.18	11
	S.D.	0.76	0.80	0.67	0.66	0.85	0.75	0.84	0.67	0.75		
15. ใช้คำถามที่ท้าทายและกระตุ้นความคิด	$\bar{X}$	4.10	4.17	4.07	4.03	4.13	4.37	4.30	4.30	4.07	4.15	12
	S.D.	0.76	0.79	0.74	0.85	0.82	0.67	0.84	0.74	0.78		
16. ลำดับขั้นตอนของกิจกรรมมีความเหมาะสม	$\bar{X}$	3.97	4.07	4.03	4.33	4.23	4.27	4.40	4.40	4.03	4.17	11
	S.D.	0.85	0.83	0.85	0.80	0.86	0.78	0.81	0.85	0.83		
ข. ขั้นตอนต่างๆ ของกิจกรรม												
17. รูปภาพ การดู ประกอบบทเรียนช่วยให้ข้าพเจ้าเข้าใจบทเรียนได้ง่ายและรวดเร็ว	$\bar{X}$	4.30	3.83	4.30	4.10	4.27	4.27	4.33	4.30	4.30	4.21	8
	S.D.	0.88	0.79	0.88	0.84	0.87	0.74	0.80	0.88	0.84		
18. มีแบบฝึกหัดเพียงพอในการฝึกฝนคำศัพท์สำนวนและโครงสร้างไวยากรณ์ที่เรียนมา	$\bar{X}$	4.23	4.07	4.23	4.17	4.13	4.23	4.30	4.30	4.23	4.20	9
	S.D.	0.68	0.78	0.68	0.83	0.78	0.86	0.84	0.68	0.77		
19. การประเมินผลช่วยให้ข้าพเจ้าได้ประเมินความรู้ในสิ่งที่ได้เรียนมา	$\bar{X}$	4.33	4.10	4.50	4.10	4.07	4.30	4.30	4.30	4.50	4.28	3
	S.D.	0.76	0.84	0.68	0.80	0.91	0.75	0.84	0.68	0.78		
ค. กิจกรรมอื่นๆ												
20. กิจกรรมในสื่อเปิดโอกาสให้ข้าพเจ้าได้ทำงานร่วมกับเพื่อน	$\bar{X}$	4.13	3.87	4.13	4.10	4.07	4.23	4.17	4.17	4.13	4.10	14
	S.D.	0.78	0.78	0.78	0.80	0.83	0.82	0.87	0.78	0.81		
21. กิจกรรมในสื่อมีความหลากหลายและน่าสนใจ	$\bar{X}$	4.00	4.23	4.00	3.87	4.03	4.30	4.30	4.30	4.00	4.09	15
	S.D.	0.74	0.68	0.74	0.90	0.89	0.75	0.70	0.74	0.77		

ตารางที่ 16 (ต่อ)

จากตารางที่ 16 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อแบบฝึกเสริมทักษะอ่านภาษาอังกฤษทั้ง 8 บท โดยเฉลี่ยรวม ($\bar{X} = 4.17$, S.D. = 0.79) จากคะแนนเต็ม 5 จึงสรุปได้ว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อแบบฝึกเสริมทักษะอ่านโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณาเป็นรายบท จะเห็นได้ว่าบทเรียนที่นักเรียนให้ระดับความคิดเห็นเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ บทที่ 7 Koh Chang Sightseeing ($\bar{X} = 4.28$, S.D. = 0.79) รองลงมาคือ บทที่ 8 Interesting News ($\bar{X} = 4.24$, S.D. = 0.74) ส่วนบทที่ได้รับระดับความคิดเห็นเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ บทที่ 1 Impressing Trat ($\bar{X} = 4.08$, S.D. = 0.82)

เมื่อพิจารณาระดับความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะอ่านภาษาอังกฤษ โดยแยกเป็นรายด้าน คือ ด้านรูปแบบของสื่อ เนื้อหา การใช้ภาษา กิจกรรมประกอบบทเรียน และ ประโยชน์ที่ได้รับจากบทเรียนเสริม พบว่า นักเรียนมีระดับความคิดเห็นด้านประโยชน์ที่ได้รับจากบทเรียนเสริมมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.24 รองลงมา คือ ด้านรูปแบบของสื่อ มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.19 ด้านเนื้อหาของสื่อ มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.16 ด้านกิจกรรมประกอบบทเรียน มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.10 และด้านการใช้ภาษา นักเรียนมีระดับความคิดเห็นต่ำสุด คือ มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.07 สำหรับรายละเอียดแต่ละด้านมีดังนี้

1. ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากบทเรียน พบว่านักเรียนมีความคิดเห็นต่อบทเรียนในด้านประโยชน์ที่ได้รับจากบทเรียนโดยเฉลี่ยรวม ($\bar{X} = 4.24$) ซึ่งจัดอยู่ในระดับดี และเมื่อพิจารณาค่าระดับเฉลี่ยความคิดเห็นเป็นรายข้อ พบว่า มีระดับความคิดเห็นเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยสูงไปสู่อันดับต่ำ ดังนี้ ข้อที่ 22 ข้าพเจ้าได้เรียนรู้ขนบธรรมเนียม ประเพณีและวัฒนธรรมของท้องถิ่นมากขึ้น ($\bar{X} = 4.30$, S.D. = 0.78) ข้อที่ 24 ข้าพเจ้ามีความเชื่อมั่นในการใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้น ($\bar{X} = 4.22$, S.D. = 0.84) และข้อที่ 23 ข้าพเจ้ารู้สึกผ่อนคลายและสนุกสนานกับการเรียนภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 4.18$, S.D. = 0.82)

2. ด้านรูปแบบของสื่อ พบว่านักเรียนมีความคิดเห็นต่อบทเรียนในด้านรูปแบบของสื่อโดยเฉลี่ยรวม ($\bar{X} = 4.24$) ซึ่งจัดอยู่ในระดับดี และเมื่อพิจารณาค่าระดับเฉลี่ยความคิดเห็นเป็นรายข้อ พบว่า มีระดับความคิดเห็นเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยสูงไปสู่อันดับต่ำ ดังนี้ ข้อที่ 1 ตัวอักษรอ่านง่ายและชัดเจน ($\bar{X} = 4.21$, S.D. = 0.75) ข้อที่ 3 การนำเสนอกิจกรรมแต่ละขั้นตอนมีความชัดเจน ($\bar{X} = 4.19$, S.D. = 0.79) และข้อที่ 2 รูปภาพประกอบเหมาะสมกับเนื้อหา ($\bar{X} = 4.21$, S.D. = 0.75)

3. ด้านเนื้อหาของสื่อ พบว่านักเรียนมีความคิดเห็นต่อบทเรียนในด้านเนื้อหาของสื่อโดยเฉลี่ยรวม ($\bar{X} = 4.16$) ซึ่งจัดอยู่ในระดับดี และเมื่อพิจารณาค่าระดับเฉลี่ยความคิดเห็นเป็นรายข้อ พบว่า มีระดับความคิดเห็นเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยสูงไปสู่อันดับต่ำ ดังนี้ ข้อที่ 4 สอดคล้อง

กับมาตรฐานและสาระการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.25$, S.D. = 0.79) ข้อที่ 6 เนื้อหาสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ ($\bar{X} = 4.17$, S.D. = 0.82) ข้อที่ 9 ปริมาณเนื้อหาเหมาะสมกับเวลาเรียน ($\bar{X} = 4.17$, S.D. = 0.79) ข้อที่ 8 เนื้อหาที่คุ้นเคยช่วยกระตุ้นให้ข้าพเจ้าอยากเรียน ($\bar{X} = 4.17$, S.D. = 0.79) ข้อที่ 7 ใช้ประกอบอาชีพได้ ($\bar{X} = 4.15$, S.D. = 0.79) และข้อที่ 5 ความยากง่ายเหมาะสมกับระดับชั้น/ช่วงชั้น ($\bar{X} = 4.04$, S.D. = 0.81)

4. ด้านกิจกรรมประกอบบทเรียน พบว่านักเรียนมีความคิดเห็นต่อบทเรียนในด้านกิจกรรมประกอบบทเรียนโดยเฉลี่ยรวม ($\bar{X} = 4.10$) ซึ่งจัดอยู่ในระดับดี และเมื่อพิจารณาค่าระดับเฉลี่ยความคิดเห็นเป็นรายด้านย่อย ด้านข้อมูลโดยทั่วไปพบว่า มีระดับความคิดเห็นเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยสูงไปสู่อันดับต่ำ ดังนี้ ข้อที่ 13 ส่งเสริมความรู้ความเข้าใจในบทเรียนและนำไปปฏิบัติได้ ($\bar{X} = 4.29$, S.D. = 0.76) ข้อที่ 14 ใช้คำอธิบายหรือคำสั่งที่ชัดเจนต่อการปฏิบัติตาม ($\bar{X} = 4.18$, S.D. = 0.75) ข้อที่ 16 ลำดับขั้นตอนของกิจกรรมมีความเหมาะสม ($\bar{X} = 4.17$, S.D. = 0.83) และข้อที่ 15 ใช้คำถามที่ท้าทายและกระตุ้นความคิด ($\bar{X} = 4.15$, S.D. = 0.78) ด้านขั้นตอนต่าง ๆ ของกิจกรรม พบว่า มีระดับความคิดเห็นเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยสูงไปสู่อันดับต่ำ ดังนี้ ข้อที่ 19 การประเมินผลช่วยให้ข้าพเจ้าได้ประเมินความรู้ในสิ่งที่ได้เรียนมา ($\bar{X} = 4.28$, S.D. = 0.78) ข้อที่ 17 รูปภาพ การ์ตูน ประกอบบทเรียนช่วยให้ข้าพเจ้าเข้าใจบทเรียนได้ง่ายและรวดเร็ว ($\bar{X} = 4.21$, S.D. = 0.84) และข้อที่ 18 มีแบบฝึกหัดเพียงพอในการฝึกฝนคำศัพท์สำนวนและโครงสร้างไวยากรณ์ที่ได้เรียนมา ($\bar{X} = 4.20$, S.D. = 0.77) ด้านกิจกรรมอื่น ๆ พบว่า มีระดับความคิดเห็นเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยสูงไปสู่อันดับต่ำ ดังนี้ ข้อที่ 20 กิจกรรมในสื่อเปิดโอกาสให้ข้าพเจ้าได้ทำงานร่วมกับเพื่อน ($\bar{X} = 4.10$, S.D. = 0.81) และข้อที่ 21 กิจกรรมในสื่อมีความหลากหลายและน่าสนใจ ($\bar{X} = 4.09$, S.D. = 0.77)

5. ด้านการใช้ภาษา พบว่านักเรียนมีความคิดเห็นต่อบทเรียนในด้านการใช้ภาษาโดยเฉลี่ยรวม ($\bar{X} = 4.07$) ซึ่งจัดอยู่ในระดับดี และเมื่อพิจารณาค่าระดับเฉลี่ยความคิดเห็นเป็นรายข้อพบว่า มีระดับความคิดเห็นเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยสูงไปสู่อันดับต่ำ ดังนี้ ข้อที่ 11 ใช้คำศัพท์เฉพาะได้ถูกต้อง ($\bar{X} = 4.26$, S.D. = 0.74) ข้อที่ 10 สื่อความหมาย อ่านเข้าใจง่าย ถูกต้องชัดเจน ($\bar{X} = 4.23$, S.D. = 0.81) และข้อที่ 12 ใช้ภาษาได้เหมาะสมกับผู้เรียน ($\bar{X} = 4.09$, S.D. = 0.77)

จากการศึกษาระดับความคิดเห็นที่นักเรียนมีต่อแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ทั้ง 8 บท สรุปได้ว่า นักเรียนมีระดับความคิดเห็นต่อแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.09-4.30 และมีระดับเฉลี่ยรวม 4.17 ($\bar{X} = 4.17$, S.D. = 0.79) ดังนั้นแสดงให้เห็นว่านักเรียนมีความคิดเห็นที่ดีต่อแบบฝึกเสริมทักษะอ่าน ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานข้อที่ 3

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะอ่านภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับท้องถิ่นจังหวัดตราดสำหรับนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเนินทรายวิทยาคม อ.เมือง จ.ตราด” เป็นการวิจัยเชิงทดลอง ในรูปแบบ Pre-experimental one group pretest-posttest design โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะอ่านภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับท้องถิ่น เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนและหลังการใช้แบบฝึก และระดับความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกเสริมทักษะอ่านภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเนินทรายวิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาตราด ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 จำนวน 30 คน

เครื่องมือที่ใช้มีดังต่อไปนี้

1. แบบสอบถามความต้องการหัวข้อเกี่ยวกับท้องถิ่น เพื่อสร้างบทเรียนเสริมรายวิชาการอ่านภาษาอังกฤษเชิงท้องถิ่น โดยสอบถามนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.4-ม.6) โรงเรียน เนินทรายวิทยาคม ครูผู้สอนรายวิชาภาษาอังกฤษสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดตราด และบุคลากรในชุมชน ซึ่งเป็นกลุ่มเป้าหมายที่ผู้วิจัยเลือกโดยมีเกณฑ์ในการเลือก และเป็นผู้ที่สามารถให้ข้อมูล ได้อย่างเหมาะสม
2. แบบฝึกเสริมทักษะอ่านภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับท้องถิ่นจังหวัดตราด จำนวน 8 บท ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นตามกรอบเนื้อหาที่ได้จากการสำรวจหัวข้อเกี่ยวกับท้องถิ่น และการวิเคราะห์เนื้อหาภาษา อันได้แก่ หน้าที่ทางภาษา คำศัพท์และโครงสร้างทางภาษาอังกฤษในรายวิชา อ 40202 จากการวิเคราะห์ พบว่า มีประสิทธิภาพในขั้นทดลองรายบุคคล 78.13/80.00 และมีประสิทธิภาพในขั้นทดลองกลุ่มเล็ก 77.00/80.50
3. แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกเสริมทักษะอ่านภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับท้องถิ่นจังหวัดตราด ทั้ง 10 บท แบ่งเป็นรายด้าน 5 ด้าน จำนวน 26 ข้อ มีลักษณะเป็นแบบสอบถามตามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) คือ 5 (เห็นด้วยมากที่สุด) 4 (เห็นด้วยมาก) 3 (เห็นด้วยปานกลาง) 2 (เห็นด้วยน้อย) 1 (เห็นด้วยน้อยที่สุด) ซึ่งได้รับการพิจารณาตรวจสอบความเหมาะสมโดยอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิ และได้ทำการแก้ไขปรับปรุงหลังจากการทดลองใช้ในขั้นทดลองกลุ่มเล็ก

4. แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ 1 ฉบับ จำนวน 40 ข้อ 40 คะแนน เพื่อวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนและหลังการใช้แบบฝึกเสริมทักษะอ่านภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับท้องถิ่นจังหวัดตราด และเพื่อเปรียบเทียบวิเคราะห์การพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ มีค่าความยากง่ายระหว่าง 0.20-0.80 ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับโดยใช้สูตร KR-20 ของคูเดอร์ ริชาร์ดสัน มีค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับเท่ากับ 0.86

การดำเนินการวิจัย ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการทดลองด้วยตนเอง โดยดำเนินการตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. ทำการทดสอบก่อนการทดลองโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะอ่านภาษาอังกฤษ โดยให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 30 คน ทำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและหาคุณภาพแล้ว

2. ทำการสอนนักเรียนกลุ่มตัวอย่างด้วยแบบฝึกทักษะเสริมทักษะอ่านภาษาอังกฤษจำนวน 8 บท และหลังจากการใช้แบบฝึกเสริมทักษะอ่านภาษาอังกฤษทุกครั้ง ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดรายบทและแบบสอบถามความคิดเห็นที่นักเรียนมีต่อแบบฝึกเสริมการอ่านภาษาอังกฤษจนครบ 8 บทเรียน

3. ทำการทดสอบหลังเรียน โดยให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษ

4. นำคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบทั้งก่อนและหลังการใช้แบบฝึกเสริมทักษะอ่านภาษาอังกฤษ คะแนนจากการทำแบบฝึกหัดรายบททั้ง 8 บท และข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามความคิดเห็นที่นักเรียนมีต่อแบบฝึกเสริมทักษะอ่านภาษาอังกฤษมาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติเพื่อตรวจสอบสมมติฐาน

การวิเคราะห์ข้อมูล หาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะอ่านภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้น โดยใช้เกณฑ์ 75/75 (ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และคณะ 2520 : 136) และทำการเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษระหว่างก่อนและหลังการใช้แบบฝึกเสริมทักษะอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้สถิติ (t-test) นอกจากนี้วิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกเสริมทักษะอ่านภาษาอังกฤษทั้ง 8 บท โดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำผลการวิเคราะห์ไปแปลความหมาย

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัย สามารถสรุปผลได้ดังนี้

แบบฝึกเสริมทักษะอ่านภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.83/82.42 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 75/75 ที่กำหนดไว้ร้อยละ 2.5 ขึ้นไป ดังนั้นแสดงว่า แบบฝึกเสริมทักษะอ่านภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพอยู่ในเกณฑ์ดีมาก

ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังจากการใช้แบบฝึกเสริมทักษะอ่านภาษาอังกฤษ สูงกว่าความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนการใช้แบบฝึกเสริมทักษะอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

นักเรียนมีระดับความคิดเห็นต่อแบบฝึกเสริมทักษะอ่านภาษาอังกฤษโดยเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.09-4.30 มีระดับความคิดเห็นเฉลี่ยรวม 4.17 ($\bar{X} = 4.17$) ดังนั้นแสดงว่านักเรียนมีความคิดเห็นต่อแบบฝึกเสริมทักษะอ่านภาษาอังกฤษโดยรวมอยู่ในระดับสูงทุกบทเรียน สำหรับบทเรียนที่มีค่าระดับความคิดเห็นเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ บทที่ 7 Koh Chang Sightseeing ($\bar{X} = 4.28$) สำหรับบทเรียนที่มีค่าระดับความคิดเห็นเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ บทที่ 1 Impressing Trat ($\bar{X} = 4.08$) และจากการศึกษาระดับความคิดเห็นรายข้อ พบว่า ข้อที่ได้รับค่าระดับความคิดเห็นเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ข้อที่ 22 คือ ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากบทเรียนเสริมโดยนักเรียนมีความคิดเห็นว่าได้เรียนรู้ขนบธรรมเนียม ประเพณีและวัฒนธรรมของท้องถิ่นมากขึ้น ($\bar{X} = 4.30$) ส่วนข้อที่ได้รับค่าระดับความคิดเห็นเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ข้อที่ 12 ด้านการใช้ภาษา คือ ใช้ภาษาได้เหมาะสมกับผู้เรียน ($\bar{X} = 4.09$) และข้อที่ 7 ด้านกิจกรรมประกอบบทเรียน คือ กิจกรรมในสื่อมีความหลากหลายและน่าสนใจ ($\bar{X} = 4.09$) และจากผลการสำรวจความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกเสริมทักษะอ่านในด้านรูปแบบของสื่อ เนื้อหา การใช้ภาษา กิจกรรมประกอบบทเรียนและประโยชน์ที่ได้รับจากบทเรียนเสริม สรุปได้ดังนี้

1. ด้านรูปแบบของสื่อ พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อบทเรียนเสริมทักษะอ่านภาษาอังกฤษโดยเฉลี่ยรวม 4.19 ($\bar{X} = 4.19$) ซึ่งอยู่ในระดับสูง
2. ด้านเนื้อหา พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อบทเรียนเสริมทักษะอ่านภาษาอังกฤษโดยเฉลี่ยรวม 4.16 ($\bar{X} = 4.16$) ซึ่งอยู่ในระดับสูง
3. ด้านการใช้ภาษา พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อบทเรียนเสริมทักษะอ่านภาษาอังกฤษโดยเฉลี่ยรวม 4.07 ($\bar{X} = 4.07$) ซึ่งอยู่ในระดับสูง
4. ด้านกิจกรรมประกอบบทเรียน พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อบทเรียนเสริมทักษะอ่านภาษาอังกฤษโดยเฉลี่ยรวม 4.10 ($\bar{X} = 4.10$) ซึ่งอยู่ในระดับสูง

5. ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากบทเรียนเสริม พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อบทเรียนเสริมทักษะอ่านภาษาอังกฤษโดยเฉลี่ยรวม 4.24 ($\bar{X} = 4.24$) ซึ่งอยู่ในระดับสูง

เมื่อเปรียบเทียบคุณสมบัติทั้ง 5 ด้านของบทเรียนเสริมทักษะอ่านภาษาอังกฤษสรุปได้ว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อบทเรียนเสริมในด้านประโยชน์ที่ได้รับจากบทเรียนเสริมสูงกว่าด้านอื่น ๆ ($\bar{X} = 4.24$) รองลงมาได้แก่ ด้านรูปแบบของสื่อ ($\bar{X} = 4.19$) ด้านเนื้อหา ($\bar{X} = 4.16$) ด้านกิจกรรมประกอบบทเรียน ($\bar{X} = 4.10$) และด้านการใช้ภาษา ($\bar{X} = 4.07$)

การอภิปรายผล

จากการวิเคราะห์ข้อมูล สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. แบบฝึกเสริมทักษะอ่านภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 80.54/82.42 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 75/75 ที่กำหนดไว้ร้อยละ 2.5 ขึ้นไป ดังนั้นแสดงว่า แบบฝึกเสริมทักษะอ่านภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพอยู่ในเกณฑ์ดีมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากเหตุผล ดังต่อไปนี้

1.1 เนื่องจากแบบฝึกเสริมทักษะอ่านภาษาอังกฤษได้สร้างขึ้นโดยอิงหลักสูตรท้องถิ่นโดยผู้วิจัยได้กำหนดกรอบเนื้อหาของแบบฝึกที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับท้องถิ่นและเป็นไปตามความต้องการของท้องถิ่นดังที่ได้มีการสำรวจความต้องการหัวข้อในการเรียน โดยเปิดโอกาสให้บุคลากรในชุมชน ครูผู้สอนรายวิชาต่าง ๆ นักเรียนและบุคคลอื่น ๆ ในท้องถิ่นได้ร่วมกันคิดหาหัวข้อที่จะนำมาสร้างเป็นแบบฝึกเสริมทักษะอ่านขึ้น ทั้งนี้แนวคิดดังกล่าวก็สอดคล้องกับนโยบายการจัดการศึกษาของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาการศึกษามัธยมศึกษา ที่ได้กำหนดสาระการเรียนรู้ท้องถิ่นของสถานศึกษาให้สอดคล้องกับกรอบสาระการเรียนรู้ท้องถิ่นของเขตพื้นที่การศึกษาและจุดเน้นของสถานศึกษาและชุมชน ซึ่งกำหนดให้ครูผู้สอนสามารถนำไปวางแผนจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้กับผู้เรียนได้ ตามสาระการเรียนรู้ท้องถิ่นที่ปรากฏในแผนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพและผู้เรียน มีความรู้ ความเข้าใจและมีทักษะการปฏิบัติในประเด็นสำคัญเกี่ยวกับสาระการเรียนรู้ท้องถิ่นตามมาตรฐานการเรียนรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่างๆ ที่หลักสูตรสถานศึกษากำหนดไว้ ทั้งนี้การจัดทำบทเรียนตามหลักสูตรท้องถิ่นยังส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดแรงงูใจในการเรียนและส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงขึ้นด้วย ดังเช่นผลจากงานวิจัยของมานพ พุ่มจิตร (2544) ที่ทำการวิจัยเพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษตามหลักสูตรท้องถิ่น สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดหนองแก จังหวัดเพชรบุรี ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด และความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังใช้แบบฝึกสูงกว่าก่อนใช้แบบฝึก นอกจากนี้ยังมีงานวิจัยของเสาวนีย์ ลิจิตพงษ์วิทย์ (2549) ที่ทำการวิจัยเพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะอ่านภาษาอังกฤษตามหลักสูตรท้องถิ่น โดยใช้เอกสารจริงเกี่ยวกับท้องถิ่น

สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนปากท่อวิทยาคม จังหวัดราชบุรี เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการใช้แบบฝึกเสริมทักษะอ่าน และเพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะอ่าน ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะอ่าน โดยใช้เอกสารจริงเกี่ยวกับท้องถิ่นมีประสิทธิภาพดีมาก ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการใช้แบบฝึกเสริมทักษะอ่านสูงกว่าก่อนการใช้แบบฝึก และนักเรียนมีความคิดเห็นที่ดีต่อแบบฝึกเสริมทักษะอ่าน

1.2 แบบฝึกเสริมทักษะอ่านภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนั้น เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแนวทางการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach) โดยได้วิเคราะห์ภาระงานตามแนวการสอนอ่านเพื่อการสื่อสาร และศึกษาข้อเสนอแนะสำหรับการจัดกิจกรรมการอ่านเพื่อการสื่อสารของ เดวิส และคณะ (1990) และข้อเสนอแนะของสุมิตรา อังวัฒนากุล (2535) เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบฝึกการอ่าน ซึ่งลักษณะภาระงานหรือกิจกรรมมีลักษณะเป็นแบบเติมคำ พุดตอบความสั้น ๆ ตอบคำถามแบบถูก-ผิด เติมแผนภูมิให้สมบูรณ์ เรียงลำดับเหตุการณ์ จับคู่ เขียนข้อความสั้นๆ หรือสรุปเติมข้อความลงในแผนผัง เขียนแผนผังโยงความสัมพันธ์ของเนื้อเรื่องซึ่งมีการคัดเลือกเนื้อหาที่ตรงกับความสนใจและความต้องการของผู้เรียนและมีการจัดกิจกรรมประกอบบทเรียนที่หลากหลายและน่าสนใจ ซึ่งหลักการดังกล่าวสอดคล้องกับแนวคิดของนักการศึกษาหลายท่าน เช่น วิสาข์ จิตวิตร (2543 : 49-52) ที่กล่าวถึงหลักการสอนอ่านตามแนวการสอนอ่านเพื่อการสื่อสารไว้ว่า บทอ่านที่นำมาใช้สอนต้องเป็นเอกสารจริง (Authentic Materials) เพื่อสนองความต้องการของผู้เรียนที่ต้องอ่านข้อความต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน

การฝึกฝนสำหรับนักเรียนนั้นจะประกอบด้วยการฝึกฝนแบบฝึกเสริมทักษะการอ่าน ซึ่งเป็นการอ่านเอกสารจริงจากแหล่งต่างๆ เช่น จากแผ่นพับประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว บทความจากอินเทอร์เน็ต หนังสือ ตารางเดินรถ หรือตามป้ายประกาศต่าง ๆ เป็นต้น ในขั้นการฝึกฝนหลังการอ่านก็จะฝึกให้ผู้เรียนทำกิจกรรมที่หลากหลายและสอดคล้องกับเนื้อหาของบทอ่าน โดยแนวคิดดังกล่าวนี้ยังสอดคล้องกับที่ไวท์ (White 1981 : 89-92) ได้เสนอในการจัดการเรียนการสอนอ่านเพื่อการสื่อสารว่า ให้นำเอกสารประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวมาใช้เป็นบทอ่านแล้วให้ผู้เรียนทำกิจกรรมที่หลากหลาย เช่น อ่านแบบเฉพาะเจาะจงเพื่อหาข้อมูลเกี่ยวกับรายละเอียดการท่องเที่ยว การจัดลำดับรายการเที่ยว รายละเอียดเกี่ยวกับสถานที่ เป็นต้น จากนั้นให้ถ่ายโอนข้อมูลที่เกี่ยวข้องไปยังแบบฟอร์มอื่น ๆ เช่น ตารางสรุป จากนั้นให้ผู้เรียนอภิปรายร่วมกันเป็นกลุ่มหรือทั้งชั้น เพื่อแสดงความคิดเห็น หรือตรวจสอบคำตอบที่ถูกต้อง เป็นต้น

ทั้งนี้แนวคิดด้านการสอนภาษาตามแนวทฤษฎีการอ่านเพื่อการสื่อสารยังสอดคล้องกับงานวิจัยของจิราพร สุจริต (2543) ที่ได้ศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีของคิธ จอห์นสัน (Keith Johnson) กับการสอนตามคู่มือครู พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการอ่านเพื่อการสื่อสารของคิธ จอห์นสัน กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความเข้าใจในการอ่านและความสนใจในการเรียน แตกต่างกันโดยนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านตามแนวทฤษฎีเพื่อการสื่อสารของคิธ จอห์นสัน มีความเข้าใจในการอ่านและมีความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู

1.3 เนื่องจากเนื้อหาในแต่ละบทของแบบฝึกเสริมทักษะอ่านภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนั้นได้มาจากการวิเคราะห์ความต้องการ (Need Analysis) ของกลุ่มเป้าหมาย ซึ่งประกอบด้วย ครูผู้สอน นักเรียนกลุ่มตัวอย่าง และบุคลากรในท้องถิ่น รวมทั้งบุคคลทั่วไปที่เป็นนักทอ่งเที่ยว ซึ่งตรงกับหลักการสอนภาษาที่เน้นเนื้อหาในรูปแบบเน้นแก่นสาระ (Theme-based Language Instruction Model) ที่กรมวิชาการ (กรมวิชาการ 2541) ได้สรุปไว้ว่าในการคัดเลือกเนื้อหา (Selecting the Theme) ที่จะสอนนั้น ผู้สอนจะต้องเลือกหัวเรื่อง (Topic) ที่สอดคล้องกับสถานการณ์จริงและหัวเรื่องย่อย (Sub-topic) ที่สัมพันธ์กัน นอกจากนี้ผู้สอนจะต้องคำนึงถึงความต้องการและความสนใจของผู้เรียน โดยการเลือกสื่อการสอนหรือบทเรียน (Selecting Material or Text) นั้นนับเป็นขั้นตอนที่สำคัญที่สุด เพราะผู้สอนจะต้องหาบทเรียนในกรอบเนื้อหาที่คาดว่าผู้เรียนสนใจ ทั้งจะต้องฝึกให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะการคิดในระดับสูง เช่น สามารถตีความ หรือสังเคราะห์ข้อมูล หรือแยกประเด็นที่เป็นความเห็นจากข้อเท็จจริง สามารถเห็นภาพตามคำบรรยาย สามารถระบุความเป็นเหตุเป็นผลโดยใช้โครงสร้างทางภาษาได้ ทั้งนี้เมื่อได้เนื้อหาที่ตรงกับความต้องการและความสนใจของผู้เรียนก็จะส่งผลให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียนรู้มากยิ่งขึ้น ซึ่งแนวคิดนี้ก็ตรงกับที่คูเปอร์ (Cooper 1979:8-9) ได้กล่าวไว้ว่า แรงจูงใจในการอ่านเป็นองค์ประกอบที่ทำให้การอ่านมีประสิทธิภาพ เนื่องจากผู้ที่มีความสนใจและความสนใจในการอ่าน หรือนักเรียนที่มีความสนใจและความสนใจในการอ่าน ทำให้การอ่านมีประสิทธิภาพและครูจะสอนได้ง่ายขึ้น

นอกจากนี้ เนื้อหาของแบบฝึกเสริมทักษะอ่านภาษาอังกฤษยังสอดคล้องกับแนวคิดของบร็อก (Brock 1990 : 23) ที่กล่าวว่า การจัดเนื้อหาในการสอนภาษาต่างประเทศที่นักเรียนสนใจและเกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมของตนเองเป็นวิธีหนึ่งที่สามารถแก้ปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในชั้นเรียนได้เพราะมีเนื้อหา ตัวบุคคล สถานที่ สถานการณ์และประวัติศาสตร์ที่นักเรียนคุ้นเคย เป็นเนื้อหาสภาพจริง (Content Authenticity) ที่ทันสมัย และมีข้อมูลมากพอที่จะให้ผู้เรียนฝึกทักษะอ่านได้อย่างหลากหลาย โดยเนื้อหานี้มีงานหรือกิจกรรมสอดคล้องกับ

สถานการณ์จริง (Task Authenticity) เหมาะสมกับเนื้อหาวิชา มีกิจกรรมเปิดโอกาสให้ผู้เรียนพัฒนาความคิดเชิงวิพากษ์วิจารณ์ บทเรียนน่าสนใจ (Interest Level) เนื้อหาดึงดูดความสนใจของนักเรียน มีความยาก-ง่ายเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน (Difficulty Level) และให้ข้อมูลพอเพียงและมีความยาวพอเหมาะ มีเนื้อหาเข้าใจได้ (Accessibility) ผู้เรียนจำเป็นต้องมีความรู้พื้นฐานก่อนการอ่านบทเรียนนี้ และสามารถเข้าใจประเด็นทางวัฒนธรรม การเรียบเรียงเนื้อหาตลอดจนสำนวนภาษาเหมาะสมเป็นบทเรียนที่หาได้ง่าย (Availability) ผู้เรียนสามารถหาบทเรียนได้ในท้องถิ่นของตนและมีที่มาจากแหล่งเนื้อหาและมีรูปแบบที่หลากหลาย

2. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการใช้แบบฝึกเสริมทักษะอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่าความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนการใช้แบบฝึกเสริมทักษะอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากสาเหตุต่อไปนี้

2.1 แบบฝึกเสริมทักษะอ่านที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อใช้เป็นสื่อในการสอนนั้น มีเนื้อหาเกี่ยวกับท้องถิ่นจังหวัดตราด ทั้งในด้านของประวัติศาสตร์ ภูมิศาสตร์ ประเพณี วิถีชีวิตความเป็นอยู่ของชาวตราด สถานที่สำคัญ แหล่งท่องเที่ยว สินค้าและผลิตภัณฑ์พื้นเมือง รวมทั้งข่าวสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับจังหวัดตราด ซึ่งเป็นเนื้อหาที่นักเรียนมีความคุ้นเคยเป็นอย่างดี จึงส่งผลให้นักเรียนเกิดความเข้าใจและเรียนรู้เนื้อหาของบทเรียนได้อย่างรวดเร็ว ซึ่งตรงกับที่โพสท์ และราเทต (Post and Rathet 1996 : 12) กล่าวว่า ในการเรียนภาษาต่างประเทศ การใช้สื่อการเรียนการสอนที่มีเนื้อหาที่นักเรียนคุ้นเคยจะทำให้นักเรียนทำความเข้าใจเนื้อหาได้ดีกว่าเนื้อหาที่ไม่คุ้นเคย นอกจากนี้การใช้เนื้อหาที่นักเรียนคุ้นเคยจะทำให้นักเรียนได้ประโยชน์หลายด้าน และสามารถใช้ภาษาบอกเรื่องราวที่อยู่ใกล้ตัวได้ เช่น เรื่องราวเกี่ยวกับครอบครัวของตัวเอง ค่านิยมและความเชื่อในสังคมที่นักเรียนอาศัยอยู่ ซึ่งทั้งหมดนี้จะเป็นการเพิ่มแรงจูงใจในการเรียนภาษาที่สองแก่นักเรียน และนักเรียนยังได้เรียนรู้จุดมุ่งหมายของการเรียนภาษาที่สองว่าเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร ซึ่งจะทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้อาษาที่สองได้ง่ายขึ้น

แนวคิดดังกล่าวนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของนูแนน (Nunan 1985 : 43-51) ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับความคุ้นเคยในด้านเนื้อหาและการรับรู้ความสัมพันธ์ของเนื้อความในการอ่านภาษาที่สอง ของนักเรียน 2 กลุ่ม โดยให้กลุ่มหนึ่งเป็นนักเรียนที่มาถึงออสเตรเลียก่อนโรงเรียนเปิดเทอม และอีกกลุ่มหนึ่งเป็นนักเรียนที่มาถึงออสเตรเลียหลังโรงเรียนเปิดเทอม ทั้งสองกลุ่มได้อ่านเรื่องที่คุ้นเคยกับชีวิตประจำวัน และเรื่องที่บรรยายถึงชีวิตของครอบครัวที่มาอยู่ในออสเตรเลีย ปรากฏว่า ความคุ้นเคยในเนื้อหาทำให้นักเรียนเข้าใจความสัมพันธ์ของเนื้อความในเรื่องที่อ่านได้ดีกว่าความไม่คุ้นเคยในเนื้อหานั้น และเมื่อได้พิจารณาถึงหลักทฤษฎีโครงสร้างความรู้ (Schema

theory) ของเพียเจต์ (Piaget 1952 cited in Flavell 1963 : 47-58) ที่ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับโครงสร้างความรู้ของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการอ่านไว้ว่า เนื้อหาทางปัญญา (Cognitive Content) ของโครงสร้างความรู้ก็คือ ความรู้เดิมของบุคคลเกี่ยวกับเนื้อหาของเนื้อเรื่องที่จะนำมาอ่าน อันจะช่วยให้บุคคลเกิดความเข้าใจในการอ่านดีขึ้น ผู้อ่านที่มีโครงสร้างเนื้อหาทางปัญญาที่สอดคล้องกับเรื่องที่จะอ่านจะรับรู้ได้เร็วกว่าผู้อ่านที่ไม่เคยมีประสบการณ์ความรู้ทางเนื้อหานั้น ๆ มาก่อนจึงสามารถสรุปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการฝึกทักษะอ่านด้วยแบบฝึกเสริมทักษะอ่านที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับท้องถิ่นจังหวัดตราดนั้น มีกระบวนการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับทฤษฎีโครงสร้างความรู้ตามทัศนะของเพียเจต์ที่มีต่อการอ่านเพื่อความเข้าใจ เนื่องจากเนื้อหาของแบบฝึกเสริมทักษะอ่านเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับจังหวัดตราดที่ผู้เรียนอาศัยอยู่ อีกทั้งยังมีบริบทต่าง ๆ ที่ผู้เรียนมีความคุ้นเคยเป็นอย่างดี เป็นความรู้เดิมที่มีอยู่แล้วเมื่อได้เรียนรู้เนื้อหาในแบบฝึกจึงก่อให้เกิดปฏิสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลใหม่และข้อมูลความรู้เดิมที่มีอยู่แล้ว โดยเฉพาะทางด้านการสร้างความหมาย ทำให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาและรูปแบบของความรู้ใหม่ที่จะรับเข้ามาได้ง่ายและเรียนรู้ได้เร็ว

นอกจากนี้เนื้อหาที่นำมาพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะอ่านได้มาจากเอกสารจริง (Authentic Task and Material) โดยคัดเลือกเนื้อหาที่เป็นเอกสารจริงที่ตีพิมพ์ในประเทศไทย เช่น หนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษ วารสาร นิตยสาร สิ่งตีพิมพ์ แผ่นพับ เอกสารแนะนำการท่องเที่ยว หนังสือสารคดี ซึ่งเป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับจังหวัดตราด และทำการปรับระดับความยากง่ายของการใช้ภาษาให้เหมาะสมกับระดับการเรียนรู้ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และสอดคล้องกับจุดประสงค์รายวิชาภาษาอังกฤษระดับช่วงชั้นที่ 4 เพื่อนำมาพัฒนาเป็นบทอ่านที่มีเนื้อหาที่หลากหลาย (Text Type) และสอดคล้องกับหัวเรื่องต่าง ๆ (Topics) และแก่นสาร (Theme) สำหรับผู้เรียนในระดับมัธยมศึกษาซึ่งตรงกับหลักการเลือกสื่อเสริมในการสอนของบรินตัน, สโนว์ และเวสเช (Brinton, Snow and Wesche 1989) ที่เสนอว่า การสอนอ่านควรเลือกใช้สื่อวัสดุอุปกรณ์และกิจกรรมสภาพจริง (Authentic Task and Material) ซึ่งผู้สอนสามารถนำสื่อเหล่านี้มาใช้ได้เลยหรือดัดแปลงเพื่อช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาและพัฒนาทักษะภาษาที่สอง ทั้งนี้การเลือกเนื้อหาขึ้นอยู่กับความสนใจและความต้องการของผู้เรียนเป็นหลัก และจัดหาสื่อสภาพจริง (Authentic Material) เช่น หนังสือพิมพ์ นิตยสาร รายการวิทยุโทรทัศน์ และนำสื่อเหล่านี้มาปรับใช้กับการเรียนการสอนให้เหมาะสม นอกจากนี้ยังสรุปได้ว่า สื่อเสริมที่สร้างขึ้นนั้นช่วยให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จในการเรียนมากขึ้น เพราะมีการคัดเลือกโดยคำนึงถึงความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์หลักของรายวิชา และความเหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการและความสนใจของผู้เรียนมากที่สุด เมื่อได้ทำการคัดเลือกเนื้อหาที่จะนำมาสร้างเป็นแบบฝึกเสริมทักษะอ่านแล้ว ผู้วิจัยได้ทำการปรับและพัฒนาสื่อตามที่บรินตัน, สโนว์ และเวสเช (Brinton, Snow and Wesche 1989) เสนอเกี่ยวกับการ

ปรับและพัฒนาสื่อว่าเป็นสิ่งจำเป็นที่ผู้สอนต้องทำเพื่อให้เหมาะสมกับผู้เรียนในบริบทต่าง ๆ จึงจำเป็นต้องดัดแปลงให้เหมาะสมยิ่งขึ้น เช่น การปรับเนื้อหาของบทอ่านในส่วนที่ใช้ภาษาระดับสูง ทำให้ผู้เรียนเข้าใจได้ยาก หรือแม้แต่นเนื้อหาที่บางครั้งพิมพ์ออกเผยแพร่แล้ว แต่พบว่ามีการใช้ภาษาผิดหลักไวยากรณ์ก็ต้องปรึกษาผู้เชี่ยวชาญที่เป็นเจ้าของภาษาเพื่อปรับแก้ไขให้มีเนื้อหาถูกต้องและเหมาะสมกับระดับการเรียนรู้ของผู้เรียนกลุ่มตัวอย่าง แบบฝึกที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นจากเอกสารจริงนั้น จึงมีความเหมาะสมต่อการนำมาสอนเพื่อพัฒนาทักษะอ่านแก่ผู้เรียนเพื่อช่วยเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพิศาล อินทร์ทอง (2541) ที่ทำการศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการใช้บทเรียนเสริมโดยใช้หนังสือพิมพ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนปรังคู้ จังหวัดศรีสะเกษ ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการใช้บทเรียนเสริมสูงกว่าก่อนการใช้บทเรียนอ่านเสริมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และประสิทธิภาพของบทเรียนอ่านเสริมโดยใช้หนังสือพิมพ์มีค่าเท่ากับ 78.642/78.73 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ถือว่าบทเรียนเสริมการอ่านที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพดีมาก และงานวิจัยของศศิวิมล กังถิ (2544) ที่ทำการศึกษาเรื่อง การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านเพื่อการสื่อสารจากหนังสือพิมพ์และนิตยสารภาษาอังกฤษจำนวน 10 บท สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดไร่จิง จังหวัดนครปฐม จำนวน 30 คน ผลการวิจัย พบว่า ประสิทธิภาพของแบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นอยู่ในเกณฑ์ดี ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการทำแบบฝึกสูงกว่าก่อนเรียน และนักเรียนมีความคิดเห็นต่อแบบฝึกอยู่ในระดับดี

2.2 ขั้นตอนการสอนอ่านโดยใช้สื่อเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับท้องถิ่นจังหวัดตราดนั้นเป็นขั้นตอนการสอนอ่านตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ซึ่งมุ่งเน้นให้นักเรียนมีสมรรถวิสัยในการสื่อสารในด้านการอ่าน กล่าวคือ ผู้เรียนเข้าใจข้อความที่อ่านและสามารถนำเอาข้อความที่อ่านเข้าใจนั้นไปใช้ประโยชน์ได้ ดังที่ เกร็ลเล็ท (Grellet, 1981: 19) ได้กล่าวเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการสอนอ่านไว้ว่า ควรเป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนรู้จักแก้ปัญหาด้วยการหาคำตอบจากข้อความที่อ่าน ซึ่งเป็นการมอบภาระงานให้ทำ โดยสิ่งที่นำมาให้อ่านนั้น อาจเป็นบทความ ตาราง แผนผัง ลักษณะกิจกรรมดังกล่าวจะช่วยให้นักเรียนมีลักษณะเป็นจริงขึ้น อีกทั้งการจัดกิจกรรมยังมีความหลากหลายโดยนักเรียนได้ฝึกทำกิจกรรมเดี่ยว กิจกรรมคู่ และกิจกรรมกลุ่ม ซึ่งสามารถตอบสนองความต้องการของนักเรียนและกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจในการอ่านภาษาอังกฤษได้ และเนื่องจากบทอ่านในแบบฝึกนั้นมีความยากง่ายแตกต่างกัน จึงต้องอาศัยกิจกรรมที่หลากหลายเพื่อช่วยให้นักเรียนสามารถอ่านและทำความเข้าใจเรื่องที่อ่านให้มากที่สุด นอกจากนี้ในการจัดการเรียนการสอนยังเป็นไปตามขั้นตอนของการอ่านที่เอื้อต่อการเรียนรู้

ของผู้เรียน สอดคล้องกับแนวคิดของฮาร์เมอร์ (Harmer 1990 : 163-172) ที่กล่าวว่า การจัดกิจกรรมเป็นปัจจัยสำคัญของการสอนเพื่อการสื่อสารเป็นสื่อให้ผู้เรียนได้แสดงออกทางภาษาโดยการปฏิสัมพันธ์กับผู้สอนและเพื่อนๆ กิจกรรมเพื่อการสื่อสารคือกิจกรรมที่ผู้เรียนมีจุดมุ่งหมายและความต้องการที่จะสื่อสาร ที่เกิดจากผู้เรียนเอง โดยแสดงออกทางเนื้อหามากกว่ารูปแบบทางภาษา และสามารถเลือกใช้ภาษาแต่ละแบบได้ถูกต้อง ทั้งนี้ขณะที่มีการสื่อสารผู้สอนจะไม่ขัดจังหวะ แต่จะปล่อยให้ผู้เรียนแสดงออกทางภาษาอย่างอิสระโดยไม่กำหนดขอบเขตของข้อมูลที่จะนำมาใช้สื่อสารตามหลักการจัดการเรียนการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารของแอนโทนี และคณะ (Anthony and other 1993) และสุมิตรา อังวัฒนกุล (2535 : 178-179) ที่ได้แบ่งขั้นตอนในการสอนออกเป็น ขั้นตอนการอ่าน ขั้นการอ่าน และขั้นหลังการอ่าน ซึ่งลักษณะของกิจกรรมในขั้นก่อนการอ่านจะช่วยทบทวนความรู้เดิมของผู้เรียนและนำเข้าสู่บทเรียน เพื่อให้อ่านอย่างมีจุดมุ่งหมาย ส่วนขั้นการอ่านนั้นผู้เรียนก็ได้ทำกิจกรรมการอ่านที่หลากหลายผู้เรียนได้มีโอกาสตรวจสอบความเข้าใจของตนเอง และในขั้นหลังการอ่านเป็นขั้นที่ให้ผู้เรียนทำกิจกรรมที่ตรวจสอบความเข้าใจในการอ่านของตนเอง จึงช่วยให้ผู้เรียนได้มีโอกาสทบทวนบทเรียน จึงช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ

2.3 แบบฝึกที่สร้างขึ้นเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียนนั้น เป็นบทอ่านที่เป็นเอกสารจริง (Authentic texts) ที่มาจากแหล่งที่มีความหลากหลาย เช่น แผ่นพับ นิตยสาร วารสาร ข่าวสาร บทความจากอินเทอร์เน็ต ตารางการเดินทาง ซึ่งบทอ่านเหล่านี้เป็นเนื้อหาที่ให้ข่าวสาร ข้อมูล ความรู้ ความบันเทิง อีกทั้งยังสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ทำให้นักเรียนเกิดความสนใจ ตั้งใจที่จะอ่าน เนื่องจากมีภาพประกอบที่นักเรียนคุ้นเคย เช่น ภาพของแหล่งท่องเที่ยวหรือสินค้าที่มีชื่อเสียงของจังหวัด หรือภาพประกอบข่าวและโฆษณาที่แปลกตา เป็นต้น จึงทำให้รูปแบบของสื่อมีความน่าสนใจ ซึ่งแนวคิดดังกล่าวนี้สอดคล้องกับคำกล่าวของ ยุค-ชุน ลี (Yuk-Chun Lee 1995 : 324) ที่ว่าเอกสารจริงสามารถดึงดูดความสนใจได้มากกว่าบทเรียนเพราะเนื้อหาที่มีความทันสมัยและเกี่ยวข้องกับกิจกรรมต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน ตรงกับแนวคิดของไซเบอร์สไตน์ (Siberstein 1994 : 111) ที่ได้เสนอแนะเกี่ยวกับการสร้างและพัฒนาสื่อการสอนไว้ว่า กิจกรรมการอ่านควรมีลักษณะเป็นจริง สอดคล้องกับความสามารถและวัตถุประสงค์ของผู้เรียนและเป็นลักษณะที่ผู้เรียนจะนำไปใช้ในการอ่านจริง ๆ เนื้อหา หรือข้อความที่นำมาให้อ่านควรเป็นเอกสารจริง จากการที่ผู้วิจัยพัฒนาแบบฝึกทักษะอ่านโดยคำนึงถึงความสอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตร โดยพิจารณาความเหมาะสมและความสามารถของผู้เรียน เนื้อหาที่นำมาสร้างภาระงานที่มีความน่าสนใจ และอยู่ในความสนใจของผู้เรียน จึงช่วยพัฒนาความสามารถทางภาษาที่ผู้สอน

ต้องการให้ผู้เรียนฝึกและกิจกรรมควรเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกการใช้ภาษาและพัฒนาความสามารถของผู้เรียนได้

3. จากการสำรวจความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกเสริมทักษะอ่านภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับท้องถิ่นจังหวัดตราดทั้ง 8 บท นั้น พบว่า นักเรียนมีระดับความคิดเห็นต่อแบบฝึกเสริมทักษะอ่านภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น โดยเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.09-4.30 มีระดับความคิดเห็นเฉลี่ยรวม 4.17 ($\bar{X} = 4.17$) ดังนั้นแสดงว่านักเรียนมีความคิดเห็นต่อแบบฝึกเสริมทักษะอ่านภาษาอังกฤษโดยรวมอยู่ในระดับสูงทุกบทเรียน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากเหตุผลดังต่อไปนี้

3.1 เนื้อหาของแบบฝึกเสริมทักษะอ่านทุกบทมีเนื้อหาที่นักเรียนคุ้นเคย ซึ่งจะแตกต่างกับเนื้อหาของบทอ่านในหนังสือเรียนภาษาอังกฤษทั่วไปที่เนื้อหาของบทอ่านส่วนใหญ่จะเป็นเรื่องที่นักเรียนไม่ค่อยคุ้นเคย แม้ว่าจะมีเนื้อหาที่ใกล้ตัวและสัมพันธ์กับช่วงอายุและระดับการเรียนรู้ก็ตาม ดังที่เนส (Ness 1997 : 49) พบว่าปัญหาที่ครูสอนภาษาอังกฤษในต่างประเทศพบมากที่สุดคือ การขาดเนื้อหาการสอนภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้องกับท้องถิ่นตามความสนใจของผู้เรียน แต่สำหรับแบบฝึกเสริมที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นนั้น จะมีเนื้อหาที่เกี่ยวกับท้องถิ่นจังหวัดตราดที่นักเรียนให้ความสนใจ ต้องการที่จะเรียนรู้และเป็นเรื่องที่นักเรียนมีพื้นฐานความรู้เดิมอยู่บ้างแล้ว เช่น ในบทเรียนบทที่ 1 เรื่อง Impressing Trat ซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวกับลักษณะทั่วไปของจังหวัดตราด ระยะทางการเดินทางไปยังอำเภอและจังหวัดใกล้เคียง รวมทั้งสินค้าและผลิตภัณฑ์พื้นเมืองที่มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักกันเป็นอย่างดี หรือบทที่ 6 เรื่อง Koh Chang...the dream Island และบทที่ 7 Koh Chang sightseeing ที่เป็นเรื่องราวเกี่ยวกับอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะช้างและหมู่เกาะต่างๆ ซึ่งเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญของจังหวัดตราดและมีชื่อเสียงระดับโลก ส่งผลทำให้นักเรียนทำความเข้าใจเนื้อหาได้ดีกว่าเนื้อหาที่ไม่คุ้นเคย นักเรียนสามารถใช้ภาษาบอกเรื่องราวที่อยู่ใกล้ตัวได้ เช่น เรื่องราวเกี่ยวกับความชอบของตัวเองนักเรียนเอง ค่านิยมและความเชื่อในสังคมที่นักเรียนอาศัยอยู่ ซึ่งตรงตามแนวคิดของโพสท์ และราเทต (Post and Rathet 1996 : 12) ที่กล่าวว่าการสอนเนื้อหาที่นักเรียนคุ้นเคยจะเป็นการเพิ่มแรงจูงใจในการเรียนภาษาที่สองแก่นักเรียน และนักเรียนยังได้เรียนรู้จุดมุ่งหมายของการเรียนภาษาที่สองว่าเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร ซึ่งจะทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ภาษาที่สองได้ง่ายขึ้น

3.2 เนื่องจากแบบฝึกที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นนั้นมีเนื้อหาที่ได้มาจากการวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียน จึงส่งผลให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ในสิ่งที่ตนสนใจ ก่อให้เกิดแรงจูงใจในการเรียน เพราะจากประสบการณ์ของผู้วิจัยในการสอนภาษาอังกฤษที่ผ่านมา พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่จะไม่ชอบเรียนอ่าน เนื่องจากเป็นทักษะที่ยากและโดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าเนื้อหาของบทอ่านไม่สร้างความสนใจของผู้เรียนด้วยแล้ว ยิ่งส่งผลให้การเรียนอ่านไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร ซึ่งสอดคล้อง

กับงานวิจัยของเทพนคร ทาคง (2537 : 1) ที่ได้ศึกษาระดับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนรายวิชาทักษะการอ่าน¹ ของโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดชลบุรี พบว่า ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน อยู่ในระดับอ่านตามตัวอักษร และงานวิจัยของสรารัตน์ จันทร์กลั่น (2544) ที่พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ดังนั้น การสอนอ่านที่ได้ผลดีนั้น เนื้อหาที่นำมาสอนควรเป็นเนื้อหาที่ตรงตามชอบและความสนใจของผู้เรียน ดังที่เนส (Ness 1997 : 49) ได้เสนอไว้ว่าควรจัดเนื้อหาการสอนภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้องกับท้องถิ่นตามความสนใจของผู้เรียน ดังนั้นในการออกแบบชุดการสอนอ่านชุดนี้ขึ้น ผู้วิจัยจึงได้ทำการสำรวจความต้องการในการเรียนของผู้เรียนและผู้เกี่ยวข้องในท้องถิ่น เพื่อให้แบบฝึกเสริมการอ่านนี้เป็นสื่อที่เกิดจากความสนใจของนักเรียนโดยตรง ซึ่งจะมีส่วนสำคัญเป็นอย่างยิ่งในการสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้และช่วยให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอ่านได้พัฒนาในระดับดีขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งแนวคิดดังกล่าวนี้ยังสอดคล้องกับที่กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดในหลักสูตรฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 ทั้งหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย ที่กำหนดให้พัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่นโดยปรับความละเอียดของเนื้อหาให้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น นักเรียนควรเรียนรู้ในเรื่องของท้องถิ่นที่ตนเองอาศัยอยู่หรือท้องถิ่นจังหวัดใกล้เคียงเพื่อถ่ายทอดและแลกเปลี่ยนความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้

จากการศึกษาระดับความคิดเห็นที่ผู้เรียนมีต่อแบบฝึกเสริมทักษะอ่านในด้านต่าง ๆ ทั้งด้านรูปแบบของสื่อ ด้านเนื้อหา ด้านการใช้ภาษา ด้านกิจกรรมประกอบบทเรียนและด้านประโยชน์ที่ได้รับจากบทเรียนเสริมนั้น สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

ด้านรูปแบบของสื่อ พบว่านักเรียนมีความคิดเห็นต่อแบบฝึกด้านรูปแบบโดยเฉลี่ยรวม 4.19 ($\bar{X} = 4.19$) ซึ่งอยู่ในระดับสูง และเมื่อพิจารณาเกณฑ์ประเมินแต่ละข้อ พบว่า มีระดับความเห็นเฉลี่ยดังนี้ ข้อที่ 1 ตัวอักษรอ่านง่ายและชัดเจน ($\bar{X} = 4.21$) ข้อที่ 3 การนำเสนอกิจกรรมแต่ละขั้นตอนมีความชัดเจน ($\bar{X} = 4.19$) ข้อที่ 2 รูปภาพประกอบเหมาะสมกับเนื้อหา ($\bar{X} = 4.16$) จะเห็นได้ว่าองค์ประกอบด้านรูปแบบของสื่อมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับสูงทุกข้อ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้วิจัยพัฒนาแบบฝึกโดยยึดหลักการพัฒนาแบบฝึกตามแนวคิดของฉวีวรรณจินดาพล (2528 : 31) ที่ได้กล่าวถึงลักษณะของแบบฝึกทักษะที่ดี ว่าควรมีคำสั่งชัดเจน เข้าใจเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน มีตัวอย่างประกอบที่ดีซึ่งส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความคิดหลาย ๆ แนวคิด มีภาพประกอบเพื่อดึงดูดความสนใจและสื่อความหมายความเข้าใจในคำหรือข้อความยิ่งขึ้น รูปแบบของบทเรียน (Packaging) น่าสนใจ การจัดหน้า ตัวอักษร ภาพ สี สัน ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจข้อความได้ง่ายขึ้น มีเนื้อที่สำหรับเขียน เว้นให้เติม มีขนาดเหมาะสมกับคำหรือข้อความที่นักเรียนต้องการเขียน

มีการวางฟอร์มที่ดีซึ่งจะทำให้เกิดความเรียบร้อย สวยงามและประหยัด นอกจากนี้แบบฝึกเสริมทักษะอ่านยังสอดคล้องกับแนวคิดของริชาร์ดส์และรอดเจอร์ส (Richards and Rodgers 1991 : 20) ที่กล่าวเกี่ยวกับการออกแบบสื่อการสอนไว้ว่า ลักษณะของภาระงานและกิจกรรมการสอน สอดคล้องกับรูปแบบการสอนโดยคำนึงถึงบทบาทของผู้เรียน บทบาทของครู บทบาทของสื่อการสอนด้วย

ด้านเนื้อหา พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อแบบฝึกด้านเนื้อหาโดยเฉลี่ยรวม 4.16 ($\bar{X} = 4.16$) ซึ่งอยู่ในระดับสูง และเมื่อพิจารณาเกณฑ์ประเมินแต่ละข้อ พบว่า มีระดับความเห็นเฉลี่ย ดังนี้ ข้อที่ 4 สอดคล้องกับมาตรฐานและสาระการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.25$) ข้อที่ 6 เนื้อหาสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ และข้อที่ 6 ปริมาณเนื้อหาเหมาะสมกับเวลาเรียน ($\bar{X} = 4.17$) ข้อที่ 9 เนื้อหาที่คุ้นเคยช่วยกระตุ้นให้ข้าพเจ้าอยากเรียน ($\bar{X} = 4.16$) ข้อที่ 7 ใช้ประกอบอาชีพได้ ($\bar{X} = 4.15$) และข้อที่ 5 ความยากง่ายเหมาะสมกับระดับชั้น/ช่วงชั้น ($\bar{X} = 4.04$) จะเห็นได้ว่า องค์ประกอบด้านรูปแบบของสื่อมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับสูงทุกข้อ แสดงว่า แบบฝึกที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นนั้นมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตร ซึ่งพิจารณาความเหมาะสมและความสามารถของผู้เรียน และเนื้อหาที่นำมาสร้างภาระงานควรเป็นข้อความที่นำมาจากเอกสารจริง ที่มีความน่าสนใจ และอยู่ในความสนใจของผู้เรียน ทั้งนี้การดำเนินการดังกล่าวสอดคล้องกับแนวคิดของไซเบอร์สไตน์ (Siberstein 1994 :111) ที่ได้เสนอแนะการสร้างและพัฒนาสื่อการสอนไว้ว่า กิจกรรมการอ่านควรมีลักษณะเป็นจริง สอดคล้องกับความสามารถและวัตถุประสงค์ของผู้เรียนและเป็นลักษณะที่ผู้เรียนจะนำไปใช้ในการอ่านจริงๆ เนื้อหา หรือข้อความที่นำมาให้อ่านควรเป็นเอกสารจริง และลักษณะของภาระงานควรมีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา และช่วยพัฒนาความสามารถทางภาษาที่ผู้สอนต้องการให้ผู้เรียนฝึก อีกทั้งกิจกรรมควรเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกการใช้ภาษาและพัฒนาความสามารถของผู้เรียนอย่างแท้จริง นอกจากนี้ในการพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะอ่าน ผู้วิจัยได้กำหนดเนื้อหาที่สอดคล้องกับจุดประสงค์รายวิชา และมีการจัดเนื้อหาของบทเรียนจากง่ายไปยาก ซึ่งแนวคิดดังกล่าวสอดคล้องกับแนวการออกแบบการสอนของซีลส์ และกลาสโกว์ (Seels and Glasgow 1990 : 4) และริชาร์ดส์ และรอดเจอร์ส (Richards and Rodgers 1991 : 20) ที่ได้เสนอแนะว่าในการจัดสถานการณ์ทางการสอน ผู้สอนสามารถกำหนดขอบเขตเนื้อหาหลักสูตรจากหน่วยการเรียนรู้ระดับเล็กสู่ระดับใหญ่ และในการออกแบบการสอนควรคำนึงถึงส่วนประกอบที่สำคัญ คือเนื้อหาที่คัดเลือกมาต้องอิงจุดประสงค์รายวิชา และวัตถุประสงค์ของการสอน โดยเลือกเนื้อหาที่จะนำมาใช้สอน และการจัดเตรียมรูปแบบการสอนให้สอดคล้องกับหลักสูตร

ด้านการใช้ภาษา พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อแบบฝึกด้านการใช้ภาษาโดยเฉลี่ยรวม 4.07 ($\bar{X} = 4.07$) ซึ่งอยู่ในระดับสูง และเมื่อพิจารณาเกณฑ์ประเมินแต่ละข้อ พบว่ามีระดับ

ความเห็นเฉลี่ย ดังนี้ ข้อที่ 11 ใช้คำศัพท์เฉพาะได้ถูกต้อง ($\bar{X} = 4.26$) ข้อที่ 10 สื่อความหมาย อ่านเข้าใจง่าย ถูกต้องชัดเจน ($\bar{X} = 4.23$) และข้อที่ 12 ใช้ภาษาได้เหมาะสมกับผู้เรียน ($\bar{X} = 4.09$) ดังนั้นจึงสรุปได้ว่านักเรียนมีความคิดเห็นต่อด้านรูปแบบของแบบฝึกมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับสูงทุกข้อ แสดงว่า แบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนั้นสามารถสื่อความหมายให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจเนื้อหาได้ง่าย และชัดเจน ซึ่งหลักการนี้เป็นไปตามทฤษฎีของนูแนน (Nunan 1995 : 84-85) ที่ได้กำหนดไว้ว่า สื่อการสอนประกอบด้วยข้อมูลทางภาษา (Input) การเน้นเนื้อหา (Content Focus) การเน้นภาษา (Language Focus) และภาระงาน (Task) ที่เปิดโอกาสผู้เรียนได้ใช้ความรู้ด้านเนื้อหาและทักษะของภาษาเพื่อที่จะนำไปสู่กิจกรรมการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร โฮเวอร์ (Hover : 1986 quoted in Nunan 1995 : 53) ทั้งนี้ในการสอนควรเน้นเนื้อหา คือ การนำเสนอคำศัพท์ไวยากรณ์ แบบฝึกซึ่งนำไปสู่การสื่อความหมาย เนื้อหาอาจอยู่ในรูปของลายลักษณ์อักษร (Linguistic Context) และแบบที่ไม่เป็นลายลักษณ์อักษร (Nonlinguistic Context) เช่น ภาพถ่าย ภาพวาด อีกทั้งการนำเสนอกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์ที่ปรากฏในเนื้อหา ควรเน้นการสอนให้นักเรียนได้เรียนรู้กฎเกณฑ์ ไวยากรณ์เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ได้โดยไม่ต้องท่องจำ

ด้านกิจกรรมประกอบบทเรียน พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อแบบฝึกด้านกิจกรรมประกอบบทเรียนโดยเฉลี่ยรวม 4.10 ($\bar{X} = 4.10$) ซึ่งอยู่ในระดับสูง และเมื่อพิจารณาเกณฑ์ประเมินแต่ละข้อในด้านข้อมูลทั่วไป พบว่า ข้อที่ 13 ส่งเสริมความรู้ความเข้าใจในบทเรียนและนำไปปฏิบัติได้ ($\bar{X} = 4.29$) เป็นข้อที่มีค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นสูงที่สุดในด้านกิจกรรมประกอบบทเรียน ข้อที่ 19 การประเมินผลช่วยให้ข้าพเจ้าได้ประเมินความรู้ในสิ่งที่ได้เรียนมา ($\bar{X} = 4.28$) แสดงให้เห็นว่าผู้เรียนได้รับประโยชน์จากการประเมินผลหลังจากการอ่านในแต่ละบท ทั้งนี้ผู้วิจัยได้วิเคราะห์หลักการประเมินผลด้านทักษะอ่านของนักการศึกษาหลายท่าน เช่น สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2532 : 91-93) และมณีนรัตน์ สุกโชติรัตน์ (2548 : 225-227) เพื่อนำมาเป็นแนวทางการประเมินผู้เรียน โดยแนวคิดดังกล่าวเน้นเสนอว่า ผู้เรียนควรได้รับการตรวจสอบและประเมินความเข้าใจในการอ่านของตนเองอย่างต่อเนื่องในขณะที่อ่านบทอ่าน และสามารถหาวิธีการแก้ไขเมื่อมีปัญหาในการอ่านได้ ทั้งนี้ผู้สอนมีหน้าที่ในการเป็นผู้ช่วยเหลือด้วยการตรวจสอบและประเมินความเข้าใจของนักเรียนก่อน ด้วยการตั้งคำถามถึงความเข้าใจหรือส่วนที่ไม่เข้าใจของนักเรียนที่มีต่อเรื่องหรือบทความที่กำลังอ่านอยู่ และถ้านักเรียนไม่สามารถค้นหาได้ ครูก็จะให้การชี้แนะและคอยสังเกตว่า นักเรียนสามารถตอบได้ถูกต้องหรือไม่ ถ้านักเรียนไม่สามารถตอบได้ถูกต้อง ครูควรชี้แนะให้ย้อนกลับไปอ่านอีกครั้งหนึ่ง และขณะเดียวกันครูก็ต้องตรวจสอบและประเมินความเข้าใจของนักเรียนอีกครั้งหนึ่งด้วย สำหรับข้อที่ 17 รูปภาพ การ์ตูน กิจกรรมประกอบการอธิบายคำศัพท์ สำนวนและโครงสร้างประโยคทำให้ข้าพเจ้าเข้าใจบทเรียนได้ง่ายและ

รวดเร็ว มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.21$) เพราะสาเหตุเนื่องมาจากการใช้ภาษาและภาพที่มีความเหมาะสมกับวัยและพื้นฐานความรู้ของนักเรียน และภาพประกอบบทเรียนที่ผู้วิจัยหามานั้นก็ล้วนแล้วแต่เป็นภาพของบุคคล สิ่งของหรือสถานที่ที่นักเรียนคุ้นเคย เพราะมีเนื้อหาเกี่ยวกับท้องถิ่นจังหวัดตราดในส่วนของภาพการ์ตูนที่นำมาประกอบบทเรียนก็พยายามหาภาพที่นักเรียนให้ความสนใจและชื่นชอบ จึงมีส่วนสำคัญทำให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียนมากยิ่งขึ้นอีกทางหนึ่ง ข้อที่ 14 ใช้คำอธิบายหรือคำสั่งที่ชัดเจน ง่ายต่อการปฏิบัติตาม ($\bar{X} = 4.18$) และข้อที่ 16 ลำดับขั้นตอนของกิจกรรมมีความเหมาะสม ($\bar{X} = 4.17$) ทั้ง 2 ข้อนี้มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับสูงทุกข้อ เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นของผู้เรียนแล้วจะเห็นได้ว่า ผู้เรียนมีความเข้าใจเกี่ยวกับคำอธิบายและลำดับขั้นตอนต่าง ๆ ของกิจกรรมประกอบบทเรียน ผู้เรียนคิดว่าสามารถนำเอาสิ่งที่ได้เรียนรู้จากบทเรียนไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้วิจัยได้ปรับการใช้คำสั่งรวมทั้งขั้นตอนของการทำกิจกรรมประกอบบทเรียนของแบบฝึกให้มีความเหมาะสมและง่ายต่อการเข้าใจ โดยยึดหลักการสร้างแบบฝึกที่ดีของกรรณิการ์ พวงเกษม (2540 : 8-9) ที่กล่าวว่าแบบฝึกที่จะทำให้นักเรียนเกิดทักษะที่ดีและถูกต้อง ควรมีความชัดเจนทั้งคำสั่งและวิธีทำ คำสั่งหรือตัวอย่างไม่ควรยาวเกินไป เพราะจะทำให้เข้าใจยาก ควรปรับให้ง่ายเหมาะสมกับผู้ใช้ ทั้งนี้เพื่อให้นักเรียนสามารถศึกษาด้วยตนเองได้ การให้ทำแบบฝึกควรแยกฝึกเป็นเรื่องๆ แต่ละเรื่องไม่ควรยาวเกินไป ควรมีกิจกรรมหลายรูปแบบ เพื่อให้นักเรียนเกิดความสนใจและไม่เบื่อในการทำและเพื่อฝึกทักษะด้านใดด้านหนึ่งจนเกิดความชำนาญ มีทั้งกำหนดคำตอบให้และแบบให้ตอบโดยเสรี การเลือกใช้คำ ข้อความหรือรูปภาพในแบบฝึก ควรเป็นสิ่งที่นักเรียนคุ้นเคยและตรงกับความต้องการของนักเรียนด้วย

ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากบทเรียนเสริม พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อแบบฝึกในด้านประโยชน์ที่ได้รับจากบทเรียนเสริมสูงกว่าด้านอื่น ๆ ($\bar{X} = 4.24$) และเมื่อพิจารณาเกณฑ์ประเมินแต่ละข้อ พบว่ามีระดับความเห็นเฉลี่ย ดังนี้ ข้อที่ 22 ข้าพเจ้าได้เรียนรู้ขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมของท้องถิ่นมากขึ้น ($\bar{X} = 4.30$) ข้อที่ 24 ข้าพเจ้ามีความเชื่อมั่นในการใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้น ($\bar{X} = 4.22$) ข้อที่ 23 ข้าพเจ้ารู้สึกผ่อนคลายและสนุกสนานกับการเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้น ($\bar{X} = 4.18$) ทั้งนี้เนื่องจากผู้วิจัยได้ยึดหลักการสอนอ่านตามแนวทางของแฮริส และซิเพย์ (Harris and Sipay 1979 : 141-142) ที่ได้เสนอวิธีการสอนอ่านไว้ว่าต้องทำให้การอ่านเป็นกิจกรรมที่สนุกสนาน โดยจะสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ร่วมกันอย่างผ่อนคลาย มีการทำกิจกรรมเพื่อตรวจสอบความเข้าใจที่ไม่กดดันผู้เรียน และจะเป็นไปในลักษณะของการช่วยเหลือและชี้แนะ นอกจากนี้ยังมีกิจกรรมการเล่นเกมส์แข่งขันในช่วงของการนำเข้าบทเรียนหรือในขั้นของการฝึกหลังการอ่าน เป็นต้น ซึ่งกิจกรรมที่ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ร่วมกันอย่างมีความสุข ข้อที่ 4 บทเรียนเสริมหลักสูตรท้องถิ่นนี้ส่งเสริมให้นักเรียน

สามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ($\bar{X} = 4.16$) ทั้งนี้ผู้วิจัยได้เล็งเห็นถึงประโยชน์ของแบบฝึกเสริมทักษะอ่านที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับท้องถิ่นแล้วว่าจะสามารถส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับท้องถิ่นของตน อีกทั้งยังก่อให้เกิดความผูกพันกับถิ่นที่อยู่อาศัยมากยิ่งขึ้น ดังที่ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ทรงมีพระราชดำริให้มีการส่งเสริมให้เยาวชนได้เรียนรู้เกี่ยวกับท้องถิ่นของตนด้วยวิธีการสืบค้น รวบรวมอย่างเป็นระบบและนำมาประยุกต์ใช้ในสังคมปัจจุบัน การเรียนรู้เรื่องราวในท้องถิ่นของตุนนั้นเป็นหนทางหนึ่งที่จะปลูกฝังนิสัยรักถิ่นให้เกิดขึ้นในจิตใจมนุษย์มีความรักและศรัทธาในท้องถิ่นของตน และช่วยกันพัฒนาท้องถิ่นของตนให้มีความเจริญก้าวหน้าและน่าอยู่สำหรับทุกคน

ปัญหาที่พบในการวิจัย

การดำเนินการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยประสบปัญหาและอุปสรรคบางประการ ดังต่อไปนี้

1. บทความที่ได้มาจากเอกสารจริงประเภทต่างๆ นั้น อาจมีเนื้อหาที่ค่อนข้างยากต่อการเข้าใจ เช่น เนื้อหาจากนิตยสารการท่องเที่ยวฉบับภาษาอังกฤษที่จัดทำขึ้นเพื่อเผยแพร่แก่นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติโดยเฉพาะ หรือในอีกทางหนึ่ง เนื้อหาของบทความบางประเภทที่นำมาใช้สร้างแบบฝึกนั้นมีความผิดพลาดด้านการใช้ภาษา เช่น บทความในแผ่นพับประชาสัมพันธ์ที่พักและแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ เป็นต้น ทั้งนี้เนื่องจากว่าผู้ที่รับผิดชอบในการทำเนื้อหาประชาสัมพันธ์จัดทำขึ้นเองเพื่อประชาสัมพันธ์แหล่งบริการแก่นักท่องเที่ยว ไม่ได้ผ่านตรวจสอบความถูกต้องทางเนื้อหาและการใช้ภาษาจากผู้เชี่ยวชาญหรือเจ้าของภาษา จึงอาจเกิดความผิดพลาดได้
2. เมื่อผู้วิจัยทำการรวบรวมเอกสารที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับท้องถิ่นจังหวัดตราดประเภทต่าง ๆ เพื่อคัดสรรแล้วเข้าสู่กระบวนการสร้างแบบฝึกเสริมทักษะอ่าน ผู้วิจัยพบว่าบทความที่มีในเอกสารเหล่านั้นถูกเขียนในลักษณะที่ใกล้เคียงกัน จึงไม่เอื้อต่อการฝึกทักษะย่อยของการอ่าน (Reading sub-skills) ของนักเรียนให้ได้ครบทุกทักษะ
3. เนื่องจากการพัฒนาเอกสารการสอนให้มีความน่าสนใจนั้น ควรใช้ภาพประกอบที่เป็นภาพสี และมีการจัดรูปแบบที่น่าสนใจ จึงควรให้ผู้เรียนต้องการที่จะอ่านเนื้อหานั้น ๆ อย่างไรก็ตามในการจัดทำเอกสารจริงเพื่อให้นักเรียนได้ใช้ในชั้นเรียนนั้น เนื่องจากต้องใช้งบประมาณในการพิมพ์ค่อนข้างสูง จึงไม่สามารถสร้างเอกสารที่เป็นภาพสีให้กับนักเรียนได้
4. นักเรียนคิดว่าการเรียนการอ่านโดยเฉพาะภาษาอังกฤษเรื่องยาก และไม่น่าสนใจ ทำให้เกิดความท้อแท้เมื่ออ่านบทความต่าง ๆ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการเรียนการสอน

1. ควรนำบทความที่ได้มาจากเอกสารจริงมาศึกษาและวิเคราะห์แล้วทำการปรับแก้ไขเพื่อให้เนื้อหาในบทความมีความถูกต้องในด้านการใช้ภาษาและเหมาะสมกับจุดประสงค์ในการเรียนรู้ที่แท้จริงรวมถึงเรื่องการปรับด้านความยาก-ความง่ายของบทความ อาทิ เช่น คำศัพท์ สำนวน ให้เหมาะสมกับระดับช่วงชั้นของนักเรียนก่อนที่นำไปสร้างเป็นบทเรียน
2. ควรมีการสอนเรื่องทักษะการอ่านประเภทต่าง ๆ รวมไปถึงวิธีการหรือเทคนิคการอ่านโดยการจัดหาหรือสร้างบทความที่มีเนื้อหาสอดคล้องกับบทเรียนแล้วนำไปผนวกกับแบบฝึกเสริมทักษะเพื่อให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการอ่านที่หลากหลาย
3. ควรมีการสื่อเทคโนโลยีที่มีในโรงเรียนเข้ามาช่วยเพื่อเพิ่มและดึงดูดความสนใจของนักเรียนต่อแบบฝึกเสริมทักษะ เช่น การเชื่อมระบบคอมพิวเตอร์เข้ากับโทรทัศน์เพื่อให้นักเรียนในห้องได้มองเห็น ถ้าโรงเรียนมีเครื่องฉาย Projector หรือ Visualize ก็ยิ่งเพิ่มความสนใจของนักเรียนได้เป็นอย่างดี
4. ในการจัดการเรียนการสอนที่เกี่ยวกับทักษะการอ่านนั้น ผู้สอนควรศึกษาเทคนิคการสอนอ่าน และออกแบบกิจกรรมเชิงนันทนาการโดยบูรณาการเนื้อหาการเรียน การสอนเพื่อก่อให้เกิดบรรยากาศการเรียนรู้ที่ดี ไม่ซ้ำซาก จำเจ เช่น ใช้กิจกรรมประเภทเกม เทคนิค การอ่านแบบ Jigsaw Reading นอกจากนี้ควรจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ร่วมกันอย่างหลากหลาย เช่น การทำกิจกรรมเดี่ยว กิจกรรมคู่ และกิจกรรมกลุ่ม ทั้งนี้เพื่อให้เกิดบรรยากาศในการเรียนรู้ที่สนุกสนานและฝึกให้ผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์ต่อกันซึ่งจะส่งผลให้เกิดการเรียนรู้ที่มีความหมายขึ้น

ข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับท้องถิ่น

1. การสอนคำศัพท์ประกอบบทอ่านในแต่ละแบบฝึกนั้น ควรสอนนักเรียนด้วยวิธีการที่หลากหลาย เพื่อให้นักเรียนเกิดทักษะในการเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบทต่าง ๆ ได้ด้วยตนเอง อีกทั้งรูปแบบของการสอนศัพท์ก็ควรจัดให้มีความแตกต่างกันในแต่ละบท เพื่อไม่ให้เกิดความซ้ำซ้อน ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อความสนใจของผู้เรียนได้
3. ควรบูรณาการการเรียนรู้เรื่องราวเกี่ยวกับท้องถิ่นกับกับกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ เพื่อให้นักเรียนได้ความรู้ที่กว้างขึ้นและเกิดทักษะในการเรียนรู้ที่หลากหลายและเป็นประโยชน์มากยิ่งขึ้น ดังที่บรินตัน, สโนว์ และเวสเช (Brinton, Snow and Wesche 1989) ได้กล่าวไว้ว่าการเรียนภาษาที่เน้น โครงสร้าง (Structure) และหน้าที่ (Function) ของภาษาไม่เพียงพอที่จะทำให้ผู้เรียน

เรียนรู้ภาษาได้อย่างครอบคลุม จึงต้องใช้เนื้อหาจริง (Authentic text) ที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนที่เรียนภาษาเป้าหมายหรือภาษาที่สอง ซึ่งเนื้อหาจริงที่ว่านั้น หมายถึงเนื้อหาเกี่ยวกับวิชาต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะทางด้านภาษา และพัฒนาความสามารถทางด้านเนื้อหาวิชาไปพร้อม ๆ กัน กล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือการบูรณาการวิชาใดวิชาหนึ่งกับภาษาที่สองหรือภาษาเป้าหมาย เพื่อให้ผู้เรียนสามารถถ่ายโอนทักษะทางภาษาที่สองสู่เนื้อหาวิชาต่าง ๆ ได้

4. ควรจัดให้ผู้เรียนได้มีโอกาสดูไปเยี่ยมชมแหล่งเรียนรู้ตามที่มีในเนื้อหาของบทเรียน ทั้งนี้เพื่อเป็นการเปิดโลกทัศน์ของผู้เรียนให้กว้างยิ่งขึ้น เป็นการสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้และทำให้เกิดการเรียนรู้ที่สมบูรณ์ เพราะผู้เรียนได้เรียนรู้เรื่องจริงและได้สัมผัสบรรยากาศจากสถานที่จริง

ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงและพัฒนาแบบฝึกทักษะอ่านภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับท้องถิ่น

1. การสร้างและพัฒนาแบบฝึกในการสอน ต้องอาศัยเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล และเนื้อหาที่เป็นประโยชน์ ควรจัดหาเนื้อหาที่สอดคล้องกับหลักสูตรการเรียนรู้และตรงกับความสนใจและระดับการเรียนรู้ของผู้เรียน อีกทั้งควรออกแบบให้แบบฝึกมีความหลากหลายและน่าสนใจทั้งในด้านรูปแบบและเนื้อหา

2. ในการสร้างแบบฝึกแต่ละบท ควรหารูปภาพประกอบบทเรียนที่สอดคล้องกับเนื้อหา มีความชัดเจน น่าสนใจและมีขนาดเหมาะสม ถ้าเป็นไปได้ควรใช้ภาพประกอบที่เป็นภาพสีรวมทั้งตัวอักษรสีที่มีรูปแบบน่าสนใจ เพื่อก่อให้เกิดแรงจูงใจในการเรียนรู้ เช่น ภาพประกอบของสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ หรือภาพสินค้าที่มีชื่อเสียงของท้องถิ่น เป็นต้น

3. ในการเลือกเนื้อหาเพื่อนำมาสร้างเป็นแบบฝึกนั้น ผู้สอนควรคัดเลือกเนื้อหาจากแหล่งข้อมูลที่หลากหลายและมีความเป็นปัจจุบันมากที่สุด หรือหากได้ข้อมูลจากหลายแหล่งและมีระยะเวลาในการตีพิมพ์ที่แตกต่างกัน ก็ให้นำเนื้อหานั้นมาวิเคราะห์เพื่อคัดเลือกข้อมูลที่ถูกต้องและเป็นจริง รวมทั้งมีความเป็นปัจจุบันมากที่สุดด้วย หากไม่ทำเช่นนี้เนื่องจากอาจเกิดการผิดพลาดด้านข้อมูล เช่น ได้ข้อมูลเก่า เช่น ราคาค่าเดินรถโดยสาร จำนวนนักท่องเที่ยว แหล่งที่พักอาศัยที่เปิดให้บริการ เป็นต้น ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนได้รับรู้ข้อมูลที่ถูกต้องและนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างแท้จริง

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ในการนำเสนอเกี่ยวกับสถานที่หรือสิ่งของต่างๆ ผู้สอนควรมีการนำเสนอภาพจากสถานที่จริงหรือสิ่งของที่มีอยู่จริง โดยนำเสนอให้ชัดเจนและน่าสนใจ ถ้าสิ่งของนั้น ๆ สามารถนำมาแสดงจริงในชั้นเรียนได้ก็ควรนำเสนอ และสำหรับสถานที่ต่างๆ นั้น อาจนำเสนอโดยใช้ภาพสีประกอบขนาดใหญ่ หรือใช้การนำเสนอด้วยโปรแกรม Power point หรืออาจใช้ วิดีทัศน์ นำเสนอการท่องเที่ยวของจังหวัด เป็นต้น
2. ในการสอนการอ่าน ผู้สอนควรจะสอนการออกเสียง (Pronunciation) เพิ่มเติมให้กับผู้เรียนได้ฝึกฝนด้วย ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกออกเสียงเพื่อที่จะได้สามารถอ่านบทความต่าง ๆ ได้ด้วยความเข้าใจและอ่านได้อย่างถูกต้อง
3. ในการสอนเนื้อหาเกี่ยวกับท้องถิ่นที่นักเรียนคุ้นเคยหรืออาศัยอยู่ ควรมีการนำนักเรียนออกไปเยี่ยมชมสถานที่จริง และได้ฝึกทักษะการเรียนรู้ต่างๆ ในรูปแบบของโครงการ (Project Work) ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจจากการสัมผัสและได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง และยังเป็นการช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความรักความผูกพันกับท้องถิ่นมากยิ่งขึ้นอีกทางหนึ่งด้วย
4. ในการออกแบบแบบฝึกหัดควรมีการสอนบูรณาการทั้ง 4 ทักษะ ได้แก่ ทักษะฟัง พูด อ่าน และเขียนหรืออาจสอนทักษะคู่ เช่น ฟัง-พูด หรือ อ่าน-เขียน เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนและเรียนรู้อย่างหลากหลายและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น อีกทั้งยังสอดคล้องกับการนำภาษาไปใช้สื่อสารได้จริงในชีวิตประจำวันอีกทางหนึ่งด้วย
5. ควรส่งเสริมให้มีการจัดทำหลักสูตรการเรียนรู้บูรณาการเรื่องราวในท้องถิ่นระหว่างกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆ เพื่อให้ให้นักเรียนได้เรียนรู้ในแง่มุมของสาระวิชาต่างๆ อย่างหลากหลาย ซึ่งควรมีการทำแบบสำรวจวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียนร่วมกับผู้รู้ในท้องถิ่น และนำหัวข้อที่ได้มาพัฒนาเป็นสื่อการสอนที่อิงหลักสูตรท้องถิ่นเพื่อนำไปใช้สอนจริงในชั้นเรียนได้อย่างเหมาะสม

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

กรมวิชาการ. ผลการประเมินคุณภาพการศึกษาปีการศึกษา 2538. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา

ลาดพร้าว สำนักงานทดสอบการศึกษา กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2540.

กรมวิชาการ. กระทรวงศึกษาธิการ. หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544.

กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิชสสารราษฎร์, 2544.

_____. “เอกสารประกอบหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544.”

แนวทางการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา. 12-14 กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภา
ลาดพร้าว, 2545.

กรมสามัญศึกษา. รายงานการประเมินคุณภาพการศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษากรมสามัญศึกษา

ปีการศึกษา 2533. กรุงเทพมหานคร : หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา, 2533.

กระทรวงศึกษาธิการ. หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521. (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533).

กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, ม.ป.ป.

_____. หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2539. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพมหานคร :
โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2540.

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. ยุทธศาสตร์การพัฒนาศูนย์บริการด้านการท่องเที่ยว.

กรุงเทพมหานคร : กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2548.

กรรณิการ์ พวงเกษม. ปัญหาและกลวิธีการสอนภาษาในโรงเรียนประถมศึกษา.

กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2540.

กรุณา จันทรงาม. “การพัฒนาแบบฝึกเสริมการอ่านเพื่อการสื่อสารโดยใช้เอกสารจากอินเทอร์เน็ต
ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับท้องถิ่น สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนจุฬาภรณ
ราชวิทยาลัย จังหวัดเพชรบุรี.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาการสอน
ภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2548.

_____. “การจัดสนทนากลุ่มผู้ประกอบการ นักวิชาการ ผู้บริหารและผู้ที่เกี่ยวข้องด้าน
อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว.” วันที่ 3, 16 และ 23 กันยายน 2548. เพื่อจัดทำแผนพัฒนา
บุคลากร ณ โรงแรมรอยัลริเวอร์ กรุงเทพฯ.

กาญจนา คุณารักษ์. หลักสูตรและการพัฒนา. นครปฐม : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร

วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์, 2540.

การท่องเที่ยวท้องถิ่น : กรณีศึกษา อำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์. เพชรบูรณ์ : มหาวิทยาลัยราชภัฏ
เพชรบูรณ์, 2540.

เครือวัลย์ จตุพรพลทรัพย์. “การพัฒนาสื่อเสริมการอ่าน-เขียนภาษาอังกฤษเรื่องท้องถิ่นนครปฐม
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
วิทยาเขตกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชา
การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร,
2547.

จิราพร สุจริต. “การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและความสนใจในการเรียน
วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎี
เพื่อการสื่อสารของคิธ จอห์นสัน (Keith Johnson) กับการสอนตามคู่มือครู.”
ปริญญาโทศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต (การมัธยมศึกษา) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2543.

ใจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์. การพัฒนาหลักสูตร : หลักการและแนวปฏิบัติ. กรุงเทพมหานคร :
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.

ฉัตรสุดา ดวงพลอย. “แนวความคิดภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา (Psycholinguistic) และจิตวิทยา
การเรียนรู้ (Cognitive Psychology) และการอ่านภาษาอังกฤษ.” วารสารภาษาปริทัศน์
4 (2526) : 1-15.

ฉวีวรรณ จินดาพล. “เปรียบเทียบความเข้าใจความหมายของคำนามความคงทนในการจำ
โดยการใช้รูปภาพการเล่านิทานปริศนาคำทายของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1.”
ปริญญาโทศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาการศึกษาผู้ใหญ่ มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528. อุดมศึกษา.

ฉวีวรรณ พลสนะ. “การสร้างและการใช้แบบฝึกเสริมทักษะภาษาไทย.” ในเอกสารประกอบการ
สอนวิชา 215311. ขอนแก่น : ภาควิชาประถมศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2531.

โคมยง โต๊ะทอง. รายงานการประมวลภาพรวม และวิเคราะห์สถานการณ์การวิจัยเพื่อพัฒนา
การท่องเที่ยว. เพชรบุรี : มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี, 2546.

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และคณะ. ระบบสื่อการสอน. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2520.

ดวงพร จริจิตไพบูลย์. “การศึกษากลวิธีในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
ที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกัน.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต
ภาควิชามัธยมศึกษา สาขาการสอนภาษาอังกฤษ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2545.

- ดาว แสงบุญ. “การสร้างเอกสารการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านการท่องเที่ยว สำหรับ
นักศึกษาสาขาวิชาพัฒนาการท่องเที่ยว ชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยแม่โจ้ จังหวัดเชียงใหม่.”
วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะ
ภาษาต่างประเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2543.
- ครุณี เรือนใจมั่น. “การพัฒนาแบบฝึกการอ่านเสริมเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านเอกสารจริง
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนศรีประจันต์ “เมธิประมุข” อำเภอ
ศรีประจันต์ จังหวัดสุพรรณบุรี.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต
สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศิลปากร, 2546.
- ถวัลย์ มาศจรัส. คู่มือการจัดทำสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น ด้านวัฒนธรรม พัฒนาการทาง
ประวัติศาสตร์และเอกลักษณ์ของท้องถิ่น. กรุงเทพมหานคร : ชารอักษร, 2549.
- ทวีป ศิริรัชสี. การวิจัย. นครปฐม : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวัง
สนามจันทร์, 2534.
- เทพนคร ทาคง. “การศึกษาระดับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษตามวัตถุประสงค์ของ
หลักสูตรรายวิชาทักษะการอ่าน 1 (อ 051) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียน
สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดชลบุรี.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชา
การศึกษาและการสอน มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2537.
- รูปทอง กว้างสวัสดิ์. คู่มือการสอนภาษาอังกฤษ. มหาสารคาม : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัย
มหาสารคาม, 2549.
- ฐาปณีย์ ธรรมเมธา. สื่อการศึกษาเบื้องต้น. นครปฐม : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร,
2541.
- นพเก้า ณ พัทลุง. การจัดทำหลักสูตรที่สอดคล้องกับท้องถิ่น. พิมพ์ครั้งที่ 1. สงขลา : ร้านค้าหอม,
2551.
- นวมินทร์ ประจักษ์นัท และคณะ. การวิจัยและพัฒนากระบวนการเรียนรู้ของครูผู้สอน
ภาษาอังกฤษเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน : กรณีศึกษาปราสาทหินพนมรุ้ง
จังหวัดบุรีรัมย์. บุรีรัมย์ : มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์, 2547.
- นาที เกิดอรุณ. “การเปรียบเทียบความสามารถในการรับรู้ทางสายตาของเด็กในรับก่อนวัยเรียน
ที่มีความบกพร่องทางการได้ยินด้วยการเล่นเกมและการใช้แบบฝึก.” วิทยานิพนธ์
ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาการศึกษาผู้ใหญ่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2538. อัดสำเนา.

บำรุง ไตรรัตน์. การออกแบบงานวิจัยสาขาภาษาศาสตร์ประยุกต์. นครปฐม : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัย
ศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์, 2534.

บุญล้อม เนื่องฤทธิ์. “การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเกี่ยวกับท้องถิ่นของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1.” สารนิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาด้านจิตวิทยา สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2547.

ประหยัด ภูมิโคกรักษ์. “การพัฒนาชุดการสอนมินิคอร์สวิชาการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจที่ยึด
การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาเป็นหลัก เพื่อเสริมสร้างความสามารถและเจตคติ
ต่อการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสถาบันราชภัฏ.” ปริญญานิพนธ์
กศ.ด (การอุดมศึกษา) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,
2543. ถ่ายเอกสาร

ปัญชรี ทองวิสุทธิ. “การเปรียบเทียบความเข้าใจ และความสนใจในการอ่านภาษาอังกฤษของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนตามกลวิธีการเรียนรู้ทางภาษา กับการ
สอนตามคู่มือครู” ปริญญานิพนธ์ กศ.ม (การมัธยมศึกษา) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2541. ถ่ายเอกสาร

พรสวรรค์ คำบุญ. “การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
ที่เรียนโดยใช้และไม่ใช้แบบฝึก โรงเรียนร่องคำ จังหวัดกาฬสินธุ์.” วิทยานิพนธ์
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์, 2534.

พรรณี ชูทัย. จิตวิทยาการเรียนการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 2. กำแพงแสน : ภาควิชาการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2522.

มานพ พุ่มจิตร. “การพัฒนาแบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษตามหลักสูตรท้องถิ่น สำหรับ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดหนองแกสังักัดสำนักงานคณะกรรมการ
การประถมศึกษาจังหวัดเพชรบุรี.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศิลปากร, 2544.

มนวิภา เสนียังค์ ณ อยู่ธยา. “การพัฒนาบทเรียนนิทานเพื่อเพิ่มความสามารถด้านการเขียน
ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียน
วิทยาลัย.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษ
ในฐานะภาษาต่างประเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2545.

มณีรัตน์ สุกโชติรัตน์. อ่านเป็น เรียนก่อน สอนเก่ง. กรุงเทพมหานคร : นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์, 2548.

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. การพัฒนาแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน. นนทบุรี : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2535.

เขารัตน์ การพานิช และคณะ. การศึกษาผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษจากการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยขอนแก่น รายงานการวิจัย.
ขอนแก่น : ภาควิชาภาษาต่างประเทศ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2542.

รัชณี ศรีไพรวรรณ. การสอนกลุ่มทักษะ 1 (ภาษาไทย). กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัย
สุโขทัยธรรมมาธิราช, 2527.

วรรณิ โสมประยูร. เอกสารการสอนประกอบการบรรยายการอบรมการสอนคณิตศาสตร์.
กรุงเทพมหานคร : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,
2531.

วิไลลักษณ์ วสุรีย์. “การพัฒนาแบบฝึกเสริมการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้เอกสารจริงเกี่ยวกับ
ท้องถิ่นในรายวิชา อ 0112 สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนพิบูลพิทยาลัย
จังหวัดลพบุรี.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะ
ภาษาต่างประเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2545.

วิสาข์ จิตวัตร. การสอนอ่านภาษาอังกฤษ. นครปฐม : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2541.

ศศิธร สุทธิแพทย์. “การศึกษาปัญหาการสอนซ่อมเสริมวิชาภาษาไทยระดับมัธยมศึกษาตอนต้น
ในโรงเรียนราษฎร์ เขตกรุงเทพมหานคร.” วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2518. อัดสำเนา.

ศศิวิมล กังลี. “การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านเพื่อการสื่อสารจากหนังสือพิมพ์และนิตยสาร
ภาษาอังกฤษจำนวน 10 บท สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดไร่จิง
จังหวัดนครปฐม.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอน
ภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2544.

ศิริรักษ์ ทัพพะกุลธร. “การพัฒนาสื่อเสริมการฟังด้วยตนเองเกี่ยวกับเรื่องในท้องถิ่นของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนคงทองวิทยา จังหวัดนครปฐม.” วิทยานิพนธ์ปริญญา
ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2544.

- ศิวกันต์ ปทุมสูติ. การอ่านเพื่อชีวิต. กรุงเทพมหานคร : บริษัทต้นอ้อ 1999 จำกัด, 2542.
- ศูนย์พัฒนาหลักสูตร. กรมวิชาการ. เอกสารชุดเทคนิคการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่ผู้เรียนสำคัญที่สุด “การบูรณาการ”. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์การศาสนา, 2544.
- สัจด์ อุทรานันท์. พื้นฐานและหลักการพัฒนาหลักสูตร. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มิตรสยาม, 2532.
- สมถวิล ธนะโสภณ. การพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษ. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2525.
- สุจิตต์ เพียรชอบ และสายใจ อินทร์มรรชัย. วิธีการสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2536.
- สุจิตรา เวทยาวงศ์. “การศึกษาความเข้าใจในการอ่านและความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนด้วยโครงสร้างระดับยอดประกอบกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ STAD กับการสอนตามคู่มือครู.” ปริญญานิพนธ์การศึกษา มหาวิทยาลัย วิชาเอกการมัธยมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2545.
- สุจิตรา สวัสดิวงษ์. การจัดกิจกรรมเพื่อการสื่อสารในแนวคิดและเทคนิควิธีการสอนภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษา. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.
- สุภัทรา อักษรานุเคราะห์. การสอนทักษะภาษาอังกฤษ. กรุงเทพมหานคร : ภาควิชามัธยมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.
- สุมิตรา อังควัฒนกุล. วิธีสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2535.
- สมุทร เชื่นเชาวนิช. เทคนิคการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2540.
- _____. เทคนิคการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2530.
- สวัสดี สุวรรณอักษร. “การศึกษาตามความต้องการและรูปแบบของหนังสือฝึกเสริมทักษะระดับประถมศึกษา ตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521.” วารสารการวิจัยทางการศึกษา 18, 4 (2531) : 105-118.
- สมัยพร แห่หลังล้ำ. “การศึกษาการพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษให้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร.” วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาบริหารการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2542.

สภาพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9

(พ.ศ. 2545-2549). กรุงเทพมหานคร : สภาพัฒน์ฯ, 2545.

สรารัตน์ จันกลิ่น. “การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างกลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยกลวิธีการตั้งคำถามตนเองและกลวิธีการจดบันทึก.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาภาษาอังกฤษ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2544.

สุภัทรา อักษรานุเคราะห์. การสอนทักษะทางภาษาและวัฒนธรรม. กรุงเทพมหานคร : ภาควิชามัธยมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532.

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. กระทรวงศึกษาธิการ. การเชื่อมโยงการเรียนรู้สู่ท้องถิ่น. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2542.

_____. การเรียนรู้สู่ทักษะชีวิต. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2541.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. การเชื่อมโยงการเรียนรู้สู่ท้องถิ่น.

กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2542.

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.

แนวการจัดทำหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการ ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน

พุทธศักราช 2544. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์องค์การค้ำคุรุสภาลาดพร้าว, 2548.

_____. แผนการจัดการเรียนรู้บูรณาการ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เล่ม 1 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.), 2548.

สำนักนายกรัฐมนตรี. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. พระราชบัญญัติการศึกษา

แห่งชาติ พ.ศ. 2542. กรุงเทพมหานคร : บริษัทพริกหวานกราฟิก, 2542.

เสาวนีย์ ลิขิตพงษ์วิทย์. “การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะอ่านภาษาอังกฤษตามหลักสูตรท้องถิ่น

โดยใช้เอกสารจริงเกี่ยวกับท้องถิ่น สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (อ 33101)

โรงเรียนปากท่อวิทยาคม อำเภอปากท่อจังหวัดราชบุรี.” วิทยานิพนธ์ปริญญา

ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2549.

อรรณพานิ เทียนเพิ่มพูน. “การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเบญจมราชูทิศ ที่ได้รับการสอนอ่านโดยใช้เทคนิคการ

สร้างแผนภูมิความหมายกับการสอนตามปกติ.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะที่เป็นภาษาต่างประเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศิลปากร, 2541.

อรุณี วิริยะจิตรรา. การเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์อักษร
เจริญทัศน์, 2532.

อจลรา วงศ์โสธร. เทคนิคการสร้างข้อสอบภาษาอังกฤษและประเมินการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร.
กรุงเทพ : โรงพิมพ์อักษรเจริญทัศน์, 2539.

อุดม เขยทิววงศ์. หลักสูตรท้องถิ่น : ยุทธศาสตร์การปฏิบัติการเรียนรู้. กรุงเทพมหานคร : บรรณกิจ
จำกัด, 2545.

อุทุมพร (ทองอุไทย) จามรมาน. การพัฒนาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานและหลักสูตรท้องถิ่น
สู่การสอนที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์พื้นที่, 2545.

ภาษาอังกฤษ

Aebersold, J.A., and Field M.L. From Reader to Reading Teacher. New York : Cambridge
University Press, 1997.

Allen, E. D., and Rebecca M. Classroom Techniques: Foreign Language and English as a Second
language. New York : Harcourt Brace Jovanovich Inc., 1979.

Anderson, R.C. “A psycholinguistic Model of the ESL Reader.” 372-389. in Singer and R.B.
Ruddell (eds.). Theoretical Models and Process of Reading. New York, Delaware : International
Reading Association, 1985.

Anthony, H., and others. Language and the reading process. in L.M. Clearly; and M. Linn (eds.),
Linguistics for Teachers. New York : McGraw-Hill, Inc., 1993.

Ausubel, D.P. Educational Psychology : A Cognitive View. New York : Hole, Rinehart and
Winston, Inc., 1969.

Bachnan, Lyle F. Fundamental Considerations In Language Testing. Oxford : Cambridge
University Press, 1985.

Barlett, F.C. Remembering. New York : Cambridge University Press, 1932.

Barnett, M.A. More and Meets the Eye. New Jersey : Prentice-Hall Regents, 1989.

Best, John W. Research in Education. 5th ed. Englewood Cliffs, New Jersey : : Prentice-Hall Inc.,
1986.

- Breen, M., and Cardin C.N. The Essential of a communicative curriculum in language teaching.
Applied linguistics 1, 2 (1980) : 89-112.
- Brinton, M.D., M Snow, and Wesche M. Content-Based Second Language Instruction.
Boston : Heinle & Heinle Publishers, 1989.
- Brock, Mark N. "The Case for Localized Literature in the ESL Classroom." English Teaching Forum 28, 3 (July 1990) : 20-25.
- Buck, C. Miscues of non-native speakers of English. In K.S. Goodman (Ed.), Miscues Analysis : Applications to Reading Instruction, III : ERIC Clearinghouse on Reading and Communication Skills, National Council of Teachers of English, 1973.
- Burton, William H. Reading in Child Development. New York : Bobbs-Merrill, 1956.
- Carr, Eileen M. and others. "The Effect of Inference Training on Children's Comprehension of Expository Text." Journal of Reading Behavior 15, 3 (1983) : 1-18.
- Carrell, Patricia L. "Evidence of a Formal Schema in Second Language Comprehension, Language Learning" 34, 2 (1984) : 87.
- Cody, J. A Psycholinguistic model of the ESL readers. in R. Mackey, B. Barkman, and R.R. Jordan (Eds.). Reading in a Second Language. Rowly, Mass : Newbury House, 1979.
- Cooper, David J., and other. To What and How of Reading Instruction. 2nd ed. Ohio : Merrill Publishing Company, 1988.
- Chandawimon, M. "Reading Comprehension : An Active Engagement in Passive Experience?". PASAA 28 (December 1998) : 31-42.
- Cheng, C.K. A Descriptive Study of Reading Strategies Used by Chinese ESL. Students From Taiwan, ROC. Unpublished Doctoral Dissertation, University of Kansas, 1998.
- Dack, G.H. "Effect of a Content-Based Curriculum on Beginning Middle School Students : An Examination of Gender Differences and Vocabulary in Science and Social Studies," Dissertation Abstract International. 56(6) ,1995.
- Day, R.R., and Bamford J. Extensive Reading in the Second Language Classroom.
Oxford : Cambridge University Press, 1998.
- Devine, T.G. Teaching Reading Comprehension from theory to practice. Newton : Allyn and Bacon, 1986.

- Dechant, E.V. Improving the Teaching of Reading. Englewood Cliffs, New Jersey : Prentice-Hall Inc, 1982.
- Devies, E. et al. Task Reading. Cambridge : Cambridge University Press, 1990.
- Eskey, D.E., and Grabe W. Interactive models for second language reading : Perspectives on instruction. In Interactive Approach to Second Language Reading. Carrell, J. Devine and D.E. Eskey (Eds). New York : Cambridge University Press, 1986.
- Finocchiaro, M. "The Functional-Notional syllabus: Promise, Problems, Practices W. English Teaching Forum" 17 (February 1979) : 11-20.
- Finocchiaro, M., and Brumfit C. The Functional-Notional Approach : From Theory to Practice. New York : Oxford University Press, 1983.
- Flavell, J.H. The development psychology of Jean Piaget. New York : D. Van Nostrand Company, Inc., 1963.
- Friedman M.I., and Rowls M.D. Teaching Reading and Thinking Skills. New York : Longman and Co., 1980.
- Grabe, W. Reassessing the term 'interactive.' in P.L Carrell, J. Devine and D.E. Eskey (Eds). Interactive Approach to Second Language Reading. New York : Cambridge, 1988.
- Graves, M.F, Juel, C., and Graves M.F. Teaching Reading in the 21st Century. New York : Pearson Education Inc, 2004.
- Gray, William S. On their Own in Reading. Chicago : Foreman and Company, 1984.
- Green, P. Developing Language Skills in the Elementary School. New York : Allyn and Bacon, 1963.
- Grellet, F. Developing Reading Skills. London : Cambridge University Press, 1981.
- Goodman, K.S. Interactive Approach to Second Language Reading. Cambridge : Cambridge University Press, 1995.
- Goodman, K.S. "On the psycholinguistic method of teaching reading." Psycholinguistics and Reading. Holt, Rinehart and Winston, 1972.
- _____. The psychology of Second Language Learning. Cambridge : Cambridge University Press, 1971.
- Goodman. Y.M. "Roots of the Whole Language Movement." The Elementary School Journal 90, 1989.

- Gunning, T.G. Creating Reading Instruction For All Children. Massachusetts : Allyn & Bacon. 1992.
- Gunter, Mary A. Instruction : a models approach. Boston : Allyn & Boston, 1990.
- Hadley, Alice O. Teaching Language in Context. 3rd ed. U.S.A. : Heinle & Heinle Publishes, 2001.
- Harfner, Lawrence E., and Jolly, Hayden B. Pattern of Teaching Reading in the Elementary School. New York: The Macmillan Company, 1972.
- Harmer, Jeremy. The Practice of English Language Teaching. London : Longman Group Ltd., 1990.
- Harris, Albert J., and Edward, Sipay R. How to Teach English. New York : Longman, 1979.
- Harris, L.A., and Smith C.B. Reading Instruction. New York : Holt Rinehart and Winston Inc, 1976.
- Heaton, James B. Writing English Language Test. London : Longman Group Ltd, 1975.
- Hutchison, T., and Waters A. English for Specific Purpose. Cambridge : Cambridge University Press, 1999.
- Irwin, J.W. Teaching Reading Comprehension Processes. New Jersey : Prentice-Hall, 1991.
- Johnson, D., and Barette T.C. "Prose Comprehension : A Descriptive Analysis of Instructional Practice." Children Prose Comprehension Research and Practice. New York : International Reading Association, 1981.
- Johnson, K., and Morrow K. Communication in the Classroom : Application and Methods for a Communicative Approach. London : Longman, 1981.
- Johnston, P.H. Reading Comprehension Assessment : A Cognitive Basic. Delaware : International Reading Association, 1983.
- Johnson, P. "Acquisition of Schema for Comprehension and Communication : A Study of the Reading – Writing Relationship in ESL." RELC Journal 17, 1 (1986) :1-3.
- Kintsch, W., and Yarbrough, Graig I. "Role of Rhetorical Structure in Text Comprehension." Journal of Education Psychology 74, 6 (1982) : 828-834.
- Lado, R. Language Teaching: A Scientific Approach. New York : McGraw-Hill Book Company, 1977.
- Lapp, D., and Flood J. Teaching Students to Read. New York : Macmillan Publishing, 1986.

- Leu, Donald J., and Charles, Kinzer K. Effective Reading Instruction K-8. New Jersey : Prentice-Hall, 1995.
- Lo, A.W.L. A Report on the Desired Communicative Skills that Companies Would Like to See in Ngee Ann Polytechnic Graduates.” in Annotated Bibliography of Asian Works on English for Business and Technology, 100. Edited by S. Hall. And T.C. Eng. Singapore : SEAMEO Regional Language Centre, 1989.
- Lemas. “The effect of reading strategies on the comprehension development of the ESL Learners.” Dissertation Abstracts International 57, 7 (1996) : 2945-A.
- Madsen, Harold S. Technique in Testing. London : Oxford University Press, 1983.
- Mikulecky, Beatrice S. Teaching Reading Skills. U.S.A. : Addison Wesley Publishing Company, 1990.
- Morris, A., and Stewart–Dore N. Learning to Learn from Text. Singapore : Addison-Wesley Publishing Company, 1984.
- Munby, J. Communicative Syllabus Design. Oxford : Cambridge University Press, 1978.
- Nation, P. Teaching and learning vocabulary. New York : Newbury House, 1990.
- Ness, V.M. “Using Local Materials to Teach Writing.” English Teaching Forum. 35, 1 (January 1997) : 49-50.
- Nunan, D. Atlas Learning-Centered Communication. Boston : Heinle & Heinle Publishers, 1995.
- Oller, John W. Language Test at School : A pragmatic Approach. : Longman, 1979.
- Ota, W.V. “Curriculum Development and Cognitive Style : Cultural Competency in Genetic Counseling,” Dissertation Abstract International. 56(6), 1995.
- Post, R., and Rathet I. “On Their Own Terms Using Student Native Culture as Content in the EFL Classroom.” English Teaching Forum 34, 3-4 (July-October 1996) : 12-17.
- Richard, J.C. Curriculum development in Language Teaching. Cambridge : Cambridge University Press, 2001.
- Richard, J.C., and Rodgers T.S. Approaches and Methods in Language Teaching. Cambridge : Cambridge University Press, 1991.
- Rivers, Wilga M. Teaching Foreign Language Skills. Chicago: The University of Chicago Inc., 1972.

Rowntree, D. Teaching through self-instruction : how to develop open learning materials.

London : Kogan Page, 1992.

Rubin, D. A Practical Approach to Teaching Reading, 2nd ed. New York : A Simon & Schuster, 1993.

Rumelhart, D.E. "Schemata : The building blocks of cognition." in J. Guthrie (ed.).

Comprehension and reading research review, 1981.

_____. "Toward an interactive model of Reading." in H. Singer & R.B. Ruddell (Eds.).

Theoretical Models and Processes of Reading II. Newark, DE: International Reading Association, 1985. Ruddell, Robert B, and Marthet Rapp Ruddell. Teaching Children to Read and Write. U.S.A. : Allyn and Bacon, 1997.

Savignon, S.J. Communicative Competence : Theory and Classroom Practice : Text & Content in Second Language Learning. Reading, Mass : Addison-Wesley Publishing Company, 1983.

Searfoss, Lyndon W., and Readance, John E. Helping Children Learn to Read. 3rd ed. Needham Heights : Allyn and Bacon, 1994.

Seel, B., and Glasgow Z. Exercise in Instructional Design. Columbus, Ohio : Merrill Publishing Company, 1990.

Siberstein, S. Techniques and Resources in Teaching Reading. London : Oxford University Press, 1994.

Schmitt, M.C., and Bauman, J.F. "How to incorporate comprehension monitoring strategies into basal reader instruction." The Reading Teacher 40 (October 1986) : 28-31.

Smith, F. Understanding Reading : A Psycholinguistic Analysis of Reading and Learning to Read. New York : Holt, Rinehart & Winston, 1973.

Talib, I.S. "Why not teach non-native English literature." ELT Journal 46, 1 (January 1992) : 51-55.

Wallace, C. Reading. Oxford : Cambridge University Press, 1992.

White, Ronald V. "Reading." In Communication." in The Classroom, 87-92. Great Britain : Longman Group Ltd.,1981.

Williams, E. Reading in the Language Classroom. London : The Macmillan Publisher, Ltd., 1986.

Wilson, C.R. "Teaching Reading Comprehension by Connecting the Known to the New." The Reading Teacher 36, 1 (January 1983) : 381-388.

อินเทอร์เน็ต

กระทรวงศึกษาธิการ.แผนยุทธศาสตร์ปรับปรุงการสอนภาษาอังกฤษ. [ออนไลน์]. เข้าถึงเมื่อ

20 มกราคม 2550. Available from http://www.moe.go.th/web_studyenglish/plan.html.

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. “เอกสารเผยแพร่วาระแห่งชาติเพื่อการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน.”

การเปิดการค้าเสรี. [ออนไลน์]. เข้าถึงเมื่อวันที่ 7 พฤศจิกายน 2550. Available from <http://www.ttr.thaigov.go.th>.

_____. สถิตินักท่องเที่ยว. [ออนไลน์]. เข้าถึงเมื่อวันที่ 16 มกราคม 2550. Available from <http://www2.tat.or.th/stat/>.

จิตพิชญ์ เชื้อรัตนพงษ์. กระบวนการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นและการมีส่วนร่วมของชุมชน.

[ออนไลน์]. เข้าถึงเมื่อวันที่ 16 ตุลาคม 2550. Available from. URL :

http://arc.rint.ac.th/be/resource_pattana.html

สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. แนวคิดการพัฒนาคนและสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน. [ออนไลน์]. เข้าถึงเมื่อวันที่ 18 กุมภาพันธ์ 2550. Available from

www.ipht.ac.th/environment/sustain.htm.

Likert, R. Likert Scaling. [online]. Accessed on 12/8/2008 Available from

<http://www.Socialresearchmethod.net/kb/sallik.phd>

Martinez, A. Authentic Material : An overview. [online] Accessed on 20/10/2007

Available from <http://www.3.telys.net/linguisticsissues/authenticmaterials.html/>

Melvin, B.S. and Stout D.S. Motivating Language Learners Through Authentic

Materials In Gail K. Oura. Authentic Task Based Materials: bringing the

Real World Into the Classroom. [online] Available from

<http://www.jrc.sophia.ac.jp/kiyou/kiz1/gaio.pdf>

Zakaluk, B.L. A theoretical overview of the reading process : Factor which influence performance and implications for instruction. [online] (n.d.). Accessed on 25/03/2008 Available

from <http://www.umanitoba.ca/faculties/education/edlab/81529/theopape.html>.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

**แบบสอบถามความต้องการในการจัดการเรียนการสอน
รายวิชา อ 40202 : การอ่านภาษาอังกฤษเชิงท้องถิ่น**

แบบสำรวจสำหรับนักเรียนที่เรียนรายวิชา อ 40201

แบบสำรวจความต้องการหัวข้อเกี่ยวกับท้องถิ่นจังหวัดตราด เพื่อนำมาสร้าง

บทเรียนเสริมรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 (ช่วงชั้นที่ 4)

สถานภาพ ☐ ครู- อาจารย์ ☐ บุคลากรในชุมชน ☐ นักเรียน ☐ อื่น ๆ

คำชี้แจง ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของนักเรียนมากที่สุดและเขียน

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมลงในช่องว่าง

1) นักเรียนมีความต้องการในการศึกษาหัวข้อต่อไปนี้เป็นภาษาอังกฤษในระดับใด

ที่	หัวข้อที่ต้องการศึกษา	ระดับความต้องการ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	ลักษณะโดยทั่วไปของจังหวัดตราด 1.1 อำเภอต่าง ๆ 1.2 ทิศทาง 1.3 เส้นทางการเดินทางคมนาคม 1.4 แม่น้ำ 1.5 เขตติดต่อจังหวัดใกล้เคียง 1.6 ประวัติจังหวัด 1.7 อื่น ๆ โปรดระบุ					
2	แหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดตราด 2.1 อำเภอเมือง ก. วัดนุฬาราม ข. วัดโยธานิมิต ค. ศาลเจ้าพ่อหลักเมือง ด. วัดไผ่ล้อม ฉ. จวนเรลิตังกัมปอร์ต ง. แหลมศอก จ. หาดลานทราย ฉ. วัดสะพานหิน ช. สวนรุกขชาติ 2.2 อำเภอคลองใหญ่ ก. ศูนย์สภากาชาดไทยเขาล้าน ข. หาดทรายงาม ค. หาดทรายแก้ว ด. หาดไม้รูด (หาดสำราญ)					

ที่	หัวเรื่องที่ต้องการศึกษา	ระดับความต้องการ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	ณ. หาดบานชื่น					
	ง. บ้านหาดเล็ก					
	2.3 อำเภอเขาสมิง					
	ก. วัดเมืองเก่าแสนตุ้มและโบราณสถาน เขาโต๊ะโมะ					
	2.4 อำเภอบ่อไร่					
	ก. น้ำตกเขาสลัดได					
	ข. ตลาดพลอย					
	ค. น้ำตกคลองแก้ว					
	2.5 อำเภอแหลมงอบ					
	ก. แหลมงอบ					
	ข. บ้านน้ำเชี่ยว					
	ค. เกาะปุย					
	ค. อนุสรณ์สถานยุทธนาวีที่เกาะช้าง					
	2.6 อำเภอเกาะช้าง					
	ก. บริเวณยุทธนาวี					
	ข. น้ำตกธารมะยม					
	ค. น้ำตกคลองพลู					
	ค. ทำด่านใหม่					
	ณ. ค่ายเก่า					
	ง. ทำเปรมวดี / อ่าวคลองสน					
	จ. หาดทรายขาว					
	ฉ. หาดคลองพร้าว — แหลมไชยเชษฐา					
	ช. หาดไก่อแบ้					
	ซ. หมู่บ้านประมงบางเบ้า					
	ณ. บ้านโรงถ่าน					
	ญ. อ่าวสลักเพชร					
	ฎ. บ้านสลักคอก					
	ฏ. หาดทรายยาว					

ที่	หัวข้อที่ต้องการศึกษา	ระดับความต้องการ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	2.7) เกาะต่างๆ ก. เกาะกูด ข. เกาะหมาก ค. เกาะพร้าว ค. เกาะเหลายา ฉ. เกาะง่าม ง. อื่น ๆ โปรดระบุ					
3	ธรรมชาติวิทยา 3.1 สุนัขหลังอาน 3.2 ไก่ขันเชิง 3.3 ปลาสลิต 3.4 เปรียง 3.5 ป่าไม้โกงกาง 3.6 หอมแดง 3.7 สัตว์ประดตราดสีทอง 3.8 อื่น ๆ โปรดระบุ					
4	งานเทศกาล/ ประเพณี / กิจกรรมในวันสำคัญ 4.1 งานผลไม้และของดีเมืองตราด 4.2 งานวันระกำหวาน 4.3 ประเพณีแข่งเรือหางยาวบ้านน้ำเชี่ยว 4.4 งานวันวีรกรรมทหารเรือไทยในยุทธนาวีที่เกาะช้าง 4.5 ประเพณีลอยกระทง 4.6 งานวันตราดรำลึก 4.7 ล่องเรือชมคลองบางพระ 4.8 ประเพณีร้องเพลงพา 4.9 อื่น ๆ โปรดระบุ					
5	วิถีชีวิตชาวตราด 5.1 การทำบุญโค่นต้นไม้ 5.2 เซ่นผีแต่งเสื้อ 5.3 ความเชื่อเรื่องการตัดต่อ					

ที่	หัวเรื่องที่ต้องการศึกษา	ระดับความต้องการ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	5.4 สะบ้าย้อยจังหวัดตราด					
	5.5 คำนานแหลมงอบเกาะช้าง					
	5.6 แจก (ชาวไทยมุสลิม)					
	5.7 อื่นๆ โปรดระบุ					
6	ของดีท้องถิ่นและสินค้าพื้นเมือง					
	6.1 พลอยแดง (ทับทิมสยาม)					
	6.2 งอบใบจาก					
	6.3 ระกำหวาน					
	6.4 งอบน้ำเขียว					
	6.5 สุนัขพันธุ์ไทยหลังอาน					
	6.6 ผลไม้แปรรูป					
	6.7 น้ำมันเหลือง					
	6.8 กะปิ / น้ำปลา/ กุ้งแห้ง					
	6.9 สินค้าแปรรูปทางทะเลอื่น ๆ					
	6.10 อื่นๆ โปรดระบุ					

ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ข

แบบสอบวัดความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษ

Pre/Post-test: Comprehensive Reading Skill (40 items/60 min)

A. Read the passages and choose the best answer.

Going around Trat is fast and convenient with various kinds of transportations. There are motorcycle-taxis which are known by their bright-colored jackets. Fares start at 15 baht and increase by how far you go. Mini-pickups which locals call "Mazda" can transport up to 5 passengers and starts at 50 baht per charter. If you want to rent a bicycle, available ones are parked right outside of places like the Sea house Restaurant at the intersection of Sukhumvit and Lhak Muang Road. For longer trips to the urban, there is a pick up truck or "Songtaew", converted into a vehicle with two rows of seats. Passengers sit facing each other and each Songtaew accommodates 6 to 8 people.

1. What should be the title of this passage?
 - a. Traveling Around Trat
 - b. Amazing Trat
 - c. Easy Way To Go Trat
 - d. Trat Transportation
2. What type of vehicle is not mentioned?
 - a. a mini-pickup
 - b. a songtaew
 - c. a bicycle
 - d. a van
3. The word "accommodate" (line 8) means?
 - a. drive
 - b. ride
 - c. carry
 - d. send
4. The word "ones" (line 4) refers to?
 - a. sea house restaurants
 - b. bicycles
 - c. pick up trucks
 - d. passengers
5. How many kinds of transportation are mentioned in the passage?
 - a. 3
 - b. 4
 - c. 5
 - d. 6
6. If there is a next paragraph, what will it be?
 - a. The importance of Trat
 - b. Author's biography
 - c. Interesting place
 - d. Kood island

B. Read the following piece of news and choose the best answer.

An unusual plant gave off a stink in a village in Trat

Trat- An unusual plant gave off a stink in a village in Trat when it bloomed. The unpleasant smell was similar to rotting meat.

The plant which was unknown to villagers, was found in the garden of a house belonging to Sinal Sri-oy in Trat's Muang district.

Reports said that the multicolored flower had died, but its smell very bad stayed and *it* attracting flies.

The plant has a bud and it expected to develop into a flower soon.

Mrs. Srinual said she smelled an awful odor around her home on Saturday night. When she saw the plant, its flower was in full bloom.

7. What does the writer compare the smell of the flower to?
 - a. An unusual villager
 - b. Attracting flies
 - c. A developed bud
 - d. Rotting meat
8. Which is true about this plant?
 - a. Its flower has many colors.
 - b. Everyone knows it well.
 - c. People enjoy its smell.
 - d. It blooms all day
9. Which one does not belong to the group?
 - a. An unpleasant smell
 - b. An awful odor
 - c. A rotted flesh
 - d. A full bloom
10. What does "*it*" (line 6) refers to?
 - a. A multicolored flower
 - b. A plant
 - c. A bad smell
 - d. A fly
11. What is the best heading for this piece of news?
 - a. A stink strange plant in Trat
 - b. Awful odor in Muang district
 - c. Multicolored flower in full bloom
 - d. Unknown tree at a villager's house

C. Read the email and answer the questions.

The screenshot shows the Outlook Web Access interface. The top bar includes 'Outlook Web Access', 'Inbox (Two-Line View)', 'Items 1 to 2 of 2', and a 'Log Off' button. The left sidebar shows the 'Folders' list: Hotmail, my_jey.T2@hotmail.com, Inbox (132), Junk, Drafts, Sent, Deleted (3), Manage folders, Related places, Today, Contact list, Calendar, and Groups. The main content area displays an email with the following text:

Hello Bow,

I'm in Trat province. I come here to do my project. I really like the place and weather here so much. This week, it's "Trat Fruit Fair". It's fantastic and colorful. There are many people here. Everybody is having a good time, even the policemen. In fact, there isn't any spectator- everyone who is here is a part of the fair

There are famous fruits from over the province displaying many types of fruits, but the best one for me is "Sweet Rakam" – its taste is awesome; sweet, sour and fresh!!

Besides, there are also more exciting activities such as musical bands by Trat local students. I can't believe that their talent is amazing.

Now I'm having a cup of herbal tea at an Internet café and watch the parade. The festival is continuing outside. When I've finished this email, I'm going back to the parade.

George

12. What was the writer going to do in Trat province?
 - a. To meet his friend who lives in Trat.
 - b. To buy some local fruits
 - c. To do his project work
 - d. To travel on Koh Chang.
13. What was happening in Trat when he arrived?
 - a. There was a students' projects show.
 - b. There was a concert of a famous band.
 - c. There was Trat Fruit Fair.
 - d. It was a policemen day.
14. Which one was not the activity in the fair?
 - a. a parade show
 - b. a display of fruits
 - c. a music bands' play
 - d. a pet contest
15. What was not he doing at the Internet café?
 - a. He was watching a parade show.
 - b. He was writing an e-mail.
 - c. He was drinking herbal tea
 - d. He was talking to his friend.
16. What will happen after he finishes writing the email?
 - a. Going back to the parade
 - b. Having a cup of herbal tea
 - c. Searching the internet
 - d. Going back to the hotel

SUNNY WORLD TOUR

5-day Tour of Trat

Koh Chang and the other islands

Tour includes:

- Round trip to visit the attractions in Trat
- 1-night in the centre of Trat : Morning and night market
 - 2 nights on Koh Chang
 - 1 nights on Koh Koot
- Accommodation in 4-star hotels
 - All meals included
 - Sightseeing
- Service of an English-speaking tour guide
 - Entrance and ferry fees

Attractions:

The City Pilla, Wat Buppharam, Wat Yotanimitt, Wat Muang Kao Saen Tum, Ban Chuen Beach and Baan Hat Lek.

Jan. 1- Mar. 31 / Jul. 1-Aug. 31 3,500 Baht per person
Apr. 1- Jun. 30 / Nov 1-Dec. 31 3,000 Baht per person

☺ Entrance fee, not include optional tours.

☺ Children must be taken care by an adult.

☺ Maximum number of people per tour is 10.

☺ For more information, email us at Lovelytravel@sunnyworldtour.com

17. What kind of tour does the brochure advertise?

a. an adventure tour	c. a sightseeing tour
b. a climbing tour	d. a forest tour

18. How much would it cost for two persons to take a tour in February?

a. 3,000	c. 3,500
b. 6,000	d. 7,000

19. How long is the tour?

a. 5 days 4 nights	c. 7 days 6 nights
b. 6 days 6 nights	d. 10 days 9 nights

20. How many people are allowed per tour?

a. 10	c. 20
b. 30	d. 40

21. What is not included in the package?

a. tour guide	c. all meals
b. ferry fees	d. five stars hotel

Koh Chang

Koh Chang is very popular among visitors situated in the nearest distance from Laem Ngob. It takes about one hour to reach the desired destinations on Koh Chang. The best season to visit the islands is between October and May. However, during the rainy season from May to October, visitors are not allowed to go to the other islands which situated in the south of Koh Chang; for example, Koh Kut, Koh Mak, Koh Wai, and Koh Kham.

The boat trip to Koh Chang can be made all year round. In the rainy season, a boat will sail along the inner coast of Koh Chang because the island's long and large shape provides shelter from sea winds and waves. Visitors will trips on land to individual destinations.

In Thailand, Koh Chang is the second biggest to Phuket. The island occupies 429 sq. meters. Koh Chang is plenty of high mountains and cliffs. The highest mountain is Salak Petch Peak (744 meters), the second and the third are Chomprasat and Khao Hom respectively.

22. What is the main idea of this passage?

- a. Koh Chang is very famous among visitors.
- b. The boat trip to Koh Chang can be made all year round.
- c. Koh Chang has plenty of high mountains and cliffs.
- d. Visitors are not allowed to go to the islands during the rainy season

23. Which name does not belong to the group?

- a. Salak Petch
- b. Kham
- c. Khao Hom
- d. Chomprasat

24. Why does a boat sail along the inner coast of Koh Chang in the rainy season?

- a. Because it is fast and convenient for the boat trip.
- b. Because it is the shortest way to go to the island.
- c. Because there are beautiful sightseeing along the coast.
- d. Because the boats will be safe from sea winds and waves.

25. Which is true about Koh Chang?

- a. Visitors are not allowed to go to Koh Chang in June.
- b. Koh Wai is situated in the south of Koh Chang.
- c. Khao Hom is the second biggest mountains on Ko Chang.
- d. The best season to visit Koh Kut is between October and May.

HISTORY OF TRAT

After having successfully occupied Vietnam, Cambodia and Laos, France during the reign of King Rama V of Bangkok tried to capture Thailand. Chanthaburi was the first town seized by French navy in 1893. To set this coastal town free, in 1904, France forced Thailand to allow it to take over Trat instead.

Due to Trat's strategic importance and the majority of its population being Thai, King Rama V made an agreement with French government on March 23, 1906 to get Trat back. In doing so, Thailand had to offer Phra Tabong, Siamrat and Sri Sophon to France instead.

In commemoration of King Rama V's prestige and talent, Trat people consider the 23rd of March as Trat recalling day. Special celebration is annually held on this day.

26. A word "agreement" (line 6) can be replaced by.....
 - a. instruction
 - b. regulation
 - c. treaty
 - d. rule
27. According to the passage, what country didn't used to be the French colony?
 - a. Cambodia
 - b. Thailand
 - c. Vietnam
 - d. Laos
28. Which one was not the town that King Rama V gave to France instead of Trat?
 - a. Sri Sophon
 - b. Chantaburi
 - c. Phra Tabong
 - d. Siamrat
29. What would have happened to Thailand if King Rama V had not given some of the areas of Thailand to France?
 - a. Trat would have been a French colony.
 - b. Thailand would have lost Chantaburi to France.
 - c. France would have sent troops to Bangkok.
 - d. Thailand would have become the French colony.
30. Which statement of the following is wrong according to the history of Trat?
 - a. The most population of Trat in the past was Thai.
 - b. Chantaburi was free from France in 1893.
 - c. Trat recalling day is on the 23rd of March.
 - d. French had seized Chantaburi for 11 years.

TAKING THE TRIP TO TRAT

The best way to get to Trat province requires a 4 to 4 1/2 hours trip by car.

Route 1 : Bangna-Chonburi-Ban Bung-Klaeng-Chantaburi-Trat. Distance: 315 km.

- (a) Take Highway No.3 (Bangna-Trat Road) until you reach the Chonburi bypass.
- (b) Exit from the main road, head to the left and follow the Chonburi bypass that reads Pattaya-Rayong.
- (c) Head for Rayong until you see the Ban Bung-Klaeng- Chantaburi and the Bang Saen-Pattaya signboards.
- (d) Take the Ban Bung-Klaeng- Chantaburi route on your left. You are now on Highway No. 344.
- (e) Take the right route at Ban Bung-Klaeng junction and head for Klaeng only until you reach the Chantaburi-Rayong junction. Turn left to Chantaburi but do not enter the town which is on your right. This is again Highway No.3. Go forward until you reach the Sa Kaew-Trat junction.
- (f) Take the right turn to the town of Trat.

31. Where do you turn right to Trat town?

a. At the Chantaburi-Rayong junction	c. At the Sa Kaew-Trat junction
b. At the Ban Bung-Klaeng junction	d. At the Chonburi bypass
32. What is the name of the highway No.3?

a. Bangna-Trat	c. Pattaya-Rayong
b. Sa Kaew-Trat	d. Bangna-Chonburi
33. What do you do after you reach the Chantaburi-Rayong junction?

a. Turn right to enter Chantaburi	c. Turn to enter Chantaburi
b. Turn left and go forward	d. Turn right to enter Rayong
34. Which one is not correct according to the passage?
 - a. Turn right at Ban Bung-Klaeng junction and head for Klaeng
 - b. Turn right to Trat town when you reach the Sa Kaew-Trat junction.
 - c. Go along highway No.3 when you reach the Chantaburi-Rayong junction
 - d. Go along highway No.344 and turn left to the Chonburi bypass
35. Which is the right route to Trat?
 - a. Bangna → Chonburi → Chantaburi → Klaeng → Trat
 - b. Bangna → Ban Bung → Pattaya → Rayong → Trat
 - c. Bangna → Chonburi → Klaeng → Chantaburi → Trat
 - d. Bangna → Rayong → Ban Bung → Klaeng → Pattaya → Trat

Ramayana Koh Chang Resort

Ramayana Koh Chang Resort is located on the central tip of Koh Chang Island on Chalyachet-Klong Prao Beach. The Flight from Bangkok is just 45 minutes by the Bangkok Airways. The Resort is only 30 minutes from Ao Thamachart Pier.

Travelers will be pleased with the charming guest rooms at Ramayana Koh Chang Resort. This accommodation proposes sizeable guestrooms and suites for travelers' comfort.

Guests are ensured to spend a wonderful time staying at Ramayana Koh Chang Resort.

Although there are plenty of things to do in Koh Chang, Ramayana Koh Chang Resort boasts fine hotel facilities and recreations to keep travelers occupied during their stay at the property.

Guests can spend their precious time at biking, elephant trekking, jacuzzi, massage, and outdoor swimming pool. This superior accommodation offers well-selected hotel amenities to suite all purposes of traveling.

Period 24 Dec.08 –10 Jan 09

Room Type	Days	Rates			
		Single	Twin	Triple	BF
HANUMAN DELUXE	Mon-Sun	4,320	4,520	5,220	incl.
RAVANA RESIDENT	Mon-Sun	5,520	5,520	6,420	incl.
RAMA RESIDENT	Mon-Sun	7,860	8,260	-	incl.

36. Considering the form, what kind of text is it?

- a. a brochure
- b. an e-mail

- c. a menu
- d. a newsletter

37. Which activity is not provided by this resort?

- a. biking
- b. elephant trekking

- c. snorkeling
- d. massage

38. How long will it take if David comes to the hotel by an aircraft?

- a. 45 minutes
- b. 20 minutes

- c. 30 minutes
- d. 50 minutes

39. What does "BF" in the table stand for?

- a. break for fun
- b. breakfast

- c. beer free!!
- d. bread for full

40. Which room type has a single bed and a twin one at the same rate?

- a. Hanuman Deluxe
- b. Rama Resident

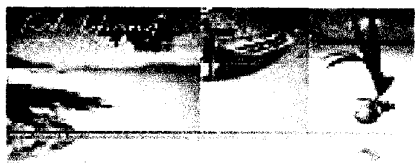
- c. Ravana Resident
- d. Human Reside

ภาคผนวก ค

ตัวอย่างแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ

Unit 1

Impressing Trat

Unit Overview

SUBJECT	History and geography
READING SKILL	Skimming and scanning
TEXT TYPE	Content-based passage

Reading Skill

Skimming and scanning

Skimming and scanning are for different purposes. The purpose of scanning is to look for important information like dates, names and certain words or phrases. The purpose of skimming is to read through the passage very quickly to get a general idea of what it is all about.

When you scan a passage, you must look carefully for key words that lead to the important details. You should read quickly and stop when you find what you looking for.

When you skim a passage, you should be looking for the main ideas. You must focus on the title, headings and words or phrases in special formatting, such as in bold, italicized or underlined.

Unit 1

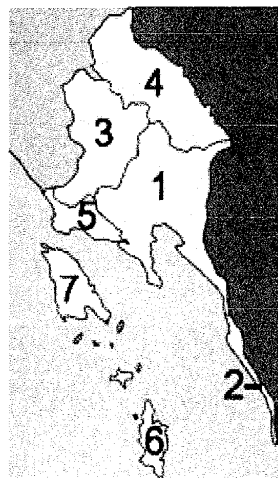

A. Discuss why this picture is used as the symbol of Trat Province.

.....

.....

B. Look at the map of Trat and write the names of the districts in the picture that each number refers to.

Trat province is divided in 7 districts (Amphoe) which are, Mueang Trat, Khao Saming, Khlong Yai, Ko Kut, Ko Chang, Bo Rai, and Laem Ngob

1. _____
2. _____
3. _____
4. _____
5. _____
6. _____
7. _____

Impressing Trat

Read the passage about Trat.

Trat is the province which is situated at the eastern border of Thailand, 315 kilometers from Bangkok. The town occupies an area of 2,819 kilometers or 1,761,875 rai. In the province, there are 7 districts, namely Muang, Khao Saming, Laem Ngob, Klong Yai, Bo Rai, Ko Kud and including Ko Chang which are the most famous islands of the province. Koh Chang is a wonderful island where there are all kind of accommodations and terrific white sand beaches.

The province borders Chanta Buri on the west, Cambodia on the North and the Gulf of Thailand on the South. The east is separated from Cambodia by Buntud Mountain Range eastwards from the middle of the province. Weru River separates western Trat from Chanta Buri.

**Distances from Amphoe Muang
to Other Districts:**

Khao Saming	16	kms.
Laem Ngop	17	kms.
Bo Rai	59	kms.
Khlong Yai	74	kms.
Koh Chang	27	kms.
Koh Kut	82	kms.

**Distances from Trat to
Neighboring Provinces:**

Chanthaburi	70	kms.
Rayong	179	kms.
Chon Buri	234	kms.

From : <http://kohchang.sawadee.com/trat.htm>

A. Write the best key words to scan for. Then scan the article and write answer.

1. How big is Trat province?

Key Words: _____

Answer: _____

2. What are the most famous islands in Trat?

Key Words: _____

Answer: _____

3. How far is it from Trat to Bangkok?

Key Words: _____

Answer: _____

4. What is the name of the river that separates Trat form Chanta Buri?

Key Words: _____

Answer: _____

5. What is the name of the mountain that separated Trat from Cambodia?

Key Words: _____

Answer: _____

Look for key
words in the
passage.

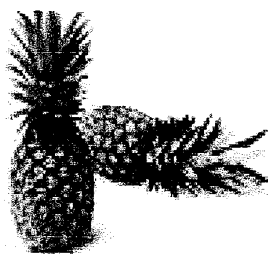

THE BEST OF TRAT

A. Look at the pictures and match them with their names.

1. ____ Ruby 2. ____ Koh Chang Wine 3. ____ The Lang Aan
4. ____ Rakam Waan (Sweet Rakam) 5. ____ The golden pineapple (Trat Si Thong)

A.

B.

C.

D.

E.

B. Now write the name that matches with the information given in each box.

1. _____

is famous because of its distinct sweet crispness and bright yellow color.

2. _____

is quite a well-known fruit in Trat, together with other tropical fruits such as the rambutan, mangosteen, mango, krathon, durian, coconut and pineapple. The fruit season is from April to July.

3. _____

comes from local fruits and herbs such as mangosteens, pineapples, grapes and galingales. This award-winning brand is a good souvenir to take home. It is available at some hotels, and the price starts from 199 Baht.

4. _____

Trat has been renowned for its precious red gemstones known as 'Siamese Rubies'. However, as gemstones in the province begin to reduce, the Siamese ruby has now become rare.

5. _____ is probably Thailand's most famous canine breed because of its distinctive feature, which is the ridgeback pattern of fur on its back, smartness and honesty. A well-bred Lang Aan Siamese dog can fetch up to 300,000 Baht.

C. Answer the questions about the reading.

1. According to the passage, what color are gemstones known as 'Siamese Rubies'?
 - a. yellow
 - b. red
 - c. blue
 - d. green
2. Which month is **not** in the fruit season of Trat?
 - a. May
 - b. June
 - c. April
 - d. August
3. Which product is a suggestion to take home?
 - a. A pineapple
 - b. Koh Chang wine
 - c. A siamese Ruby
 - d. A Lang Aan Siamese dog
4. Which is **not** a tropical fruit of Trat?
 - a. krathon and pineapple
 - b. rambutan and durian
 - c. coco and nut
 - d. mango and mangosteen
5. Which is **not** a distinctive feature of the Lang Aan Siamese dog?
 - a. honesty
 - b. fierce
 - c. smartness
 - d. ridgeback

D. Read three advertisements.

Barali Beach Resort & Spa

Address 77 Moo 4 Koh Chang, Trat 23170 Thailand

Star Rating : ★★★★★

From : 2,925 THB Area : Klong Prao Beach

Accommodation where you can meet more pleasant to be provided with other facilities such as individually controllable air conditioning, mini stereo, TV, telephone, mini bar, hair dryer, coffee maker, private safe in room, balcony and elegant bathroom, and much more. In combination with swimming pool with bar, children's pool with Jacuzzi.

Alina

Address 9/10 M.4 Koh Chang, Trat 23170 Thailand

Star Rating : ★★★★★

From : 600 THB

Area : White Sand Beach

Alina's has a number of different room styles that you can choose from 500 up to 2,500 Baht. Just give us a call to make a reservation. Alina's Koh Chang is a relatively quiet place but still have various activities to do such as diving, snorkeling, fishing, windsurfing & boat trips to one of the nearby island.

Koh Chang Thai Garden Hill Resort

Address 6/33 Moo 4, Klong Prao Beach, Koh Chang, Trat 23170 Thailand

Star Rating : ★★★★★

From : 1,404 THB (incl. taxes & service charge)

Area : Klong Prao Beach

Koh Chang Thai Garden Hill Resort that is the luxury newly opened resort, surrounding by the peaceful of lush, tropical plant life, and a wonderful environment of Koh Chang with the Thai - Bali style decor. The staff is pleased to welcome and dedicated to make the stay of every guest a pleasing memorable one. You will have fun with our outdoor activities, such as diving, fishing, sailing, (canoe/kayak), trekking, riding bicycle, or visiting the waterfall.

**Answer the questions about the three accommodations advertised above.
Write only the letter a, b, c in the box**

a. Barali Beach & Spa

b. Alina

c. Thai Garden Hill Resort

- ☐ 1. Which accommodation is the most expensive?
- ☐ 2. Which accommodation has many room styles with different price for the guests?
- ☐ 3. If you want to find an accommodation where your little children can enjoy swimming, which one would you choose to stay?
- ☐ 4. Which is a new accommodation decorated with the Thai-Bali style?
- ☐ 5. Kate is going to travel alone and she wants to find a place with a price lower than 1,000 baht, which one can she stay?
- ☐ 6. Which one of the three accommodations has the highest star rate?
- ☐ 7. Which one is situated in the different area from the other two?
- ☐ 8. Which one is suitable for a group of friends who love bicycling, fishing and diving?
- ☐ 9. Hugo and Hanna want to stay in an elegant resort with the facilities provided in the room, which one is good for them?
- ☐ 10. If the guests want to travel to the other islands near Koh Chang, which one has a service for them?

Vocabulary

E. Put a word in a blank with the correct meaning

Jacuzzi

elegant

pleasant

lush

facilities

1. Lena looks attractive and has her nice style of dressing. She always wears _____ clothes with jewelry.
2. Patty is relaxing in a _____, so the water gives a pleasant feeling to her body.
3. The hotel in the _____ green countryside is covered in healthy grass and plants which grow thickly and strongly in a way that is attractive.
4. Today is a _____ day. The weather is nice outside. I'm so happy since I'm on holiday with friends.
5. John is staying in a hotel which has special _____ for welcoming the guests such as a large lobby and a nice restaurant.

Grammar Focus

Relative Pronouns

We use relative clauses to give additional information about something without starting another sentence. By combining sentences with a relative clause, your text becomes more fluent and you can avoid repeating certain words.

relative pronoun	use	example
who	subject or object pronoun for people	I told you about the woman <i>who</i> lives next door.
which	subject or object pronoun for animals and things	Do you see the cat <i>which</i> is lying on the roof?
whose	possession for people animals and things	Do you know the boy <i>whose</i> mother is a nurse?
whom	object pronoun for people	I was invited by the professor <i>whom</i> I met at the conference.
that	subject or object pronoun for people, animals and things.	I don't like the table <i>that</i> stands in the kitchen.

Relative Adverbs

A relative adverb can be used instead of a relative pronoun plus preposition. This often makes the sentence easier to understand.

relative adverb	meaning	use	example
when	in/on which	refers to a time expression	the day <i>when</i> we met him
where	in/at which	refers to a place	the place <i>where</i> we met him
why	for which	refers to a reason	the reason <i>why</i> we met him

Exercises

A. Matching two phrase to form a sentence.

- ___ 1. I hate coffee shops
- ___ 2. I don't like films
- ___ 3. I admire people
- ___ 4. I hate machines
- ___ 5. I hate mornings
- ___ 6. I look forward to weekends
- ___ 7. I dislike people
- ___ 8. I don't know
- ___ 9. I like the man
- ___ 10. He is a strong guy

- A) who have traveled a lot.
- B) when I can stay at home.
- C) whom I asked for help.
- D) whose manner is good.
- E) why he loves me.
- F) when I have to get up early.
- G) which have happy endings.
- H) where they play loud music.
- I) who talk about themselves too much.
- J) which make a lot of noise.

Exercise on Relative Clauses (Contact clauses)

B. Relative Pronouns (who / which / whose)

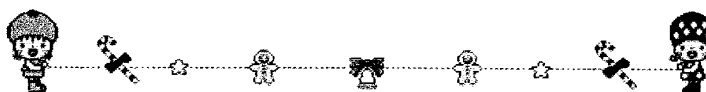
Choose the correct relative pronoun (who, which, whose).

1. This is the bank _____ was robbed yesterday.
2. A boy _____ sister is in my class was in the bank at that time.
3. The man _____ robbed the bank had two pistols.
4. He wore a mask _____ made him look like Mickey Mouse.
5. He came with a friend _____ waited outside in the car.
6. The woman _____ gave him the money was young.
7. The bag _____ contained the money was yellow.
8. The people _____ were in the bank were very frightened.
9. A man _____ mobile was ringing did not know what to do.
10. A woman _____ daughter was crying tried to calm her.
11. The car _____ the bank robbers escaped in was orange.
12. The robber _____ mask was obviously too big didn't drive.
13. The man _____ drove the car was nervous.
14. He didn't wait at the traffic lights _____ were red.
15. A police officer _____ car was parked at the next corner stopped and arrested them.

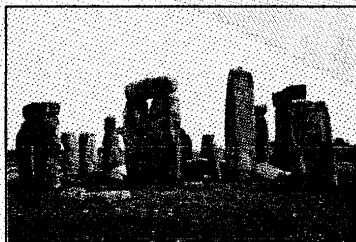
C. Relative Adverbs

Choose the correct relative adverb (where, when, why)

1. This is the station _____ Emily met James.
2. July and August are the months _____ most people go on holiday.
3. Do you know the reason _____ so many people in the world learn English?
4. This is the church _____ Sue and Peter got married.
5. Edinburgh is the town _____ Alexander Graham Bell was born.
6. 25 December is the day _____ children in Great Britain get their Christmas presents.
7. A famine was the reason _____ so many Irish people emigrated to the USA in the 19th century.
8. A greengrocer's is a shop _____ you can buy vegetables.
9. The day _____ I arrived was very nice.
10. A horror film was the reason _____ I couldn't sleep last night.

Reading

Stonehenge

Stonehenge is a mystical place. Its stone circles are probably more than 4,000 years old. The huge stones come from an area about 30 km north of Stonehenge. The smaller stones possibly are from the Preseli Mountains in Wales, almost 400 km away from Stonehenge.

Nobody knows for sure what the function of Stonehenge was. Maybe it was a druid temple. Maybe it was a sacrificial altar. Maybe it was some kind of observatory.

Read the passage "Stonehenge" and decide whether to use *who* or *which*.

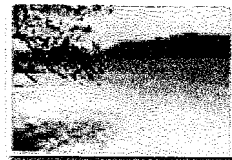
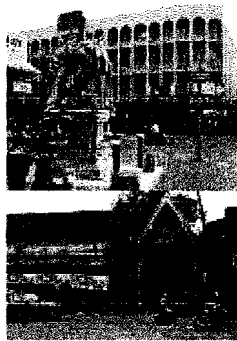
1. The people _____ built Stonehenge lived several thousand years ago.
2. The huge stones _____ are more than 6 metres high weigh about 45 tons.
3. The smaller stones weigh about 4 tons and are from an area in Wales _____ is 400 kilometres away from Stonehenge.
4. As Stonehenge lies in a large field, tourists _____ come to this place can already see the stones from a distance.
5. Everybody _____ has visited Stonehenge says that it is very impressive

Good Luck

Unit 2

Where to go in Iraq

Unit Overview

SUBJECT	Culture and People
READING SKILL	Classifying information
TEXT TYPE	Description/ Clarification

Reading Skill

Classifying information

To classify means to group things of the same characteristics. Knowing how to classify information in a reading help you understand which pieces of information belong together.

In order to classify things into groups, you must first be clear about the condition that define each group- each must have its own particular set of conditions which make it different from the other group.

Sometimes, when the required conditions between groups are similar or even overlap, you need to be very careful to classify accurately. Use tables or diagrams to help you distinguish the different group.

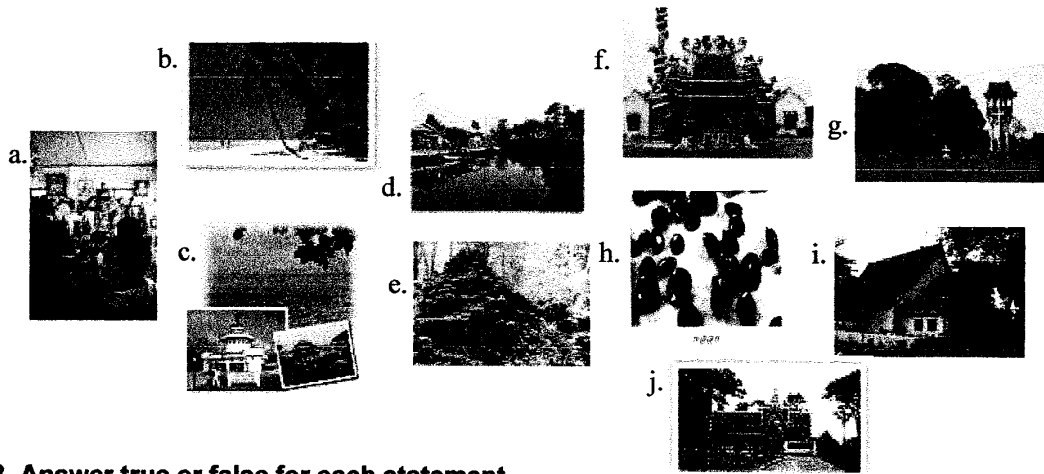
Unit 2

Where to go in Trat

A. Match the pictures with the places.

1. The lak Muang	6. Amphoe Khao Saming
2. Laem Sok	7. Amphoe Laem Ngob
3. Wat Plai Klong	8. Amphoe Klong Yai
4. Wat Sapan Hin	9. Amphoe Borai
5. Wat Yothanimit or Wat Bot	10. The AoTann Ku

B. Answer true or false for each statement.

- 1. Wat Bot is officially known as Wat Buppharam.
- 2. The Lak Muang is a shrine which honors the town spirit.
- 3. Laem Sok holds its significance as the residence of King Taksin the Great.
- 4. Hat Lek village or Ban Hat Lek is in Amphoe Klong Yai.
- 5. Amphoe Khao Saming serves as the spring board to all the islands.
- 6. Amphoe Laem Ngob is about 17 kms. from Trat town.

Attractions in Trat

The Lak Muang (City Pillar) features a shrine which honours the town spirit. The shrine was set up by King Taksin the Great while fighting for independence against the Burmese after the fall of Ayutthaya (an old capital of Thailand). The shrine is revered by Trat residents and can be found near Wat Yothanimit.

Wat Buppharam or Wat Plai Klong (which stands for "the temple at the end of the canal") or officially known as Wat Buppharam is found in Moo 3 of Tambon Wangkrachae, 2 km from inner Trat. Built in 1652, it is the oldest temple in Trat. This revered temple houses the relics of the Lord Buddha, and houses a museum that records the cultural and trade relationship between Trat and other countries.

Wat Yothanimit or Wat Bot is the only royal temple in the province, and was first established when King Taksin the Great came to mobilize his troops here. The construction was completed during the reign of King Rama III. In the main hall, one can see traditional Thai mural artwork going back to the Ayutthaya era.

Wat Saphan Hin (Temple of the Stone Bridge) situated in Tambon Lamglad, is expected to be at least 100 years old but. No evidence indicates when it was exactly built has been found. There is an old church situated in the middle of the pond, a kilometre from the temple.

Amphoe Khao Saming has Wat Muang Kao Saen Tum as its religious landmark. The temple is in Baan Khao Ta Moh, 38 km from the township of Khao Saming. It is known for the dark brown stones that when knocked on, the stones themselves sound like bells.

Amphoe Klong Yai is the southernmost district of Trat and stretches along the Cambodian border. The main attractions are Sai Kaew Beach, Sai Ngam Beach, Samran or Mai Rood Beach, Baan Chuen Beach and Baan Hat Lek or Hat Lek village which is a border community. It is the embarkation point for Koh Kong in Cambodia, which attracts visitors to its casino.

Amphoe Laem Ngob, 17 km from the municipal town of Trat, serves as the springboard to all the islands belonging to the Koh Chang Marine National Park. It is also an interesting place to shop for souvenirs, seafood and other local food products.

Amphoe Borai was once famous for its gem market and Siamese ruby, which is world renowned for its clarity and pure red colour. The more popular gem market is now in Chantaburi, 60 km from Trat.

Laem Sok was used as the residence of Krom Luang Chumpornkhet Udomsak, the father of Thai Royal Naval Army. Red sand can be found nearby the area and sites of interests are villages of fishermen, namely Laem Hin and Ao Cho.

The Ao Taan Ku (Taan Ku Bay) is another attraction of Laem Ngob. The first bay of Trat bordering Chantaburi in Tambon Bang Pid, Ao Taan Ku boasts beautiful beaches, foodstuff and the distinct wide-brimmed 'ngob' hat.

From: http://www.koh-chang.com/Trat_Information3.html

A. Complete the tables with the information from the passage under the correct heading.

Names of Places	Kinds of Places	Location	Distinctive Points
Wat Saphan Hin	4.	9.	an old church situated in the middle of the pond
Wat Buppharam or Wat Plai Klong	a temple	10.	14.
1.	a shrine	11.	15.
2.	5.	Borai district	16.
Hat Lek	6.	12.	17.
Laem Ngob	7.	Laem Ngob district	18.
3.	a beach	13.	19.
Wat Muang Kao Saen Tum	8.	Khao Saming district	20.

B. Circle the correct answer according to the passage.

1. What does the word "Ngob" stand for?
 - a) A hat woven from dried palm leaves.
 - b) A famous tourist attraction in Laem Ngob.
 - c) A name of a pier servicing the local islands.
 - d) An island belonging to Koh Chang National Park.
2. John came to Trat yesterday. If he wants to play a slot machine, where should he visit?
 - a) Amphoe Laem Ngob
 - b) Amphoe Klong Yai
 - c) Wat Sapan Hin
 - d) Laem Sok
3. A group of travelers ask you for a best place to buy jewelry, where should you suggest them to go?
 - a) Amphoe Laem Ngob
 - b) Amphoe Klong Yai
 - c) Amphoe Khao Saming
 - d) Amphoe Borai
4. Sangthong would like to make merit and pay respect to the Lord Buddha. Where should not he go?
 - a) Plai Klong Temple
 - b) The Lak Muang
 - c) Bot Temple
 - d) Sapan Hin Temple
5. What place has no access to the sea?
 - a) Amphoe Laem Ngob
 - b) Amphoe Klong Yai
 - c) Amphoe Borai
 - d) The Ao Taan Ku

C. Answer the questions about the passage.

1. What temple is older, Wat Saphan Hin or Wat Plai Klong?
2. In which place most beaches are located?
3. What is a place used to be well-known for gems market and Siamese ruby?
4. Which is the furthest place from the centre of Trat ;
Bann Hat Lek, Amphoe Laem Ngob, Amphoe Khao Saming?
5. Where can you shop for souvenirs, seafood and other local food products?

A. Match the sentences with the correct tense of the passive voice.

1. The documents are being photocopied now.	a. present perfect
2. The games were being developed by a team of experts.	b. simple present
3. Golden coins have been found in the well.	c. past perfect
4. The tablecloths had been washed and ironed by Molly.	d. past progressive
5. The bottles of wine were drunk by the guests.	e. present progressive
6. Fresh fish is served today.	f. simple past

B. Complete the sentences with the correct passive form of the verbs. (use the information in the passage to help you)

know, use, set up, situate, establish, renown, complete (2 times), find, expect, revere

1. Wat Muang Kao Saen Tum for the dark brown stones.
2. Siamese rubies for their clarity and pure red color
3. The shrine by King Taksin the Great.
4. Red sand in the area nearby Laemsok.
5. Laemsok as the residence of Krom Luang Chumpornkhet Udomsak,
6. Wat Saphan Hin to be at least 100 years old.
7. An old church of Saphan Hin Temple in the middle of the pond,
a kilometer from the temple.
8. The City Pillar by Trat residents and can be found near Wat Yothanimit.
9. Wat Bot when King Taksin the Great came to mobilize his troops there.
10. The construction of Wat Bot..... during the reign of King Rama III.

C. Complete the sentences using the correct form of the passive

1. In the past, salt (use) to preserve meat and fish.
2. Normally, pizza (bake) in the oven at a high temperature.
3. To make fruit salad, first the fruit(cut) into slices and put into the bowl.
4. The chef's dishes (try) by many famous people over the years.
5. The pudding (must leave) in the refrigerator for two hours.
6. The meat (grill) over a charcoal fire and then dipped into a sauce.

ภาคผนวก ง

แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อแบบฝึกการอ่าน

แบบสอบถามวัดความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อ

บทเรียนเสริมหลักสูตรท้องถิ่น : รายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการอ่านเกี่ยวกับท้องถิ่น

เพศ : ☐ ชาย ☐ หญิง

คำชี้แจง : ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุดเพียงคำตอบเดียว

ที่	ความคิดเห็น/ข้อความ	ระดับความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อสื่อ				
		เห็นด้วย มากที่สุด	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย ปานกลาง	เห็นด้วย น้อย	เห็นด้วย น้อยที่สุด
1	ด้านรูปแบบของสื่อ 1.1 ตัวอักษรอ่านง่ายและชัดเจน 1.2 รูปภาพประกอบเหมาะสมกับเนื้อหา 1.3 การนำเสนอกิจกรรมแต่ละขั้นตอน มีความชัดเจน					
2	ด้านเนื้อหา 2.1 สอดคล้องกับมาตรฐานและสาระการเรียนรู้ 2.2 ความยากง่ายเหมาะสมกับระดับชั้น/ช่วงชั้น 2.3 เนื้อหาสามารถนำไปประยุกต์ใช้ใน ชีวิตประจำวันได้ 2.4 ใช้ประกอบอาชีพได้ 2.5 เนื้อหาที่คุ้นเคยช่วยกระตุ้นให้ข้าพเจ้า อยากเรียน 2.6 ปริมาณเนื้อหาเหมาะสมกับเวลาเรียน					
3	การใช้ภาษา 3.1 สื่อความหมาย อ่านเข้าใจง่าย ถูกต้องชัดเจน 3.2 ใช้คำศัพท์เฉพาะได้ถูกต้อง 3.3 ใช้ภาษาได้เหมาะสมกับผู้เรียน					
4	ด้านกิจกรรมประกอบบทเรียน ก. ข้อมูลโดยทั่วไป 1) ส่งเสริมความรู้ความเข้าใจในบทเรียนและ นำไป ปฏิบัติได้ 2) ใช้คำอธิบายหรือคำสั่งที่ชัดเจน ง่ายต่อการปฏิบัติตาม 3) ใช้คำถามที่ท้าทายและกระตุ้นความคิด 4) ลำดับขั้นตอนของกิจกรรมมีความ เหมาะสม					

2. รูปภาพและกราฟิกอื่น ๆ ในบทเรียน

.....

.....

.....

3. กิจกรรมประกอบบทเรียน

.....

.....

.....

4. อื่น ๆ (ถ้ามี)

.....

.....

.....

ภาคผนวก จ

คะแนนเฉลี่ยความต้องการในการจัดการเรียนการสอน

No.	หัวข้อเรื่อง Topic	ระดับความต้องการโดยเฉลี่ย				ความต้องการเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ระดับความต้องการ	ลำดับความ ต้องการ
		ครู N=10	นักเรียน N=30	บุคลากร N=8	อื่น ๆ N=2			
1	ลักษณะโดยทั่วไปของ จังหวัดตราด					3,6533		12
	1.1 อำเภอต่าง ๆ	4.3000	3.5000	3.0000	4.5000	3.6200	สูง	
	1.2 ทิศทาง	3.7000	3.5000	2.8750	4.0000	3.4600	ปานกลาง	
	1.3 เส้นทางการเดินทาง คมนาคม	4.3000	3.2300	2.8750	4.0000	3.4200	สูง	
	1.4 แม่น้ำ	4.6000	3.5600	3.1250	4.0000	3.6800	สูง	
	1.5 เขตติดต่อจังหวัด ใกล้เคียง	4.2000	3.7300	3.5000	2.5000	3.7400		
	1.6 ประวัติจังหวัด	4.0000	4.1000	3.6250	4.0000	4.0000		
2	แหล่งท่องเที่ยวใน จังหวัดตราด					3,7267		10
	2.1 อำเภอเมือง							
	ก. วัดบูรพาราม	4.3000	3.7300	3.5000	3.5000	3.8000	สูง	
	ข. วัดโยธานิมิต	4.2000	3.3000	3.2500	3.5000	3.4800	ปานกลาง	
	ค. ศาลเจ้าพ่อ หลักเมือง	4.2000	3.7600	3.6250	2.5000	3.7800	สูง	
	ง. วัดไผ่ล้อม	4.2000	3.9000	3.7500	4.0000	3.9400	สูง	
	จ. จวนเรสิดัง กัมปอร์ต	4.6000	3.7600	3.2500	4.000	3.8600	สูง	
	ฉ. แหลมสอก	3.5000	3.3333	3.1250	2.5000	3.3000	ปานกลาง	
	ช. หาดลานทราย	3.7000	4.2000	3.3750	5.0000	4.0000	สูง	
	ซ. วัดสะพานหิน	3.4000	3.8333	3.3750	3.5000	3.6600	สูง	
	ณ. สวนรุกขชาติ	3.0000	4.1667	3.2500	2.5000	3.7200	สูง	
	2.2 อำเภอคลองใหญ่					3.8233		7
	ก. ศูนย์สภากาชาด ไทยเขาล้าน	4.5000	3.9333	3.6250	4.5000	4.0200	สูง	
	ข. หาดทรายงาม	3.2000	3.9667	3.7500	3.5000	3.7600	สูง	
	ค. หาดทรายแก้ว	3.8000	3.7667	3.6250	4.0000	3.7200	สูง	

No.	หัวข้อเรื่อง Topic	ระดับความต้องการโดยเฉลี่ย				ความต้องการเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ระดับความต้องการ	ลำดับความ ต้องการ
		ครู N=10	นักเรียน N=30	บุคลากร N=8	อื่น ๆ N=2			
	ง. หาดไม้รูด (หาดสำราญ)	3.3000	3.6000	3.3750	4.0000	3.5200	สูง	
	จ. หาดบานชื่น	4.1000	4.2667	3.6250	3.0000	4.0800	สูง	
	ช. บ้านหาดเล็ก	3.5000	4.1667	3.2500	3.0000	3.8400	สูง	
	2.3 อำเภอเขาสมิง					3,9800		3
	ก. วัดเมืองเก่าแสนคู่ม และ โบราณสถาน เขาโต๊ะโมะ	4.3000	4.0000	3.5000	4.0000	3.9800	สูง	
	2.4 อำเภอบ่อไร่					3,9533		4
	ก. น้ำตกเขาสลัดได	3.9000	4.0333	3.5000	4.0000	3.9200	สูง	
	ข. ตลาดพลอย	3.7000	4.0667	3.7500	3.5000	3.9200	สูง	
	ค. อช. น้ำตก คลองแก้ว	4.2000	4.3000	3.0000	3.0000	4.0200	สูง	
	2.5 อำเภอแหลมงอบ					3,785		8
	ก. แหลมงอบ	4.7000	3.7667	3.3750	4.0000	3.9000	สูง	
	ข. บ้านน้ำเขียว	3.8000	3.4667	3.5000	3.5000	3.4000	ปานกลาง	
	ค. เกาะปุย	3.7000	3.8333	3.1250	3.5000	3.6800	สูง	
	ง. อนุสรณ์สถาน ยุทธนาวีที่เกาะช้าง	4.4000	4.3333	3.3750	3.5000	4.1600	สูง	
	2.6) อำเภอเกาะช้าง					3.8357		6
	ก. บริเวณยุทธนาวี	4.2000	4.2333	3.6250	3.0000	4.8800	สูงสุด	
	ข. น้ำตกธารมะยม	4.1000	4.3000	3.5000	3.0000	4.0800	สูง	
	ค. น้ำตกคลองพลู	4.0000	4.2667	3.5000	3.0000	4.0400	สูง	
	ง. ด่านท่าใหม่	3.6000	3.4667	3.0000	3.0000	3.4000	ปานกลาง	
	จ. ด่านเก่า	3.6000	3.6333	2.8750	3.5000	3.5000	ปานกลาง	
	ฉ. ท่าปรวมวดี/ อ่าวคลองสน	3.6000	3.7000	3.1250	3.0000	3.5800	สูง	
	ช. หาดทรายขาว	3.9000	4.0333	3.5000	3.0000	3.8800	สูง	
	ซ. หาดคลองพร้าว- แหลมไชยเชษฐ์	3.8000	3.7333	3.0000	3.0000	3.6000	สูง	

No.	หัวข้อเรื่อง Topic	ระดับความต้องการโดยเฉลี่ย				ความต้องการเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ระดับความต้องการ	ลำดับความ ต้องการ
		ครู N=10	นักเรียน N=30	บุคลากร N=8	อื่น ๆ N=2			
	ฉ. หาดไถ่แบ้	3.7000	4.1000	2.6250	3.0000	3.7400	สูง	
	ญ. หมู่บ้านประมง บางเบ้า	3.8000	3.6333	2.8750	3.5000	3.4800	ปานกลาง	
	ฎ. บ้านโรงถ่าน	3.9000	3.7333	2.6250	3.0000	3.5000	ปานกลาง	
	ฏ. อ่าวสลักเพชร	3.8000	4.2667	3.3750	3.0000	3.9800	สูง	
	ฐ. บ้านสลักคอก	3.7000	3.9000	3.0000	3.0000	3.9800	สูง	
	ท. หาดทรายขาว	4.0000	4.2333	3.5000	4.0000	4.0600	สูง	
	2.7 เกาะต่าง ๆ					4.0760		2
	ก. เกาะกูด	4.1000	4.5333	4.1250	3.5000	4.3400	สูง	
	ข. เกาะหมาก	4.2000	3.6333	3.7500	4.0000	3.7800	สูง	
	ค. เกาะพร้าว	4.2000	4.0000	3.6250	4.5000	4.0000	สูง	
	ง. เกาะเหลายา	4.3000	4.2000	3.5000	4.0000	4.1000	สูง	
	จ. เกาะง่าม	4.4000	4.2667	3.3750	4.5000	4.1600	สูง	
3	ธรรมชาติวิทยา					3.6971		11
	1.1 สุนัขหลังอน	4.3000	4.1667	3.8750	4.5000	4.1600	สูง	
	1.2 ไก่ขันเจิง	3.8000	3.7333	3.1250	3.5000	3.6400	สูง	
	1.3 ปลาสะละ	3.8000	3.7667	3.7500	3.0000	3.6800	สูง	
	1.4 เปรียง	3.9000	3.5333	3.0000	3.0000	3.4800	ปานกลาง	
	1.5 ป่าไม้โกงกาง	4.3000	4.1000	3.3750	4.5000	4.0400	สูง	
	1.6 หอมแดง	3.3000	3.3667	3.1250	3.5000	3.3200	ปานกลาง	
	1.7 สับประรดตราดสีทอง	4.2000	3.5850	3.6250	5.0000	3.5600	สูง	
4	งานเทศกาล/ ประเพณี / กิจกรรมในวันสำคัญ					4.1425		1
	1.1 งานผลไม้และของดี เมืองตราด	4.3000	4.2000	3.7500	4.0000	4.1000	สูง	
	1.2 งานวันระกำหวาน	4.5000	4.2000	3.8750	4.0000	4.2000	สูง	
	1.3 ประเพณีแข่งเรือ หางยาวบ้านน้ำเชี่ยว	4.1000	3.7000	3.8750	4.0000	3.8200	สูง	

No.	หัวข้อเรื่อง Topic	ระดับความต้องการโดยเฉลี่ย				ความต้องการเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ระดับความต้องการ	ลำดับความ
		ครู N=10	นักเรียน N=30	บุคลากร N=8	อื่น ๆ N=2			
	1.4 งานวันวีรกรรม ทหารเรือไทยใน ยุทธนาวีที่เกาะช้าง	4.8000	4.2667	3.7500	4.0000	4.2800	สูง	
	1.5 ประเพณีลอยกระทง	3.6000	4.3000	3.8750	3.5000	4.0600	สูง	
	1.6 งานวันตรารำลึก	4.9000	4.6667	4.2500	3.5000	4.6000	สูงสุด	
	1.7 ล่องเรือชมคลอง บางพระ	4.4000	4.1000	3.6250	4.0000	4.0800	สูง	
	1.8 ประเพณีร้องเพลงพา	4.1000	4.0333	3.5000	5.0000	4.0000	สูง	
5	วิถีชีวิต					3.7800		9
	1.1 การทำบุญโชนต้นไม้	4.3000	3.8667	3.6250	4.0000	3.9200	สูง	
	1.2 เช่นตีเต็งเสือ	3.5000	4.3000	3.0000	3.0000	3.8800	สูง	
	1.3 ความเชื่อเรื่อง การตัดต่อ	3.7000	3.9333	3.0000	3.0000	3.7000	สูง	
	1.4 สะบ้าย้อยจังหวัดตราด	4.2000	3.7000	3.3750	4.0000	3.7600	สูง	
	1.5 ดำนาบนแหลมมอ เกาะช้าง	3.9000	4.3000	3.5000	4.5000	4.1000	สูง	
	1.6 แยก (ชาวไทยมุสลิม)	3.3000	3.4333	2.7500	4.0000	3.3200	ปานกลาง	
6	ของดีท้องถิ่นและสินค้า พื้นเมือง					3.9267		5
	1.1 พลอยแดง (ทับทิมสยาม)	4.5000	4.5000	4.0000	4.5000	4.4200	สูง	
	1.2 กอบใบจาก	4.1000	3.9000	3.0000	4.5000	3.8200	สูง	
	1.3 ระกำหวาน	4.2000	3.9333	3.8750	3.5000	3.9600	สูง	
	1.4 กอบน้ำเขียว	3.9000	4.0000	2.8750	3.0000	3.7600	สูง	
	1.5 สุนัขพันธุ์ไทย หลังอาน	4.4000	4.0667	3.2500	3.0000	3.9600	สูง	
	1.6 ผลไม้แปรรูป	3.3000	4.0667	3.6250	3.0000	3.8000	สูง	
	1.7 น้ำมันเหลือง	3.7000	3.9667	3.8750	4.0000	3.9000	สูง	
	1.8 กะปิ/น้ำปลา/กุ้งแห้ง	4.1000	3.8667	3.6250	3.5000	3.8600	สูง	
	1.9 สินค้าแปรรูปทาง ทะเลอื่น ๆ	4.1000	3.9333	3.7500	3.5000	3.8600	สูง	

ภาคผนวก จ

ผลการวิเคราะห์ค่าความยาก-ง่าย ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่น
ของข้อสอบปรนัยในการสอบครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2

ผลการวิเคราะห์ค่าความยาก-ง่าย ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่น

ของข้อสอบปรนัยในการสอบครั้งที่ 1

จำนวนข้อสอบ 60 ข้อ

ค่าความเชื่อมั่น (สูตร KR20) = 0.87

ค่าความยาก (Difficulty) และค่าอำนาจจำแนก (Discrimination)

ข้อที่	ค่าความยาก (Difficulty)	แปลผล	ค่าอำนาจจำแนก (Discrimination)	แปลผล
1	0.21	ยากมาก	0.25	จำแนกดีพอใช้
2	0.45	ปานกลาง	0.54	จำแนกดีมาก
3	0.56	ปานกลาง	0.11	จำแนกได้ไม่ดี
4	0.71	ง่าย	-0.50	จำแนกได้ไม่ดี
5	0.57	ปานกลาง	0.34	จำแนกดี
6	0.35	ยาก	0.18	จำแนกได้ไม่ดี
7	0.81	ง่ายมาก	0.24	จำแนกดีพอใช้
8	0.36	ยาก	0.08	จำแนกได้ไม่ดี
9	0.22	ยาก	0.32	จำแนกดี
10	0.49	ปานกลาง	0.41	จำแนกดีมาก
11	0.25	ยาก	0.32	จำแนกดี
12	0.47	ปานกลาง	0.21	จำแนกดีพอใช้
13	0.32	ยาก	-0.25	จำแนกได้ไม่ดี
14	0.77	ง่าย	0.36	จำแนกดี
15	0.20	ยาก	0.25	จำแนกดีพอใช้
16	0.48	ปานกลาง	0.14	จำแนกได้ไม่ดี
17	0.15	ยากมาก	-0.02	จำแนกได้ไม่ดี
18	0.24	ยาก	0.57	จำแนกดีมาก
19	0.68	ง่าย	0.62	จำแนกดีมาก
20	0.74	ง่าย	0.28	จำแนกดีพอใช้
21	0.13	ยากมาก	0.17	จำแนกได้ไม่ดี
22	0.62	ง่าย	0.35	จำแนกดี

ข้อที่	ค่าความยาก (Difficulty)	แปลผล	ค่าอำนาจจำแนก (Discrimination)	แปลผล
23	0.48	ปานกลาง	0.11	จำแนกได้ไม่ดี
24	0.67	ง่าย	0.50	จำแนกดีมาก
25	0.25	ยาก	0.24	จำแนกดีพอใช้
26	0.54	ปานกลาง	0.05	จำแนกได้ไม่ดี
27	0.67	ง่าย	0.39	จำแนกดี
28	0.35	ยาก	0.17	จำแนกได้ไม่ดี
29	0.57	ปานกลาง	0.24	จำแนกดีพอใช้
30	0.36	ยาก	0.50	จำแนกดีมาก
31	0.87	ง่ายมาก	0.09	จำแนกได้ไม่ดี
32	0.64	ง่าย	0.12	จำแนกได้ไม่ดี
33	0.33	ยาก	0.74	จำแนกดีมาก
34	0.46	ปานกลาง	0.46	จำแนกดีมาก
35	0.22	ยาก	0.11	จำแนกได้ไม่ดี
36	0.66	ง่าย	0.28	จำแนกดีพอใช้
37	0.48	ปานกลาง	0.56	จำแนกดีมาก
38	0.38	ยาก	0.18	จำแนกได้ไม่ดี
39	0.12	ยากมาก	0.35	จำแนกดี
40	0.47	ปานกลาง	0.42	จำแนกดีมาก
41	0.58	ปานกลาง	0.56	จำแนกดีมาก
42	0.23	ยาก	-0.12	จำแนกได้ไม่ดี
43	0.44	ปานกลาง	0.49	จำแนกดีมาก
44	0.26	ยาก	0.40	จำแนกดีมาก
45	0.76	ง่าย	0.75	จำแนกดีมาก
46	0.90	ง่ายมาก	0.33	จำแนกดี
47	0.37	ยาก	0.36	จำแนกดี
48	0.64	ง่าย	0.47	จำแนกดีมาก

ข้อที่	ค่าความยาก (Difficulty)	แปลผล	ค่าอำนาจจำแนก (Discrimination)	แปลผล
49	0.22	ยาก	0.17	จำแนกได้ไม่ดี
50	0.15	ยากมาก	0.57	จำแนกดีมาก
51	0.56	ปานกลาง	0.34	จำแนกดี
52	0.24	ยาก	0.59	จำแนกดีมาก
53	0.16	ยากมาก	0.08	จำแนกได้ไม่ดี
54	0.78	ง่าย	0.44	จำแนกดีมาก
55	0.58	ปานกลาง	0.28	จำแนกดีพอใช้
56	0.22	ยาก	0.12	จำแนกได้ไม่ดี
57	0.34	ยาก	0.48	จำแนกดีมาก
58	0.41	ปานกลาง	0.55	จำแนกดีมาก
59	0.37	ยาก	0.54	จำแนกดีมาก
60	0.82	ง่ายมาก	0.62	จำแนกดีมาก

สรุปว่า ข้อสอบข้อที่อยู่ในเกณฑ์ที่สามารถนำไปใช้ได้คือ ข้อ 1, 2, 3, 5, 9, 10, 11, 12, 14, 15, 18, 19, 20, 22, 24, 25, 26, 27, 29, 30, 33, 34, 36, 37, 40, 41, 43, 44, 45, 47, 48, 51, 52, 54, 55, 57, 58 และ 59

ผลการวิเคราะห์ค่าความยาก-ง่าย ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่น

ของข้อสอบปรนัยในการสอบครั้งที่ 2

จำนวนข้อสอบ 50 ข้อ

ค่าความเชื่อมั่น (สูตร KR20) = 0.86

ค่าความยาก (Difficulty) และค่าอำนาจจำแนก (Discrimination)

ข้อที่	ค่าความยาก (Difficulty)	แปลผล	ค่าอำนาจจำแนก (Discrimination)	แปลผล
1	0.46	ปานกลาง	0.12	จำแนกได้ไม่ดี
2	0.63	ง่าย	0.59	จำแนกดีมาก
3	0.47	ปานกลาง	0.70	จำแนกดีมาก
4	0.63	ง่าย	-0.12	จำแนกได้ไม่ดี
5	0.51	ปานกลาง	0.76	จำแนกดีมาก
6	0.49	ปานกลาง	0.13	จำแนกได้ไม่ดี
7	0.62	ง่าย	0.68	จำแนกดีมาก
8	0.72	ง่าย	0.47	จำแนกดีมาก
9	0.44	ปานกลาง	0.36	จำแนกดี
10	0.56	ปานกลาง	0.52	จำแนกดีมาก
11	0.64	ง่าย	0.12	จำแนกได้ไม่ดี
12	0.35	ยาก	0.57	จำแนกดีมาก
13	0.70	ง่าย	0.56	จำแนกดีมาก
14	0.54	ปานกลาง	0.46	จำแนกดีมาก
15	0.70	ง่าย	0.28	จำแนกดีพอใช้
16	0.91	ง่ายมาก	0.27	จำแนกดีพอใช้
17	0.79	ปานกลาง	0.35	จำแนกดี
18	0.66	ง่าย	0.61	จำแนกดีมาก
19	0.51	ปานกลาง	-0.10	จำแนกได้ไม่ดี
20	0.62	ง่าย	0.47	จำแนกดีมาก
21	0.84	ง่ายมาก	0.41	จำแนกดีมาก
22	0.12	ยากมาก	0.65	จำแนกดีมาก

ข้อที่	ค่าความยาก (Difficulty)	แปลผล	ค่าอำนาจจำแนก (Discrimination)	แปลผล
23	0.79	ง่าย	0.47	จำแนกดีมาก
24	0.71	ง่าย	0.50	จำแนกดีมาก
25	0.52	ปานกลาง	0.82	จำแนกดีมาก
26	0.53	ยาก	0.55	จำแนกดีมาก
27	0.19	ยากมาก	-0.11	จำแนกได้ไม่ดี
28	0.63	ง่าย	0.58	จำแนกดีมาก
29	0.28	ยาก	0.45	จำแนกดีมาก
30	0.43	ปานกลาง	0.39	จำแนกดี
31	0.41	ปานกลาง	0.36	จำแนกดี
32	0.27	ยาก	0.57	จำแนกดีมาก
33	0.37	ยาก	0.21	จำแนกดีพอใช้
34	0.69	ปานกลาง	0.65	จำแนกดีมาก
35	0.57	ง่าย	0.21	จำแนกดีพอใช้
36	0.64	ง่าย	0.65	จำแนกดีมาก
37	0.32	ยาก	0.12	จำแนกได้ไม่ดี
38	0.55	ปานกลาง	0.58	จำแนกดีมาก
39	0.28	ยาก	0.35	จำแนกดี
40	0.40	ปานกลาง	0.11	จำแนกได้ไม่ดี
41	0.46	ปานกลาง	0.32	จำแนกดี
42	0.37	ยาก	0.40	จำแนกดี
43	0.59	ปานกลาง	0.63	จำแนกดีมาก
44	0.46	ปานกลาง	0.29	จำแนกดีพอใช้
45	0.65	ง่าย	0.46	จำแนกดีมาก
46	0.51	ปานกลาง	0.11	จำแนกได้ไม่ดี
47	0.48	ปานกลาง	0.80	จำแนกดีมาก
48	0.31	ยาก	0.57	จำแนกดีมาก
49	0.54	ปานกลาง	0.40	จำแนกดี

ข้อที่	ค่าความยาก (Difficulty)	แปลผล	ค่าอำนาจจำแนก (Discrimination)	แปลผล
50	0.49	ปานกลาง	0.08	จำแนกได้ไม่ดี

สรุปว่า ข้อสอบข้อที่อยู่ในเกณฑ์ที่สามารถนำไปใช้ได้คือ ข้อ 2, 3, 5, 7, 8, 9, 10, 12, 13, 14, 15, 17, 18, 20, 23, 24, 25, 26, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 36, 38, 39, 41, 42, 43, 44, 45, 47, 48 และ 49

ภาคผนวก ข

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความคิดเห็น

ความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความคิดเห็น

***** Method 1 (space saver) will be used for this analysis*

R E L I A B I L I T Y A N A L Y S I S - S C A L E (A :

Reliability Coefficients

N of Cases = 40

N of Items = 24

Alpha = .863

ภาคผนวก ข

ผลการวิเคราะห์ค่า t-test

T-Test

Paired Samples Statistics

		Mean	N	Std. Deviation	Std. Error Mean
Pair 1	ก่อนเรียน	17.3333	30	4.93638	.90125
	หลังเรียน	32.9667	30	2.96512	.54135

Paired Samples Correlations

		N	Correlation	Sig.
Pair 1	ก่อนเรียน และ หลังเรียน	30	.390	.033

Paired Samples Test

		Paired Differences		
		Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean
Pair 1	ก่อนเรียน - หลังเรียน	-15.6333	4.66449	.85162

Paired Samples Test

		Paired Differences	
		95% Confidence Interval of the Difference	
		Lower	Upper
Pair 1	ก่อนเรียน - หลังเรียน	-17.3751	-13.8916

Paired Samples Test

		t	df	Sig. (2-tailed)
Pair 1	ก่อนเรียน - หลังเรียน	-18.357	29	.000

ภาคผนวก ฅ

หนังสือขออนุญาตทดลองใช้เครื่องมือวิจัย
และหนังสือเชิญผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือ

ที่ ศธ 0520.107 (นฐ) / 30

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์ นครปฐม 73000

7 มกราคม 2552

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน อาจารย์จิราภา สุขสถิต

ด้วย นางสาวอมรรัตน์ นัคคาหลง นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการสอน
ภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะอ่านภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับท้องถิ่น
จังหวัดตราด สำหรับนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเนินทรายวิทยาคม อำเภอเมือง จังหวัดตราด” มีความ
ประสงค์จะขอเรียนเชิญท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ตรวจเครื่องมือวิจัย เพื่อประกอบการทำวิจัย ในการนี้
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ตรวจเครื่องมือวิจัยให้
กับนักศึกษาดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริชัย ชินะดังกูร)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

นครปฐม โทร.0-3421-8788 , 0-3424-3435

ที่ ศธ 0520.107 (นฐ) / 31

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์ นครปฐม 73000

7 มกราคม 2552

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน อาจารย์จิราภรณ์ พุ่มชลิต

ด้วย นางสาวอมรรัตน์ นัคดาหลง นักศึกษาระดับปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอน ภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะอ่านภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับท้องถิ่น จังหวัดตราด สำหรับนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเนินทรายวิทยาคม อำเภอเมือง จังหวัดตราด” มีความประสงค์จะขอเรียนเชิญท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ตรวจเครื่องมือวิจัย เพื่อประกอบการทำวิจัย ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ตรวจเครื่องมือวิจัยให้กับนักศึกษาดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

๙๗
(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริชัย ชินะตั้งกูร)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

นครปฐม โทร.0-3421-8788 , 0-3424-3435

ที่ ศธ 0520.107 (นฐ) / 32

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์ นครปฐม 73000

7 มกราคม 2552

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน อาจารย์ละไม เกษโกวิท

ด้วย นางสาวอมรรัตน์ นัคดาหลง นักศึกษาระดับปริญญาโท บัณฑิต สาขาวิชาการสอน
ภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะอ่านภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับท้องถิ่น
จังหวัดตราด สำหรับนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเนินทรายวิทยาคม อำเภอเมือง จังหวัดตราด” มีความ
ประสงค์จะขอเรียนเชิญท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ตรวจเครื่องมือวิจัย เพื่อประกอบการทำวิจัย ในการนี้
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ตรวจเครื่องมือวิจัยให้
กับนักศึกษาดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริชัย ชินะดังกูร)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

นครปฐม โทร.0-3421-8788 , 0-3424-3435

ที่ ศธ 0520.107(นฐ)/ 33

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์ นครปฐม 73000

14 มกราคม 2552

เรื่อง ขอตกลงเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนตราษตระการคุณ

ด้วย นางสาวอมรรัตน์ นัคดาหลง นักศึกษาระดับปริญญาโท บัณฑิต สาขาวิชาการสอน
อังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังทำวิทยานิพนธ์
เรื่อง “การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะอ่านภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับท้องถิ่นจังหวัดตราด สำหรับนักเรียน
ระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเนินทรายวิทยาคม อำเภอเมือง จังหวัดตราด” มีความประสงค์จะขอตกลง
เครื่องมือวิจัยกับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนของท่าน เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ในการ
นี้บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้นักศึกษาดังกล่าว
ได้ทดลองเครื่องมือวิจัยด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริชัย ชินะดังกูร)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

นครปฐม โทร.0-3421-8788 , 0-3424-3435

ปณิธานของบัณฑิตวิทยาลัย “มุ่งมั่นให้บริการ พัฒนางานให้มีคุณภาพ”

ที่ ศธ 0520.107(นฐ)/ 34

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์ นครปฐม 73000

14 มกราคม 2552

เรื่อง ขอตกลงเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนเนินทรายวิทยาคม

ด้วย นางสาวอมรรัตน์ นาคาหลง นักศึกษาระดับปริญญาโท บัณฑิต สาขาวิชาการสอน
อังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังทำวิทยานิพนธ์
เรื่อง “การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะอ่านภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับท้องถิ่นจังหวัดตราด สำหรับนักเรียน
ระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเนินทรายวิทยาคม อำเภอเมือง จังหวัดตราด” มีความประสงค์จะขอตกลง
เครื่องมือวิจัยกับนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 (ม.4-6) ในโรงเรียนของท่าน เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ในการนี้
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้นักศึกษาดังกล่าว
ได้ทดลองเครื่องมือวิจัยด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริชัย ชินะดังกูร)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

นครปฐม โทร.0-3421-8788 , 0-3424-3435

คำสั่ง

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ที่ นฐ ๒๖๗ / 2552

เรื่อง แต่งตั้งผู้ตรวจเครื่องมือวิทยานิพนธ์
ประจำภาคการศึกษาปลาย ปีการศึกษา 2551

บัณฑิตวิทยาลัย ขอแต่งตั้ง อาจารย์ Samuel Grubbs เป็นผู้ตรวจเครื่องมือวิทยานิพนธ์
ของ นางสาวอมรรัตน์ นัสดาหลง รหัสประจำตัว 48254329 นักศึกษาระดับปริญญาโท บัณฑิต
สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ ประจำภาคการศึกษาปลาย ปีการศึกษา
2551

สั่ง ณ วันที่ ๒๗ เมษายน พ.ศ. 2552

๕๗
(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริชัย ชินะดังกูร)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ ศธ 0520.107 (นฐ) / 439

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์ นครปฐม 73000

6 กุมภาพันธ์ 2552

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน Mr.Christian Brookes

ด้วย นางสาวอมรรัตน์ นัคคาหลง นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการศึกษา ภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร มีความประสงค์จะขอเรียนเชิญท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ตรวจเครื่องมือวิจัย เพื่อประกอบการทำวิจัย ในการนี้บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ตรวจเครื่องมือวิจัยให้กับนักศึกษาดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริชัย ชินะตังกูร)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

นครปฐม โทร.0-3421-8788 , 0-3424-3435

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล ที่อยู่	นางสาวอมรรัตน์ นัคดาหลง 314 หมู่ 9 ตำบลวังกระแจะ อำเภอเมือง จังหวัดตราด 23000
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนเนินทรายวิทยาคม ตำบลเนินทราย อำเภอเมือง จังหวัดตราด 23000
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2547	สำเร็จการศึกษาปริญญาศึกษาศาสตรบัณฑิต วิชาเอกภาษาอังกฤษ วิชาโทจิตวิทยาและการแนะแนว จากมหาวิทยาลัยศิลปากร
พ.ศ. 2547	สำเร็จการศึกษาปริญญารัฐศาสตรบัณฑิต วิชาเอกการเมืองการปกครอง จากมหาวิทยาลัยรามคำแหง
พ.ศ. 2548	ศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยศิลปากร
ประวัติการทำงาน	
พ.ศ. 2548- ปัจจุบัน	ครูโรงเรียนเนินทรายวิทยาคม จังหวัดตราด